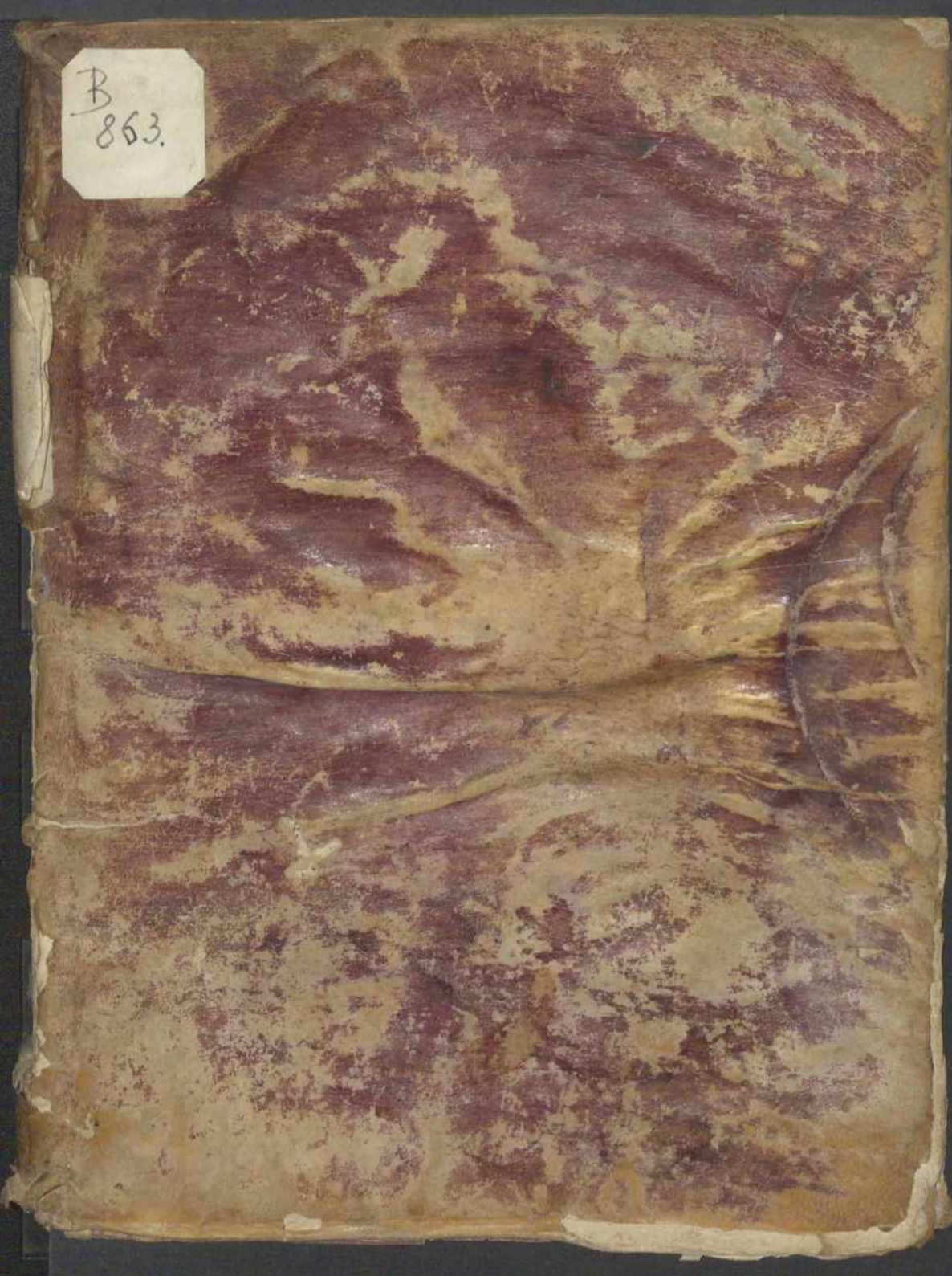


B

863.

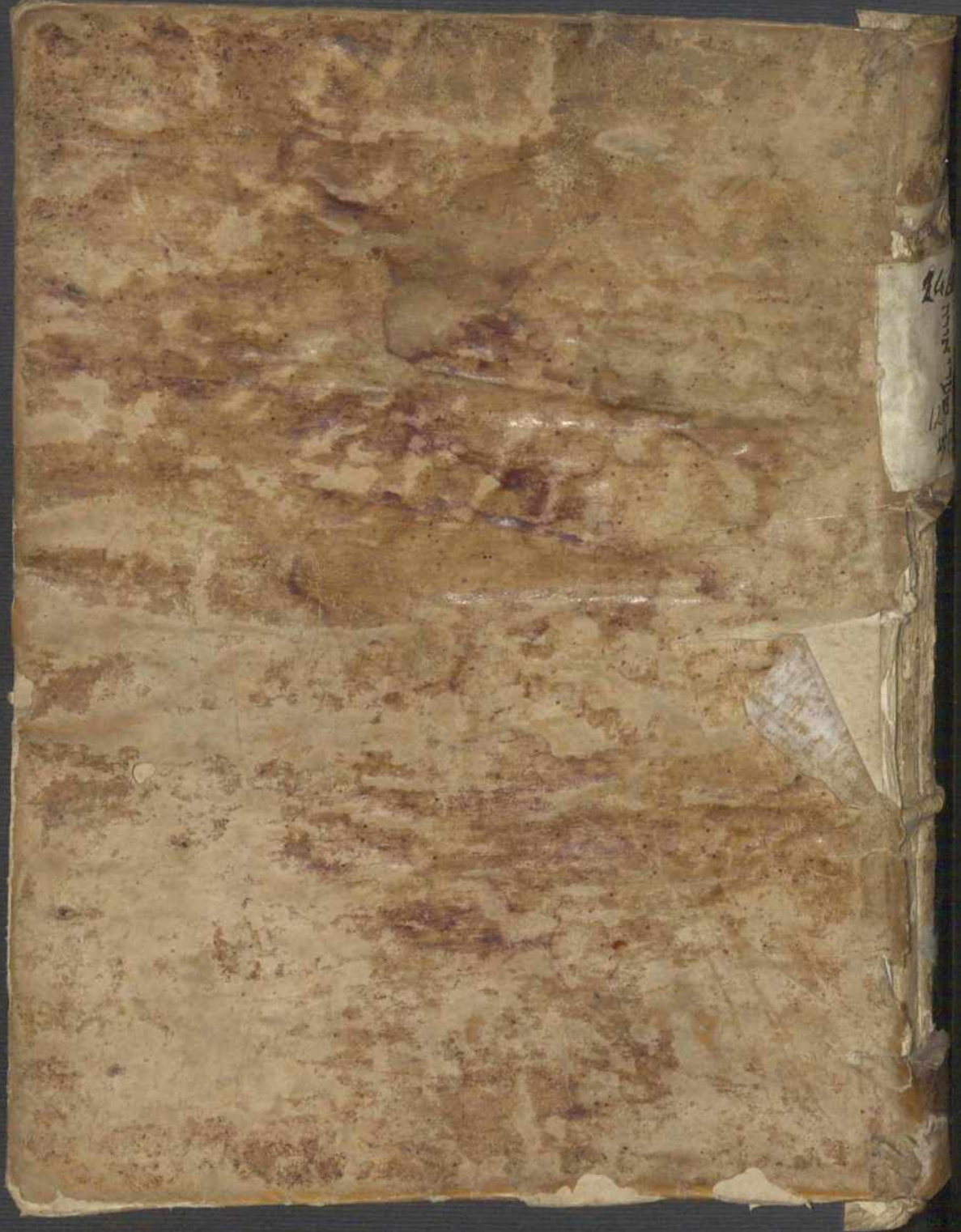


148

שבעה מאות

12

תקפ"א



KAUFMANN  
DÁVID  
KÖNYVTÁRA

*B. 863.*



1874



שערי אורה

אשר חבר החכם

בחכמה האלהות נהר

יוסף ג' גיקאט' ליה ליע

ובו ליהודים חיתה אורה שער לבא עור חיכל פנימה  
 הקבלה ולדעת אותה באמתות \* ונרפס  
 בעיון ובקיוק רב

פה ר' יוא  
 דעראכטו



שנת

תשס"ו

מאת



הוצאת

הוצאת תלמידי תורה

תלמידי תורה

הוצאת תלמידי תורה  
תלמידי תורה  
תלמידי תורה

תלמידי תורה





והחיים קל וחומר \* הלא תראה מה  
 שכתב יי' בתורתו לא תשא את שם  
 יי' אלדיך לשוא ואף על פי שבא להזהיר  
 על שבועת שקר הוציא הדבר ברשון שיש  
 משמעות שלא תשא את שמו על שפרוץ  
 לבטלה שהיה יכול לומר לא תשבע בשם  
 יי' אלדיך לשקר אבל כשכתב לא תשא  
 וכי שמע מינה הרתי וסשה רבינו ע"ה  
 כשעלה למרום למד ממלאכי השרת סוד  
 הזכרת יי' יתברך והזהיר את ישראל על  
 זה ואמר כי שם יי' אקרא רבו גודל  
 לאלדינו ואם מלאכי מעלה מזהירים  
 בהזכרת יי' יתברך על אחת כמה וכמה  
 רמה ותולעה \* וכל שכן המהרהר  
 בדעתו להשתמש בכבוד קונו קל וחומר  
 שאין בזמן הזה בקיאין בהזכרת יי'  
 וכשמושיני על דרך הפעולה \* ואם כן לא  
 יעלה ביד המזכיר את אבד עולמו ופעלת  
 חרם בידו ועל כיוצא בו אמרו כל שלא הס  
 על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם :

### ועתה

כני שמע בקולי  
 ותהיינה אונק  
 קסבות לעצתי \*  
 בני אם יפתוך חסמים אל האבה \* אם  
 אסרו דכתיבתו ונססו בידך שמו והזכרות  
 שחובל להשתמש בהם \* בני אל תוך  
 כבוד

ממני ידי נפשי להאיר לפניך נתיב בענין  
 שמתוו של הק בה יתבר' ויה' להפיק בהם  
 האונק ולהניע בהם למחוז הפצץ \* ולפי  
 שראיתי כונתך ישראל וטובה יותר משאלת  
 הוצרכתי להודיעך איזה דר' חלק אור ומה  
 היא הדרך שרש' הפצץ \* או אינו הפצץ  
 וכשתגיע לידעת דבר זה \* אז תקרא ויי'  
 יענה וקהיה מן הקרובים ליו ותאהב אותו  
 בכל נפש ותתענג על יי' ויתן לך משאלות  
 לכת :

### הלא

ידעת אם לא שמעת  
 אלדי עולם יי' מפני  
 יחילו עליונים \*  
 ותחמונים ספחיו תרעש הארץ ולפני זעמו  
 מי יעמוד \* ומי יקום כחרון אפני \* הן  
 בקדושו לא יאמין ושמים לא זכו בעיני  
 אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמי עולה \*  
 והיאך ישתמש ילוד אשה בשמות יי' \* ה  
 הקדושים ויעשה מהם גרון לחתוך בו \*  
 ומי הוא זה ומי זה הוא אשר מלאו לבו  
 לעשן כן לשלוח יד בכבוד מלכו ולהשתמש  
 בו \* והטו אסרו רול כל ההוזה את יי'  
 באותיותיו אין לו חלק לעולם הבא \*  
 והנה קדוש עליון ר' חנינא בן חרדין שלא  
 היה הונה את יי' באותיותיו דרך חול ודרך  
 תשמיש זולתי דרך כבו כדי ללמוד ולהכין  
 דכני יי' \* על זה נענש \* אנו העניים

בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם כי  
 אותם השמות והשמושים כלם מיני  
 רשת ומכמורות לצודד בהם הנפשות  
 וללכת לאברוקי ואם באמת היו ביד  
 רהבכים הראשונים שמות הקדש  
 מקובלים מפי הנביאי כגון שם עב  
 או שם של מלך ושם של זב ושאר  
 שמות הקדש הרב והיו יכולים לחדש  
 בהם אותות ומנפתיים בעולם לא היו  
 משתמשים בהם לצרכם רק בעת שסד  
 או לפי טעה על צד קדוש השם כגון ר"ם  
 שהציל אחות אשתו מקובה של זנות  
 ואמר לאורח רחמי רשומר בכל שעור  
 שתרצה עצמן בצער אמר אלהי מגידי  
 ענני ואחיה ניצול ואף על פי שאמר  
 כך לאותו הגוי בשעה שניצח רבו מאיר  
 וראה עצמו במכנה לא נשרשש בשם  
 אלא ברח לו כדאיתא בפרק קמא דע"ז או  
 כענין חוני הסעגל או כענין רבא עם  
 שבור מלכא כדאיתא בפר' סדר העניות  
 ואו כענין דוד כשכרה שיריזן וקפא  
 תרומא ובעא למשטפי עלמא כדאיתא  
 ב' החליל ובסנהדרין :

**ונדר**

האמת ומסורת הכרית  
 כי הרוצה להשיג  
 הפניו בענין שמותיו של הקדוש ברוך  
 הוא שיש תדל אדם בכל כחו בחורר  
 להשיג כונת כל שם ושם מאותן שמות  
 הקדש הנזכרים בתורה כגון אר"ד  
 וד"ד אר"ני אל אלוהי אלהים שלי  
 צבאות וידע ארסיבין כיכל שם ושם  
 פאלו השמות כלם הם כדמיון ספתחות  
 לכל דבר ודבר שאדם צריך לכל צד וענין  
 לעולם וכשיתכונן כאלו השמות ומצא  
 כל התורה והמצוות תלוי בהם ובשיע  
 בינת כל שם ושם מאלו ימיר לרע גזולת  
 מי שאמר וריר הרעולם ויפתד וירא

מלפני וישתוקק ויכסוף ויתאה להרובק  
 בו מחוק ידיעת שמותיו יתברך ואז יהיה  
 קרוב ליי ותהיה תפלתו מקובלת ועל זה  
 נאמר אשגבהו בידע שמי היודיעה  
 היא העקר ואם כן יקדאני ואענהו  
 כלומר כשיצטרך לדבר ויתכין באורו  
 השם שאותו הדבר שהוא צריך תלוי בו  
 או אענהו הלא תראה כי בעת הצרה  
 הזכיר יעקב אבינו אל שרי ואמר אל שרי  
 יחן לכס רחמים דיניאל כשהחפלל אל  
 המקדש אמר והאר פניך על מקדש השם  
 למען אדב ואף על פי שדרשו ז"ל  
 בברכות למען אב שקראך אדון עדיין צ  
 צרכין אנו לסודעי והנה בהתפללך  
 שיתן להי זרע אנשים מה כתיב אר"י  
 צבאות אם ראה תראה בעני אמתיך ויאף  
 על פי שדרשו בו בכרכור דרש עדיין יש  
 עקר ושרש פניסי לדבר ולא לדורש קמ  
 אתינא אלא לעקרא דמלתא קא אתינא  
 ואחר שכן הוא צרכין אנו למסור בידך  
 עקר ושרש להשען עליה :

**דע**

כי כל שמותיו הטהורים  
 והקדושים הנזכרי בתורה  
 כלם תלויים בשם בן ד  
 אותיות שהוא יודו ואם תאמר והלא  
 שם אד"ד הוא העקר והמקור :

**דע**

כי שם בן ד אותיות הוא  
 בדמיון נוף האילן ושם  
 אר"ד הוא עקר האילן  
 והוא ומפני שרשרשו שרשים ויתפשטו  
 ענפים לכל צד ושאר כל שמות הקדש  
 כלם כדמיון ענפים ומסגנים נמשכים  
 מנוף האילן וכל אחד מן הענפים עושה  
 פרי למינהו ומלכד שמות הקדש  
 היודעים שאמור למהוקן יש כמה  
 כנויים אחרים תלויים בכל שם ושם  
 כגון שתאמר כנויין של דודי נורא

נרשא עק עובר על פשע כנויאן של  
 אל מי הם כנון גדול רחום וחנון  
 כנויון של אלים מי הם כנון אדיר שופט  
 דיון וכל אחד מאלו הכנויים יש כנויון  
 אחריו תלויים מכל כנוי וכנוי מאלו והם  
 שאר כל מלות התורה עד שנמצאת  
 כל התורה כלה נאמרת על הכנויון  
 והכנויון על השמות והשמות הקדושים  
 כלם תלויים על שם ידור וכלם סתומים  
 בו נמצאת כל התורה נאמר על שם ידור  
 ולפיכך נקראת תורת יי תמימה  
 נמצאת למד כשתבין מנת שמות הקדש  
 למשפחתיהם והשג הכנויים המיוחדים  
 לכל אחד מהם אז תראה שרובל רזליו  
 בשמו הגדול יתברך ותבסוף ורשחוקק  
 להרבה בו וחירא ופחהו סבנו ואז הבין  
 שאת יי ודעת אלדים תמצא ותכנס  
 בכלל אותם שנ' אשגבהו כי ידע שמי ואז  
 תבין כשהוא עונש המזכיר שם שמים  
 לבטלה כל שכן ההונה את הש'  
 באותיותיו קו המשתמש בו  
 וקודם שארחיל בכוננו רחבור יש לו  
 להקדים לפניך הקדמה אחת והיא זאת

**דע**  
 כי אמחת עצם הכוננו והברך  
 איננה מושגת לזולתו ואין  
 בכל רמוני מעלה יודע  
 מקומו כל שכן עצם אמחתו הלא תראה  
 מלאכי מעלה מה הם אומרים ברוך כבוד  
 ממקומו ככל מקו שרוא ואם  
 עליוני כך תחתונים על אחת כמה וכמה  
 ואם כן כל אותם העניינים שאנו קוריים  
 בתורה כנון יד ורגל יאזן ועין ושאר כל  
 כי יוצא בהם מה הוא דע והאמן כי  
 כל אותם העניינים אף על פי שהם מורים  
 ומעידים על גדולתו והסתרותו אין כל  
 כחה יכולה לדעת ולהתבונן מהורה אותו  
 הדבר הנקרא יד ורגל וכיוצא בהם ואם

אנו עשויים בצלם ודמיון אל יעלה  
 בדעתך כי עין בצורת עין או יד בצורת יד  
 אבל הם ענינים פנימיים ופנימיים ל  
 לפנימיים באמתת מציאות יי ית אשר  
 מהם המקור והשפע יוצא לכל הנמצא  
 אבל אין סתות יד כמהות יד ולא הכניתם  
 שזה כמו שאם יאמי תרמיני ואשוה יי  
 ודע ורחק שאין בינו ובינינו דמיון מצד  
 העצם והתבנית אלא מנת צורת ה  
 האברים שבנו שהם עשויים כדמיון  
 סימנים עניינים סתומים עליונים שאין  
 הדעת יכולה לדעתם אלא בדמיון זכרון  
 מי שכותב ראובן בן יעקב שהרי אין אלו  
 האותיות ואין זו הצורה עצמה של ראובן  
 בן יעקב וצורתו ותבניתו ומהותו אלא  
 זכרון שזה ראובן בן יעקב הכתוב הלא  
 סימן כנגד אותו עצם ותבנית הידוע הנק'  
 ראובן בן יעקב ולפי שיי יחל וית'  
 רצה לזכותו ברא בנף האדם כמה אבר'  
 נסתרים ונגלים בדמיון סימן למעשה  
 סדכה ואלו יזכה אדם לטהר אבר  
 מאבריו יהיה אותו אבר בדמיון כסא  
 לאותו דבר עליון הפנימי הנקרא בשם

זה אם עין עין אסיד יד וכן לכל השאר  
 כיצד כנון שנוהר ונשמר אדם אח' במראה  
 עיניו שלא יכום ולא יסתכל בדבר עורה  
 ולא בשאר כל דבר של גנאי לא בכל דבר  
 שהיה קדושת יי ועבדתו אז אותו עין  
 נעשית כמו כסא לאותו דבר הנק' למעלה  
 עין וכן היד והרגל ושאר כל האברים  
 ועל יד אסרו חזל האבות הם המרכיב  
 ולא אמרו כל אחד מהאבות הוא המרכיב  
 אלא האבות כיצד אברהם אבינו  
 עלה לקח כשהיה צד ימין וירש ימין של  
 מעלה שהוא טוה חסד ועל זה נאמר  
 ויסע אברהם הלוי נסמע הנגבה  
 ויצחק לקח כשהיה מדת צד שמאל שהוא  
 הפז ועל זה נאמר וישבע יעקב כפחד אביו  
 יצחק יעקב לקח כט רה קו האמצעי  
 ועל

ועל זה נאמר ויעקב איש תם וישב אהלים  
בין אהל אברהם ובין אהל יצחק \*  
נמצאו שרשה האכזר כסא למרכבה \*  
ועל דרך זה הושב דבר על כרוז ויוצר על  
מנונו \*  
ועתה

יש לנו להאיר עיניך  
בענין תלוי על זה \*  
דע כי המדות הם  
אלויות באברהם כיצד מדת העין היא  
הראות \* מדת האזן היא השמע \* מדת  
היד היא המשוש \* מדת הרגל היא  
ההליכה \* והנה המדות נמשכות אחר  
האברים \* ולפי שהזכרון חלל כלפי מעלה  
לשון מדות יש לנו לרוץ ענין המדור כמו  
שיש לך לרוץ ענין און ויד רגל \* שאמרנו  
ובכו שאין ערך בינינו בענין האברים כך  
ערך בינינו לענין המדות \* ולפי שאנו  
כים להשתמש בחבור זה בלשו המדות  
השטר לך ושטר נפש מאד פן תכשל  
ותאמר שיש ליי \* תכרך מדה מוגבלת אז

משוערת שאין הדבר כך אבל כמו שאין  
לענין עין ואזן שעור וכול ודמיון כך רוא  
במדות \* והנה רז"ל קראו לשמותיו  
הקדושים מדות בדגריסין פק דר"ה אמר  
רב יהודה ברית כרוהה לשלש עשר מדות  
שאין חזרות ריקם שנאמר הנה אנכי  
כורת ברית \* ושלש עשרה מדות דמי  
י' אל רחום והחנן ארך אפים וגומרי  
והכלל שיש לך להאמין בזה שאין דמיון בין  
מדות י' ותכרך ומדותינו זולתי כדר הזכר  
סימן כש' לבר ועל זה אמרו רז"ל בכל מקום  
כא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך דוא  
מדת בשר ודם \* ואחר שמסרנו בידך  
מפתח הקדמה זו יש לנו להכנס בביאו כל  
שם ושם משמות הקדש הכתובים בתורה  
ולהאיר עיניך בכל מקום שתמצא כרוז  
שם אחד מהם וכדי שתבין ותשכיל סקור  
מים חיים שהוא נובע מכל שמותיו ותכרך  
וכשתשיג דבר זה אז תצליח את דרכי \* ואז  
תשכיל :

# אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

אחור ה' ורה ועקר הקבלה \* אמר נתן ה' ית'  
האמן \* א' ס' דרך נכוה' ארבו מחשבותיך  
אז חלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף \*  
אדני \* אמר שלם המלך עליה שמוה  
רגלך כאשר תלך אל בית  
האלרים \* הידיענו בפסוק זה שצרי האדם  
לכרוך עצמו ולהזהר כשרוצה להתפלל  
לפני י' ותכרך ולראות ולהכין אם יש לו  
מקטרגים ומעכבים לקבל תפלתו \* ויש לו  
לסקל המסילה ולהרים מכשול מדרכיו \*  
משל לאדם רהוולך לחצר המלך להפיק  
שאלה שהוא צריך להודו ולדעת אם יש

בדרך פגע או סכנה וסלכך זה יש לו  
להתכונן כמה שערים יש בבית המלך זה  
לפני מזה ולהכיר אותם השוערי הממונים  
לשמור השערים ולהיותו אהוב אצל כלם  
ולדעת אם יש בהם איש שונאו שישליכ  
עמו \* ומלכך כל זה ראוי לו לדע ולהתכונן  
בכנדים שהוא לבוש אם הוא ראוי להכנס  
בהם בחצר המלך כמו שאמר כי אין לבא  
אל שער המלך בלבוש שק \* ומלכך כל  
זה ראוי לו לכרוך בעצמו אם רואה רגז  
לדבר לפני המלך והשרים והסגנים אשר  
לפניו \* ואם יש בהם מי שיערער על  
בקשתו

ד

לקטתו וכמו כן אם ידעם לו שיזעק בהיכל המלך שעה או שתיים אם יכול לסכול :  
 והלך והוציאו להעיר אותנו ואמר כלל גדול מלכותא דארעא כעין **מצות** דרקיעא ואם במלכותא בשר ודם יושב לי להזהר בכל אלו הדברים שאמרנו כל שכן בהיות האדם נכנס להקביל פני מלך מלכו המלכים הקדושים ברוך הוא ית וית שיש לו לאדם לרחיב ולדעת כי מן הארץ ועד הרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא נדודים והמונים מהם טהורים בעלי חסד ורחמים ויש למטה כמה כריות טמאות מזיקן ומקטרגין וכלם עומדים ופוזחים באויר ואין מן הארץ ועד הרקיע מקום פנוי אלא הכל מלא המונים מהם לשוים מהם למלחמה מהם לטובה ומהם לרעה מהם להיטיב ומהם למות ועל זה מיוסד שיר של פגעים יושב בסתר עליון כי הוא יצריך באברתו לא תורא מדבר באופל יהודן כי מלאכיו וכל אלו המחנות בן הארץ ובין השמים דוגמת ההולך בדרך במקום סכנה כך תפלתו של אדם עוברת בין אלו הכרחות ועולה עד לרקיע אם יש בו זכות לא יפגעו לסטים בתפלתו ואם אין בו זכות כמה פגעים ומשחיתים פוגעין בדרך ולפי זה הדרך תקדוד הסלך עליה הזמירות בדי לפנות דרך לתפלות לעבור כי כל אותן הכרחות רחוק כמו ענן מעכבין לעלות הרצפלה ועל זה נאמר סבור בענין לך מעבור תפלה וכשבא דוד עליה והתקין זמירות בהיות האדם מסדר אותן הזמירות אזי מסתלקין ורחוקין לרחם אורחם המשחיתים והמקלקלי והמעכבים ונקראו זמירות מלשון מסור וכרת הזלזלים במזמרות ועל זה אמר הכתוב זמירות היו לי חקיק כבית סגור בלומר באורח המקומות שהייתי מתירא מהן בדרך ורזיה

### ואחר

שהוד עונך זה כי עקר האמונה ויסוד היחוד הוא להבין שמישו ודעתו כי כל שמותיו הקדושים הנזכרים בתורה כלם כלולים בשם יי ית והוא נקרא נוף האילן ושאר כל השמות מהם שיש מהם ענפים ומהם אוצרות וגנים וכל אחר מהם יש לו פעולה מיוחדת מחכרו משל לאוצר שיש בו כמה חדרים כל חדר מהם מיוחד לדבר בפני עצמו בתדר זה אבנים טובות ומרגליות ובחדר זה כסף ובחדר זה זהב ובחדר זה מיני מאכל ובחדר זה מיני משקה ובחדר זה מיני מלבוש וכשהאדם צריך למיני המאכל ואינו יודע אותו החדר שהמזונות בחוכמו אפשר שיסור כרעק והחדרים המלאים כל טוב לא מפני שמענו ממנו בקשתו לא שאינו יודע באיזה חדר הוא הדבר שהוא צריך ועל דרך זה בעצמו הסגן שמותיו הקדושים יתכרך יש שמות ממנו על התפלה והרחמים והסליחה ומהם על הדמעה ומהם על הפגעים ועל הצרות ומהם על המזונות והפרנסה ומהם על הגבורה ומהם על החסד ומהם על החן ואם אינו

לי פחד ומנוח באותן הזמירות פזותים והכרחתים ולפי זה הדרך נאמר בין יחד ככבי בקר ונוטר וענין רגלהם הזמירות הנאמרים בבקראו יתפרדו ויתרועעו כל בעלי הדין הקשה הנקראים בני אדם ולשון ירעו מלשון רוע התרועע ארץ ולפיכך צריך אדם לבין עצמו בשע תפלה ולכוין מחשבותיו בראוי בענין שלא תתעכב תפלתו ולא תשוב ריקם בקשתו ועל זה אמרו לעולם ימוך אדם עצמו אם ימול להתפלל ואם לאו יתפלל פי אם ימול לכוין בתפלתו באיזה שור הוא צריך בתפלתו יתפלל ואם לאו אל יתפלל

אינו

אזינו יודע להתכוין בתפלתו באותו שם  
 שהוא מפתח למה שהוא צריך מי גרם לו  
 שלא יפיק רצונו סכלותו ומעוט השגתו  
 על זה נאמר אולת אדם חסלף ורכו ועל  
 יי' זעף לבו כי יי' יונברך ידיו פתוחות לכל  
 אכל הסכלות שאין אדם יודע באיז אוצר  
 הוא הדבר שצריך החזק ריקם וחושב ב  
 בדעתו מחשבה רעה שחשם סנע מסנו  
 חפצו ורצונו ואינו כן אלא סכלותו שאינו  
 יודע באיזה אוצר הוא אוראו דבר שהוא  
 צריך מנעו ממנו ועל זה נאמר חטאתכם  
 מנעו הטוב מכם ולפיכך צריך אדם  
 להחשוטט בדרכי התורה ולדעת כונת  
 שמות הקדש בענין שיהיה בקי ברום  
 ובשמותיהם וכשיצטרך לבקש  
 לפני יי' יתברך שאלה ובקשה יכוין באותו  
 השם הסמונה על שאלתו ולא די לו שיופיק  
 כל חפצו אלא שיהיה ארוח למעלה  
 ונחמד לכמה ונמצא נוהל העולם הזה  
 והעולם הבא

**ואחר**

שמסרנו בידך  
 עקרים הללו  
 להיותם ברמיון יסוד ועקר למר שאנו  
 עתידים לפרש יש לנו להבנם כבאור  
 שמותו יתברך הכתובים בתורה כל אחר  
 כפי הכונה בעה

**דע**

כי השם הראשון שהוא  
 קרוב לכל הנבראים ובו  
 נבננים לפני המלך ידוד יתברך ואין דרך  
 בעולם לראות פני המלך יתברך אלא על  
 ידי שם זה הוא השם הנקרא :

**אדני**

כיצד דע כי השם  
 המיוחד יתברך הוא  
 המורה על מצואות בוראנו יתברך והכל  
 תלוי בו וחלת השערים והפתחות שבו  
 נבננים לשם יתברך הוא השם הנקרא אדני  
 והוא סוף כל מעלות יי' יתברך מלמעלה

למטה עד שם אדני הוא מוד היחוד ה  
 האמתי השלם כמו שעדיין נפרש בעה  
 ומשם ימטה הוא עולם הפרוד והסוד  
 ונה הוד מעוז להשקות את הגן ומשם  
 יפרד והיה לארבעה ראשים ואלו הם ארבע  
 מתנות שכנה שהם תחת אדני יי' שהוא  
 סוף כל מעלות יחוד השם מלמעלה  
 למטה והשם הזה הנקרא אדני הוא  
 אוצר ובית נזוים לכל מיני שפע ומיני  
 אצילות כל ההיות הנמשכות מאת יי' ד  
 יתברך בדרך כל הצנורות עד שנמצא שלש  
 שמות מכונים זה כנגד זה אדני  
 למטה ידוד באמצע אדני  
 למעלה ומשם אדני יתאצלו כל מיני  
 שפע האצילות מן המקור הנקרא אין סוף  
 בדרך המעלות עד שיגיעו לשם ידוד יי' ו  
 ומשם ידוד ילכו כל הצנורות וההמשכות  
 לשם אדני ושם אדני הוא אוצר שבו כל  
 טכסיסי המלך והוא הפרנס הגדול על כל  
 הנבראים כלם והוא הזן וספרנס לכל בכת  
 ידוד שבקרבנו על פי יצאו ועל פיו יבאו כל  
 הפאים להדבק בשם ידוד יתברך ואין  
 דרך יצד ועניין להדבק בשם ידוד אלא  
 על ידי אדני ולפי שזה השם הוא  
 בית אוצר השם המיוחד והוא ההיכל  
 שבו שוכן יי' נקרא תמיד בתורה ידוד  
 בכנוי אדני כדומר כל מבקש ידוד ימצאנו  
 בשם אדני ולפי שהדבר כך צריך  
 אתה לדעת כי יי' יתברך יש לו נד שמות  
 מרובעים כצריך ידוד יתברך והם עולים  
 להשכן יי' ואותיות ואלו נד שמות הם  
 סוד המשכת כח ככל הנמצאים שבעולם  
 בהיות ההיות והם ברמיון נשמה אצל  
 יי' אותיות שהם בויע ויבא ויט  
 ובתוך אלו נד שמות נכללים כל הדברים  
 שבעולם ואלו הם הספיקים צורך כל  
 הנבראים על ידי אדני ואם כן  
 נמצא שם אדני ארבעותיו מורה על  
 ממשלתו

שמשלתו ועניונו כיצד א' שבו הוא סוד  
 אד' יר שהוא למעלה י' שבו הוא סוד יד' ד'  
 שהוא שוכן כו' ד' הוא סוד נ' ד' שמורה  
 ההויית שהם סוד כל מיני טעם ואצילות  
 וקיום כל הנבראים שבעולם נמצאת למד  
 כי כל המשלה והשלטנות היא ביד אד' נ'  
 ולפיכך הוא מורה לשון ארנות שזה השם  
 הוא ארון כל הארץ בכח יד' ד' הסוכן בו  
 ולפי שאין לכל נברא בעולם דרך להכנס  
 לשם יתברך לא על ידו וכל שאה ותחנונים  
 ובקשר אינם נכנסים אלא על ידי אד' נ'  
 הוצרכו לקבוע בראשכל התפלות אד' נ'  
 שפתי תפתח כי פסוק זה כתוב אלה' הלת'  
 נז' י' ד' וזהו העקר ועל ידי זה הם נכנסות  
 התפלות לפני יד' ד' יתברך ולפי שד' וד'  
 יתברך משפיע כל מיני טעם ואצילות בשם  
 אד' נ' ובו כל גמי המלך וכל מיני עשרו ואינו  
 יבא ובו יתכנסו ויגזו ומשם ירפשו  
 למלאת צורך כל הבריו והוא כדמיון בריכה  
 שהתחיל נמשך לתוכה ומן הברכה מספקים  
 מים להשקות את הגן ולשורת ולשאר כל  
 הצרכים מכנים בתורה שם אד' נ' בכניו  
**ברכה** כי הברכה מלושן ברכה חתו  
 השם שבו ביד יעקב אבינו  
 עליו השלום ארן בניו שירש אותו מיצחק  
 אבינו ויצחק מאברהם וי' יתבר וית' מסר שם  
 זה לאברהם על ה לפתח שערי אד' נ' ולקחת  
 כל מה שצריך לו ולשאף כל בני העולם  
 וספר ביד ברכה זו וזהו סוד ואברכה  
 ואגלה שמך והיה ברכה לא אמר והיה  
 מבורך אלא וחיה ברכה תרי הברכה מסורה  
 ביד קח כפי רצונך ולא לך לברך אני נתן  
 לך רשות ליטול אלא לכל מי שתוצרתן  
 כפי רצונך לכל בני העולם וזהו נברכו  
 כך כל משפחות האדמה כלומר כל היוצא  
 ליטול כלום מברכתו זו אינו נוטל אלא על  
 ידך שהרי היא מסורה בידך ושלך היא  
 ולפיכך אר' זל שהראשון שקרא את י' יתבר'  
 אד' נ' הוא אברהם אבינו על כן אמרו אד' נ'  
 יד' ד' מהתתן לי כי מסנו שאל צרכי

לשם הגדול וזאת אברהם ירשה יצחק  
 וזהו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים  
 את יצחק בנו ועל הברכה הזאת  
 נתקוטטו עשו ויעקב וזהו היא הנכוה שמכר  
 עשו ליעקב וזהו יצחק קויו המקח כששלחו  
 לפרן ארם וזהו קום לך פדנה ארם  
 ואל שדי יברך אותך ויתן לך את ברכת  
 אברהם לך ולזרעך אתך הרי נתיחדה  
 ברכה זו לירשה ליעקב ולזרעו לבד כשאמ'  
 לך ולזרעך אתך ולפיכך כשנא יעקב  
 להפטר מן העולם פתח ברכה זו לשנים  
 עזר שבטים שיקח כל אחד מהשבטים  
 חלקו מברכה זו לירשה וזהו סוד כל  
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר  
 דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר  
 כברכתו בך אותם מאי אשר כברכתו  
 שמה תאמר מדעתו ברך לאחד מהם אינו  
 כן אלא לכל שבט ושבט נתן לו חלקו הראוי  
 לו מברכה זו ולא מדעתו אלא מדעת הברכה  
 עצמה ומשה רבינו על ה בברכה זו ברך  
 ארץ ישראל קוים שיכנסו לארץ וזהו סוד  
 חזאת הברכה אשר בך משה איש האלדים  
 את בני ישראל לפני מותו נמצא שם אד' נ'  
 הוא סוד ברכה וזהו היא הברכה המעשרת  
 לרבקים בה בלי עצב ודאגה וסוד ברכת  
 י' היא תעשיר ולפי בני שם אד' נ' הויה  
 כדמיון איצו לקבל ישע כל הברכות ומני  
 האצילות והוא כדמיון ברכה ובית קבול  
 לכך הוא מלשון אד' נ' החצר שבהן נכנסים  
 העמדים ותמצא כי באה אד' נ' של כסף  
 נעשו כמשכן כמו שכתוב ומאד אד' נ'  
 למאת הכתר לברך לאד' נ' ואלו באה אד' נ'  
 שבמשכן הם כדמיון מאה בריכות מאלות  
 מן הברכה הגדולה הנקרא אד' נ'  
**ולפיכך** חייב אדם לברך  
 מאה ברכות בכל  
 יום כדי למשוך בכל אהרת ואהרת מאלו  
 הברכות ואם חסר ברכה אחת פוגם ומטיל  
 מום והסוד תלוי במד א' ק בכר' שהוא  
 עוד כהן לוי וישראל שהוא סוד

נפש רוח ונשמה \* ויפ' עקר זה אמר דוד  
המלך \* ע'ה ברכי נפשי את \* י' תלה הברכות  
בנפש כבוד שלשת המערכות העליונות \*  
והנפש צריכה לברך מאה ברכו והיא כנגד  
ישראל \* וכן הברכות המאה יגיעו עשרה  
שהם המעשר לרוח שהיא כנגד לוי \*  
ומן העשרה של רוח לוי יתן אחת  
לנשמה שהיא כנגד כהן \* ואם כן נמצאת  
למד שאם לא תברך נפשו של אדם מארץ  
ברכות בכל יום לא יגיע לנשמה ברכה  
אחת מאחר שאין מגיע לרוח עשר ברכות  
שזהו סוד הלויים שלוקחים מעשר מישראל  
והזורים ונותנים לכהן אחד מעשרה  
משה שנטלו והיו סוד פרשת מעשר לויים  
ובהנים וישראלים החתובה בתורה \*  
ולפיכך אמר ואל הלויים תדבר ואמרת ליה  
כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר \*  
אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם  
כמנו תרומת \* מעשר מן המעשר וסוד  
מעשר מן המעשר הוא סוד אילן שאם אין  
ק' אין \* ואם אין \* אין א' \* ולפיכך  
צריך האדם להיות זרזו לברך מאה ברכות  
ואם ח' חסר אחת פנים \* ואלו מאה ברכות  
הם ברמזין מאת אדני כסף שבה' שפע אדני  
מתפשט לכל צד למאה ברכיות \*  
ולפעמים נקרא שם אדני בתורה בכנוי  
**באר** והטעם כי הוא באר מים חיים  
שבו יתכנסו כל מיני שפע  
ואצלות של מעלה כמו שאמרנו \* ועל זה  
נאמר פעיון גנים באר מים חיים ונחלים מן  
לבנון \* ובעוד שישאר צדקים ומברכים  
מאה ברכות בכל יום כהגון הכאר הזאת  
מתבלאת ממים חיי משפע אצילות עליונה  
ואז כלם עשירים מלאים כל טוב שואבים  
מים כפי צרכם \* ולפעמים נקרא גם כן  
**באר שבע** לפי שנמשכים  
אלוה' שבעה  
נחלים דרך יסוד עולים משבע מעלות עליונו'  
עליונות \* וכנגד באר זאת יש באר אחרת  
מכונן עם שאר כמה בארות מלאות נחשו'

ועקרים ונקראים בארות נכריות \* ועליהם  
אמר כי שוחה עמוקה כי זרה ובאר צירח  
נכריות \* וכל אותם שהם רשעים גמורים  
אין להם זכות לשאוב מכאר שבע ונופלים  
בכאר צרה נכריות אותם הנמשכים אחר  
עברות קשות \* ואל זה רמז שם אדני  
בשחטאו ישראל במדה זו \* אמר הנביא  
כי שתים רעור עשה עמי אותי עזבו מקור  
פאי' הוי'ם להצוב להם בארות באר' נשברי'  
אשר לא יכילו המים \* כלומר בכאר  
צרה אין לה קרקע כי כלה שברים שברים  
ואין מים מתקיימים בה אלא מלאה נחשים  
ועקרים \* ואל זה רמז דוד ואי' האטר עלי  
באר פיה \* ולפעמים נקרא שם אדני בכנוי  
**ים** והטעם כי כל מיני הבריות והשפע  
והאצילות נמשכים אליו בדמיון  
הנחלים \* וזהו סוד כל הנחלים הולכים  
אל הים \* ולשונו ים הוא הקרקע המזויק  
את המים כאמרו וכמים לים מכמים \*  
ואמר ולמקיה המים קרא ימים \* הרי  
בית קבול המים נקרא ים \* ומתוך זה  
הים נבראו כמה מלאכים ומחנות וכמזל  
מינים משונים אשר שרצו המי' אשר בתוכו  
וכלן מרכבות ומחנות עליונות \* ועל זה  
רמז זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין  
מספר חיות קטנות עם גדולות \* ובתוך  
הים הזה כמה ספינות וכמה שיטים וכמה  
דגלים פרוסים על ראש התווך של הספינות  
וכמה מיני זליים וימיני שאון מתגלגלים  
בתוכו \* ועליו נאמר שם אנויות יהלכין \*  
ובקצה גם זה יש מקום אחד הנקרא ים סוף  
وهוא קרוב לגבול תחומי הארץ הידועה  
במדר' אדני' ומן המקום הזה ירד הדין על  
מצרים ובעבו בים סוף של מטה וזהו סוד  
כי יד' נלחם להם בספרים \* וחכמי  
הפנימיים מתחילים למה זאת הנקרא אדני  
ים החכמה לפי שכל מיני חכמה ואצילות  
הנמשכים מן החכמה העליונה כלם נופלים  
בתוכו וממנו שואבים כל חכמי לב חכמה \*  
והשרה הזאת נתנה יי' יתברך ל שליטה והוא



וְיִי נִקְרָא אֲבֹתָהּ לְשֵׁמָּהּ וְכַשְׁנֶכְנֶס בֵּית  
 הַחֲכָמָה הִיא בּו כַח לַעֲזֵת וְלַחֲבֹן כַּל שֶׁדָּרַו  
 מִפְּעֻרְכֹת עֲלוּנוֹת וְחַתּוּנוֹת וְלֹא נִכְחַד  
 חֲמֵנוּ כֵּל דְּבָרֵי מִיָּד וְכַתּוּב שֶׁס אֲדָנִי שֶׁב  
 עַל כַּסּא יְיָ וְנִלְךָ עַל הַעֲלִיטִים וְחַתּוּנוֹתֵי  
 לְפִי שֶׁחֲכָמָה אֱלֹדִים בִּקְרָבוּ לַעֲשׂוֹר מִשְׁפָּט  
 וְלַפְעָמִים נִקְרָא שֵׁם אֲדָנִי בְּכַנּוּי  
**כָּל** הַחֲטָטִים לְפִי שֶׁלֹא יִחַסֵּר כֵּל בּו שֶׁהָיָה  
 כֵּל מִיָּד הַשֶּׁפֶע וְהַאֲצִילוּת וְכֵל מִיָּד  
 הַבִּיכּוּת וְהָיָה כֵּלס כְּנֶסֶס בְּחֹזֵק וְנִקְרָא כָּל  
 לְפִי שֶׁהֵחַל בּו וְכֵל מִיָּד צוּרֵךְ שִׁיעֲטֵךְ דָּבָר  
 בְּעוֹלָם אֵין אֵין לְבַקֵּשׁ אִלּוּת אַחֲרָיו לֹא מְקוּם  
 וְאֵת כִּי הֵחַל כְּלוּל בְּחֹךְ שֶׁס זֶה מִמְקוּם זֶה  
 יִפְקֵי כֵּל שׁוֹל רִצּוֹנוּ כֵּל אֵדוּד וְאֵדוּד כְּפִי הַפְּצוּ  
 וְרִצּוֹנוּ בְּהִיחּוּ קוֹרְאֵי אֹתוֹ בְּאִמְרַת וְעוֹד כִּי  
 הַמְדָה שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מִשֵּׁם זֶה נִקְרָאת לָל  
 עַל עֲקָרִים שֶׁעֲדִיךָ נִבְאָר בְּעָה זֶה הַמְדָה  
 הַזֹּאת הַנִּקְרָא כָּל נִתְּנָה יְיָ בְּתַנְהָ לְאִבְרָהָם  
 כְּמוֹ שֶׁהוֹדְעֵנוּךְ שֶׁרָוִי הִיא יְסוּד הַבְּרִכָּה  
 וְהַבְּרִכָּה וְהַל זֶה רִמָּה כְּאִמְרוֹ וְיִי בִרְךָ אֶת  
 אֲבִירָהֶם כֹּכֵל וּמֵאֲבִירָהֶם לִיצְחָק כְּאִמְרוֹ  
 וְאוֹכֵל מִכֵּל בְּטֵרִם תֵּבָא וְאִבְרָכְהוּ וּמִיצְחָק  
 לִיעֲקֹב כְּאִמְרוֹ בִּי חֲנִנִי אֱלֹדִים וְכִי יֵשׁ לִי כֵּל  
 פִּירוּשׁ אִמְר יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹ שִׁמְאָה יַעֲלֶה בְּרַעֲךָ  
 שְׂאֵנִי חֲסֵר עַל מַה שְׂאֵנִי נוֹתֵן לְךָ חֲדָע שֶׁהָיָה  
 כֵּל מִפְּתוּחַ הַבְּרִכָּה הַעֲלִינָה כֵּלס מִטּוֹרֵת  
 כִּי וְהָיָה הִל כְּלוּל מִן הַכֵּל וְזֶה וְכִי יֵשׁ לִי  
 כֵּל וְלִפִּי אֵינִי חֲסֵר עַל מַה שְׂאֵנִי נוֹתֵן לְךָ כֵּל  
 וְלַפְעָמִים נִקְרָא שֵׁם אֲדָנִי בְּכַנּוּי ג

אֵלֶּה וְאֵין אֱלֹדִים עֲדִי אֲנִי אֲמִית וְאֲחִירָה  
 מִחַצְתֵּי אֲנִי אֲרַפָּא וְעוֹד לְפִי שֶׁהַמְדָה הַזֹּאת  
 שׁוֹאֲבַת כַּח הַסְּפִירוֹת וּמוֹשַׁבַת אֵלֶיהָ כֵּל מִיָּד  
 הַאֲצִילוּת וְהַבְּרִכּוֹת וְאֵדוּד שְׂמוֹשׁוֹת מִן  
 הַבְּרִכּוֹת לְמַעַלָּה חֲדָתִית וְנוֹתֵת פְּרִיָּמָה וּמִזּוֹן  
 לְשָׂאֵר כֵּל הַנִּמְצָאִים חֲתִיָּה אֵישׁ כְּפִי הַרְאִי  
 וְעֲלִיָּה נִאֲמַר אֲבָן מֵאִסוֹ חֲנוּטִים הִיחָה לְרֹאשׁ  
 פְּנֵי שֶׁהָיָה אֲבִירָה יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב נִטְלוּ  
 חֲלָקִים לְמַעַלָּה מִמְּדָה כְּסְפִירוֹת עֲלוּנוֹת  
 אֲשֶׁר עֲלִיָּה עַד שֶׁבֵּא דוֹד וְהַחֲזִיק בָּהּ וְלִקְחָהּ  
 לְמִדְתָּהּ וְהוּא שְׂאֵמֵר הִיחָה לְרֹאשׁ פְּנֵי  
 לְפִי שְׂאֵלִירָה פּוֹנִים כֵּל הַפְּנִים אֲשֶׁר כֵּל  
 הַנִּמְצָאוֹת עֲלוּנוֹת וְחַתּוּנוֹת בֵּין אֹתוֹן  
 הַפְּעוּלוֹת שֶׁלְמַעַלָּה מִמְּדָה בֵּין אֹתוֹן הַמַּעֲלוֹ  
 שֶׁלְמַטָּה מִמְּדָה שֶׁלְמַעַלָּה מִמְּדָה פּוֹנִים  
 אֵלֶּיהָ לְהַמְשִׁיךְ לֶה כַּחַס וְהַשְּׁפָעַת וּטִיבוֹתָם  
 וּבְרִכּוֹתָם וְשֶׁלְמַטָּה הַיָּמֵנָה פּוֹנִים אֵלֶּיהָ  
 לְבַקֵּשׁ מִמְּדָה פְּרִיָּמָה וּמִזּוֹנוֹתָם וְקִיּוּמָם  
 וְזֶהוּ סוּד לְרֹאשׁ פְּנֵי וְהוֹסֵד אוֹ מִי יֵרֶה אֲבָן  
 פְּנִיתוֹ וְזֶה הִיא הַסְּפִירָה אֶת יִשְׂרָאֵל  
 וְסִימְנִיךְ מִשֵּׁם רֹעֵה אֲבָן יִשְׂרָאֵל וְהַאֲבָן הַזֹּאת  
 חֲשׂוֹקָתָה וְהַפְּכָה וּמְנַתְּרָה אֵל אֲבָן אַחֲרֵת  
 עֲלוּנוֹת לְמַעַלָּה הַיָּמֵנָה וּמִמְּדָה יִבְאֹל לֶה כֵּל  
 מִיָּד הַאֲצִילוֹת וְשִׁתִּים אֲבָנִים טוֹבוֹת הֵם  
 לְיִשְׂרָאֵל וְסִימְנִיךְ וְלִקְחָ אֶת שְׁתֵּי אֲבָנֵי  
 שֶׁהֵם וּפְתוּחַת עֲלִיָּה שְׂמוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהוֹסֵד  
 אֲדָנִי יוֹדֵד מַה חֲתוּן לִי יִשְׁכֵּנִי מוֹשֵׁב מִלְמַעַלָּה  
 לְמַטָּה וְנִמְשַׁכָּה מִלְמַטָּה לְמַעַלָּה וְכַנְגֵד אֲבָן  
 זֹאת יֵשׁ אֲבָן אַחֲרֵת וְנִקְרָאת

**אבן גדולה**

וְכַשְׁהִיא עוֹפֶדֶת עַל פִּי  
 הַבְּאֵר יִשְׂרָאֵל מְשׁוֹעֲבִירִים  
 חֲתִיָּה עַד בֵּא אֲשֶׁר לוֹ הַשְּׁפָט וּסִימְנִיךְ  
 וְיִנְשׁ יַעֲקֹב וְיִגַּל אֶת הָאֲבָן מַעַל פִּי הַבְּאֵר  
 וְהוֹסֵד פְּרִשְׁתִּי וְיַעֲקֹב נִמְשַׁכְתוֹת וּפְרִשְׁתִּי הָיָה  
 יוֹם כֹּא לִי יוֹמֵי שֵׁם אֲדָנִי נִקְרָא לְפַעֲמֵי כְּכַנּוּי  
**בֵּית הַמִּקְדָּשׁ** לְפִי שֶׁהוּא הַבֵּית  
 שֶׁחֲשֵׁם הַמִּיּוֹחַד  
 שׁוֹכֵן בְּחֹזֵק וְלְפִי שֶׁחֲשֵׁם יִתְרֵךְ קִדְשׁ הַר  
 הַמְּדוּרָה וְהִיחָה חֲלָקוֹ שֶׁל אֲדָנִי כְּנִגְרָה בּו בֵּית  
 הַמִּקְדָּשׁ וּסִימְנִיךְ מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כוֹנֵן יוֹדֵךְ

**אבן ספיר** לְפִי שֶׁהִיא הַיְסוּד לְכֵל  
 הַבְּנִינִים אֲשֶׁר בְּעוֹלָם  
 וְכֵל הַנִּמְצָאִים שֶׁבְּעוֹלָם הֵם עֲלֵיהָ מְסוּכִים  
 וְאֵלֶּיהָ צְרִיכִין וְנִקְרָאת אֲבָן הַרְאֵה אֲשֶׁר  
 מִמְּדָה יִצְאוּ כֵּל הַמִּנִּי מַעַלָּה וּמִטָּה כְּמַעֲשֵׂה  
 בְּרֹאשִׁית וְנִקְרָאת אֲבָן סְפִיר לְפִי שֶׁהִיא  
 מִקְבֵּלֶת דְּרוֹגִים מִשָּׂאֵר כֵּל הַמַּעֲלוֹת שֶׁעֲלִיָּה  
 וּפְעוּלָהּ בְּנִבְרָאִים דָּבָר וְהַפְּכּוֹ פְּעָמִים  
 לְטוֹבָה פְּעָמִים לְרַעֲוִי הַלְחִיחַת וְלַהֲמִית  
 לְהַמִּית וְלְרַפָּא הַלְחִיחַת וְלַהֲעִשִׂיר וְכִיּוֹצֵא  
 בָּהֶם וְכַדְּבָר רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי

זה השם היה שוכן בתוכו וכל צורות המית  
 ולשכותיו והיכליו ונגזו ואולמי כלם היו  
 בצורה סוד ארני כענין שאמרנו בסוד צורת  
 אברים שבאדם וכשתאנו ונסתלק נהרב  
 הכית \* וכשבא דינאל והתפלל לפני  
 יתברך כדו למען בית המקדש נתכוון אצל  
 מרה זו \* ואמר והאר פניך על מקדשך  
 השמש למען ארני באלף דלת נון יוד  
 כלו בנה בית המקדש שהוא הכסא וההיכל  
 לשם ארני \* ומה שרשנו אל במסכת  
 ברכות למען ארני למענך מבני לירא אלא  
 למען אב שקראך אדון אמת ויציב \* כי  
 המדה הזאת הית שומרת לאברהם ולוחמת  
 מלחמותיו בסוד ויתלק עליהם לילה הוא  
 ועבריו ויכס \* ובסוד מי העיר ממזרח צדק  
 יקראוהו לרגלו \* כמו שנבאר במדה צדק  
 בעה \* ולפעמים נקראת מרה זו :

**שכינה**

והיא היתה שוכנת עם  
 ישראל חמיד משער  
 עשירת המשכן כאשרו ועשו לו מקדש ו  
 ושכנתו בתוכם \* וצריך אתה לדעת עקר  
 גדול \* דע כי בתחלת בריאת העולם עקר  
 שכינה בתחתונים היתה שהית מערכת כל  
 הנבראים על סדר המעלות היו עליונים  
 כנגד עליונים \* תחתונים כנגד תחתונים  
 ולפיכך היתה שכינה שוויה בתחתונים \*  
 ובהיות השכינה למטה נמצאו שמים וארץ  
 אחרים והיו לשון ויכולו השמים והארץ וכל  
 צבאם שנשתכללו אלו מאלו ונתמלאו אלו  
 מאלו והיו הצנורות והמקורות פועלים  
 בשלמות ונמשכים מלמעלה למטה נמצא  
 יו יתברך מלא ממעלה למטה וסמניך  
 השמים כסאי והארץ הדוס רגלי \* נמצא  
 שיו יתברך הית שריו במצוע שורה בין  
 העליונים ובין התחתונים \* בא אדם  
 הראשון וחטא נתקלקלו השורות ונשתברו  
 הצנורות ונפסקו הבריכות נסתלקה שכינה  
 נתפרדה החכילה \* באו אברהם יצחק  
 ויעקב עליהם השלום התחילו להשיבוכה  
 למטה ותקנו להג כסאות והמשיבוה קצת

המשנה ועשו גפיותהם כסאות לשכינה  
 אבל לא נמשכה השכינה בארץ לירא  
 קבע אלא לירא עראי והיתה יושבת על  
 נביהם \* והסוד ועל ארדים מעל אברהם  
 ועל זה אמרו האבות הם המרכבה \*  
 נמצאת השכינה כימהם פרוצת באויר ולא  
 מצא מנוח להך רגלה בארץ כאשר בתחלת  
 חמריאה \* בא משה רבינו עליו השלום וכל  
 ישראל עשו ועשו משכן וכלים ותקנו קל קול  
 הצנורות וסדרו את השורות והתקינו ה  
 הבריכות והשיבו מים חיים מבית השואבה  
 והחזירו השכינה לשכון בתחתונים כאהל  
 אבל לא בקרקע כאשר בתחלת הנביאה  
 וסוד זה הוא ועשו לי מקדש ושכתי בתוכם  
 \* ונמצאת השכינה כאכסנאי הולך ממקום  
 למקום \* ולזה אמר ושכנתי בתוכם ולא  
 אמר ושכנתי למטה אלא בתוכם כדמיון  
 אכסנאי בלומר ככל מקום שילכו אך  
 עמם ואשכון בתוכם אבל לא במקום  
 קבוע והו סוד ויהי כנסוע הארון וכו \* ועל  
 דרך זה הסוד נצטער דוד ובקש לקבוע מקו  
 לשכינה למטה במקום קבוע והו סוד אשר  
 נשבע ליו נדר לאבי יעקב אם אבא באהל  
 בתי ונבמר אם אתן שינה לעיני עד אמצא  
 מקום לוי משכנתי לאבירי יעקב \* וכתוב  
 כי בחר יי כציון אוה למושב לו זאת מנחתו  
 ערי עד \* ויפי שקבש דוד לקבוע מקום  
 למנוחת השכינה ואמר קומה יי למנוחתך  
 אתה וארון עק \* ישרו מחשבתו לפני  
 השכינה ושלח ואמר לו יי יתברך ביד נתן  
 הנביא \* לך ואמרת אל עבדי דוד כה אמר  
 עי האתה חכמה לי בירא לשכתי כי לא  
 ישבתי בבית למים העלותי את בני ישראל  
 ממצרים ועד היום הזה \* ואהיה סתהך  
 באהל ובמשכן \* ככל אשר התהלכתי ככל  
 בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבתי  
 ישראל וכו \* למה לא נבחר לי בית ארזים  
 וכו \* ובמקום אחר כתיב רק אתה לא תבנה  
 הבית כי אם בנד הוצא מתלצך הוא יבנה  
 הבית לשמו וכולו \* מה עשה דוד המלך

הבין

אבן כסף זהב ונהו שית וכרזו ועצום ואבני  
שורם ומלואים ואבני פוך ורקמה וכל אבן  
דקמה ואבני שיש רב' וסדר כל מערכת  
המקדש וכל ביתו ונזכרו ועליוהו והדריו  
העזרות והואלם וההיכלות ושאר כל הבנות  
הבית והצרותיו ולשכותיו הכל קבל ברוח  
הקדש \* וצורת כל מקום ומקום ושיעור  
הכסף והזהב ואבנים טובות ושאר כל  
אדברים הצריכים לו במשקל כמדה ו  
במשורה \* הכל כפי סדרי המערכת וצורך  
השכינה \* כמו שכתוב ויתן דוד לשלמה  
בנו את הבנות האולם ואת סניו ונזכרו  
ועליותיו והדריו הפנימית ובית הכפורת \*  
ותבנית כל אשר רזו ברוח עמו לחצרות  
בית \* ולכל הלשנות סביב לאוצרות בית  
האלדים ולאוצרות הקדשים \* ולמחלקות  
הכהנים והלוויים וכל מלאכת עבודת בית  
\* ולכל כלי עבודת \* לזהב כמשקל  
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה כמשקל לכל  
כלי עבודה ועבודה \* במשקל לכל כלי  
הכסף ומשקל מנורות הזהב ונרותיה זהב  
כמשקל מנורה ומנורה ונרותיה \* ומנורות  
הכסף כמשקל למנורה ונרותיה כעבודה  
מנורה ומנורה \* ואת הזהב משקל  
לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף  
לשלחנות הכסף והמזולות והמזוקרות  
הקשיות זהב טהור ולכפורי הזהב כמשקל  
ולכפור וכפור ולכפורי הכסף כמשקל לכפור  
וכפור \* ולמזבח הקטרת זהב מזוקק כמשקל  
ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב לפורשים  
וסוככים על ארון ברית \* הכל ככתב  
פיר \* עלי השכיב כל מלאכות התבנית \*  
הרי לך כי הוד עליו השלום סדר כל צורת  
בית המקדש ומשקל כל דבר ודבר על פניו  
יתברך והכל תבנית המרכבה כסא ומעון  
לשכינה אחר כך בא שלמה וכנה את הבית  
וסדר כל העקריות והעזרות כפי שסדר לו  
דוד אביו עליו השלום \* ואמר ירדה שכינה  
לפניה ושכנה בבית עולמים \* והו  
שחוב אז אמר שלמה \* אמר לשכון כ

בניתי \* בנה בניתי בית זכור לך מבין  
לשכך עולמים \* וכתיב ועתה \* אלדי  
ישראל אמר דברך אשר דברך לעבודך דוד  
כי האמנם ישב אלדים את האדם על הארץ  
הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך אף  
כי הבית הזה אשר בניתי \* ועתה קושרת  
ידוד אלדים למנוחתך אתה וארון עזך וגו' \*  
אלדים אל השב פני משיחך זכרה דהסדי  
דוד עבדך \* וככלות שלמה להתפלל ראש  
ידה מן השמים ותאכל העולה והזבחים  
וכבוד \* מלא את הבית \* נמצאת בניית  
תורת למנוחתך כארץ כבית עולמים ואז  
חזרו הצנורות \* והממשנות כולם להריק  
ברכה בבית המקדש \* והיינו דכתיב ככל  
חומן שירד על הרי ציון כי שם צוה \*  
את הבר' כה חיים עד העולם \* וכתיב  
מציון ככלול יופי אלדים הופיע \* ומבית  
המקדש רזו כל הצנורות נמשכות לכל ה  
הארצות כלם לשבעים משפחות כנען  
שבעים שרים \* ומירושלם היו נזכרו  
פרס כמו דכרזיב ונברכו כן כל משפחות  
האדמה \* ולפי שהיה שלמה יודע דרך  
המשכת השפוע מירושלם לכל המקומות  
אמר עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם  
עץ כל פרי \* וכי אשר במקום אחד  
שיצמחו בו כל מיני אילנות שבעולם אלא  
היה יודע שלמה איזה ניר נמשך לכוש נטע  
בו פרזות וכן לכל צד \* והיינו דכתיב  
מציון ככלול יופי אלדים הופיע \* מציון  
משתיהו של עולם \* ואם כן נמצאת  
השכינה משלחה הבכורה כפי השיעור  
הראוי לכל הארצות מבית המקדש \*  
**ועתה** יש לנו להודיעך כי  
השכינה מיוהרה  
לישראל לבד והיינו דכתיב ועשו לי מקדש  
ושכניתי בתוכם \* וכתיב אשר הוצאת אותם  
כארץ מצרים לשכני בתוכם \* וכתיב ונתתי  
משכני בתוכם \* והסוד בבר הודיעך כן  
זה הוא היכל ששם יוד \* ית' שוכן בתוכו  
והי' תבדך אמר לישראל קחו לכם משכני

שאני שוכן בו ולא אפרד מכם לעולם ואף  
 על פי שאתם מקבלים טומאה אין שכינתי  
 נבדלת מכם והיינו דרכיב השוכן אתם  
 בתוך טמאותם \* וכשתנן יי' יחברך  
 לישראל המתנה הזאת ושרתה שכינה  
 בניהם נמצאו כל אוצר השם יתברך וגזיו  
 וחדרו וכל מיני שפע וכל אצילות ברכה  
 נמצאים ביד ישראל \* ומסר ביד ישראל  
 כפתורות כל אוצר ואוצר לפתוח ולקבל  
 כל שפע וברכה מאת השכינה \* והוא  
 שנאמר ונתתי משכני בתוככם והתהלכתי  
 בתוככם והייתי לכם לאלהים \* וכאלו  
 השכינה משכנו ושכנו של הקב"ה יתחבר  
 ביד ישראל \* וכשתסאו ישראל לפניו  
 ונתרכ הכית הרי זה המשכון שלו ממשכנו  
 ביד ישראל ומוליכו עמהם בגלות והסוה  
 אלה פקודי המשכן \* משכן העדות \*  
 והיינו דאמרין \* הכיבין ישראל שכל מקו  
 שגלו שכינה עמהם גלו למצרים שכינה  
 עמהם שנאמר הנגלה נגלתי לבית אביך  
 בהיותם במצרים \* ותיב אנכי ארד עמך  
 מצרים \* גלו לבבל שכינה עמהם שנאמר  
 למענכם שלחתי בבלה \* גלו לעולם  
 שכינה עמהם שנאמר ושמתי כסאי בעולם \*  
 גלו לארזים שכינה עמהם שנאמר מי זה  
 בא מארזים \* וכשהן חוזרין שכינה  
 עמהם שנאמר ושכי \* אלדיך את שבורך  
 ורחמך והשיב לא נאמר אלא ושב \* ואמר  
 אתי מלבנן כלה \* רבי מאיר אומר משל  
 לאלף שאם לעברו אם תבקשני הריני אצל  
 בני שנאמר השוכן אתם טמאותם  
 ובטמאם את משכני \* ואומר ולא יטמאו  
 את מחניהם ואומר ולא תטמא הארץ אשר  
 אתם יושבים בה וכו' כי אני יי' שוכן בתוך  
 בני ישראל ונקראת מדה זו \*  
**אהל מועד** ככל התורה כלה וכלל  
 הדבר כי זהו בית יי' ו

וכו שוכן \* והיינו דתיב ויקרא אל משה  
 ודבר יי' אליו מאהל מועד לאמר \* כל  
 מי שאדבר עמו על ידי אהל זה מרבי עשו

אכל מרעה נבנם בתוך האהל ומדבר עם  
 יי' ד פנים אל פנים \* שנאמר וכבא משה אל  
 אהל מועד לדבר אתו \* ותרעם אהל משכנו  
 הוא סוד שכינה \* וענין מועד משכנו  
 בית העד חסון \* כלומר שהשם מאוס  
 חסיד בו והוא בית העד שלו והיינו דתיב  
 ועדתי לך שם \* ולפעמים נקראת מדה זו \*  
**צדק**

כירושלם משבחר בית עולמים  
 אמר מלאתי משפט צדק ליון בה \* וענין  
 צדק צריך אתה לדעת כי המד הזאת נקרא  
 כ"ד של מטה שמקבלת שפע מבית דין של  
 מעלה שהיא מל הנמורה והפחד הנקרא  
 אלהים ולפעמים נקראת מדה זו \*  
**אלהים**

כשהיא מסמלת ושואבת  
 מסדת הגבורה והפחד  
 ואז היא עושרה דין ומשפט בעולם  
 אם להרבאם לשלום אם לרעב אם לשבע  
 אם למות אם לחיים \* אם לחיי אם לבריאו \*  
 וכן כשאר כל הדינים שבעולם פמדה זו  
 נמשכין כששואבת פמדת הנמורה והפחד  
 וזו היא המדה הלוחמת מלחמות יי' \* ושם  
 גבורים סביב לה כלם אחיו הרב מוסרי  
 מלחמה להשמיד להרוג ולאבד ולהרחיב  
 הארצות ולעקור המלכות ולנקום נקמות \*  
 וביד המדה הזאת שנקרא צדק מסורים  
 כמה מחנות וכמה חילות הנקראים אנשי  
 המלחמה בעלי רמחים וקשתות וחצים  
 וחרבות ואבני בלסטראות ללחום ולעקור  
 ולהשמיד \* והמדה הזאת הלכה עם אברהם  
 אבינו ע"ה במלחמת המלכים והיא השמידה  
 אותם סלפני ונצח המלחמה דרכיב פי  
 העיר ממורת צדק יקראו לרגלו יתן לפניו  
 גוים ומלכים יד יתן כעפר חרובו בקש נדף  
 קשתו \* ולפעמים נקראת \*  
**חרב נוקטת נקם ברית** וזו היא  
 המדה

שהיתה תמיד שוכנת בירושלם פיסרת את  
 \* ישראל תמיד כמו הדין הקבוע לדין \*  
 וכשהיתה פיסרת אתם היתה נובה מהם  
 וכותיהם

ח

חובותיהם ופשעיהם והטאת' עד שהיו כלם צדיקים \* ולפיכך אמרו שנקראת צדק על שהיא גובה מהם פשעיהם ומצדקת אותם \* וזהו שאמר וכל יאמר שכן חליתו העם היושב בה נשוא עון \* ופי' הפסוק הזה \* לא יאמרו האנשים השוכנים בירושלם למה אנו חולים תמיד ביסורין \* לפי שהמדה הזאת בך צדק שוכנת שם תמיד והיא רוצה לזכותם ולגבול מהם חובותם מכל פשעיהם והטאתם כדי שיהיו צדיקים ומזופנים להי העולם הבא וזהו פירושו וכל יאמר שכן חליתו העם היושב בה נשוא עון \* כיצא בדבר רק אתכם ודעתי מכל משפחת האדם על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם \* ולפי שהמדה הזאת הנקראת צדק היתר תמיד בירושלם ופוסקת הדין לא לן אדם בירושלם ויזון כירו לפי שגובה בכל יום חובות אותו היום כדי שלא יתרבו חובות על אנשי ירושלם \* והיינו וכתוב צדק ליון בה \* ולפי שהמדה הזאת היא בירושלם שער להכנס בשם יתברך והיא המבחנת בין הצדיקים והרשעים ואינה נתנת לרשעים השות להכנס היה דוד שמח כשהיה בשלום עמה ועל ידה היה נכנס להקביל פניו ויתברך ותיינו דכתיב אני בצדק אחזה פניך \* ולפעמים שואבת המדה הזו ממדות החסד והרחמים ומתאלאת רחמים על ישראל והיא עושה הדין כצד החסד והרחמים \* ואתו הדין נקרא משפט והוא מעורב בחסד וברחמים ולפיכך אמר מלאכי משפט צדק ליון בה \* וכתוב צדק ומשפט מכון כסאך ועל זה אמר יסגניוה אך כמשפט אל באפק פן תמעיטני \* וזו היא המיוחדת לבד של ארץ ישראל רבתי והוא ישפוט חבל בצדק ושאר האומות נזונים בכית הדין של מעלה הנקרא מיסרים דכתיב ידיו לאאומים כמי שרים \* ופירושו שאותן בתי דינין שנינו את אומות העולם אין הדין בחסד ורחמים אלא מדה במדה אין שם סליחת עון ופשע \* אלא מדה במדה משפט \* אבל

מדת צדק מיוחדת לבד של ישראל שנאמר שופטים ושופטים רחוק לך ככל שערך שופטו את העם משפט צדק \* וכתוב צדק צדק חרדוף \* צדק עליון וצדק תחתון כבוד אדני ידיו וסמוך לו למען תחיה כבוד צדק עליון וירשת את הארץ כבוד צדק תחתון \* ולפי שהמדה הזאת הנקרא צדק מקבלת מבר של מעלה ודנה את ישראל נקרא **אדני** ובקש פשה עלה אותה לבד לישראל ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ויך נא אדני בקרבני כי עם קשה עורף הוא וסלחת לעונינו ורחמתינו ונחלתנו \* אבל שאר האומות דינן בבית דין של מעלה ונפרעין מהם על ידי מלאך או שר ואין שר ומלאך יכול למחול ולשנות כמו שכתוב הנה אנכי שולח מלאך לפניך המסר מפני אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם \* אבל במדת צדק שהיא אדני הנה בית דין של ישראל מר כתיב לאדני אדנינו הרחמים והסליחות כי שרדנו כיו וכתוב אדני שמעך אדני סליחה אדני הקטיבה ועשה אל תאחר \* ופירושו ידע כי מצות לא תעשה שאדם עומד עליהם לדין להפדע ולהנקם ממנו הם ססה כמנן ימות השנה שאדם יכול לעבור בהם הם גם כן שלש סאות וששים וחמש הנה שבכל יום ויום אדם עומד לדין על מעשיו אבל סדת אדני מרחמת ובה נקבל סליחת לכל עון ולכל הטאת \* ולפיכך המצא בפסוק ג' פעמים אדני וסמוך להם שלש סאות וחמשה וששים כנגד מצות לא תעשה \* וכשהמדה הזאת רוצה לנור דין על ישראל מתמלאר חסד ורחמים וכמה פעמים מהפכת מדת הדין למרחמי כמו שכתוב איך יאתנך אפריים אמנך ישראל איך אתנך כארמה אישיך כצמחים נרפך עלי לוביחד נכסרו נחומי \* ולפי שלא היו ישראל רוצים לחזור בתשוב ואי אפשר שלא לגזור אר הדין היתה מדה זו מצטערת \* אבל מכל מקום

אל פי

על פי

אף על פי שכיתר דין זה הנקרא צדק דין את  
ישאל הן אותם כמו האב לבן ומיסר אותם  
ברחמים כמו שכתוב כי את אשר יאהב  
יש יוכיח וכתיב אשרי הגבר אשר תיסרטו  
יה וכתיב וידעת עם לבבך כי באשר ייסר  
איש את בנו יאלריך מיסרד ולפי  
שהמרה הזאת היא בית דין של ישראל והיא  
הנוקמת נקמתם נקראת ככל התורה :

**אני** וכמה פעמים היא מזכרת את  
ישראל שלא יחטאו וישראל  
לעמוד לדין לפניו לפי שאי אפשר שלא  
לגמור את הדין ועל זה נאמר בכל מקום  
והזאת מאלדיך אני כלומר יש לך לירא  
ולפתח מן הדין שלי ואף על פי שהוא דין  
פעורב ברחמים ועל יסוד זה נאמרו אם  
תלכו עמי בקרי והלכתי אף אני עמכם בקרי  
ויסרתי אתכם אף אני ומה שאמר שבוע  
על חטאתכם לפי שזאת המדה באר שבוע  
נקראת ויש בה בארות מלאות פחד וגבורה  
ודין והם בארות יצחק דכתיב ויעל משם  
באר שלע ויצחק הוא המושך לסדרת  
אני הדינים שהם בשבעה נחלים מהם  
ברין ומחם ברחמים והיינו דכתיב אני  
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ולפי  
שהמדה הזאת נוקמת נקמתן של ישראל  
ולוחמת מלחמתם היא עשרת סבת בכורות  
במצרים והוציאה ישראל בכח צדק העליון  
שעליה נקראת

**ובכל**  
ובשעשערת סבת  
בכורות לא בא עמה לא מלאך ולא שר ולא  
דבר אחר והיינו דכתיב ועברתי בארץ  
מצרים כלילת הזר והבתי כל בכור בארץ  
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלדי מצרים  
אעשה שפטים אני וידשו רבותינו  
זכרונם לברכה ועברתי בארץ מצרים אני  
ולא מלאך והבתי כל בכור אני ולא שרף  
ובכל אלדי מצרים אעשה שפטים אני ולא  
השליח אני יי אני הוא ולא אחר  
ולפיכך מזוהר ארץ ישראל ואומר במדרש זו  
גאלתי אתכם במדרש זו אני אגאל אתכם

והיינו דכתיב אני יאלריכם אשר הוצאתי  
אתכם מארץ מצרים וחזר ואמר בסוף  
הפסוק אני יאלריכם הלא הראה פסוק  
זה ראשו וסופו אני אחד לרחמים  
ואחד לדין ולפי שהמדה הזאת היא  
מושלת על כל הנבראים בעולם והוא  
הפרנס הגדול שכל היצורים צריכים לו

נקראת בתורה כלשון

**פלכות**

לפי שכל עניני המלך  
וכל מעשיו כלן  
נעשין על ידי מדה זו והיינו דכתיב כי לוי  
המלוכה ומושל בנוים וענין מלוכה  
ואדנות כלם מורים ממשלה ושלטנות לא  
ששם אדני שהוא שם האדנות הוא מורה  
ומעיר על דרך קבלת השפעה והכח משם  
אדיר ידוד יתברך ולשון פלכות הוא  
דרך משלרר בכח הדין הוצאת בכח ששם  
אדני כי באותיות ר"ן שהן בתוך דג  
שמות ההוי"ה בשם אדני דין דין עמו  
ולפי שהמדה הזאת היא נוקטת נקט בר"ת  
ולא נכר שאול מצותה מאסה בו ומסרה  
לדוד ונקרא מלכות בית דוד והיא היתה  
הולכה תמיד עם דוד ועושה מלחמותיו  
ומנצחת אויביו ועל זה אמר ארדפה אויבי  
ואשיגם ולא אשוב עד בלותם ואכלם  
ואמחצם ולא יקומן ובמדרש הוא היה דבוק  
של דוד וממנו ירש המלכות ובה היה פתחוק  
ומשתחב באוסרו אליך יאקרא ואל אדני  
אתחנן ובה היה לוחם עם אויביו באמת  
העירה והקיצה למשפטי אדני ואדני לריפי  
ראית יא שחק אדני לא תרחק ממני ואליה  
היתה תשוקתו באמרו אדני נגדך כל תאוותי  
וכתיב לך החחלתי אתה תענה אדני לתי  
ועתה מה קויתי אדני ותחלתי לך היא ובכל  
עת צרותיו במדה הזאת היה מתדבק באסור  
ביום צרתו אדני דרשתי וכתיב חנני אדני  
כי אליך אקרא כל היום ולפי שהמדה הזאת  
היא בגלות עם ישראל אנו אומרים ומלכות  
בירת דוד משותף כשהדרה רחוקותיה  
למקומה ולפעמים נקראת המדה הזאת :

נשר

**נשר**

והטעם בו לפעמים היא  
 עשירה מלאה כל טוב  
 כחיות ישראל צדיקים מושכים אליה מכל  
 המעלות העליונו כמה מיני טפע ואצילות  
 ובריכה וחסד והחמים מכל הספירו שעליה  
 ובהיות ישראל נטונים מדרכי יי' אז המדה  
 הזאת חסרה ודורה ודפלה והיא כאלה  
 נובלת עליה וכבנה אשר מים אין לה \*  
 ואז היא כאילן שנושר פירותיו \* ואז ישר  
 דלים ושפלים בזויים שלולים לחרפה  
 ולקלם \* שהרי בשאין המדה הזאת יונקת  
 מלמעלה אינה יכולה להניק את ישראל  
 ונקרא נשר מלשון אילן שמשור את  
 פירותיו :

**והסוד**

הזה הנני מעריך עליו \*  
 כבר הודעתוך כי עקר  
 שכינת בארץ וסימניך והארץ הדוס רגלי \*  
 וכשהשכינה מקבלת טפע מברכות של  
 מעלה נקראת מקו המים \* וכשאינה  
 מקבלת ברכות נקראת יבשה \* וסימניך  
 ויקרא ארזים ליבשה ארץ ולמקו המים  
 קרא מים וכשהסדרה הזאת היא יבשה  
 וחסרה אזי הם ישר ברעב וכצמא ובעידום  
 ובחסור כל \* והם נשורים מסנה שהרי  
 ישר הם כמו העלץ והיא כמו נוף האילן \*  
 והמדה הזאת פעמים עשירה ופעמים  
 חסרה פעמים מלאה \* פעמים רקנית \*  
 והוה סוד כנשר ועיר קנו על גזליו ירחף \*  
 וכשישראל חוזרים בתשובה מחדשי אותה  
 כנשר כאשר ברחלה \* כשסתקנים  
 הצנורות ומשפיעין אליה הברכו ומתמלאת  
 על כל גדולי אזי היא מתחדש ומתעשר \*  
 ועל זה נאמר רחשביע בטוב עדיך  
 תתחדש כנשר נעורוכי והמדה הזאת  
 הנקראת נשר יש לה כמה נשרים בעלי  
 במה כנפם ונקראת נשרי המרכבה \* וכלן  
 מגינין על ישראל וזרשין כנפיהם על  
 ישראל \* ומצילין אותם ממכה צרות \*  
 והנשר הזאת עם כל שאר פחנותיה  
 הנקראים נשרי המרכבה הגינין על ישראל

במצרים והוציאו אותם מחת סבלותם \*  
 והסוד אתם דאיתם אשר עשיתי למצרים  
 ואשא אתכם על כנפי נשרים \* וכל אלו  
 המתנות הנקראים נשרי הברכה מעלתם  
 ומלואם בעלות ישראל בחייה ובמצות \*  
 זירידתם וחסרונם בהתרחק ישראל מן התורה  
 ומן המצות ולפי שהסדה הזאת צריכה  
 להיותה נקשרת עם המעלות שעליה כפי  
 שיבאו לר' מינו טפע וברכה מהם נתן  
 השם לישראל כה לקשור אותה עם  
 המעלות שעליה והוה סוד :

**תפלה של יד**

ועל זה נאמר  
 זקשרתם לאות  
 על ידך והיו לטוטפות בין עיניך \* והקורא  
 בשחר קש' בלא תפילין כאילו מעיד עדות  
 שקר בעצמו \* ואין לו דרך להכנס תפלתו  
 שהרי תפ' לה תלויה בתפלה \* כלומר  
 תפ' לת הפה תלויה בתפ' לה של יד \*  
 ותפלת הדי פותחת השערים בשח' להכנס  
 כל תפלות אותו היום לפני יי' \* ותפ' יד  
 צריך תפילין ב' קש' של שחרית \* והתקינו  
 לקרא קש' ואח' להתפלל \* לפי שהתפלה  
 של יד בקש' פותחת שערי תפלה \* ולפיכך  
 קש' קודמת לתפלה \* ובשבתות ובימים  
 טובים אין צריך תפלין \* שהרי ענינים  
 אחרים גדולים יש באותן הימים והשערים  
 כלם פתוחים \* ולפיכך יצאו שבתות  
 וימים טובים שהן בעצמן אות ואין צריך  
 זקשרתם לאות \* והלשון שהוא ס' למדה  
 זו בתורה נביאים וכתובים הוא לשון :

**כה**

והמדה הזאת לפי שהיא הפותח  
 לכל המעלות היא סוד רוח  
 הקדש \* וממנה נכנסים הנביאים לעולם  
 הנבואה משתמשין בה הנביאים הרבה \*  
 והוה שאומרים הנביאים במקומות הרבה  
 כה אמר יי' \* והמדה הזאת כמו שהודעתוך  
 אברהם אבינו ע"ה התחיל להתחיל למטה  
 והוא התחיל לקרא בשם אדני באמת  
 אדני יד' וד' מה תתן לי \* והשיב יי' ית'  
 כי בכל

כי בכל מעומות הככבים ושאר כל צבאות  
 עלינום ותחתונים אין לו זרע זולתי בכח  
 המדה הנקרא כ"ה שהיא שער התפלה  
 ובה יפיק כל שואל שאלתו לשגור. כח  
 המזלות \* וחוא המהפכת מדת רדיון  
 לרחמים ומביאה תחת מות חיים \* תחת  
 חולי רפואה \* תחת עקרות זרע \* לפי  
 שהכל תלוי בה \* והיא פתח עינים \* ולפי  
 שחכל תלוי במדה הזאת הנקראת כ"ה אמר  
 לו יי"ת \* לאברהם כ"ה \* יהיה זרעך \* כלומר  
 מן המדה הזאת תכנס למקור כל המקורות  
 ומעין כל התולדות עד המקום הנקרא מזל  
 כל המזלות שמשמנו מזלים פים חיים לכל  
 המזלות \* ובכך יהיה לך זרע וזהו המזל  
 שאצילי ספר תורה תלוי בו ולא כמשבת  
 החושבים כי על מזל הככבים אמרים \*  
 ומה שארזל בפרק מי שהחשוך \* כמה  
 ענינים נראים ונפלאים כלולים בה \* ולפי  
 שהמדה הזאת י"ש אותה אברהם אינו  
 באמרו והיה בר"ב \* ובסוף וי' ברך את  
 אברהם בכ"ל \* הוצרך השם ית' למסור  
 ביד ישראל המפתחות לפרוח הבריכה  
 הזאת \* ומסר ביד הכהנים מפתחות  
 עליונו להמשיך הכרכו והשפע והאצילות  
 סכל המעלות והספירות העליונות לבריכ  
 זו הנקראת כ"ה \* וצוה ברכת כהנים דבר  
 אל אהרן ואל בניו לאמר כ"ה תברכו את  
 בני ישראל \* וכשהמדה הזאת מתברכה  
 ומתמלאת \* אזי יבא השפע והאצילות  
 לישראל וממניך ושמו את שמי על בני  
 ישראל ואנ' אברכם \* ועל סוד ברכת  
 כהנים במדת כ"ה אמר דוד ע"ה ויוזך יי' כל  
 מעשיך וחסידיך יברכום מלא כהא כלו  
 יברכו כ"ה \* וזו היא תפלה של יד שאמרנו  
 ועליה אמר בתורה והיו לאור על ידכ"ה  
 מלא כה"א \* ומה שאנו קושרים תפלה של  
 יד כשאל לפי שמדת ששאל שהי' מדת  
 ה'חד והנבירה נמשך הכח למדת כ"ה \*  
 ולפי שמדת כ"ה היתה עושה מלחמותיו  
 של דוד ע"ה אמר כי בכ"ה ארוץ גדוד לא

אמר כך אלא ככ"ה מלא \* שבכת מדה זה  
 הבה דוד ודף את כל אויביו \* וזו היא  
 שעשת מלחמתו של אברה ע"ה במלכים \*  
 כמו שפירשנו במדת צדק \* והמדה הזאת  
 היא המחדשת אותות ומופתים בעולם  
 ועשתה במצרים עשר מכות \* וצריך אני  
 להאיר עיניך בטעם זה \*

**דע**

שכבר אמרו שארץ מצרים שנייה  
 לארץ ישראל \* ושר של מצרים  
 פגדולי שרי האומות הוא עד שנטל חלקו  
 הכבורה ראש המזלות והוא ט"ה \* וצומח  
 בניסן \* שהוא ראש החדשים \* והוא  
 בהמין כבור ל"ב מזלות \* כאמרו החדש  
 הזה לכס ראש חדשים \* ולפי שפרעה  
 חירר אדוק ודבוק בשר שלו ולא היה לו  
 חלק בשם ידוד ית' לפי שהשר שלו מיוחד  
 לו \* הוצרך השם ית' לשלוח לו ביד משה  
 רבינו ע"ה שיודיערשו שיש בעולם אדון  
 מושכל על כל השמים ועל כל צבאו עולם  
 והוא ידוד ית' \* ושישראל הם חלקו  
 ונחלתו \* ושהוא מתרה בו לשלוח אותם \*  
 לפי שישראל אינם חלק מזל או כוכב אלא  
 חלק ידוד ית' \* ואמר למשה שאין רצך  
 ליכנס לידיעת שם ידוד ית' אלא אם כן  
 פותח לו השער הראשון שהוא כ"ה \*  
 ופתוחו יתגלה שם ידוד ית' כי הוא היכל  
 וביתו \* וזהו אמרו ויאמר אלדים אל משה  
 אר"ך אשר אר"ך ויאמר כ"ה תאמר לכני  
 ישראל אר"ך שלהני אליכם \* וכפל דבר  
 זה פעם שנית ואמר ויאמר אר"ך אל משה  
 כ"ה תאמר אל בני ישראל ידוד אלדי  
 אבותיכם ונאמר \* זה שמי לעולם חרה  
 זכרי לדוד דוד \* גיה זה שמי זה זכרי \*  
 אף על פי שיש במקום הזה כמה עקרים  
 וכמה סודות \* העקר הארד הוא זה שמי  
 ידוד ולפיכך העלם חסר וי' \* כלומר צריך  
 אתה להעלים שם ידוד בקיארנו שאמרו  
 להזכירו באותיותיו רק במקדש כדאמרנו  
 במקדש בכתוב וכמדינה בכנויו \* וזה  
 זכרו הוא שם אר"ך שהוא היכלו של ידוד



הוא כנוי לקריאתו כלו' ככל מקום שאדם  
 מוצא' שם י' דוד בתורה הזכירו אותו בכנוי  
 אדני' זהו שאחז' לא כשאי נכתב אני  
 נקרא אלא אני נכתב י' דוד ואני נק' אדני'  
 והנה' כשכתוב כנא' ל' שון כ' ב' בשני  
 מקראות שבהם אד' י' דוד' הודיע כי  
 כ' ה' הוא הפתח להם להכנס לשניהם ככו  
 שהו' דענוך כמה שכבר פירשנו שהן שלש  
 שמות אד' י' לפעלה' י' דוד באמצע'  
 אדני' למטה' ולפיכך הזכרת שם י' דוד  
 נקראת בשם אדני' שהוא היכול' ולפיכך  
 כתב בשני הפסוקי' שבהן אד' י' דוד ל' שון  
 כ' ה' וכושהלך משרה אצל פרעה  
 בשליחות השם ית' התחיל במלת כ' ה'  
 לזי' שהוא הפתח להכנס לשם י' דוד ית'  
 וזהו שכתו' ואחר כאו משה ואהרן ויאמרו  
 אל פרעה כ' ה' אמר י' דוד אלדוי העברים  
 שלה את עמי ונומר' והשיב פרעה מי  
 אדוד אשר אשכם בקולו לא ידעתי את  
 אדוד' אמר לו מל' עה אם אינך יודע  
 שם י' דוד דע כי הפרח הראשון שנבנסין  
 לידיעתו היא המדה הנקראת כ' ה' וכה  
 נבראו שמים וארץ והיא המחודשת אותות  
 מכות גדולות לכל הפושעים והמורדים  
 בו' וזהו סוד שאמר לו ויהנה לא  
 שמעת עד כ' ה' כ' ה' אמר י' בזאת  
 תדע כי אני י' דוד הנה אנכי מ' כ' ה' כל  
 מכה ומכה באה מסרת כ' ה' והיתר  
 של ה' מכות באמת כי כן הדין' וזו  
 היא כעצמה שעשתה סבת בכירות' כי  
 אלדוי מצרים כמו בכור היא לשאר כל  
 השרים והן הכפתור וילעשו הספים'  
 ולפיכך כשהשא אדם כעבירות הרבה מן  
 התורה מרת טה סומט' להכותו ולהלקותו  
 ולהנקם ממנו על העבירות שעשה וצוה  
 השם ית' להלקותו בכירת דין שלנו על  
 סספר ר' עבירות' על כל אחרת ואחרת  
 מלקות ארבעים כדי שלא יבאו ישראל לדי  
 מלכות כ' ה' שהרי הוא חזק ואמין יותר  
 מלקות שלנו' ולפי שידע שור קונחו

וזמנר אבוס בעליו' כשהוא מלקוח  
 החוטאים הוא מלקה על ידי שור וחמור'  
 ולפיכך ראוי להיות רצועת חלוקים כלולה  
 משור וחמור' וכשהמדה רזואר  
 שואבת מסדת הגמורה והפחד ומתמלאת  
 מהן אזי היא מחרבת מדינות ומשלהח  
 מכות לכל בני העולם' ולפיכך צוה  
 השם את ישראל ואמר רזוהרו במדת כ' ה'  
 פן תמלא אף והיכרה מסדת רזואר  
 והגבורה' ואתם צריכין למשוך אליה  
 רחמים וברכות פן תחריב העולם וזהו סוד  
 כ' ה' תברכו את בני ישראל' כלומר  
 המשיכו אליה הברכות והחסד והרחמים  
 כדי שרברכו אותם' והזהרו מן  
 ההפך שהרי המלקות שלה קשה הוא  
 ולפיכך ארבעים יבנו לא יוסף' וסאי  
 לא יוסף' כלומר אם יקבל החוטא  
 מלקות ארבעים לא יבא לדי' מלקות  
 של מדת כ' ה' שיש בה כסר' מוספות על  
 מלקות שלכם פן יוסף להכותו על אלה  
 כלום ואם לא יקבל מלקות ארבעים בעולם  
 הזה יבא לדי' מלקות הבא מ' ה' רכרה'  
 וזהו שאמר חז' אל תקרי מכה רבה אלא  
 מ' ה' ר' ב' ה' וסיסניך ד' ב' ה'  
 הוא רמז ר' מלקות שבתורה' וגם  
 דרשו חז' ארבעים יבנו לא יוסף' וגם  
 ארבעים חסר אחת' והכל רלווי  
 בכתוב' והנה כשבא מרעה להודיע  
 מכת בכורות רמז כי היא כמדת כ' ה' ואמר  
 כ' ה' אמר י' דוד חצות הלילה אני יוצא  
 בתוך מצרים ומת כל בכור ונומר' ודג'  
 שאחז' ועמתי בארץ מצרים אני ולא  
 מלאך ומ' והמדה הזאת נקראת במעשה  
 בראשית :

### עץ הדעת

וכה חסא אדם  
 ונסתלקה' לפי שהיא מקבלת כל הגוונים  
 כמו שהודענו' והיא פועלת ביוחחונים  
 כפי אותו הכח הנמשך אליה מן המעלות  
 3 II 3

הדבקם בני' אלדיכם וגו' ודע והאמן כי יש ענין כמזד צורת טהרת האברי שאפשר לאדם להדבק בשכינה אם היא אש אוכלת היא ראש שבה מעדנים ומתפנקים הדבקים בה בנשמת הטהורה הנקראת נר יי ומגנה הדליקו נר הנשמה ובה דבוקה ועליוה ותשוקתה כמו שעדיין נבאר בעה' והמדה הזאת נקראת :

**ספר החיים**

והטעם לפי שהיא האוצ' שבו נמשכין החיים מחיים עליוני' הנקראים חיי העולם הבא ע"י אל הו' והוא בדמיון ספר שבו כותבין' כך המדה הזאת בה מצטיירין כל הצנורות למיניהן אם למות אם לחיים' כדכתיב אני אמית ואחיה' וכתיב כל הכתוב להי'ם בירושלם' שהריגם היא נקראת ירושלם על מדה ידועה' ובעה' במדת אל' ה' נפרש כל הדברים על סדר הכונה פירוש מבור' והמדה הזאת היא מסוימת בחורה נבלה מיוחדת' להודיע שפע ישרא' מקבלין כל טוב וכל שפע וכל ברכה' והיא המכנסת את ישראל ואת שלוחיהן לפני ידוד ית' ונקראת בלשון :

**זאת**

ונתייחדה להם הם חלקי ידוד ית' ונחלתו' והיא שוכנת ביניהם חמדי' ועמה יפיקו כל שאלותם' וכשישראל צריכים להכנס לפני ית' היא כנסת עמה ומעמידה אותם לפני' הלא תראה כי בהן גדול ביה שהיא יום מיוחד בשנה להכנס לפני לפני' להפיק לישראל מחילה וסליחה כפרה וברכה ומזונות לכל השנה' אינו רשאי להכנס אלא במדת זאת' והוא סוד בואת יבא אהרן אל הקדש' אינו רשאי להכנס כי אם על ידי זאת ואפילו מרעה כתיחלה לא נכנס לאהל מועד לדבר עם ידוד אלא על ידי זאת' והסוד ויקרא אל משה ודבר ידוד אליו' מי הוא הקורא אל משה ארץ זעירא דקרא' ואחר כך וידבר

שלמעלה הימנו' אם חיים אם מות' אם טוב אם רע' לפיכך אמרה תורה ועץ הדעת טוב ורע' אם טוב למה רע' ואם רע למה טוב' אלא נקראת עץ הדעת' ולודע נעלמות שם ידוד ית' היא הדעת' והמדה הזאת היא עין של ידוד הנקרא דעת שהיא היכלו וכיתו' ובה משלח שרשים נכח ברכה ואצילות' ומשם יביא ידוד לעץ הדעת כל טוב על ידי מדת צדק הנקראת טוב' ואם חו' יפסקו הצנורות הבאים ע"י צדק אזי מושכת ממדת הדין הקשה' ומצד שפאל יש דברים שבהן גע' בעולם' וזהו טוב ורע' ואדם הראשון חטא במחשבה ונענש מיתה' וסימניך ראתה נתיי' לפניך היום את החי' ואת הטוב את המות ואת הרע וכתוב והמרה' כאדם עברו בר' ית' וכי איוו ברית נכרת לאדם הראשון אלא ברית הטא' והמדה הזאת היא נוקמת נקם ברית' והיא נפרעת על כל עובר במקצת העריות הכתובו בחורה' כמו שעדיין נעוררך עליו בעה' והטח בחיות המדת הזאת שואבת ברכות עליונו' ומיני שפע ואצילות מעץ החיים על המדה הנקראת אל ה' נקראת :

**ארץ החיים**

והמטות הנקברים בארץ ישראל המיוחדת לה יחיו תחלה' וכל עושה טוב ושומר תורה ומצות ונדבק במדת הזאת ע"י טהרת האברים כמו שהזכרנו בהקדמת נקרא אל גם אתרו סתו' וסימניך וכניחו בן יהודע בן איש חיל כתיב חל וקרי' חיל ושניהם אדוקים זה בזה' והנה כל הדבק במדה זו זוכה לחיו עד' וסימניך ואתם הדבקם בני' אלדיכם חיים כלכם היום' ומה שדרשו חל בפסחים וכי אפשר לן לאדם להדבק בשכינה וכו' הכל אמת ולמדה שנו באר' אמר השם ית' את יי' אלהיך תהא ואותו תעבוד וכו' הדבק' וא' ואותו תעבוד וכו' תדבק' ואומר ואתם

א

האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם  
באחרית הימים ויש תקוה לאחריתך נאם  
י' ובכל מקום שתכצא בתורה לשון  
אמירה כגון:

**ויאמר** י' ולשון לאמר ולשון אמרת:

הכל הוא לשון המדה הזאת  
והנני מפרש דע כי כל דבור בכל התורה  
הוא מדת הגבורה והוא מעסקי תורה  
שבכתב והסוד תורה שבכתב מפי  
הגבורה שמעוה ולשון אמירה היא  
מדת המלכות והוא מעסקי תורה שבעל  
פה ולפי שתורה שבכתב ותורה שבעל  
פה שתייהן צריכות זו לזו ואין זו מתקיימת  
אלא עם זו הוצרך לרמז השם בתורה ככל  
מקום כי שתייהן צריכות זו לזו והווידיבר  
י' אל משה לאמר וידבר בתחלת הפסוק  
סוד תורה שבעל פה ושתי הלשונות  
לשון דבור ולשון אמירה בהן תכב ותכוונן  
התורה וסימניך כתב לך את הדברים  
האלה כי על פי הדברים האלה כתי אתך  
ברית הרי ברית בריתה על תורה שבכתב  
כשהיא נדרשת על ידי תורה שבעל פה

באמרו כתב לך את הדברים האלה כי

על פי הדברים האלה ברית אתך בניתי:

**והנני** י' מוסר לך כלל לוחות הברית

בארון ותורה שבכתב על ידי תורה שבעל

פה נדרשת לפי שהיכל תורה שנכתב

היא תורה שבעל פה וסימניך אד' כי

היכל לשם יד' ושתי החתורות

מתדבקות בשני עפרים תאמי צביה

והמפרד ביניהן עליו נאמר ונרגז מפרד

אלוף ודומה כמי שאין לו אלוה כלל

ולפיכך בכל מקום שהזכיר בתורה וידבר

יד' אל משה לאמר רמז לתורה

שבכתב ותורה שבעל פה ואומר ישקני

מנשיקות פיה וכשחשטאו ישראל

בתורה שבכתב ותורה שבעל פה התחיל

הנביא מקנתרן ואמר כי מאסו את תורת  
י' צבאות זו תורה שבכתב ואת

וידבר יד' אליו ומאיה מקום מדבר יני

פאהל מועד וכבר הודיענוך כי זה הוא

האהל שהוא בית ועד לשם ית' ובו שוכן

התמיד ומנינה עליהם בעת צרה ועליה

נאמר וזאת התורה אדם כי ימות באהל אם

תחנה עלי מהנה לא ירא לבי אם תקום

עלי מלחמה בזאת אני בוטח והיא

היושבת עם ישראל בגלות ומנחמת לבם

ועליה נאמר זאת נחמתי בעניי והיא

הקושרת קושרת המרכבה ועליה נאמר

זאת קושרתך דמתרו לחמר זכה זכו

ישראל לתורה שבכתב על ידי תורה שבעל

פה ועליה נאמר זאת התורה אדם כי

ימות באהל ועל ידיה אנו נכנסים לביאור

תורה שבכתב לפי שמדת זאת היא סוד

התורה שבעל פה ועל ידיה זכו ישראל

לנחול את הארץ לפי שהיא המדה

השוכנת בארץ ועליה נאמר זאת הארץ

אשר תפול לבם כנחלה והיא הטובה

הגדולה שממנה אנו נכנסים לחיי העולם

הבא ועליה נאמר זאת נחלת ענדי י'

ועל ידיה מקבלים ישראל כל הטובות

והברכות ועליה נאמר זאת אשר דבר

להם אביהם ויברך אותם אלמלא זאת

ברכה מאין ומרעה על ידה גמר ובורך

את ישראל שנאמר וזאת הברכה אשר

ברך משה את בני ישראל והיא המדה

המיוחדת למלכות אשר לה זכה יהודה

שנאמר וזאת ליהודה ויאמר וגו' והשם

ית' מהיר את ישראל ומזרז אותם להיותם

שומרים המדרג הזאת ולהתנהג עמה

בטהרה ועליה נאמר ולא יראך בך

ערות דבר ושב מאחריך ואומר לו חכמו

ושכילו זאת יבינו לאחריהם ופירוש

הפסוק לו ימשיכו למדה זאת ממקור

החכמה שכל טוב על צדיק יסוד עולם

אז ימצאו חן ושלכל טוב ויאכלו מפרי צדק

כי טוב יבינו לאחריהם ומשבו רחומות

הגדו ממקום כינה למדת זאת הנקראת

אחריהם ועליה נאמר כאחרית הימים

אמרת קדוש ישראל נאצו זו תורה שבעל פה והם מן החולל לשון דבור לגבורה ולשון אמירה למלכות וידבר אלדים אל משה ויאמר אליו אני ידוד כלומר בכל מקום שאתה מוצא בתורה וידבר הוצא אלדים מלת הגבורה ובכל מקום שאתה מוצא ויאמר הוא אני יי שהי' מלת המלכות ותורה שבעל פה ואחר שהודענוך הענין בענין מלת ויאמר התבונן תמיד כי הסדה הזאת נקראת תמיד

**תורה שבעל פה והמעם כי תורת ידוד**

שהיא תורה שבכתב בתוך מדה זו שוכנת ותורה שבעל פה היא כמו אהל וארון לתורה שבכתב ולפיכך ע"פ התורה שבעל פה יתבארו כל הסודות והסתרים והעמקי הנעלמים בתורה שבכתב ועל זה נאמר כי יפלא ממך דבר למשפ' בין דם לדם בין דין לדין וגו' בעמקי תורה שבכתב מה כתיב ועשית ע"פ הדבר אשר יגידו לך וגו' לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך מין ושמא' ויש לך להבין מה שביארנו בסמוך בענין תורה שבעל פה במלת ויאמר ובמלת את ולסדר הכל בפיך ויש לי להעמידך על יסוד דק

**דע שאין לתורה שבעל פה שפע ואצילות זולתי מאת תור' שבכתב**

ואין דרך להבנם לתורה שבכתב אלא ע"י תורה שבעל פה והסוד הוא כמו שאין לשם אדני שפע ברכה אלא מאת סם ידוד ית' כך אין דרך להבנם לדיעת סם ידוד אלא על ידי אדני והרי הכל מכוונ' ולפיכך תורה שבכתב ותורה שבעל פה שתיהן צריכות זו לזו ומתאחדות זו עם זו וסימנין ידוד אחד רוצה לומר ידוד אדני בקריאה אחד

**ואחר שעוררנוך על אלו העקרים והיסודות הנכללות במדה זו הנקראת אדני יש לנו לחתום העני' ביסוד**

מיסדי ככלל גדול וזוהיה שמור בידך והוא שתדע כי המדה הזאת לפי שהיא מקבלת כחו המעלות העליונות אשר עליה מתהפכת לכמה עונים להחיות ולהסית להעלות ולהוריד להכזי ולרפא והכל כפי כח הנמשך לה מן המעלות שעליה וכפי כח מה שהיא מקבלת כך היא פועלת בנבראים כוים והכל על פי הדין הישר במשפט אמת אין שם עולה ולא שבויה ולא משא פנים ולפי שהמדה הזאת היא מתמלאת שפע מאותן המעלות שעליה נקראת לפעמים בשם אותה המעלה שממנה מתמלאת לאותו הזמן

**כיצד כבר ידעת כי השם הידוד למדת הגבורה והפחד הוא הנקרא אלדים והוא ב"ד של מעלה וכו' כל הנבראים כלם נזונים לימין ושמאל על פי קו האמצעי והכל כאמ' וכיושר וכשמדון הגבורה גזרת דין על התחתונים להשמיד להרוג ולאבד אז מדת אדני' שהיא האוצר לכל הדברים הנורדים מלמעלה מתמלאת מאותו דין שגור אלדים ואז פועלת וגוסל אותו הדין שגור אלדים על התחתונים ונקראת גם היא אלדים באותה שעה על שם מדת הגבורה שגורה הדין על אורן הגדונית וכאלו השליח נקרא בשם המסלחו ולפי דרך זה נקראת הסדה הזאת לפעמים ידוד ולפעמים אדני הכל לפעמים אלדים ולפעמים שדי הכל כפי אותה המדה המשפעת ברה כוחו וענינה אם רחמים אם הפך רחמים והנה בהיות המדה הזאת מתמלאת מן המקור נקראת שדי כלומר שיש די ושלמות וסלוי וכשהיא נקראת שדי אזי יברחו מפניה כל מיני משח' וכל מיני מזיקין והסוד יושב בסתר עליון כצי שדי יחלונן בשיר של פגעים ולפל שהסדה הזאת היא השער להכנס לשם ידודי קבעו שדי במזוזה כמחוי' כנגד פרשת וזיהו אם שמוע וסימניך וזיהו שו' כצריך**

אחרונ' של יד' וד' ית' והיא אד נ' המתאחד  
 עם ט' מעלות שעליו ולפיכך צריך  
 כל אדם להשרודל בכל כחו להתאחד  
 ולהתדבק בשם יד' וד' ית' והדבוק  
 הוא על ידי אד' נ' כמו שאמר ובו תדבק  
 והשם למען רחמי וחסדיו יורגו הדרך  
 להדבק בו ויסייענו לעשות רצונו בעולם  
 הזה כדי שנזכה לחיי העולם הבא אמנ' :

**ובראש** כל העקרים שמסרנו בידך :  
 יש לנו לכסוד בידך קבלה \*  
 כי בכל מקום שהמצ' לדלל שמזכיר' כנסת  
 ישראל היא זאת המדה הנקראת אד' נ'  
 ונקראת שכניה ושאר כל השמו' שאמרנו \*  
 והוא המחוקק בה כל קהל ישראל' ובה  
 מתכנסים ומתקבצים \* ועל ידיה נברלו  
 ישראל מן האומות כמו שאמר ואבדיל  
 אתכם מן העמים להיות לי \* והסוד  
 בהגתל עליון גוים וגומר ולפי דרך זה  
 נקראת :

**ארץ ישראל** לפי שארץ ישראל  
 נתחלק לגבולותיה  
 לויכ' שבטים \* ולפי שאנו עתידים לפרש  
 ענינים הללו להלן אין אנו רוצים להאריך  
 בהן במקום זה \* וגם המדה הזאת נקראת  
 בשור השיורים :

**כלה** ואין אנו עכשוו בביאור הטעם  
 הזה \* וס' שאר שלכות הרבה  
 שנקרא' המדה הזאת אין אנו עכשוו בביאור  
 ובעה עדיין נעוודך עליהם \* והנני מוסר  
 בידך עקר גדול : **דע** ביה הש הנקרא  
 אד' נ' היא ההיכל הגדול שאינו כבאו  
 כל מיני שפע ואצילות מראש ה' כ' ר' ר'  
 הנקרא אד' נ' דרך התפארת הנקרא יד' וד' \*  
 ובו יתחברו כל הנחלים הנמשכים מן ל' ב'  
 מעלות ה' כ' ת' \* ומן ל' ב' נתיבות' חכמה \*  
 ומן נ' שערי בינה ומן ע' ב' נשרים הבאים  
 ממיס של חסד הגדולה : ומן מ' ב' פניני  
 אש להבה מן הגבורה ומן ע' צנור' הבאים  
 דרך קו האמצעי : וכל אלו המעלות  
 והנתיבות והשערים והגשרים ומיני האש  
 והצנטרות

בצריך \* וצריכים אנו להודיעך כי המדה  
 הזאת מתלבשת בנ' מיני אש בהיותה  
 נקראת ג' שמות :

**שדי אלד' אד' נ'** והכל ככת  
 שם יד' וד'

ית' \* שהוא הנושא הכל והפועל הכל  
 כשנקראת שדי' מתלבשת מראה אש  
 אוכלת \* ואז יברחו מפניה כל מיני מזיקין  
 ורוחות רעות \* ופוחקין ורועשין כמה  
 חיילות והמונין מאותן הנבראות הטמאות  
 ואין בהן כח לעמוד אלא כלן מתפזרין  
 ונאין להם במחילות עפר' וכשנקראת  
 אלד' מתלבשת גוון אש אדומה מראה  
 אש אוכלת ושורפת ומכלה לעשות דין  
 בחוקה למעלה ולמטה \* נגמרת הדין  
 בצדיקים ובשערים \* וממנה לוקחים  
 רשות כל בעלי דינים וכל שלוחי מעלה  
 השלוחים לעשות דין בנבראים \* והמדה  
 הזאת עומדת להמית ולהחיות \* להמית  
 ולרפא \* להשפיל ולהרים \* ככת שם  
 יד' וד' אש בקרבו \* וכשנקראת אד' נ'  
 מתלבשת גוון אש אשר ממנה יראים  
 ונבהלים כל הברואים ואז עומדת על כסא  
 המלכות וכל הסוני מעלה ומטה רגזו וחלו  
 מפניה \* והיא מתנהנת כטכסיס המלכות  
 הנהנת אדון ושליט \* רוכבת ומושלת על  
 המרכבות ושוולטת על הכל בשם בן מ' כ'  
 ועליה נאמר יד' וד' אדון ינו מה אדיר שמך  
 בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים \*  
 וכשפסרנו בידך יאלו המפתחות המדה  
 הנקראת אד' נ' יש לנו לרסון לך כי כמו  
 שהן שלשה שמות בקשר היחוד האמתי  
 בסוד אד' נ' יד' וד' אד' יד' כך מג' קשרים  
 הללו נמשכו באדם נפש רוח נשמה \*  
 וצריך האדם לקשור הנפש ברוח \* והרוח  
 בנשמה \* והנשמה באד' נ' והסוד והיתה  
 נפש אד' נ' צורה בצרור החיים את יד' וד'  
 אד' נ' \* ולפי שזה השם הנקרא אד' נ'  
 היא המדה האחרונה מלמעלה ולמטה  
 והראשונה מלמטה ולמעלה הוא סוד ה'

**דע** כי השם הנקרא אדני כפי הדבר הנמשך אליו בין מבנים בין מבחוץ כן נקרא שמו אם לטוב אם לרע אם לחיים אם למות אם לעונג אם לנעם וזהו סוד עץ הדעת טוב ורע אם ההמשכה מצד החסד נקרא טוב ואם ההמשכה מצד הדין יש צד נקרא טוב ואף על פי שהוא מצד הדין אם הוא מצד הדין של מחנות הפנימיים וזהו סוד והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי ואם הוא מצד הדין מכתות החיצוניות הוא רע הולך וזהו ענין רע והבן זה מאד כי בשם ששם אדני מושך מצד החסד נקרא טוב וגם כשהוא מושך מצד הדין מן הפנים הפנימיים נקרא טוב וזהו סוד ברוך דין האמת וזהו שתקנו על הדין ביתר הטוב והמטיב אבל אם הדין בא מצד הפחיתות החיצונות שחוץ לשורה זהו ענין רע וכשהמורה הזאת מתלבשת ברוח הן ותתנונים אזי כל העולם כולו מרפרנס בחסד וברחמים וזהו סוד לאדני אל דינו הרחמי והסליחות ושמו זה העקר הגדול והבין ממנו כי כפי השפע הנמשך לשם אדני כך מכנים שמו ית' והשם ברחמי וחסדיו יאיר עינינו במאור השגתו :

והצנורות ! כלן מתנגלים וכאין דרך נצח והוד ומתחברים יחד במדת אל חי הנקרא יסוד ומשם באר"ה כלומר ממדת יסוד כלן נכנסים בבדיכה עליונה הנקרא אדני ואל תאמר כי כל אלו הנזכרים באין תמיד כאחד כי בהיות השם על מלואו נקרא יסוד אחד כל אלו המעלות הנזכרות נמשכות בחפץ אחד ורצון אחד ונמצא שם אדני מתברך מכלם ובפי שפע סלוי שם אדני מתשע הספירות שעליו כך יהיה כל העולם מתברך משם אדני ואז כל היצורים למיניהם מלאים כל טוב וכל שפע מן הבריכה ולפעמים היו החסידים ממעטי צנורות הדין ומרבים צנורות החסד והרחמים ולפעמים בני אדם חוטאים וממעטים צנורות החסד והרחמים ומרבים צנורות הדין ואז ימשכו כמה ענינים קשים לשם אדני ית' ואז העולם בלו בצער וכחטרון וכל מיני נגע ומחלה ולפעמים מסתמין כל צנורות העליונות ונמשכות מצנורות החיצונות כמות רעות הנקראות מים רעים ואז כל המקומות בצער ואז הוא חרבן ארצות ועקירת מלכיות וגליות קשות ורעות סוף דבר :

# צמאה נפשי לאלדים

## לא ל חי מתי אבא ואראה פני אלדים

מכל הספירות מדת החסד והחיים למדת אדני כמו שהודענוך ולפי שמושך ממדת החסד נקרא אל' ולפי שמושך ממדת החיים נקרא חי וכשיתחברו ביחד החסד והחיים נקרא אל חי וכשהוא ממשך הכח הזה ממדת אדני נקרא גם הוא

**השם השני** משמות הקדש על דר' המעלות הוא הנקרא : אל חי וטעם הנקרא אל חי לפי שהוא סוף ט' המעלות הנקראות ט' אסקלריאות והוא הסושך

הוא ארץ החיים \* כלומר הארץ שבה  
 מתקבצים החיים העליונים ומכה שם זר  
 מושך שם אדני החיים בכל הנברא אשר  
 בעולם למיניהם במלאכים ובכל צבא  
 השמי ומכביה ובכל צבא הארץ וצאצאיה  
 וזהו סוד תוצאת הארץ נפש חיה למינה  
 כי הפסוק הזה כולל בדרך החכמה העליונה  
 נפש כל מתנועע וכל רומש באדמה נפש  
 כל מיני דגים ועופות וחיות ובהמות והנפש  
 הבהמית אשר באדם ובכלל זה הנפש  
 העליונה אשר באדם הנקראת נשמה \*  
 ולפיכך דרשו בפסוק זה תוצאת הארץ נפש  
 חיה למינה זו נפשו של משיח \* ומה  
 נפלאו דבריהם ומה עצמו ראשיהם \*  
 ומיניו דגו לכלול בפסוק זר נפש כל בעלי  
 חיים וכל רומש באדמה ונפש דגים ועופות  
 וחיות ובהמות ונפשות האדם ואפילו  
 נפש המלאכים וכל צבא השמים והכוכבים  
 ואפילו נפש של משיח \* תדע לך  
 שראשכל נכלל בפסוק זר בדבור אחר  
 שאמר וזהו סוד למינה \* מאי למינה \*  
 כלומר נפש כל מין ומין מבעלי חיים כל  
 אחד לפי מינו אם עליון עליון \* אכס  
 ואמצעי אמצעי \* ואם תחתון תחתון \*  
 ואפילו נפשו של משיח \* והכל נכלל  
 במדת למינה שאמר \* ואל יתפסד בעלי  
 הגלוסופיא עלי לומר אחר אומר שיש  
 נפש למלאך שאין לך נברא בעולם שאין  
 לו נפש חיים למינו והכל כפי הראוי וכפי  
 החומר כך היא הנפש אם עליון עליון  
 ואם תחתון תחתון \* וכל הנפשות  
 העליונים ותחתונים נמשכו להם משם  
 אדני הנקרא ארץ חיים ככה אל חי והנברך  
 אשר הוא משפיע בשם אדני כח החיים  
 פסקוד החיים באמצעות עץ החיים \*  
 ולפי שתוצאת כי כל בעלי חיים אשר  
 בעולם מקבלים חיים מאל חי על ידי אדני  
 לפיכך אנו שואלים בראש השנה זכרנו  
 לחיים \* ולמי אנו מתכוננים לאל חי ומגן \*  
 ועל דרך זה התכונן בני הרוצה להשיג חי

עולם ידבק כמלת אל חי ומשיך לאדני  
 בתפלתו אל חי \* ועל ענין זה היה חושק  
 ומתאוה דוד עה ואמר צמאה נפשי לאדים  
 לאל חי \* ובהיות המדה הזאת הנקרא  
 אל חי נקשרת עם אדני אז פיקו ישראל  
 כל צרכם ושאלתם וינצחו כל אויביהם  
 ואיש לא יעמוד לפניהם \* ואל זה המז  
 יהושע עה ואמר בזאת תדעון כי אלהי  
 בקרכם והורש יוריש מפניכם את האמורי  
 והכנעני וכו' \* ולפי שאנו צריכים לקשור  
 קשר הספיקוח והמעלות במדת אדני אנו  
 אומרים בברכה הסמוכה לפסוקי דזמרה  
 הבוחר בשירי זמרה חי העולמים וכל  
 הרוצה לבקש חיים וטובה יתכוון למדת  
 אל חי \* ובהיות האדם נדבק בשם אדני  
 בטהרה אז הוא נדבק באל חי \* ועל זה  
 נאמר ואתם הרבקים בני אלהים חיים  
 חיים כלכם היום \* ולפעמים נקראת מדה  
 זו אלהים חיים באמרו הוא אלהים חיים  
 ומלך עולם \* והסוד בהיות אל חי מריק  
 חיים במדת אדני הנקרא אל חי וכשמלא  
 אותה חיים נקראת כל אהרת משתיהם  
 אלהים חיים ואז בדרך הצנורות יתמלאו  
 חיים כל בעלי חיים \* ומעלה בשעלה  
 למרום המשיך מדת אל חי לאדני באמרו  
 ועתה יגדל נא כח אדני מה הוא אדני הוא  
 סוד החי הנמשכו לאיה מאל חי \* מה כתי'  
 בחריה סלחתי כדברך \* ואולם חי אני זהו  
 סוד שהמשיך החיים מאל חי למדת אדני  
 ואלמלא כן מתו כלם לפי טעה \* ולפיכך  
 המתין להם לחיים עד שעשו פירור ופרי  
 פירות ואחכ נפרע מהם \* והמשכיל דבר  
 זה יבין כמה חוץ כח המשכר מדת אל  
 חי באדני \* ומה שאמר הכתוב אלהים  
 חיים \* גם מדת אדני נקראת אלהים  
 חיים \* אלהים שהיא מדת הדין עם  
 חיים \* ולפיכך אנו מזכירים בראש השנה  
 שהוא יום הדין שתי אלהמהדות אלהים  
 חיים ואל חי ומגן בכריכה ראשונה כמו  
 שאנו אוסרים זכרנו לחיים אל מלך הפץ

צחיים כתבנו בספר החיים למענך אלהים  
 חיים אל חי ומגן הלא שרש אלו המדות  
 נכללות כברכה זו. ואחר שהודענוך עקר  
 זה הענין כי מדת אל חי נקראת לפעמים  
**אל שדי** והטעם לפי שממנו נמשך  
 הרבה והשלמות והשפע  
 והאצילות בשם הנקרא ארזי עד שיאמר  
 די ולפיכך ארזל במסכת חגיגה שדי שבו  
 אמר לעולמו די. ואף על פי שמשמע כמו  
 שאמרו שם שהיה העולם מרחיב עצמו  
 והולך עד שאמר לו די. העקר הפנימי  
 הוא כי במדת אל שדי הוא נתון מזון לכל  
 בריות ובריות ומשלח ברכותיו לארצי עד  
 שיכלו שפתותיהם מלומר די. וכשמת  
 ארצי מתמלאת מבח אל שדי אז נקראת  
 גם על שמו שדי ואל שדי כמו שכבר ה  
 הודעתיו וכל הברכות והטובות הנשפעות  
 בארצי למלאות צורך כל בריות על ידי אל  
 שדי הם כאמרו ואל שדי יסרך אותך ויפרך  
 וירכך וכו'. גם המדה הזאת היא האומרת  
 די לכל צרה שלא תבא אל האדם ולפיכך  
 החפלת יעקב אבינו עליו השלום כל שדי  
 ולפעמים נקראת מדה זו

**מקור מים חיים**

והטעם לפי  
 שהמים הלא  
 נובעים מעדן העליון מן המקור הנקרא  
 אין סוף אשר מאותו המקור החי נמשכים  
 לכל חי ונקרא מקור חיים לפי שיש מים  
 אחרים רעים ונקראים מים מתים והם  
 המים העמורים הנאים מתמצית מים  
 הזדונים שהם בארות נכרות שיש בהן  
 כמה מיני מים הרעועים ויצאו מהמרים  
 המאריים. ולפיכך הוצרך יי' לתלתרעם  
 על כל ישראל ואמר שמים רעות עשרה  
 עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב  
 להם בארות בארות נשברו אשר לא וכלו  
 המים וכתוב כל עוזבך יבושו וכו'. כי עזבו  
 מקור מים חיים את יי' הטעם היותו נקרא  
 מקור מים חיים ממכה פנים הא' שהמקור  
 הזורח יוצא מעדן העליון וכו'. וזוהו כל בעלי

איום וכתוהם שותים מן המים האלה לא  
 יעבו ולא יצמאו ותמיד יהיו חיים וקיימים  
 לעולם. השני כי כמו שהיה מתנועע  
 לכאן ולכאן ועושר פעולות כך המים  
 הללו מתנועעים והולכים תמיד להשקיר  
 נחלות שדות וכרמים ופרדסי' וליטול מהם  
 בני אדם לכל צרכיה ופועלים כל הפעולות

בהיותם מתנועעים ממקום למקום.  
 השלישי כי המבקש את החיים האמתיים  
 לפני יי' יתברך אלו המים יודיעוהו מקומו  
 והוא בהיות האדם הולך על שפת הנחל  
 הזורח ולא יפרד משפתו הנחל יודיעוהו  
 המקום שממנו נמשך ויוליכוהו עד המקור  
 שממנו יוצאים החיים. וסימן ומתנה  
 נחליאל ומחליאל במות. ולפי דרך זה  
 צריך האדם להתבונן מר שאמרו יתברך  
 בתורה ראה נתתי לפניך היום את החיים  
 ואת הטוב ואת הרע ואת הרע. לפי  
 שהדבק במדת אל חי ימצא חיים טובים  
 והמתרחק מאל חי ימצא כנגדו מות רע.

שהרי אלו כנגד אלו נערכות כל המערכות  
 וסימן גם את זה לעומת זה עשה האלדים.  
 והמדה הזאת נקרא יסוד כלומר כמו  
 שהבית נשען על היסודות כך מדת ארצי  
 נשענת על מדת יסוד. לפי שאין למדת  
 ארצי שפע וקיום זולתו על מדת יסוד  
 הנקרא יי' ובמדת חגיגה אמרו העולם  
 על סרה הוא עומד על עמוד אחד שהוא  
 צד יק שנאמר וצדיק יסוד עולם. ומה  
 שאנו צריכי' לעורך עליו שאין כל היסוד  
 שוין כי יש יסוד שרוא למעלה ובנינו  
 למטה ויש יסוד שהוא באמצע בנינו ויש  
 יסוד שהוא למטה ובנינו למעלה. וסימן  
 עולם עליון עולם תיכון עולם התחתון  
 וסימן בתוך סימן עליון תיכון תיכון  
 תחתון תחתון. והסוד הא' שורק ה'רק  
 וכבר רמזו ז'ל בא וראה שלא כמדון הקבה  
 מדת בשר ודם הוא למטה ומשאו למעלה  
 אבל הקבה אינו כן לא הו' למעלה ומשאו  
 למטה היסוד שנאמר בה אשר י'רס ונשא



צדק ומביא חיים אל העולם ומציל אותם  
 מן המות \* ואם את העולם הוא מציל  
 מן המות כל שכן את עצמו \* ולא האמר  
 ממתיה משונה אלא אפילו ממתיה עצמה  
 ובשעה שצדק נפרד מצדק ונשארת מדת  
 צדק ריקנית אז תקום להמית ולהשתהית  
 לעקור ולשרש ומביא ארץ על הכריות כמת  
 מיני מיתות \* מהם מיתה טבעית \*  
 ומהם מיתת מגפה \* ומהם מיתה משונה \*  
 ושאר כמה מיתות \* ולפי דרך זה יש דך  
 להתבונן כי הרוצ' לירש ארץ החיים צריך  
 להדבק במדת צדק' כיכל הדבק במדת  
 צדק' נקרא צדק' על שמו ונחל ארץ  
 החיים \* ועל זה נאמר ועמד כלם צדיקים  
 לעולם ירשו ארץ \* וכבר ידעת מה שרשנו  
 בו הזל כל ישראלי יש להם חלק לעולם  
 הבא שנאמר ועמד כלם צדיקים לעולם  
 ירשו ארץ \* ועתה יש לנו לעורר על עקר  
 גדול שהוא יסוד ושרש להיות אדם יודע  
 כמה הוא גדול כל עובר עברה \* הנה  
 הורענד בספר זרה כי בהיות מדת אר'ני  
 מתמלאת מן המקור העליון הנקרא א' ה'  
 וצדק היא מתברכת ועומדת במלוא' והיא  
 מספקת צורך כל הנבראים ונמצא כל  
 העולם כלו עומד במלאי וכשמהרה ובכל  
 מיני מעדנים ופענוגים \* ולפעמים מסתלק  
 א' ה' ממת אר'ני ואז היא נשארת יבשה  
 ריקנית וחסרה כל טוב \* ולפיכך צריך אני  
 להודיעך היאך דבר זה אפשר להיות \*  
 דע כי מדת אל ה' הנקרא צדק עומדת  
 להסתכל ולראות ולהשקיף על בני אדם  
 ובראותם בני אדם שהם עוסקים בתורה  
 ובמצו' והם הצפים לטהר עצמם ולהתנהג  
 במהרה ונקיות אזי מדת צדק' מתפשטת  
 ומתרחבת ומתמלאת מכל מיני שפע' ו'  
 ואצילות שלמעלה להרע על מדת אר'ני  
 כדי לתר' שבר טוב לאותם המהזיקים  
 בתורה ובמצות ומטהרים עצמם ונמצא  
 כל העולם מתברך על ידי אותם הצדיקים  
 וגם מדת אר'ני מתברכת על ידיהם

ולפי ענין זה יש לך להתבונן במדת אל  
 ה' הנקרא יס'וד היא למעלה ואר'ני הנקרא'  
 בנינו היא למט' המטו' והו' הסוד המופלא  
 בהיות אר'ני משתוקק ונספק להתעלות  
 בעלנו אל ה' וימתאנה לעלית אליו תמיד \*  
 ואל תתמה שהרי יש דוגמא בעולם הזה  
 הלא תראה האבן השואבת מושכת אליה  
 והיא למעלה ומה שהיא נושאת למטה  
 ממנה \* וגם יסוד האש ויסוד הרוח ויסוד  
 המים שלשתן עדי' נאמנים על א' הדברים  
 והמהות הזאת הנקרא \*  
 בבל התורה בלה \* ולפי

**צדק**

שנקרא יסוד ונושאת כל  
 כל הדברים אשר תחתיו בכל הנמצאות  
 נקרא צד' יס'וד עולם \* וענין שנקרא  
 צדק הוא סוד השפע שמשפיע כל טוב  
 וברכה ונותן במדת אר'ני \* וצריך אני  
 לעוררך על ענין גדול ונכבד \*  
 דע

כי שלשה שמות הם צדק' צדק'  
 וצדקה \* מדת אל ה' נקראת  
 צד' יס'וד מדת אר'ני נקראת צדק' ובהיות  
 צדק' משפיע ברכתו בצדק אורחו השפע  
 והאצילות נקרא צדקה \* נמצאו שלשת  
 שמות הללו מתאחדים באחד \* צד' יס'וד לתת  
 צד' לקבל \* צדק' הוא סוד המתנה  
 והדבוק והחבור \* ולפי סוד זה נאמר זכר  
 צד' לברכה \* ועתה יש לי להאיר עיניך  
 בעקר גדול דע כי בהיות צד' יס'וד משפיע  
 ברכתו וטוברו על צד' נקראת אר'ץ  
 החיים והיא מביכה לכל הנכראים \* ואם  
 חסו ושלום פסקו צנורות זרה הצד' יס'וד לא  
 יבאו \* מדת צדק' או היא מתמלא' מאותן  
 הקביות הנקראות מות \* והיא ממתיה  
 ועושה כל מיני מגפה והשתחה בעולם \*  
 ובהיות הצד' יס'וד מתברר עם צדק' נותן לו  
 מתנה מברכותיו אז באותו החבור הנקרא  
 צדקה מביא למדת צדק חיים תחת מות \*  
 והו' סוד וצדקה תציל ממות \* בא וראה  
 כמה היא סגולת הצדקה כי כמו שהארם  
 עושי צדקה כך משפך מדת צדק במדת

וזהו סוד זכר צדיק לריכה ואם חס ושלום  
 בני אדם מטמאים עצמן ומתרחקין מן  
 התורה ומן המצוות ועושין רשע ועוול  
 וחסם אזי מות צדק עומד להביט ולהסתכל  
 ולהשקף במעשיהן ובראותה בני אדם  
 שמתמאים עצמן ומטמאים בתורה ובמצות  
 ועושים עול וחסם אזי מות צדיק מתאסף  
 ומתכנס ומסתלקת למעלה למעלה  
 ואז יפסקו כל הצנורות וההמשכו' ונשארת  
 מרה אדני בארץ ובשר ריקנייה חסרה  
 מכל טו' בי וזהו סיד כי מפני הרעה נאסף  
 הצד'יק ושלמה ע"ה צווח ואומר יש צדיק  
 אובר בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו  
 והסיד הזה בלו רמזו בפסוק יי' משמים  
 השקיף על בני אדם לראות היש משכיל  
 הורש את אל'ים הכל סג יחדו נאלחו אין  
 עושה טוב אין גם אחד' הלא תראה  
 היאך רמז הפסוק אין עושה טוב כי כח  
 יש ביד החתונות לבגור כמה עניינים  
 למעלה ואלהים ולהשתית' והסוד  
 עת לעשות ליי' הפרו תורתך' וכתוב  
 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום  
 יעשה לי' והמבין זה הסוד יבין כמה  
 כחו של אדם לבנות ולהרוס' ועתה  
 בא וראה כמה הוא כחן של צדיקים  
 המחזיקים בתורה ובמצוות שיש להם כח  
 לחבר כל הספירות ולהטיל שלום בעליונ' וכתחונות  
 ובתחונות בהיות האדם הישר והטהור  
 מחבר מות צדיק למדת צדק ואז נקרא  
 יד'ו אחד' ונמצא מטיל שלום בפמילי'א  
 של מעלה ובפמילי'א של מטה' נמצאו  
 שטוס וארץ אהדים ע"י אדם זה אשרי חלקו  
 ואשרי יולדתו ועליו נאמר ישמח אביך  
 ואמך וכו' ואמר ישמח יי' במעשיו  
 ואם ה' נמצא אדם רשע וטמא וכליעל  
 הורש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ  
 לרעה מאוס בטוב וכתור ברע מאוס בתורה  
 ובמצות בהיות מדת צדיק עומדת להביט  
 במעשיו הרעים אזי המדה הנקראת צדיק  
 שתקבצת וסתאספת למעלה ונמצא אדני

נשאר לבדו ובש וחסר מכל טובותיו של  
 צדיק ומי גרם זה רשעו של אותו רשע  
 ועליו נאמר ונרגז מפריד ארוץ' נמצא  
 מהרים העולם ומקלקל סדר כל הנבראים  
 ועל זה הזהירו חכמים זכרם לבינה במסכ'  
 קדושין פרק ואמר' לעולם וראה אדם  
 עצמו כאילו חציו זכאי וכו' רבי  
 אליעז' כרש' אומר לפי שהעולם גדון אחד  
 רובו עושה מצות אחרת אשריו שהרביע  
 עצמו וכל העולם כלו לכף זכות' עבר  
 עברה אחרת אזי לו שהרביע עצמו וכל  
 העולם כלו לכף חובה' ועל דרך זה  
 יש לך להתבונן מה שאמר רז"ל העולם  
 על מה הוא עומד על עמוד אחד שהוא  
 צדיק שנאמר וצדיק יסוד עולם' ודע  
 כי המדה הזאת נקראת בכל התורה טוב  
 וסימן אמרו צד'יקי

**טוב**

ועתה יש לנו לעוררך על  
 הדבר' דע כי כל  
 ההמשכות היוצרות מלמעלה מאת כל  
 הספירות העליונות כלם פועלות על דרך  
 הטוב והשלמות ואפילו ירה דין לעולם  
 במדת הפחד והנבוכה' אם בא הדבר  
 ע' צדיק הכל בא על הדרך הטוב והגמור  
 ואיך רעה פוגעת בדבר בעולם כי אם  
 לטובה אותו הנפגם לפי שהדבר בא לו  
 ע'י הצד'ק וזה כל לט ביה וזהו סוד מה  
 שאלו אין דבר הע יורד מן השמים' ואז  
 מה זה שאמר הכתוב כי ירד רע מאת יי'  
 דע כי יש חוץ למחיצת הספירות אצילות  
 נועי' הנקראים רע והוא חוץ לספירות  
 סביב ולפעמים נטפלים למדת אדני  
 ויורדים לעולם חזרו סוד כי ירד רע  
 מאת יי' ממת' וולא מיי' ועל דרך  
 זה נאמר במעשה כראשית וירא אל'ים  
 כי טוב ובסוף נאמר והנה טוב באד'  
 ואמר כראשית רבא והנה טוב מאד'  
 מאד זרמות כי אפילו המות כשנבא ע"י  
 מדת צד'ק נקרא המות חיים וטיב חזו סוד  
 שאמר שהצד'קים אפילו במיתתן קרויים  
 חיים

במדת טוב נסתכל ונתיעץ אדני לומר העולם  
 וזהו העקר והאמת \* ולאמלא סדה טוב  
 אין אדני הנקרא ארדים בעמשה בראשית  
 יבול להשלים ספוק כל הנבראים וצריכה \*  
 ונפעמים נקראת \*

**שכל טוב**

לפי שמן המדוח  
 הזאת יכנס אדם  
 לאספקלריאה הפאיריה ובמדת גל ה'י  
 ישכיל אדם דרך להכנס ולדעת ולהתבונן  
 ולהתחכם באמת י'ית' ומדה זו הנקראת  
 שכל עומדת עם האדם בהיותו מקיף התור'  
 והמצית וס' ראשית חכמה יראת י' שכל  
 טוב לכל עושיהם \* והסוד הגדול משכיל  
 על דבר ימצא טוב \* ולפי שהיה דוד  
 עליו השלום דבק במדה זו היה אומר לדוד  
 משכיל וכל לשון משכיל במקום הזה  
 תלוי \* והיודע סוד החן ידע שכל טוב  
 יתן חן \* ודע כי יש הפרש בין משכיל  
 ובין ככין כי סוד מכין הוא מהמשכיל  
 מקור הבינה ור'משכיל הוא מהמשכיל  
 הטוב תחלה וסוף \* והנה המדה הזאת

**שלום**

נקראת בכל תחומה כלה  
 והטעם כבר הודענך  
 בחיות ישראל צדק'  
 וטובי' אזי מדת אדני' במלוי ובשלמי' ובכל  
 מיני שפע וכרכ' ואם ה'ו יצאו ישראל מחפץ  
 השם ית' אזי מד' החמים הנקראים ידוד  
 מסתלקת מהיכל אדני ואז נשארת היקני'ת  
 ושפלה ובהיות צדק' מתעורר בעולם לשון  
 בתשובה או להקן הקלל אזי המדה הזאת  
 הנקרא' של' מליץ טוב בין ידוד ובין אדני'  
 והוא המטיל של' בכינה ומקרב אות' לשכונ'  
 ביחד בלי פירוד וקצוץ בעולם ונמצא ידוד  
 אחד באותה שעה \* ודע והאפן שא' לבא  
 ברכה לעולם זולתי' המדה הזאת הנקראת  
 שלום ועל זה נאמר י' יברך את עמו בשל'ו'  
 ואמרו ז'ל אין לך כלי מחזיק ברכה אלא  
 שלום וי' ית' נתנו לישראל שנאמ' ישא י'  
 פניו אליך וישם לך שלום \* ודע כילפי'  
 שהשלוים הזאת סוף תשע אכפקלריאור'  
 עליונות

חיים \* ועל זה נאמר ועץ הדעת טוב ורע  
 כשמת אדני' הנקרא עץ הדעת שואבר  
 במדת טוב כל מעשה נקראים טוב וכל  
 חיים וכל מות הנאים לעולם הכל טוב ועל  
 זה אמר נחום איש גז'ז בכל נגע ובכל  
 מתלה הנאים עליו גם זו לטובה \* ורכי  
 עקיבא על' היה לאומר תמיד כל דעבד מן  
 שמיא לטב כההוא מעשה דרכיכוור דפ'  
 הרואה \* אבל אם ח'ו יפסקו צנורות צדק'  
 סלכא למדת צדק הנקרא עץ הדעת אזי  
 מרת צדק מושכת אליה מן הדברי' החצוני'  
 הנקראים רעה חולה כמה מיני משחית  
 וכמה מיני פורעניות ומשחית לכל בני  
 העולם כפי היוב משפטירה ואז יתחדשו  
 בעולם כל נגע וכל מכה וזהו עץ הדעת  
 טוב ורע \* וזהו לעומת זה הם עומדים \*  
 אבל מה שאתה צריך להתבונן בענין משה  
 רבינו על' שאמר בו ותרע' אותו כי טוב  
 הוא שהיה רובק במדה זו \* ולפיכך נחמלא  
 כל הבית כלו אורה \* וצריך אתה להתבונן  
 ברבת הטוב והמטיב שתקנות ביבנה על  
 הונו בית \* הטוב שלא הסריתו והמטיב  
 שנתנו לקבורה \* ודע והאמן כי מרת  
 צדק' עומדת תמיד להפיק רצון כל שואל  
 ולרחם בחיות האדם מתכוין לחקן ולהיטיב  
 דרכיו \* ועליו נאמר טוב י' לכל ורחמי'  
 על כל מעשיו והוא המורה דרך לחטאים  
 בתשובה ועליו נאמר טוב וישר י' על' ורה  
 חטאים בדרך ופירוש כך הוא י' ית' מביא  
 יסורים ונגעים ומחלות על בני אדם הכל  
 לשבותם כדי שיחזרו בתשובה ונמצא' כל  
 אותם היסורים והנגעים טוב נסור שהם  
 סבה שיחזרו האדם בתשובה ויזכה לטוב  
 העליון ולהי העולם הבא \* וזהו פירוש של  
 פסוק טוב וישר י' על' יורה חטאים בדרך \*  
 ודע והכן כי מרת אדני' שנקרא לפעמים  
 אר'ים כשבאה לברא כל הנבראים במדת  
 טוב נסתכל ונר' עץ והיה בורא כל  
 הנבראים ומצויר כל הצורות באסרו בכל  
 מעשה בראשית וירא אר'י' כי טוב כלומר

עלינות והוא המרק ברכה בשם ארני  
 לפיכך נקבע בסוף ברכת כהנים ובסוף  
 ברכה אחרונה של תפלה והטעם כי על  
 פיו יצאו ועל פיו יבאו כל הכאים להדבק  
 באור העליון הנקראת חיי העולם הבא  
 ויש לי לעורר על הסוד הפנימי דע כי  
 אמרו ז"ל כשעלה משה למרום אמר לו  
 הקדוש ב"ה משה אין שלום בעורך אמר  
 ברום יש עבד שנותן שלום לרבו אל היה  
 לך לסייעני באותה שעה פתח משה רבינו  
 ע"ה ואמר ועתה יגדל נא כח ארני מה  
 כתיב בתורה סלחתי כדברך ואולם חי אני  
 כלומר החיותי כדברך והסוד היה כי  
 המדרה הנקראת שלום מרק חיים במדרה  
 ארני בהתחברם כאחד ונדול כח השלום  
 שאפילו העליונים צריכים לו דכתיב עושה  
 שלום בסרמיו וכשהאדם סחית בתורה  
 ובמצות כביכול כלו כסיל שלום בפמיליאו  
 של מעלה והסוד או יחזק במעוזי יעשה  
 שלום לי שלום יעשה לי ודע כי המדה  
 הזאת נקראת :

**זכרון**

ובמקום הזה נזכרים כל בני  
 העולם לכל מעשיהם לטוב  
 ולמוטב וכפי הזכרון הבא מן המקום הזה  
 כך הדין נגמר על כל באי העולם ולפיכך  
 נקרא יום זה זכרון והסוד ר"ה הוא סוד  
 ארני יום הזכרון הוא סוד אל ה'  
 ולפי שאנו עוסקים ב"ה לדין וכל מעשינו  
 באים לחשבון ולזכרון לפני ארני והוא סוד  
 שאנו אומרים זכרנו לחיים אל מלך חפץ  
 בחיים כחכנו בספר החיים וכו' אל ה' ומצ'ן  
 והמדרה הזאת זוכרת כל הנשכחות לפיכך  
 אנו חותמים ב"ה זוכר הכרית לפי שהוא  
 סוד הזכרון וסוד הכרית אנו חותמים בשני  
 אלו הענינים זוכר הכרית ולפי היות דוד  
 ע"ה רוצה להתחבר ולהדבק במדרה הזאת  
 היה אומר מזמור לדוד להזכר והוא סוד  
 אזכרתה של מנצ'ה וסוד מנצ'ה זכרון  
 מזכרת עון שהחט' של אשה מוטה במקום  
 זה תלוי להפריע ביי מנצ'ת קנאות היא

ובמקום זה היא הקנאה ומימן קנאתי י'  
 צבאות ופקדונות הרי הן זכרונות אלא  
 שהפקדונות על ידי ארני והזכרונות על ידי  
 אל ה' ולפי ששתי אלה המדות שהם  
 אל ה' ארני בהתאחדם זו בזו אזי כל העולם  
 כלו בשלמות נתן י' יתברך לישראל יום  
 השבת כנגד שתי מדות הללו וזכר ליום  
 כנגד אל ה' ושומר ללילה כנגד ארני  
 ולפיכך נאמר בעשרת הדברות זכור ושכח  
 ודע והאמן קבלה אמיתית כי מעין כל  
 הברכות הנאות למדרה ארני לברך את  
 ישראל הוא המקום הזה הנקרא זכרון  
 והסוד ככל מקום אשר אזכיר את שמי אבא  
 אליך וברכתך וכתוב זכר צד' יק לברכה  
 והסוד הענין זכרנו יברך וכנגד המדרה  
 הזאת נתן י' יתברך לישראל סוד :

**השבת**

שלושת הספירות העליונות  
 שהם ב"ה חכמה ובינה מתאחדות למעלה  
 ובהיות הספירות נקשרו או בלאו מתאחדו  
 בינה עם שש ספירות שתחתיה עד ספירת  
 זו הנקראת אל ה' ונקראת שבת ועל  
 עקר זה היתה בריאת העולם ששת ימים  
 וכיום השביעי שבת והנה השבת הוא  
 כנגד ספירת יסוד שהיא ספירת אל ה'  
 ולפיכך נקרא יום השבת מקור הברכות  
 והקדושות כאמרו ויברך אלהים את יום  
 השביעי ויקדש אותו כי בו שבת נמצא  
 יום השבת מקור כל הברכות והמשכת  
 הקדושה למטה ודע כי האדם השומר  
 שבת כהלכה נעשה אותו אדם כמו כסא  
 למרכבה לשם יתברך ולפיכך נקרא השבת  
 מנצ'ה וכתוב זאת מנחתי עדי עד  
 כאלו יתברך נח בני אדם ושוכן עליו  
 כמלך על כסאו ומימן וינה ביום השביעי  
 הוא בעצמו כ' נמצא כל שומר את  
 השבת כהלכה כאלו מקיים את התורה  
 כלה ואמר הנביא אשרי אנוש ישמר  
 זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו  
 ושומר ידו מעשאת כל רע ודע והאמן

כי המשמש בטתו מלילו שבת ללילה שבת  
 זכרה לננים עדיקם כי השבת היא מרת  
 צד'יק ראויין לחיי העולם הבא כי שבת היא  
 כוד אל' ה' ועליו נאמר אשר פריו יתן  
 בעוה' ולפיכך אמר הנביא כה אמר יי'  
 לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ויבחרו  
 באשר הפצתי ומחזיקים בכריתי וכי  
 הסריסים הם המשוכחים בישראל'  
 והסריסים לבדם הם שומרים השבת'  
 אלא פירוש הפסוק כך הוא אולם  
 הצדיקים שכל ששת ימי החול אינם  
 משמשים מטותיה אלא הם כדמין סריסים  
 וכלילי שבתות משמשים מטותיה כי לשון  
 ישמרו לשון אשר הוא כד'א מכל אשר  
 אמרתי אל האשה תשמור' וסימן זכור  
 ליום ושמור ללילה' וכשעושים כך מה  
 כתיב והביאותים אל הר קדשי ושמתים  
 בבית תפלי' הר קדשי זהו אל' ה' בית  
 תפלי זהו סוד אד'ט' והלשון ממש מוכיח  
 על שתי מדות זכור ושמור' ואם הו' אדם  
 מחלל ארץ השברו כאלו כפר בעקר לפי  
 שהשבת הוא עקר האילן מלמט ולמעלה'  
 ולפיכך נקראת מדה זו וסוד עולם כי הוא  
 הנושא עליו כחות אד'ג' והו' עקר העקרים  
 ועיקר ידועת השם יתברך לשער הסמוך  
 לכל הנבראים והוא סוד עקר אור ואו'  
 התחתון כדמין סוד ממטה למעלה ולפי'  
 שהשבת הוא סוד המשכת הכח מהספירו'  
 העליונות בשם אד'ג' בסוד וינה ביום  
 השביעי' ובסוד ויכל אד'ג' ביום  
 השביעי' אד'ז' אמר הקבה לפשה מתנה  
 אחת טובה יש לי בבית גנזו ושבת שמרה  
 ואני רוצה ליתנה לישראל' דך והודיעם הלא  
 תראה כי השבת ישבת בבית גנזו ותבר'  
 וכבר ידעת כי בית גנזו הוא אד'ג' ולפיכך  
 כל שומר שבת כהלכה מקרב שני השמות  
 הללו ומיוחד זה בזה. ובהתקרב אלו שני  
 השמות נמצאו כל הספירו' כגון מתאחדות  
 והוא סוד מנהורו שהוא נח תוך אד'ג'  
 באמרו נחה רוח אליהו על אלישע'

הקדושים

ואומר ונת ביום השביעי ולפיכ' נאמר זכור  
 ושמור' ולפי שהנפשות על ידו אל ה'  
 פורחות משם אד'ג' הוצרך לומר כי נפש  
 יתרה נתוספת בו כאדם בשבת ונפולרה  
 במוצאי שבת בסוד וביום השביעי שבת  
 ולפ' וכי שיש לו עינים יראה הדבר  
 מפורש' נמצאת השבת קושרת ספירה  
 אחרינה שהיא אד'ג' עם כל הכפירות  
 העליונות ולפיכ' נקרא השבת יום השביעי  
 שהיא ספירה שביעית מב'נה וימטה  
 ונמצאת ב'נה קושרת שתי ספירות עם  
 שש ספירות שתחתיה' והיא נס כן  
 שביעית כמטה למעלה' נמצאת אמר  
 כי אל' ה' הוא סוד השביעית בעולם הזה'  
 וכ'נה היא סוד השביעית בעולם הבא'  
 וכ'נה נקדשות הגאולות וכל מיני חירות  
 וצד'יק אני לעורך על עקר גזול' דע כי  
 בהתאחד מרת אל' ה' במדת אד'ג' מרת  
 אד'ג' יושבת על כסא המלכות וכושלת  
 על כל הנבראים' וכשאל ה' נבדל  
 ומסתיק ממנו אזי מרת אד'ג' שנק' שכונת  
 ד'ו' לכת גלות ומשתעברת תחר' שאר  
 ממשלות וכחות נכריות' והסוד ושפדה  
 כי תירש נבירתה' לפיכך אמרו צריך  
 לסמוך גאולה להפלה כי סוד גאולה א' ה'  
 וסוד תפלה אד'ג' ובהיותם שניהם סמוכים  
 זה לזה אזי הכל ביחוד בשלמות וכברכה'  
 וסימן כומך י' לכל הנפלים ואו' נפלה ולא  
 תוסף' ולפיכך צריכים ישראל להתכוין  
 בכל יו' כונה גדולה לסמוך גאולה להפלה  
 כדי שיתחברו ויתאחדו שני שמות הללו'  
 וכשמגיע אדם בכרכת אמת ויציב לגאול  
 ישראל צריך להתכוין בלבו סוד גאולה זו  
 מה היא והיא סמ' אות להפלה כשמתחיל  
 אד'ג' שפתי תפתח כי ככאן הוא העקר  
 הגדול' ואותו חכם שהיה כשחכב שפעם  
 אחת סמך גאולה להפלה א' יעלה בדעתך  
 כי שאר הימים היר' מפסיק ומספר בין  
 גאולה להפלה והיה עובר ענינה הלילה  
 חלילה לי' אד'ג' וחלילה לחסדינו ועברנו

הקדושים

הקרושים מהעשות כדבי הזה' אלא סוד  
 סמיכת גאולה לתפלה שהיה מתכוין  
 בברכת אמת ויציב להשיך כל הצנורות  
 וליחד כל הספירות עד שתגיע המשכת כל  
 הצנורות אצל חתימת גא' ישראל'  
 וכשהתחיל אדני שפתי תפתח כח אל ה'  
 במלת אדני ונתיהו הספירות על יד חכם  
 זה' והוה דבר גדול שצריך מחשבה נכונה  
 להשיך כל הצנורות ולסדר כל הספירות  
 עד שיגיע כלם למדת אל חי ויריקו כלם  
 במלת אדני' ולפי שדבר גדול כזה אין כח  
 ביד האדם להתכוין ולעשותו בכל יום  
 הוצרך לומר פעם אחת סמך גאולה  
 לתפלה' שהסמיכה הזאת בדבור  
 ובמעשרה היתה שהיה יודע למיין אל  
 הכחות ולהשיך השפע דרך הצנורות עד  
 שתגיעם כלם לאל חי ומשם הריקו בשם  
 אדני והוה סוד סמיכת גאולה לתפלה'  
 ומימן סמוכים לעד לעולם עשויים באמת  
 וישר' ולפי שסוד גאולה לתפלה הוא  
 סוד אל חי אדני והוא סוד זכור ושמוד  
 אמרו ז' אלו ישמחו ישראל שבת אחת  
 כהלכה סוד נגאלין וזהו טעם כדור שהיו  
 סומכים כל ישראל זכור אצל שמור שזרו  
 סוד סמך גאולה לתפלה' ואם תאמר  
 מדוע לא נגאלו ישראל אותו היום שסמך  
 אותו החכם גאולה לתפלה' דע כי  
 אדם אחד אינו יכול לסמך לא בפי שיעור  
 אדם אחד' אבל כל ישראל היו סומכין  
 בפי שיעור כל השלמות והמלוי המספיק  
 להחבר ולהתאחד גאולה בתפלה'  
 ואז היו נגאלין כלן' וסוד סמך גאולה  
 לתפלה בסוד אל חי אדני הוא סוד הגואל  
 משחרת חייבי המעטרני חסד ורחמים  
 דהמשיבוע בטוב עדין תחדש כגשר  
 געורו כי' ואור שעוררנון על העקר  
 הגדול הזה' דע כי י' ית' וית' כשרצה  
 לגאול את ישראל סמצרים חבר מדת אל  
 חי הנקרא גאולה למדת אדני הנקרא  
 תפלה' ודמיון ויאמנו בני ישראל' מן

העבודה ותעל שועתכם אל האלדים מן  
 העבודה וכתיב וירא אלדים את בני ישראל  
 וידע אלדים' והסוד הגדול וגם אני  
 שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים  
 מעבדים אותם ואזכור את בריתי' ואחר  
 שידעת זה דע כי לפעמים נקרא בלשון:

**גואל**

והטעם דעבי בהחבר אל  
 חיי עמ אדני שהוא סוד  
 הגאולה והתפלה הרי אדני מתמלא משפע  
 הגאולה וגם מדת אדני פועלת גאולה  
 בשליחות אל חי' ומצלחת את הצדיקים  
 וגואלת אותם מכל פגע ומחלה ומכל מיני  
 משחית ופורענות ונקרא באותה השעה'  
**המלאך הגואל** ולפי שמדת אדני  
 הנקרא שכ"ח

היה הולכת עם יעקב בשליחות אל חי'  
 כאמרו אם יהיה אלדי עמדי ושמרני בדרך  
 חזה ושבתי בשלוס אל בית אבי והיה יוד  
 לי לאלדים' והיתה המדה הזאת הולכת  
 עם יעקב לגאול אותו מכל מיני משחית'  
 אמר יעקב המלאך הגואל אותי מכל רע'  
 והטעם שקרא למדה זו מלאך לפי שאינה  
 פועלת גאולה אלא בשליחות אל חי שהרי  
 היא עצמה צריכה גאולה כאמרו ז' גלו  
 למצרים שכירה עמהם ולפיכך כשאדני  
 פועל גאולה הוא בשליחות אל חי ולכן נק'  
 המלאך ה' ולא כלומר נקרא בשם המשלוח  
 ובאור העקר הזה דע כי מד' היובל למעלה  
 היא שביעית היא עליונה והיא סוד הגאולה  
 השלמה והחירור וגן היובל שהוא סוד  
 הגאולה השלמה מקבלת שפע אל חי שפע  
 הגאולה וסביב גאולה לעולם כמו שמקבל  
 מן היובל כח החיים ונקרא על זה אל חי  
 ודע כי בכח ספירת היובל שנמשכת בגא'  
 וחי גאולו ישראל ויצאו מצרים שנאמר  
 וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים אל  
 תקרי וחמושים אלא וחמשי' וכן הוא אומר  
 יובל היא שנה החמשים שנה' וכתיב  
 גאולה' תהיה לו וביובל יצא' וכתיב  
 וככל ארץ אוזוזתכם גאולה חתנו לארץ.

והבלל

והכלל הגדול הוא שכתוב בשנת העובל  
 הזאת תשובו איש אל אחוזו ודע כי  
 כי היובל מושך אל ה' הגאולה וגואל ארץ  
 הצדקים בשעת שהוא סומך לאדני'  
 נמצא היובל שביעיר עליונה ורשבת  
 שהוא סוד אל ה' שביעית תחתונה ואנו  
 ספרים ליובל שבע שבתות שנים ולשבת  
 ששה ימים וכיום השביעי שבת ואם  
 תאמר היובל הוא תחלת השמינית כאמר  
 שנת החמישים דע כי בעה בענין זה  
 נרמז לך עקרים גדולים ברגיענו לבאור  
 ידודי ה' שהוא סוד היובל וסוד בינה ושם  
 אתן את דודי לך ועתה דע והאמן כי  
 השבת היא עין כל הטיכור ומקור כל  
 האצילות לשם אדני' ולישראל הדברים  
 כמדה הזאת ומן השבת אדם נכנס לחיי  
 העולם הבא שה' סוד היובל כמו שהודיענוך  
 והעולם הבא נקרא שבת הגדול שריא  
 שביעית עליונה ואל ה' הוא סוד השבת  
 שהיא שביעית של מטה ומן העולם  
 הבא מושכת השבת כל האצילות והטוב  
 הגדול והחיים והגאולה וא"כ פקח עיניך  
 וראה היאך חשכו השבת' אם אתה  
 חפץ לזכות לחיים ולגאולה ולהכנס לחיי  
 העולם הבא והנה השת' שלנו בדמיון  
 בית שעדי להכנס לטרקלין הגדולים לחיי  
 העולם הבא הנקרא שבת הגדול והרזקן  
 עצמן כפרוזהר כדי שתכנס לטרקלין'  
 וכשתבי' דבר זה אזוקראת לשבת עני'  
 זו היא שבת שלנו ולקדוש יי' סבוכר זו  
 שבת עליונה שנקראת יובל' ולפי' דרשו  
 חז"ל ולקדוש יי' סבוכר זה יום הכפורים'  
 ודע והאמן כי הכפורים כלם מן היובל הם  
 יוצאים ומשם הסליחה נמשכת לשם אדני'  
 ואז נאמר כי ליי' אלדינו הרחמי' וחסדיו'  
 ואומר אדני' שמערה אדני' סלחה אדני'  
 הקשיבה' ובעה במקומו נבאר לך הטעם  
 שנקרא מרת יובל שביעית ושמינית'  
 נמצאת אומר כי כל אדם השומר שבת  
 בהלכה אז מקאוד בשביעית התחתונה

הנקראת שבת ומשם זוכרה לשביעית  
 העליונה הנקראת עולם הבא' ואם הו'  
 אדם סחלל את השבת הרי הוא רחוקמן  
 החיים ומחלליה מות יום' שהרי נסגר לפניו  
 הפתח מלהכנס לחיי העולם הבא' ולפי'  
 אמרו ז"ל בענין שבת אע"פ דאיהו עבירה  
 לאגלווי' סתן שכרה לא עבירה לאגלווי'  
 לפי ששכר העולם הבא נגזר הו"א וטובו  
 עין לא ראתה אלדים זולתך יעש' למחכה  
 לו' וכתיב מה רב טובך אשר צפנת  
 ליראיך פעלת לחוסים בך' ולפי עקר זה  
 יש לך לדעת שאע"פ שחשב גלו' לפנינו  
 סתן שכרה אינו גלו' אלא חתום וסתום  
 הוא ואפילו אחד מהנביאים לא נתנבא  
 עליו מה הוא לפי שהוא הטוב הגדול והאור  
 הגנוז מששת ימי בראשית שאין כל בריה  
 יכולה להסתכל בו זולתי יי' וצריך  
 אהה לחיות בקיים ג' סעודות בשבת שהם  
 סוד קשר היחוד וסוד קשר השכרה הגדול  
 ביום השבת שאנו עושים ובהיות אדם  
 מקיים שלושה סעודות בשבת הרי הוא  
 כאילו מייחד יי' את' בסוד יי' אחד ושכר אחד  
 כלומר משלש ושבע ואז הוא ראוי להנצל  
 משלושה פורעניות' ו... סעודות דללו  
 אחת כנגד אדני' שמתאחדת ביום השכרה  
 וזהו סוד התאחדות השבע' שנית כנגד  
 ידודי' שלושית כנגד בינה הקשור בכוד  
 אהיה וזהו סוד התאחדות השלש' וסוד  
 וקראת לשב' עונ' ג' וסוד עונ' הו' סוד טו' ר'  
 יוצא מעדן להשקות את הגן' כי זהו סוד  
 היחוד האמתי השלם בסוד עדן נהר גן  
 וכל המקיים ג' סעודות בשבת כאילו מייחד  
 עשר הספירות ביחוד שלם בסוד אדני'  
 ידוד אדני' וכלן מתאחדות על ידי אל ה'  
 למעלה ולמטה' למעלה נקשר בבינה  
 שהוא סוד קשר אדני' שהרי הבינה נקשר'  
 באדני' בסוד ג' ספירות' למטה נקשר  
 באדני' שהו' סוד קשר שבע ספירות התחתונ'  
 נמצאת השבת קשורת כל הספירות למעלה  
 ולמטה ולפיכך השבת זכור ושם יי' ועתה

דע והתבונן כיצד תשגור את השבת וכיצד  
 התנהג בענין שמירת השבת מפלא אברה  
 דבור וענין מנוחה ועונג וכבוד ואשריך  
 בהיותך שומר שב שתקרא אכסנאי לעשר  
 ספירות ולפעמים נקראת מרת אל  
 ח' בתורה

**כרית**

ודע והבן כי כל לשון  
 שבא בתור הוא כרית  
 לשלושה מיני ענינים נחלק במשמעוהו  
 זהכל הוא אחד בחבור ואותם הג'  
 מיני ענינים נחלקים לג' שמות אלו שהם  
 אדני אל חי בנה וברית בנה הוא כרית  
 הפה וברית הלשון וברית השפתים  
 על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית  
 וברית אל חי הוא הנקרא ברית שלום  
 וברית שבת וברית הקשת ווי' ית'  
 נתן לנו ברית מילה לזכותנו לאל חי  
 וברית אדני הוא כנגד ברית התורה שהיא  
 נקשרת בין ברית אל חי ובין כרית אדני  
 וברית אדני נקשר באל חי ובמילה אדני  
 גם הוא נקרא בלשון ברית על שם שניהם  
 והסוד ברית הלשון וברית המעור וזרזון  
 סוד ברית מילה בפריעה מה שאמרו זכרונ'  
 לברכה טל ולא פרע כאילו לא מל כלומר  
 שהפריעה היא סוד אדני וכשלא פרע חי  
 הוא חסר הספירה הראשונה שבת יבנם  
 להיכל יד' ית' כי מאדני יבנם לאל חי  
 וכן אל חי לשם יד' ית' ואחרי שלא פרע  
 אפילו לשם אל חי לא יבנם כי חסר  
 הפריעה שהיא שם אדני ואחר  
 שהודיענו זה דע כי ית' רצה לה שלים  
 לאברהם אבינו ע"ה ככל הספירות ואמר  
 לו התהלך לפני והיה תמים ולמען תהודה  
 נאחז במרכבה שלי אני נושא רושם בכשרך  
 ונקרא ברית כשר אמרו ואחריה ברית  
 ביני וביןך וכתיב והתורה בריתי  
 בכשרכם לברית בריתי בכשרכם  
 זו ברית כשר לברית עולם זו ברית הלשון  
 שהוא סוד התורה שנמשכה מן החי יגרה  
 סוד ספירת חמשים יום כנגד ספירות

חמשים של יובל  
 ישראל ברית כשר לעולם לא זכו לקבל  
 תורה שהיא ברית הלשון וזהו שאמרו  
 כספר יצירה כשנא אברהם אבינו והיבט  
 זקרו והבין וזקק וחשב ועלתה בידו נגלה  
 אליו ארון העולם וקראו אוהבו וכתב לו  
 ברית בין עשר אצבעות ידיו וזהו ברית  
 הלשון ובין עשר אצבעות רגליו וזהו ברית  
 מ"ה ואם תאמר פריעה לא נתנה  
 לאברהם אבינו אותה המדר פמש שלו  
 היתה והיא מרת אדני שהיא היה רגליו  
 נקרא זה היסוד נמצאת למד כי שני  
 מיני ברית הם האחד ברית הלשון  
 שהוא ברית הפה שהוא ברית הרגורה  
 שהוא ברית עולם שהוא ברית הג' ית'  
 והשני שהוא ברית מילה שהו ברית כשר  
 שהוא ברית הקשת שהוא ברית שבת  
 ובתוך שתי בריתות אלו נאחות ברית אדני  
 שהוא ברית תורה שבעל פה שהוא ברית  
 הפריעה ולפי דבר זה נאמר על פי הדברים  
 האלה כרתי אתך ברית שזו היא ברית תורה  
 שבכתבתורה שבעל פה ושלושה  
 בריתות אלו ברית ראשונה בינה יד' ית'  
 אחרונה מלכות אדני ברית אמצע  
 שבתוך אל חי נמצאת ברית שבת קושרת  
 בין אדני ובין יד' ית' ואלמלא ברית  
 מילה שהיא ברית שבת לא זכינו לתורה  
 שבכתב ולא לתורה שבעל פה שהם סוד  
 יד' ית' אדני ודע כי שם אל חי  
 הנקרא ברית הוא בית שער להכנס למדת  
 התפארת שהיא סוד תור שבכת' הנאצלת  
 מאת הבינה בסוד חמשים ל' כמו שבארנו  
 ואלו לא יבנם אדם בשער זה שהוא  
 ברית מנן וישנו התורה שהיא  
 לפנים למעלה ולפי שברית מילה הוא  
 סוד אל חי והוא סוד שבת קבעו ובריתנו  
 זכרנו לברכה בברכת מילה אל חי חלקנו  
 צורנו צוה להציל ידידות דע קדש שארנו  
 משהת' לפען בריתו אשר סם בכשרנו  
 בתוך אתה יי' מרת הברית חלא תראה



כי שם אל דף קבעו בכרכת ברית מילה ועל זה נאמר ואתם הורבקים בני ארדכם היים כלכם היום ודע כי ברית מילה הוא סוד שבת כסוד מילה ופריעה בסוד זכור את אם השבת ושמו \* זכור ליום ושמו ללילה כנגד אל חי ארנ \* ולפי שברית מילה כוללת ברית שתי ספרות הללו אמר הכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חקוקים שמים וארץ לא שפתי \* וסוד חוקיהם אל חי ארנ כסוד חקוקיהם אל חי ארנ חקוקיהם וסוד חקוקיהם אל חי ארנ ודע כי הכרית הנקרא יומם ולילה היא סוד מילה ופריעה זכור ושמו \* אל חי ארנ חוקיהם שככתב ותורה שבעל פה שהם סוד חקוקים שמים וארץ זה כנגד זה והוא סוד ובתומו יהנה יומם ולילה \* וסוד הוא תורה שככתב וסוד אל חי סוד זכור וסוד מילה \* ולילה הוא סוד תורה שבעל פה סוד ארנ סוד שמו סוד פריעה \* ולפיכך אין התורה מסורה אלא למי שקבל ברית כשר ומתוך ברית כשר יכנס אדם לברית הלשון שהוא קריאת התורה \* וצריך אנו להאיר עיניך היאך חתם על תבריך שמו הגדול וזו יתברך באברהם אבינו ובזרעו אותם שקבלו את התורה \* כיצד אמר בספר יצירה כתיב לו ברית בעשר אצבעות ידיו וזה הוא ברית לשון זה חותם לך בסוד י עשר אצבעות ה' חמש מקוריה בלשון התורה כסוד אההע בומף גיבך דלגנת זס שרץ אההע כנרץ בומף בשעתים \* גיבך כחך דלגנת בלשון \* זס צרץ בשנים \* נמצא חותם זה ברית הלשון שהוא ברית הפה \* וכתיב לו ברית בין עשר אצבעות רגליו וזה ברית מילה וחותם זה חצי השם בסוד עשר אצבעות וברית מילה שהוא אחד הרי אחד עשר וחשבו אחד עשר כנגד וה' תורה שככתב תורה שבעל פה \* והכל תלוי בברית מילה שהוא השרש החיות של אות והוא סוד התורה שבעל פה שהיא

סוד הפריעה ולפיכך אין התורה מסורה לגוי לפי שהוא ערל \* וזה שאמרו בכרכת המזון צריך שיקדים ברית לתורה באמרו שהנחת לאבותינו וכו' על בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו \* וזה שאמר סיני דבריו לעינקב למי שהוא מהול כיעקב עליו השלום \* וגוי שהוא ערל שעסק בתורה חייב מיתה \* ולפי שברית מילה ופריעה היא סוד השבת וזכור ושמו לפיכך המלה דוחה את השבת והיא כיום השמיני שהיא סוד ארנ \* שהיא סוד הפריעה הנעשית אחר המילה והסוד ארנ \* והוא נמצא למף שברית מילה דוחה השבת שהוא היא המדה עצמה \* ועתה התבונן בכל מקום שחמצא לשון וברית לאיזה צד נכבדה אם לברית לשון אם לברית בשר או לפריעה \* ואחר שעורר לך על העקרים האלו יש לך לשמור עצמך ולהזהר מאד לכל מה שהיה מאותם הסממנים אורח ברית קדש שהרי כל הפרשיות הכתובות בענין העריות ככל התורה באלו שתי ספרות תלויות כאל חי ובארנ \* וקצת מהם בשתי ספרות הדבקות עמהם הנקראת ארנ \* ובעה עדיין נתן לך דרך שתבין כסוד מעלות טובות וכמה ענינים נראים נקשרין במלת ברית ובין תבין מה הוא דין המגלה עריות או המקשר עצמו לדעה או האוחז באמר ומשחין \* וכמה ענינים סומכים וחתומים תבין עדיין בעה מזון לו הרבוי שרמזנו בכאן \* וכמה ענינים נקראת בתורה כלשון \*

**אות**

לפי שבמדה זו תלויים האותיות והמופתים בסוד אל חי בהתחברו לשם ארנ \* אזו מתחדשים אותיות ומופתים בעולם וכשנסמך גאולה לתפלה ביציאת מצרים נתחדשו כסוד אותיות וכמה נסים ונפלאות בסוד וירא ארנ \* את בני ישראל וידע ארנ \* וסוד ואזכור את בריתי \* ועתה יש לנו

דברים שכתבתי

לחודיעך כי השבת שהיא מדת אלהי תי  
 נקרא אות כאמרו בנינו ובני בני ישראל ארת  
 היא לעולם וכרית מילה נקרא גם כן  
 אות כאמרו ונמלתם את בשר עולרזכם  
 והיתה לארת ברית ביני וביניכם והסוד  
 הזה רמזו אותו בכרית ברית מילה באר  
 אשר קדש ידיו ממתן חוק בשאר שם  
 וצאצאיו חתם בארת ברית קד על בן בשכר  
 זו אל הילתקנו צורנו אמה להציל ידידות  
 זרע קדש שאמנו משחת למען בריתו אשר  
 שם בבשרנו באר בורת חרית והקשת  
 נקרא אות כאמרו ארת קשיו בתתי בענן  
 והיתה לארת ברית בינו ובין הארץ וכבר  
 הודענו כי ברית הקשת היא ברית אלה  
 הילתקך דע כי בכל מקום שתמצא בתורה  
 אות היא סוד אל הילתקנו סוד וכתון  
 שמוכיח אדם לכל בני עולם וארת ברית  
 שבת וברית מילה היא מיוחדת בינו ובין  
 ישראל לבר וארת ברית הקשת בינו ובין כל  
 בשר אשר על הארץ ודע כי לפעמים  
 נכלל אדם בני בלית אות כי כבר ידעת שם  
 השבת נקרא אות והיה השב כלולה בזכר  
 ושמור וכרית מילה נקראת אות והרי היא  
 כלולה במילה ופריעה וסוד פילת אות  
 על דרך רופסם הוא כי סוד יוד קטנה  
 חידועה לבדלי חכמים שהילתק התחתון  
 של ואו ונקראת אות קטנה ונקראו ארת  
 ברית קדש ועתה דע והבן כל הדברים  
 הללו וכתבם על לוח לבך ואל יליון בעיני  
 ודע כי על יסוד הספירה הזאת נתיסדרת  
 בתורה לשון

### שבועה

והנני מפרש דע כי כל  
 שבועה שאדם נשבע  
 תלויה במדה זאת הנקראת אל הילתקנו  
 דפי שכל לשון שבועה היא מלשון שבעה  
 וסוד הענין הוא מה שאמר אברהם אבינו  
 לאבימלך כי את שבע כבשות תקח מידי  
 בעבור תהיה לו לעדה כי הפרתי את הבא  
 הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע  
 כי שם נשבעו שניהם הלא תראה שלשה

לשונות שהזכיר במקום הזה כל אחת מהם  
 לשון נפול על הלשון אמר בתולה כי את  
 שבע כבשות תקח מידי לעדה על הבאר  
 אמר אחריו על כן קרא למקום ההוא באר  
 שבע מה כתי אחריו כי שם נשבעו שניה  
 ופי הדבר הרי נל לשונות שבע כבשו באר  
 שבע ושם נשבעו כל אלו נל לשונות  
 נתאחדו באותה השבועה ולפי אשר על  
 כן קרא למקום ההוא באר שבע מאי  
 ע כ כלומר על טעם שבע כבשו והשבויה  
 כי על שני טעמים קרא אותו באר שבע על  
 שבע הכבשות והשבויה וכמקום אחר  
 כתיב ויקרא אותה שבעה על כן שם העיד  
 באר שבע הלא תראה כי על שם שבעה  
 קרא שם העיד באר שבע ולא הזכיר מכאן  
 שבועה והסוד העיד תלויה בסוד שבעה  
 ומקום הבאר תלוי בשבועה וצאצאיו  
 לנו לברר הדבר דע כי כל הנשבע הלא  
 נשבע בסוד שבע הספירות שהם סוד  
 שבעת ימי עולם והכל תלוי בסדר אל הילתקנו  
 שהוא השבת שהוא יום השביעי וכל  
 שבועה תלויה בשביעי והסוד וביים  
 השביעי שבת ויגפשו ולפיכך הנשבע  
 נשבע כנפשו נשבע כתי כשהוא אומר  
 נשבע בשם יי והסוד חיו וחי נפשך כי  
 סוד הילתקנו סוד אל הילתקנו נשבעים  
 החיים וכל הנפשות הפורחות מארץ ארץ  
 כאמרו תוצא הארץ נפש חיה למינה והיא  
 סוד השבת שהוא סוד יום השביעי שמכמו  
 נשבעים חיי הנפש כאמרו וביים השביעי  
 שבת ויגפשו חיי הנפש תלויים בשביעי  
 שהוא סוד השביעי וכל הכופר בשבועה  
 כאילו כופר באל הילתקנו ספירות שהם סוד  
 שבעת ימי עולם ואם ברב פשעו וכחשו  
 כפר בשביעיות מאן לו חיים וטובה שהרי  
 לא נברא העולם אלא על ידי אלו שבע  
 ספירות וכהן מתקיימים כל הנבראים  
 שבעה ימים בסוד שבעה ספירות בסוד  
 שבועה ואם הו ישקר אדם  
 בשבועה הרי הוא נעקר מאלו שבע  
 כפירות

את העפר שאפילו ישרפו האבנים הזורות  
 עפר ואינן כלות \* אבל שבועת שקר  
 מכלה האבנים והעפר \* והטעם כי כל  
 הנבראים כלן לא נבראו ואין להם קיום  
 אלא בשבע ספירות הנקראות שבע ימים  
 ובאותן ספירות חלויים שמים וארץ וכל  
 צבאותם נגם האש והמים והרוח והעפר  
 והרים ונבעות וימים ונהרות וכל מיני  
 צמחים וכל בעלי חיים למגניהם וכל בני  
 אדם \* ולפיכך בשאדם כופר בשבעה הרי  
 הוא ככופר בשבע הכפירות שחיינו וקיימנו  
 ואשתנו ובנו וסמנו וכל מה שיש לו תלוין  
 בהם וכשכופר באלן שבע ספירות שהם  
 סוד השבועה הרי אלו שבע ספירות \* סבלות  
 גופו חיינו וממנו קרקע ומטלטלין לפי  
 שהכל תלוי בהם מאחר שבהם נבראו  
 כל היצורים והם היו כמו האומן העושה  
 את המלאכה שהוא יכול להרוס ולהשתן  
 המלאכה שעשה \* כך הכופר בשבועה  
 כופר באומן שעשה את העולם וכשכפר  
 באומן שעשה את העולם יכול האומן  
 להחריב את ביתו ואותו ואת כל אשר יש  
 לו אפי' העפר והאבנים לפי שהאומן שעשה  
 את האבנים יכול למחות זכרם מן העולם  
 וסוד האומן הוא סוד אמן ולפיכך העונה  
 אמן כנשבע \* והוא סוד ישבע באלדי אמן  
 כלומר הנשבע \* באומן שברא  
 העולם נשבע חרזו סוד שדרשו בפסוק  
 ואהיה אצלו אמן אל תקרי אמן אלא  
 אמן \* ולפיכך אמרו אל שענון שבועה  
 והעונה אמן אחד הוא \* ובע"ה עוד  
 נבאר לך סוד מלת אמן על דרך המשבר  
 השפע בדרך הצנורות \* ולפי  
 שהשבועה היא כלל שבע ספירות שהיו  
 האומן לכל הנבראים אמר דברים שאין  
 האש מכלת אותם שבועת שקר מכלה  
 אותם \* והטעם שהשבועה היא  
 האומן שברא את האש ואת האבנים ואת  
 העפר ואת כל היצורים ולפיכך אין האש  
 יכולה לאבד ולכלות את האבנים ואת  
 העפר

ספירות שהם סוד קיומו ונמצא נעקר מן  
 העולם \* נמצאת למד כי השבועה היא  
 באל ה' שהוא סוד רדשביעי שהיא סוד  
 השבת שהוא סוד חיי נפש שהו' סוד שבת  
 וינפש \* ולפי שהשבועה היא באל ה'  
 אומר בענין ויום ימינו ושמאלו אל השמי'  
 וישבע כתי העולם \* היא תראה השבועה  
 שהיא כתי העולם שהוא אל ה' : ובשאר  
 מקומות חיי אשך עכתי לפניו \* חיינו  
 וחי נפשך אם אעזבך \* חיי נפשך ארני \*  
 ולפי אשר אל שבועה כנשבע במלך לפיכך  
 אין נשבעין לבטל את התורה או אחרת  
 סמכותה \* ואם ישבע לוקה ופקים את  
 המצוה שאין שבועה חלה לבטל דברי  
 תורה שהרי הם סוד שבועת קולות יצאו  
 משבע ספירות במתן תורה \* ואין אדם  
 נשבע לבטל דברי תורה וכל שבועה ביי  
 וכל נדר לוי' ונדר לוי' עדין נפר' אותו  
 במקומב' כי הנדר הוא סוד רדשברי  
 הגדול שהוא סוד השביעית העליונה \*  
 ואם תמצא כתוב אשר נשבע לוי' ולא אמר  
 נשבע ביי' פ' הפסוק כן הוא שהיה המלך  
 ע"ה נשבע לעשות דבר זה לוי' כלומר שלא  
 ישקנו ויטח עד אשר ימצא מקום פנוחה  
 לשכינה לבנות בו בית המקדש \* נמצאת  
 אומר כי כל הכופר בשבועתו נעשיר לו  
 שבועת ימי בראשית שהם סוד כל ימי  
 העולם כמו איכים ומקשי רערו שררי  
 כשכפר בשבועתו כפר בשבעת וכשכפר  
 בשבעת ימי בראשית נמצא כל יום ויום  
 משבעת הימים אצלו כאויב וכל יום ויום  
 מקלל לזה הכופר ולפי' כל הנשבע בארץ  
 ישבע באלדי אמן \* ויש לו להזהר מאמנת  
 אלדי אמן \* ועונש השבועה כבר גלו  
 אותה במסכת שבועות כאמרם אל דברים  
 שאין האש מכלה אותן שבוע שקר מכלה  
 אותן \* וטעם זה טעם ברור כדרך היצירה  
 כיצד חרי במבע האש היא שורפת כל מיני  
 עצים ובגדים ושאר כיוצא בהם ומכלת  
 אותם אבל האבני' והעפר אין האש מכלה

העפר לפי שהעפר אחד מן היסודות הוא  
כמו האש ושניהם נבראים אבל השבועות  
שהוא סוד האומן והכורא היא יכולת  
לכליות האש והאכנים ואת שאר כל  
היצורים לפי שהכל ביד האומן שעשה  
היצורים כלם ית' וית' והוא שאמר לפני  
הארץ יסדת ומעשרה ירוך שמים המר  
יאברו ואתה תעמוד כלם כנגד יבלו כלכל'  
תחלופם וחלופו' והוא סוד שאמר  
דברים שאין אש ומים מבלין אות' שבועת'  
שוא מכלה אותם לפי שהשבועה היא  
האומן והכל תלוי ביד האומן כאמרן ישב'  
באלוי אמן וכאמרן וזהו אצלו אמון  
ואמון אל תקרי אומן אלא אמן' והסוד  
הגדול הזה כבר ידעת כי סוד שבועה היא  
סוד אל חי והוא סוד כי טוב ולפיכך אמרן  
ככל הנבראים שנעשו במעשה בראשית  
וירא אלדי כי טוב וסימן ואהיה אצלו אמון  
וסוד ואהיה ר' הדבקה עם אהיה סוד  
שש ספירות והאחרונה מן השש היא סוד  
כי טוב ולפי' כל הפעולות שעשה אלדים  
שהוא אדני' במעשה בראשית על כל  
פעולה ופעולה נתיען כבי טוב'  
ביום הראשון מה כתיב וירא אלדים את  
האור כי טוב' ביום השני לא נאמר בו  
כי טוב לפי שהוא סוד רהבול והפרוד  
כאמרן יהי רקיע ביומן המים ויהי מבדיל  
בין מים למים ובכל מקום שיש בו חלוק  
ופרוד אין טוב מצוי בו כי אין טוב בא לא  
להביא שלום ורחב כל הדברים ולפיכך  
כשמתלק נפרד ונבדל כי טוב שהו' סוד  
אל חי ממדת אל'ני אזוי העולם כלו חרב  
ואין טוב מצוי בעולם שנאמר כי מפני  
הרעה נאסף הצדיק' ואמר אמרן  
צדיק כי טוב' ולפיכך כשהצדיק נמצא  
בעולם אז מסיל שלום בין שני חולקים  
נמצא הצדיק מכריע' והוא סוד שני  
כתובים המכתישים זה את זה עד שיבא  
הכתוב השלישי וכריע ביניהם' והסוד  
נצח יס' ין חוד שם אל כי טוב צדיק רואה

כתוב שלישי מכריע ביניהם וזלפיכך לא  
נאמר ביום השני כי טוב אבל נאמר ביום  
השלישי שתי פעמים כי טוב והטעם כי  
טוב כנגד אל חי כי טוב שני כנגד אל'ני  
שהוא סוד הארץ ומימנוך אמרן צדיק כי  
טוב' ואמר בברכת המזון ארץ חסדה  
טובה' והסוד הזה כי אלהים כולל בכל  
מעשה בראשית כי טוב בכל ידבר וסוד  
שהוא סוד האומן' ונבא כל הדברים  
לא נמצא טוב אלא בשעת הכותף' הלא  
תראה כשהיה אדם הראשון לבדו נפרד  
כלי חבורת זוגו מה פיתו בו כי לא טוב  
היות האדם לבדו וכשנתחבר אצל אשה  
מה כתיב כיה מצא אשה מצא כולל  
מצא אותו הטוב שהיה אבד ממנו ואדם  
באדם ואשה כך כל שכן וכל שכן כשאמר  
המעלות העליונות כי בשעת חבור נמצא  
כי טוב ובשעת הפרוד לא נמצא כי טוב'  
ועל דרך זה דע כי ג' הספירות שהם נצח  
והוד וטוב מתאחדות תמיד נצח והוד זה  
לעומת זה וטוב הוא הכתר השלישי שהוא  
מכריע ביניהם' ולפי סוד זה תמצא כי  
טוב הוא שורש תחתון שלישי שהוא קו  
האמצעי והוא שלישי' כעדר' הוא סוד  
שש ספירות שלש למעלה ושלש למטה'  
שלש למעלה בדרך זה הגדולה לצד זמן  
והגבורה לצד שמאל והתפארת שלישי  
מכריע ביניהם' ושלש למטה מן האון  
ולמטה בדרך זה הנצח לצד ימין' והר"ה  
לצד שמאל' טוב שלישי מכריע ביניהם'  
ולפיכך תמצא ענין טוב שהוא שוכן על  
גבי אדני' שהיא הספירה האחרונה מעשר'  
הספירות ונקראת:

**ההר הטוב**

ובזמן ששוכן טוב  
תוך אל'ני נקרא  
אדני':

**ארץ טובה**

על שם טוב השוכן  
כתובי' והוא סוד  
ומכתי את י' אלדיך על הארץ הטוב אשר  
נתן לך' ויה' סוד לא תחמר כל בה'  
וכתיב

וכתוב ודורשני לך יחסו כל טוב  
 ולפי שארני נתלבש בלבוש הגבורה במדת  
 אלדים ופעל כל פעשה בראשית חסיד היה  
 אלדים סתיען ומסתבר במעשה בראשית  
 בכי ט' וכו' היה שאמר בכל דבר ודבר  
 פרא אלדים כי טוב' ולפי עקר זה  
 תתבונן ואחיה אצלו אמן שהוא הראמן  
 והאמן והאמן' והו' סוד טוב וסוד  
 השבועה לפי כל השבועות כלן קש' ורות  
 בש' כיע' שהוא כלל השבעה שהוא סוד  
 השבועה' ודע והאמן שאין לשום ברירה  
 בעולם קיום זולתי באחד יהב' מאלו שבע  
 ספירות' וכשארם משקר בשבועה הרי  
 נעקר מכל שבע הספירות ולא נשאר לו  
 בשמים ובארץ שורש והו' שאמרו בנשבע  
 לשקר ולנה בתוך ביתו ובלתו את עציו ואת  
 אכניו שהכל נעקר שרש וענף' ועזה  
 בלטה שסעה זאת והחבונן כמה הוא חסיד  
 השבועה וענשה כי אפילו הוצאר שם  
 שמים פן חפה לבטלה אף על פי שאינו  
 משבע נענש עליו כל שכן הנשבע לשקר  
 זו' יצילנו מעונש זה וישרה לנו סליחה  
 וכפרה על כל מה שעברנו על ככה'  
 ולפי שענין השבועה היא סוד שבע הספירות  
 מעשר ספירות הכלולות בשמו יה' נאמר  
 בתורה ובשמו ששבע כי בשמו תלי הכל  
 וכל הנשבע בארץ ישבע בלדי אמן ולפי'  
 אמרו אל שבועה כנשבע במלך עצמו'  
 וסוד השבועה כלולה מן השבעה כמו  
 שכתוב תצבה עמודיה שבעה' וכתוב  
 וקרא אותה שבעה' על כן שם העיר  
 נקרא שבע' וכתוב על כן קרא למקום  
 זהו באר שבע כי שם נשבע שניהם  
 זהמיה הזאת נקראת בתורה בלשון'  
**חוק**  
 ועתה יש לי להאיר עיניך  
 ברבר זה' דע כי ה' ית'  
 ויתברך חקן כל היוצאים ותורה גבולם  
 ושעורם בשמו הגדול ונתן קץ וגבול לכל  
 הנבראים שבעולם' ולכל הנבראים  
 עליונים ותחתונים יש קץ וגבול ולשמו

והגדול אין לנקץ וגבול נאמרו קץ שם  
 להושך ולכל תכלית הוא חוקר ויצא לאור  
 צלמות' ואומר לכל תכלית ראיתי קץ  
 רחבה מצותך מאד' ופי' הפסוק הורח  
 כן הוא' כל דבר ודבר מכל הנבראים  
 יש לו גבול ותכלית' אבל אורה  
 הכרה הנקרא מצוה שהיא סוד כפירת  
 עשירית משבדו הגדול והיא הראשונה  
 מבטה למעלה והאחרונה למעלה לכמה  
 ונקראת מצוה אין לה גבול כי רחבה היא  
 מאד והיא הסקפת בכל הנבראים ונותנת  
 להם שעור' והטעם שנקראים מצוה כי  
 כל עניני ה' יתב' נעשית על ידה ועל פי  
 מצוה מתנהגים כל הנבראים שבעולם'  
 והו' סוד התורה והמצוה התורה זו תורה  
 שבכתב והמצוה זו תורה שבעל פה' כי  
 תורה שבכתב יש לנו להנהיג בה על צויה  
 אך כי הנקרא מצוה הנקראת תורה שבעל  
 פה ולפיכך אמר הכתוב לכל תכלית ראיתי  
 קץ רחבה מצותך מאד' ודע והבן כי כל  
 החקיקות הגזרות בכפר יצירה שחקק ה'  
 ית' בפעשה בראשית כלן חקקן על ידי  
 אל ה' אדני' ובשני אלו השמות  
 נתן קץ וגבול לכל הנבראים ושעור ידע  
 שלא יצאו חוץ לגבול ולא ישנו את הפקידים  
 וכל זה נכלל במלת חק וחקק אל ח' אדני  
 שבהם נחקקו וגבולו כל הנבראים לכל  
 יצאו חוץ לגבולם והו' הסוד הרמז במזמור  
 הללו את ה' מן השמים כשואביר כל  
 הנבראים עליונים ותחתונים וזה הוא  
 יהללו את שם יי' כי הוא צורה ונבראו  
 והעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור'  
 ואומר הקו' שמים וארץ' ובברכת  
 הלבנה אמרו חלל אשר במצמרו ברא  
 שחקים וברחה פיו כל צבאם חק חסן נתן  
 להם שלא ישנו את הפקידים' ואמר  
 נותן שמש לאור יומם הקו' ירח וככבים  
 לאור לילה' כלומר גבול היום  
 וגבול הלילה כסוד מדת יום ומדת  
 לילה' ואומר הצותי לא תיראו נאם יי'  
 אם

אם מפני לא תחילו אשר יסתי ואל גבול  
 לים חק עולם ולא יעברתו \* ואמר גבול  
 שמת כל יעכוזון כל ישוכן לכסות הארץ  
 דריי ככל מקום שתמצא לשון חוק הוא  
 ענין גבול כל הדברים ושעורים \* וכן  
 ואכלו את חקם אשר נתן להם פדעה וכן  
 הטיפני לחם חקי \* ולפי שחקקו כל  
 הנבראים למיניהם וגבוליהם על ידי שרתי  
 ספירות הללו הוצרך ה' לתברך ויתב' לשים  
 אותם בתורה במינים ידועים בלשון חק  
 ובלשון חק \* ובכל מקום שאתה מוצא  
 לשון חק הוא מדה אל ח' ולפי' הוא מכריע  
 בתיש שהיא הכתוב השלישי \* והוא  
 שאמר בספר יצירה \* ולשון חק מכריע  
 בנתיים כי הלשון הוא באמצע כל אברי  
 הגוף ולפי' נקראת ח' ק ומדה אל ח' נקראת  
 ח' ק \* והוא סוד תקעו בחוש שופר בכמה  
 ליום חגנו כי ח' ק לישראל הוא משפט  
 לארצי יעקב \* וכבר הודעתך שהוא יום  
 הזכרון בסוד זכרת לחיים \* ולפיכך כי חק  
 לישראל הוא משפט לארצי יעקב \* העני  
 המשפט הוא סוד תפארת וסוד יעק \* וסוד ו'  
 שבשם חוק הוא הקצה התחתון של ו'  
 שהוא סוד המשפט שהוא סוד יעקב \*  
 וכבר זכרנו למעלה שהקצה של זה נקרא  
 יוד קטנה ולפיכך אמר כי חק לישראל הוא  
 משפט לארצי יעקב \* וכתיב שם שם לו חק  
 ומשפט ארץ חק שהוא אל ח' שהוא יום  
 הזכרון אדם נכנס למשפט ביום זה \*  
 ולפיכך דע שתמצא בתורה מצות הרבה  
 שיש בהן סימן חק ומצות שיש בהן מצות  
 חקה \* ובאור הדבר כך הוא כל מקום  
 שתמצא במצות לשון חק סימן הוא שאות  
 המצוה דבקה כאל ח' שה' סוד ח' ק כאשר  
 בפסח מצרים ושמת את הדבר הזה לחק  
 לך ולבנתך \* וכן בכל מקום שתמצא ח' ק  
 יוצא במדה אל ח' ובמדת ברית מילה  
 שהיא סוד מדה אל ח' כרך אתה י' אשר  
 קדש ידך מכתן וח' ק שארזו שם וצאצאו  
 ח' ק באות ברית קדש \* ובכל מקום

שתמצא חקה הוא סימן שאותה מצוה  
 דבקה בשם ארזי \* כגון ושמת את החקה  
 הזאת למועדה מימים ימימה \* זאת  
 ח' קת התורה וכן כל כיוצא בזה \* נמצאת  
 לפי כי לשון חק וחקה סימן ל' ח' \* וארזי  
 הם מדה יום סודת לילדה הם זכור ושומר  
 וכל כיוצא בעינים אלו \* ועתה יש לך  
 לדעת כי בכל מקום שתמצא בתורה חק'ים  
 הם סימן ח' ק כאשר חק'ים ומשפטים  
 צריקים \* ובכל מקום שתמצא חקות הם  
 סימן ח' ק כאשר הם בח' קותי הלכו ואת  
 מצותי תשמרו \* אבל בכל מקום  
 כשזכור לשון חקים בלשון רבים אל ח' \*  
 וארזי בכללים כהם וכן כשזכור חקרת  
 שתי מדות אלו נכללות \* ואם בן מה  
 הפרשיש בין חקים וחקות \* דע כי חקים  
 הם סוד אל ח' בראשונה ובכלל שלו  
 ארזי מלמעלה למטה \* וחקות הם  
 סוד ארזי בראשונה ובכלל שלו אל ח' \*  
 מלמטה למעלה \* והתבונן בעקר הגדול  
 הזה \* ואחר שהודעתך זה יש לך להודיעך  
 הטעם שקרא קצת המצות חקים או חקות  
 כבר הודעתך כי לשון חק הוא סוד חקית  
 הדברים ושעורים וגבולים \* ושאינן יכולים  
 לעלות חוץ לגבולם \* וכן כל המצות  
 הנקראות חקים או חקות הם מצות סודות  
 ונעלמות מאד והוציאה אותם התורה  
 בלשון חק לומר לנו שנקיים אורח ולא  
 נהרהר אחריו \* מה טעם נתנו לו ונשמור  
 חק גבול התרהור והמחשבה כהם ולא נצא  
 חוץ לגבולי המחשבה והתרהור \* ולפיכך  
 נקראו חקים וחקי \* וכבר גלו דבר זה חכמי  
 זכרנו לברכה בתלמוד ואמרו ארזי חקתי  
 רשמי דברים שריוצו מקטרג עליהם  
 ואומות העולם משיבים \* ואלו הן  
 אבילת חזיר \* ולבישה שעטני \* חליצת  
 יבמה \* והריכת בלאים \* ושור הנסקל \*  
 ועגלה ערופה \* וצפורי מצורע \* ושטא  
 תאמר מעשה תהו הן ת' ל' אני \* חקתיים  
 ואין לך רשות להרהר בהם \* והוא סוד את  
 משפט \*

כא

משפטי העשו ואת הקותי תשמרו ללכת  
 בהם אני יי' ולפיכך בכל מקום שתמצא  
 בתורה לשון ח'ק או חקה הוא סוד שאתה  
 דאנו לקבל ולקיים ואין לך רשות להרהר  
 על אות המצוה ולצאת החוץ לגבול השנתך  
 ולפי שטעם הנקראות חקים עמוק הם  
 בתקיקה והיו סוד את הקותי תשמרו כמו  
 שתמצא בפסח מצרים ולקחתם אגודות  
 אזוב וטבלתם בדם אשר בסקף והנעתם אל  
 הששקוף ואמר בו ושמתם את הדבר הזה  
 לח'ק לך ולבניך וכן לענין כלאים ושעטני  
 נאמר בו את הקותי תשמרו בהמתך לא  
 תרביעו כלאים שדך לא תזעו כלאים ובגד  
 כלאים שעטנו לא וכו' וכן בשעיר  
 המשתלח והיה לכם לחקת עולם וכן  
 בפיה אדומה זאת חקת התורה ועתה  
 התבונן כי בהורג לשון ח'ק תקיקת כל  
 הדברים כשמו הגדול ועמקם נתן הגבול  
 לדעתו של אדם במצות העמוק הנקראים  
 חקים ואמר לנו לקיים אותם ואלא נהרהר  
 אחריהם ולא נצא חוץ לגבול ההשגה ואמר  
 ענין פת תבא להרהר ולא תוסיף כמו שאמר  
 לגלגלים ענין פת תבא ולא תוסיף וכן הוא  
 דין האמונה וזהו החשבון על המצות  
 הנקראים חקים ולפי שענין סוד ברית  
 שילה הוא מהדברים הנסתרים והנעלמים  
 בסוד אל ח' שהוא סוד ח'ק קבוע בטרבת  
 ברית קידש אתה יי' גלגלנו מלך העולם  
 אשר קידש בידך מבשן ח'ק בשאריו שם  
 נצאצאיו חתם ברית קדש' והסוד הפנימי  
 שם שם לו ח'ק ומשפט ושם נסוה'  
 ולפיכך רך זה התבונן בכל מקום שתמצא  
 בתורה לשון ח'ק שהוא סוד אל ח' וחקת  
 הוא סוד אדני' ועתה פקח עיניך וראת  
 סתרים נעלמים גלויים לעין ואדם צריך  
 להתבונן בהם בכל מקום שהוא מסתכל  
 בהם בכל התורה ולפעמים נקראת  
 המדה הזאת בתורה בלשון  
 וצריך אני לעוררך על  
 זה דע כי פלת הר'

הר'

זמן פורענותו של אדום לקבל הנקמה ממנו  
 ואימתי בזמן שילבשו בגדי נקם הר"י ציון  
 שם יד'וד צבאות אלדים צבאות וייתשובו  
 על ה' ציון' ואלו הן הנקראים מושיעים  
 אלו הם יד'וד אלדים צבאות והסוד ועלו  
 מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו \*  
 פושיעים אלו הם יד'וד אלדים צבאות בהר  
 ציון זהו אל חי' לשפוט את הר עשו  
 זהו עמלק בנו של עשו שיש בו מלחמה  
 לוי' והוא המקטרג כנגד הר ציון והוא  
 סמאל שור של עשו ששלח יד כבירה ש  
 שלומים מרה כתיב בתורה והיתה לוי'  
 המלוכה שהיא סוד המלוכה שהיא סוד הר  
 המורה שהיא סוד ירושלים שהיא סוד  
 אד'ני ודע כי תחת משלת אד'ני שהיא  
 סוד ירושלים והשכינה והמלוכה יש ארבע  
 מחנות נושאות כסא אד'ני ונקראות חרי  
 אררט והם נושאי כסא מרכבתו ועל זה  
 נאמר והיה באחרית הימים נכון יהיה הר  
 בית יי' בראש ההרים בראש ארבע מחנות'  
 וזהו סוד כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא  
 נ'ס היום תראו כל שיעמוד נם אד'ני שהוא  
 סוד המזבח שעשה משה רבינו עליו  
 השלום על מלחמתו של עמלק ויעמוד  
 תנס על ראש ההרים הדועים ארבע חיות  
 של ארבע מחנות' ודע עוד כי יש כסת  
 הרים אחרים ומהם גבנונים ומהם הרי  
 נש'ף \* ושאר כמה הרים חצונים וכלם  
 מקיפים סביב להר הכוריה כסוד אד'ני \*  
 וזהו סוד ששים המרה מלכות ושמים  
 פלגשים ועלמנות אינן מספר אחת היא יונתי  
 תמתי \* ועל זה נאמר ירושלים הרים  
 סביב לה וי' סביב לעמו \* ודע כי מן  
 ההר' שסביבות ירושלים מאותם שנקראים  
 הרי נש'ף וכיוצא בהם \* כשישראל  
 יוצאים הין' להר ציון מתנפלים רגליהם על  
 הרי נש'ף לפי שאין להם לישראל קיום  
 ועמידה זולתי בהר ציון ובהר המוריה \*  
 ולפי עקר זה אמר יי' יתברך לישראל שנתן  
 לעשו את הר שעיר לרשת אותו \* והטעם

כי הר שעיר הוא טמא ובו שוכני השעירים  
 אשר הם זונים אחריהם ושעיר אל רעהו  
 יקרא \* שעיר הן עשו אחי' איש שעיר  
 וכנגדן שעיר המשתלח וכנגדן הר שעיר  
 וכנגדן ולא יזכחו עוד את זכותה' לשעירים  
 \* ותדע כי עשו לקח בחלקו מן השעירים  
 השפלים הקרוכים לארץ כענין שאמר  
 אלה הם בני שעיר החורי ושבתי הארץ  
 ולפיכך נאמר בעשו וילך אל ארץ מפני  
 יעקב אחיו וזהו הענין שאמר הנה קטון  
 נתתיך כגוים בזוי אהה מאד \* והטעם כי  
 שאר הגוים יש להם שרים עליונים כענין  
 עוג אמר והנה שר יון בא ושר מלכות פרס  
 וכן לשבעים אבות \* וכישמעאל שנים  
 עשר נשיאים לאמותם אבל עשו חלקן  
 ונתלרנו השעירים שהם השפלים שבכל  
 הנביאים \* ולפיכך נקרא שעיר ואומר  
 ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו \*  
 ומר' שאמר באדום אם תגביר כנשר לפי  
 שיש לו שר הנקרא סמאל והוא נתן הכח  
 לשעירים והנפש לגלגל מאדים \* אבל  
 אינו מכלל השדים השבעים הקיימים על  
 עכס \* ולפיכך אמר הכתוב לפי  
 שמלחמה לוי' בעמלק מדור דור וזהו ד'ר  
 ד'ר הוא סוד יי' וברך לד'ר ד'ו וזהו זכרו  
 לד'ר ד'ו וזהו ד'ר הוא סוד הזכר לד'ר  
 ודור \* והוא השטן המקטרג למעלה  
 כנגד ישראל והוא סמ' אל הרשע וככא עת  
 הגאולה מר' כתיב על סמאל הרשע אם  
 תגביה כנשר ובין ככבים שים קנך משם  
 אורידך נאם יי' \* וכיצד יורידוהו בעלות  
 מושיעים שהם ידוד אלדים צבאות על הר  
 ציון שהוא סוד אל חי' לשפוט את הר עשו  
 שהוא הר שעיר \* ופקד יי' על צבא  
 המרום כמרסם ועל מלכי הארמה כאדמה \*  
 ואזי ב' רוחות בשמים הרבי ואחר כך הנדף  
 על אדום תרר' \* ובהיות זה מה כתיב מי  
 זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה אנל  
 מדבר כצדקה רב לרושיע בסוד ועלו מ  
 מושיעים בהר ציון \* ולפי דרך זה אמרו



**כב**

היא עיר המלוכה וזהו והיתה ליי המלוכה  
 וזרזו סוד גילי מאד ברא ציון הרעיני ברא  
 ירושלים \* וכשוב הספירות לתיקונן מה  
 כתיב ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים  
 בארץ מצרים והשרתו ליי בהר הקדש  
 בירושלים \* בהר הקדש זה הר ציון \*  
 בירושלים היא עיר המלוכה \* והסוד רמזו  
 על מי הם האובדי כאומר הצדיק אבד ומה  
 אבד אבד את הצדק ולפיכך ובאו האובדים  
 צד"ק אבד \* לצדק וצדק אבד \* לצד"ק \*  
 וזהו ובאו האובדים ולא אמר האובדים \*

צדק צדיק \* והם הנקראים הר הקדש  
 בירושלים \* ולפי עקר זה קבעו בחפלה  
 המחזיר שכניתו לציון \* והסוד ביד  
 המחזיר אברה לבעליה \* ואחר שעוררנו  
 על העקרים דע כי המדה הזאת על היותה  
 מדה לאבות ועסה נכנסו שלשתן לקבל כל  
 אחד ואחד חלקו בסרכרה ובמדה הארת  
 נכללין כל מיני שפע ואצילות הכאים  
 מכל תשעה ספירות נקראת גם כן בלשון

**כ**

והטעם לפי שהמדה הזאת  
 מושכרת מכל הספירות  
 העליונות כל המשמורת כלם למיניהם  
 ומביאה אותם בתוך השם הנקרא אדני \*  
 ולפי שהכל תלוי במדה זו נקראת כל על  
 שם המדה הזאת ועל סוד זה נאמר אני יי  
 עושה כל וכולל שתי המדות בסוד זכור  
 ושומר \* וזהו סוד ויכלו השמים והארץ \*  
 ויכל אדם ביום השביעי \* ושלשת האבות  
 ירשו מדה זו שהיא כל בסוד זכור ושומר \*  
 אברהם כתיב ביה זי ברא את אברהם בכל  
 \* יצחק כתיב ביה ואוכל מכל \*  
 יעקב כתיב ביה כי חנני אלתי וכי יש לי  
 כל \* ועל זה אמר דוד ע"ה על כן כל  
 פקודי כל ישרתי \* ולפי שהמדה הזאת היא  
 שביעית עד ספירת בינה כמו שאמרנו  
 ולספירת בינה יש חמשים שערים ומאותם  
 חמשים שערי בינה יונק אל ה' על כן נקרא  
 בלשון כל \* כי משם נמשכים הכל  
 ולפיכך כל בנפטר חמשים כי כל הדרים  
 נ 6 11 הנמצאים

כי הר ציון נקרא הר יי בהתחבר הר ציון  
 והר המוריה \* בסוד ויקרא אברהם שם  
 המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום  
 בהר יי יראה ומעמד הר המוריה על ידי  
 אצילות הר ציון בשפע הברכה היה \*  
 ולפיכך אמר כי נשבעתו נאם יי כי יען  
 אשר עשית את הדבר הזה וליא השבת את  
 בנך את יחידך כי ברא אברך והריבה ארבה  
 את זרעך וכו' \* ולפיכך כל מקום שתמצא  
 מי יעלה בהר יי הוא סוד ציון בחבור \*  
 ירושלים \* הר בית יי הוא סוד הר המוריה  
 וירושלים בחבור \* ולפעמים נקראת

המדה הזאת

**ציון**

וענין ציון ירושלים הם  
 סוד אל ה' אדני זכור  
 ושומר \* ומתוך ציון שהוא תשע ספירות  
 שוכן השם בירושלים שהוא סוד הספירה  
 העשירית לסדרה כנאסר ברוך יי מציון  
 שוכן ירושלים ואמר כטל חרמון שיועד על  
 הרר ציון ומשם הברכה נמשכת לירושלים  
 ולכל העולם \* וכבר הודעתך כי אל ה' יי  
 הוא טף תשעה ספירות סלסערה לסטרה  
 והוא הסריק ברכה באדני \* וכן בהיות  
 הצדיקים נמצאים בעולם אזי יי יחברך  
 ויתברך סאזן ברכותיו למטרה ועל ידי מי  
 על ידי ציון וכן הוא אומר מציון מכלל  
 יופי ארלים הופיעי \* ואם חס ושלום עשין  
 ישראל שלא כהנהג מה כתיבי כפני הרעה  
 נאסף הצדיק והצדק הוא מרת הדין וכן  
 הוא אומר וצדיק יסוד עולם \* ואומר מציון  
 מכלל יופי ארלים הופיעי \* וכשנאספת  
 מדר צדיק אז נחבר הר ציון מרה כתיב  
 בהסתלק אל ה' מדר ציון אז כתיב אהר  
 ציון ששם שועלים הלכו בו מי השועלים  
 שהלכו בו שאר כחות של טומא הנקראים  
 שועלים קטנים מחבלים כרמים \* כרמים  
 שיי הם כרם יי צבאות \* אבל לעתיד לבא  
 מה כתיב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט  
 את הר עשו והיתה ליי המלוכה \* ואז  
 יתחברו ירושלים וציון כאחד כי ירושלים

הנמצאים כנבראים מחמשים שערי בינה  
יצאו וסימן כל הנבראים הוא כל' והסוד  
הגדול וירא אלדים את כל אשר עשה והנה  
טוב מאד' וכבר הודענוך כי המדה הזאת  
נקראת כל' ויש לי לעורך על סוד פנימי  
דק' דע כי בהתחבר מדת זכור ושמו' אז  
כל העולם במלוי ובשלמות' והסוד את  
הכל עשה יפה בעתו' כי מדת זכור  
נקראת בסוד כל ומדת שמור נקראת עת  
וכשזכור ושמו' מתאחדות כאחד בסוד  
כל וכסוד עת אז אומר את הכל עשה יפרו'  
וסוד בעתו' ודע כי יש עתים לטובה  
ועתים לרעה' וכבר גלה שלמה עה' הסוד  
ואמר עת ללדת' ויש עת רצון ועת רעה  
כמו שדרשו אל בפרק חלק והנני מגלה לך  
הסוד' דע כי מדת אדני נקרא עת וכשהיא  
מחוברת לצדיק הנקרא טוב אזי היא עת  
טובה שהרי טוב מתחבר עם עת' ואם  
הר' טוב נפרד מעת הרי מתחבר עם עת ענין  
אחר שישב חוץ לפניות ונקרא רע' וזהו  
עין הרעת טוב ורע וכבר פירשנו זה בענין  
עין הרע טוב ורע שהיא מדת אדני הנקראת  
במדה זו והכל כפי הדין הישר משפט האם  
וכבר גלה שלמה עה' ענין זה בסוף קהלת  
ואמר כי כל מעשה האלדים יביא במשפט  
על כל נעלם אם טוב ואם רע' ולפי דרך  
זה אמרו חלל חיוב אדם לברך על הרע  
כשם שמברך על הטובה' וזהו סוד אמרו  
דבר אל אהרון אחיך ואל יבא ככל ערז אל  
הקדש מאי בכל עת כלו' בכל עת שהיא עת  
רעה שהדברים הנקראים רע מחוברים לעת  
או שמא אותה העת היא באוהם העתים  
החצונים הנקראים עתות טומאה כי כמר  
עתים חצונים יש מחוץ לפרגוד וכל אחת  
מהם מומנת לפורענות' וגם הם בכלל  
ואל יבא בכל עת אל הקדש' ובאיה עת  
דאו לו לבא בלאת יבא אהרן אל הקדש  
במדה הנקראת זאת לפי שמה זה לי שהוא  
טוב מחובר להיותו טוב ועל שמו נקראת  
זאת וכבר הודענוך בי עי' שם אדני היא

נקראת עת רצון והיא עתו של אדני שהוא  
צדק שהוא טוב הנמשך מצדיק ולפי שעל  
ידיה מקבלים כל היצורים פרנסה ומזון  
לפיכך נאמר עיני כל אלדין ושרו ואתה  
נותן להם את אכלם בע' תו בסוד אור הכל  
עשה יפה בעתו' והיודע לחבר מדת  
זכור אצל שמור עליו נאמר ישרי שומרי  
משפט עושה צדקה בכל עת' כלומר  
המקרב מדת שמו' אצל משפט אזי הוא  
משפיע הברכות בכל הדברים שבעולם  
בין בספירות הפנימיות בין בדברים  
החצונים שהם חוץ לפניות' כי  
כשהספירות הפנימיות נשפעות ונסדרות  
אזי כל הדברים שבעולם מקבלים כח שפע  
ואצילות' וזהו סוד עושה צדקה בכל עת  
כי היאך אפשר לו לאדם לעשות צדקה  
בכל עת ועת מכל עתות היום' אלא סוד  
הדבר כך הוא כשהאדם מחבר מדת שמור  
אצל משפט אזי הוא עושה צדקה בכל  
הדברים שבעולם ואפילו בדברי החצונים  
כל שכן בפנימיות שבלל הכל נקרא כל  
עת' והמבין סוד הפסוק שאמר עושה  
שלום וכו' רע יבזק סוד עין הרעת טוב ורע  
וסוד עת טובה ועת רעה' כי מה ענין  
שלום אצל רע' שאמר עושה שלום ובורא  
רע כי שלום הוא אצל המלחם וטוב אצל  
רע אלא ענין שלום שאמר אצל רע זה  
ידוע הוא למשינו האפת' כי מדת הנקראת  
שלום היא הנקרא טוב ולפיכך אמר עושה  
שלום ובורא רע כי הרע הוא חוץ למחיצת  
המקום הנקרא טוב שהיא סוד כל' ולפי  
שנחתמו מעשה בראשית בהותם הנקרא  
טוב לפיכך כתוב וירא אלדים את כל אשר  
עשה והנה טוב מאד' והמדה הזאת  
לפעמים נקראת

**אביר יעקב**

והטעם כי מבינה  
יאבר נץ החכמה  
בסוד שברך קטן ושבת גדול' והטעם  
שנקראת אביר יעקב ולא אביר אבירים  
ולא אביר יצחק לפי שזאת המדה תלויה  
במדת

כנ

נאמר אברהם חסידה ונוצה \* ועל זה  
נאמר השביעי כטוב עדיין החדש כנשר  
נעוריי בני \* והמדה הזאת נקראת \*

חסד התהון

דע כי שלשת מיני חסד הם \* האחד  
חסד עליון הנבא מן המקור העליון שאין  
בו תערובת דין וזולתי חסד ורחמי \* ונקראים  
חסדים טובים והסוד והכינוי האחד לאימוש  
\* ועל זה נאמר כי הכלך בוטח בה ובחסד  
עליון כל ימוט \* והשני הוא חסד עולם  
והוא חסד אברהם שנאמר התק אמת ליעקב  
חסד לאברהם \* ולפי שפרך יצחק שהוא  
סוד מדת הדין מתערבה עם חסד אברהם  
ולפעמים מעכבר אה החסד מדרה הדין  
כאומרו ונשם הביון עזו \* ואומר ימך זי  
תרעץ אויב \* איך רסד אברהם פשוט  
אלא מעורב עם דין כילפעמים מתגברת  
מדת הגבורה ומסתחרר בתורה חסד  
אברהם \* ולפיכך חסד אברהם חסד  
עולם כי לפעמים מתעלם בסוד שתי מדות  
שבהם מתנהג העולם בסוד גלוי ונעלם \*  
בסוד מעלה ומטה ימין ושמיאל פנים ואחור  
ולפיכך חסד עולם יש בו דין ורחמים \* והם  
השלישי נקרא חסדי דוד הנאמנים \* והם  
הכדי אל ח' הבאים מבח חסדים כנב \*  
והכד אברהם \* ונקראים חסדי דוד בהגיעם  
אצל מדה ושנמשכים אלו החסדי \* באים  
דרך עיר דוד היא ציון ונקראים חסדי דוד  
בהגיעם לשם אדני נקרא אדני בני שון  
חסידה \* וסימן אס אברהם חסידה ונוצה  
\* ולפי שהיה דוד חסדן עליו השלום שנאם  
חסדים טובים וחסדים ראשונים אמ הכתוב  
איה חסדיך הראשונים \* נשבער לדוד  
באמונתך \* והיה מננה דוד לעצמו על  
זה ואמר שברה נפשי כי חסיד אני \*  
ולפי שהכשח התולדות בצאצאי אדם מן  
המדה של דוד אמר הכתוב אמרתי עולם  
חסד יבנה \* ולפי שלפעמים מסתלקת

ונאספת

במדת יעקב שהרי יעקב קו האמצעי בתוך  
ואו של השם ירבוך וסוד ואו של שם  
מיוחדת ליעקב כסד תפארת \* וכה  
נאזוזות מדות אברהם \* יצחק אברהם לימין  
ויצחק לשמאל ויעקב קו האמצעי וסימן  
ויעקב איש חם וישב אהלים וסוד איש חם  
בסוד תיומת של לולב שהו סוד קו האמצעי  
של לולב וישב אהלים הם שנים אהל  
אברהם ואהל יצחק כי הם שני צדי הלולב  
\* ולפי שסוד יעקב הוא קו האמצעי והוא  
ס' ד ואו' אנו אומרים אלדי אברהם אלדי  
יצחק ואלדי יעקב ונספת ביעקב \* וכך  
האל הגדול הנבחר והנרא \* והסוד  
הגדול וזכרתי ארץ בריתי יעקוב מלא עם  
או' וברית יעקב הוא סוד אביר יעקב \*  
ולפעמים נקראת אב' יר' ישראל כסוד סתום  
והתום לכך נאם ר' אדון י' צבאות אביר  
ישראל \* ויש לך לדעת מי הוא הנקרא  
אדון כסוד י' צבאות אביר ישראל \* כבר  
ידעת כי השלש כפירות התחונות נאחזות  
בשרשו ר' חתרתון והם נצח הוד יסוד  
ושלשתן נקראות צבאות בכלל וכשתמצא  
נצח לימין והוד לשמאל יסוד באמצע שהוא  
אל ח' שהוא אביר ישראל ר' צבאות אביר  
ישראל מכריע בין נצח ובין הוד \* וכך  
הוא אומ' הנה אדון הברית אדון כל הארץ  
והאדון נקרא ר' היכל ששוכן בו על שמו  
ע' דה' \* ולפיכך אביר יעקב אביר ישראל  
ולא אביר אברהם ואביר יצחק \* והוא  
מגן דוד העושה המלחמות הגדולות והוא  
אדון כל הארץ \* ודע כי מבח אברהם יעקב  
יתחדש הכשר היודע בסוד אברהם חסידה  
ונצרה והסוד חמבינך ואבר נץ יפרוש  
כנפיו לתימן \* שהוא סוד מדה חסד \*  
חסידה חסדי דוד הנאמנים ובהתחבר בינה  
לאביר יעקב אזי יאבר נץ יפרוש כנפיו  
לתימן \* כי חכינה מדה שביעית היא  
לאביר יעקב ועל יובל ושלח שרשיו \*  
ובהתחבר אביר יעקב למדה הנקראת נשה  
אזי היא מתחדש ומתפלאה כל טוב ועליה

ונאספת

ונאספת למעלה למעלה המדה הנקראת  
חסדי דוד כאמר כי מפני הרעה נאסף  
הצדיק לפיכך אמר הכתוב הושיעה יי' כי  
גמר חסיד בן פסו אמונים מכני אדם  
בסוד חסדי דוד הנאכנים והיו דוד חסדי  
דוד ידע סוד הודו ליי' כי טוב כי עול חסדו  
ראש וסוף ואמצע ויבין כמה ענינים  
עמוקים נרמזים בתורה ואחר שעוררנוך  
על אלו העקריות הגדולים יש לנו להודיעך  
כי המדה הנקראת אל חי היא כרמיון  
וצירף ומבחן לקבל התפלות מיד ארזי  
ובהיכל זה עומדים כסת שומרים וכמה  
חיילות לבחון וצירוף כל התפלות הנכנסו  
בהיכל ארזי ובהם היכל בודקים  
אותה במקום זה ואם היא ראויה  
להכנס דרך מרת א חי אז שומרי הפתחים  
מקבלים אותה תפלה ומכניסין אותה עד  
הגיעה לפני יד ית' ואם חלו התפלה  
שאדם מתפלל אינה הגונה קורין לאותה  
תפלה מלמעלה תפלה פסולה וקורין  
כל דברי אותה תפלה פסילין והכרוז  
קורא אל תכנס אותה תפלה לפני יד ית'  
ית' והקול סכרז אני יי' הוא שמי וכבודו  
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים ומיד  
מוציאין אותה תפלה בנופה ודוחין אותה  
לחוץ ואינה נכנסת ונגעלים השערים  
בפניה וזהו שאמר פנה אל תפלת  
העיר כי במקום זה פונים ובודקים כל  
תפלה שאדם יחיד מתפלל ומעריכים  
עליה ואם תאמר נמצאו רוב התפלות  
שמתפלל היחיד נפסדות ונאכדות כי אחת  
מני אלף לא יוכל להתכוין בתפלת יחיד  
בענין שיהא ראויה להתקבל דע שאין  
הדבר בן אלא כל אותן התפלות הפסולות  
הנקראות פסילים כשדוחין אותן לחוץ  
ואינן נכנסות יי' נתן להם מקום להכנס  
בו שהשם ית' ברא רקיע ומסר עליו מטוני  
ושמרים וכל אותן התפלות הפסולות  
הנדרשו מכניסין אותן באותו רקיע ועוסדות  
שם ואם חזר זה היחיד שהתפלל

תפלות פסולות שעוסדות בזה הרקיע  
החיצון ועמד והתפלל תפלה אחת בכונה  
גדולה ותפלתו זו הגונה ושלמה אז אותה  
התפלה הכשרה מסתלקת והולכת ונכנס  
באותו היכל חיצון שהתפלות הפסולות  
שהתפלל מקודם עוסדות שם ומוציאה  
משם כל אותן התפלות הפסולות שהתפלל  
ועולות בלן עם אותם התפלה הכשרה  
שהתפלל וכלן נכנסות עמה באגודה אחת  
לפני השם יתברך ונמצא שלא יפול דבר  
אחד מכל התפלות שהיחיד מתפלל  
ואם לא חזר האדם בתשובה ולא התפלל  
תפלה בכונה כהגון כל אורח התפלות  
הפסולות מוציאות אותם אל מחוץ למחנה  
למקום שם כהיות אותו האדם נמשך אל  
הטומאה ואז נעלים לפניו שערי תשובה  
ובהיכל זה הנקרא מרת אל חי יש מקום  
אחד שיש בו שערים הנקראי שערי דמעה  
ויי' יתב' הוא בעצמו פותח אותם השערים  
שלשה פעמים בכל יום הם שערי נכונים  
לבעלי תשובה כשהם חוזרים ומתנחמים  
על מעשיהם הרעים וכשאותו בעל תשובה  
מתפלל ובוכה וסוריד דמעות בחרפלות  
כנסת תפלתו וכבייתו לפניו בשערי דמעה  
וזהו שאמר וזכונם לברכה אלף ששערי  
תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו שגא  
שימה דמעתו בנארך הלא בספרתך  
והרמו תפלת חזקיהו שנאמר ברא ויבך  
חזקיהו בכי גדול ואמר יי' יתברך שמע  
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך  
ואף על פי שיש הפרש בענין דמעה בופן  
שבית המקדש קיים לזמן חריבנו סכל  
מקום שערי דמעה פתוחים תמיד וכבר  
אמר הנביא שובו אלי בכל לבבכם בצום  
ובכי ומספר לפיכך כשאדם רוצה  
שתתקבל תפלתו יתכוין בה וישפוך דמעה  
ואין תפלתו חוזרת ריקן וכן נאמר  
בענין הנה והיא מרת נפש והתפלל על יי'  
ובכה תככה דמע לך כי הצדקת מלן שערי  
התפלות היתה ידעך וכל מעשיה ריון  
בכונה

כד

בנכונה ידועה להכנס להררי מרכבה מרה  
 בתיבתרורה ותרור נדר ותצמר יי צבאות  
 אסרה תראה בעני אפתח וזכרתי וליא  
 וזרחה את אמתך \* ותורו נדר הגיעה  
 עד הב' ינה שהיא מושבת הכנים מן הזכר  
 יי צבאות במקום תולדת כל הנבראים  
 נכנסה ונתכונה \* ובהיכל זה יש מקום  
 או שם נכנסות התפלות של אותם היוהדי  
 שהקדישו תפלותיהם לתפלת הצבור וכל  
 אות' המשביש באותו היכל וכששלימין  
 צבור תפלותיהן משונה ידוע שגכל באותו  
 מקום ולוקח משם כל אותן התפלות  
 הקודמות לתפלת הצבור ומעלה אותן עם  
 תפלות הצבור לפני יי יתברך \* וכל  
 הענינים האלו שאמרנו הם בתפלות  
 היוהדים אבל בתפלת הצבור אין כל משונה  
 וכל שוער יכול לעבב אגלא כשרצבור  
 מתפילים תפלתם נכנסת ומתקבלת על כל  
 פנים \* וזהו סוד פנה אל תפלת הערער  
 ולא כזה את תפלתם את תפלתו לא נאמר  
 אלא את תפלתם \* ופירוש הפסוק  
 פנה אל תפלת הערער כלומר כשריוהוד  
 מתפלל בורקין את תפלתו אם היא ראויה  
 להתקבל וכמה מערערים יש עליה \* אבל  
 כשהצבור מתפללין לא כזה את תפלתם  
 אע"פ שאין תפלתם כל כך הגונה מקבילים  
 אותה מלמעלה \* וזהו שאמרנו ז'ל  
 טנין שאין הקדוש ב"ה מואס בתפלתם של  
 רבים שנאמר הן אל כביר לא ימאס הם \*  
 ואמרנו רבותינו ז'ל לעולם ישחוף אדם  
 עצמו עם הצבור \* ואמרנו רבותינו ז'ל  
 אומתי עת רצון בוסן שהצבור מתפילים \*  
 ומוסר מי מני גדול אשר לו אדים קרובים  
 אליו כיו' אלדינו בכל קראנו אליו \* ועתה  
 דע והתבונן כי שתי היכולות האלו שהאחד  
 נקרא אד"י והשני נקרא אל ז'י בהם  
 עולות ונדבקות כל התפלות שישוראל  
 מתפילים \* וסוד תפלת צבור הוא סוד  
 אד"י שהוא סוד נכנסת ישראל ולפיכ אינה  
 נדחת \* וכל אלו הדברים שאמרנו

בתפלת יחוד ותפלת צבור בחיור ישראל  
 על אדמתם וכל שכן בירושלם וכל שכן  
 בבית המקדש \* אבל כשישראל  
 בחוצה לארץ כמה מערערים וכמה  
 מקטרגים עומדים אצל תפלת הצבור כל  
 שכן אצל תפילו' היהודים שהיו כשישראל  
 הם בח"ל הרי הם ברשות שרי האמות ואין  
 דרך לעלות תפלתם שאין שערי שמים לא  
 בארץ ישראל \* וכך הוא אומר ביעקב  
 מה נורא המקום הזה אין זה בני אם בית  
 אלדים וזה שער השמים \* ואם כן  
 בחוצה לארץ הכל סתום אצל השמים  
 ועוד שאורן שריהאשורין אין מטייעים  
 לישראל כלום. וכך הוא אומר ואין אחד  
 מרחוק עמו על אלה כי אם מיכאל  
 שרכם \* וכל שכן כי ממאל שר אדום  
 עוסד ומקטיג רסיד על ישראל ומערער  
 עליהם לאבד זכויותיהם \* וכל המקטרגים  
 על ישראל בארץ האמות כלם עומדים  
 בין הארץ ובין השמל' בדמיון כותל ומחיצ'  
 להפסיק בין ישראל לאכניהם שבשמים  
 וחס הנקראים ענן המפסיק ועל זה נאמר  
 סכותה בענן לך מעבור הפלה \* וכן  
 הוא אומר במרארת יחזקאל בגולה וארא  
 והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול  
 ואש מתלקחת וכי' ומתוכה בעין  
 החשמל \* המכין פסוק זר' יבין  
 כמה מחיצות מעבקות בגלות \*  
 ואפילו בארץ ישראל בחיוב כי אם עונותיהם  
 היו מברילים ביניהם לכין אלדיכם \*  
 וכל זה בארץ כל שכן בחוצה לארץ \*  
 ואם כן מה יהיה על התפלות של ישראל  
 בחוצה לארץ \* דע שתפלות שרין  
 חוצה לארץ אין להם דרך לעלות לפני יי  
 יתברך זולתי כשישראל משלחים אותם  
 מחוצה לארץ נגד ירושלם וכשמגיעות  
 לירושלם משם הם מסלקות ועולות  
 למעלה וזהו שאמר דניאל כשהתפלל  
 בגולה וכיון פתחו ל' בעלית' נגד ירושלם  
 וזמנין רחלתי בומא הוא בך על  
 ברכות

שקר יכזב ומה  
 יאמר

פרכוהו ומצלו ומודה קדם אלהי וכל זה  
אמר שלמה כפי' בשנכנרו בית המקדש  
והיה מתפלל על ישרא' ואמר כי יחטאו לך  
בי אין אדם אשר לא יחטא ואנפר' בם  
ונתתם לפני אויב ושמום שוביהם אל ארץ  
האויב רחוקה אוקוכה' והשיבו אל לבם  
בארץ אשר נשבו שם ושבנו וחתננו אליך  
ובנו' ותתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת  
לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר  
בנית לשמך' ושמעת השמים מן שכתך  
את תפלותי ואת חתנתי ועשית משפטם  
וכו' ועתה דע וראה איך גלה שלם המלך  
ע'ה שאין תפלת חוצה לארץ עולה למעלה  
באותו המקום שמתפללים עד שהוא עולה  
לארץ ישראל ומשם לירושלם ומשם לבית  
המקדש ואז היא עולה למעלה' ולפי כל  
ישראל שהם בגלות הם בסביבות ירושלם  
בארבע כנפות הארץ וירושלם עומרת  
באמצע' לפיכך כל אותם שהם בגלות  
לצד מזרח יתפללו לנגד מערב נגד ירושלם  
וכן אותם שהם בצפון יהפנו פניהם לדרום  
נמצאו כל ישראל שהם מתפללים בארץ  
גלותם משלתי תפלותיהם לירושלם ולבית  
המקדש' ומשם התפלות עולות לפני יי'  
ית' ועתה יש לנו להודיע מה בי' תפלת  
חוצה לארץ לתפלת ארץ ישראל' דע כי  
תפלת ארץ ישראל דומה למי שהוא צריך  
לדבר עם המלך וניתו קרוב למלך ואין  
שטן ואין פגע רע ולא משהית בדרך' ו  
ותפלת חוצה לארץ דומה למי שצריך לדבר  
עם המלך וביתו רחוק מאד מן המלך ויש  
ברוך כמה ליסטים וכמה פגעים רעים וכמה  
חיות רעות' עתה ראה כמה אדם צריך  
ליוצר כדי שישלם מנוק הדרך' ואחר  
הטורח והשמירה יתכן שתהא תפלתו  
ראויה להתקבל כמו שאמרנו' ועל  
דרך זה דע כי כמה מעבדין ומקטרגין יש  
לתפלות ישראל כשהן הולכות לירושלם  
על ידי הכחות הטמאות של אמת העולם  
ולפיכך יש לך להתבונן כמה אנו חייבים

לטה' עצמנו ולהתכוון בתפלותינו בהיותנו  
מתפללין בחוצה לארץ כדי שנהיה ראויים  
להתקבל לפני יי' ית' ואחר שעוררנוך  
על העקרים האלו הדקים שהם כדמיון  
דמוסי' יש לנו להודיעך כי סוד' אל הי'  
הוא סוד מקום בדיקת התפלות והבקשות  
ובשהתפלה היא בהגון ונדבכת באל הי'  
אזי השם הנקרא אדני שהוא סוד התפלה  
מתקרב עם אל הי' וזו מרומה הודות כל  
הספירות על ידי התפלה וכשמתדבקת  
התפלה באל הי' הרי היא נכנסת בכל  
הקדרים עד שתעלה במקום הכינת' וק'  
וקן הכינת' מתדבקת בחכ' מרה הנקראת  
רצון' ולפיכך אנו אומרים בראש התפלה  
אדני שפתו תפתח שהוא השער להכנס'  
ובסוף התפלה אנו אומרים יהי להצו אמרי  
פי לפי שהרצון הוא סוד המעלות ממטה  
למעלה והוא סוד יוד של שם המיוחד הנק'  
רצון מן הרצון שהוא י' עולה בקוצו של  
יוד העליון מתדבקת בכתר עליון הנקרא  
אין סוף' נמצאת למד כי התפלה מתודת  
על שם הגדול ית' שהיא בתחלת התפלה  
אנו אומרים אדני שפתי שהיא סוד הי'  
אחרוני' של שם והיא למטה מכל הספירות  
שם ית' ובסוף התפלה אנו אומרים יהי  
לרצון אמרי פי שהוא יסוד אות יוד' של  
שם שהוא סוף כל השעולות ממטה למעלה  
הרי שם חתום בתפלה תחלה וסוף' שם  
יה שהוא חצי יי' ית' וחציו ככולו' ולפי  
שהתפלות עולות עד הכתר התקינו במס'  
כתר יתנו לך יי' אדנינו' כלומר כל  
התפלות של יוצר שתתפללו ישראל עולות  
עד הכתר ולפיכך אנו אומרים בכתר יתנו לך  
בתפלת מוסף ולא בתפלת יוצר' כי בתפלת  
יוצר עדיין לא הגיעו התפלות עד רכ' חר'  
אבל בתפלת מוסף כבר הגיעו התפלות עד  
הכתר' אבל בתפלת מוסף כבר רחגועו  
התפלות עד הכתר כי כבר נשלמו תפלות  
יוצר ועלו לכתר' ואם כן מתוך עקרים  
הללו שעוררנוך עליהם יש לך להתבונן כי  
בהיות

כה

וסודר המעלות ותקון הצנור ולפי נקראים  
 קרבן מלשון קירוב. אב התפלה עומדת  
 במקום הקרבנות אלא שהקרבנו מקריבין  
 המעלות על ידי המעשה והתפלות על ידי  
 דבור והסוד ונשלמה פרוש שפתנו וזרון  
 שאמרנו רזל תפלות כנגד תמידין ומוספין  
 תקנוס. ואחר שעוררנוך על עקרים הללן  
 בשם הנקרא אל חי יש לנו עכשו להכנס  
 לבאור שאר שמותיו ית' על דרך המעלות  
 וחשם יורנו דרך האפת  
 אמן ואמן סלה :

בהיות האדם מתכוין בתפלתו נמצא מיחד  
 את יי באותה תפלה ומתחיל באורח ה'  
 אחרונ' של שם עד שהוא מיחד כל הספירו'  
 ומגיע עד אות יוד שהיא אות ראשונה של  
 שם. עד שנמצאת התפלה דבקה בכבוד  
 עליון. אם כן יש לך להבין כי התפלה  
 נקראת עבודה כדרך שאמרנו וזרון סוד  
 שאמרנו איזו היא עבודה שכלב הוי אומר  
 זו תפלה ולפי דרך זה התבונן כי התפלו'  
 עומדות במקום הקרבנות. וכבר ידעת  
 כי סוד הקרבנות הוא סוד קירוב הספירות

אלו הן השמות המכוונים על אל חי בסדר :

אל חי · אלדים חיים · אל שדי ·  
 מקור מים חיים · יסוד צדיקי ·  
 טוב שכל טוב · שלום זכרון ·  
 שבת ברית · אות שבועה ·  
 החר הטוב · חוק ציון · כל  
 אביר יעקב · חסד תחתון ·

יי אלדים עבאות שמעה תפלתי האזינה אלדי יעקב  
 סלה : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה  
 אפרוחיה את מזבחותיה ידוה עבאות מלכי ואלדי :

# שני

שמות הקדש שהם  
 שלושי ורביעי על  
 דרך המעלות הם  
 הנקראים: אלהים צבאות יי' ויד  
 צבאות וישניהם כללים לפעמים  
 כאחד כאומרו ידוה ארדים צבאות שמעיה  
 חפלתיו ולפעמים נזכרים כל אחד בפני  
 עצמו כאומרו אלדים צבאו השיבנו והאר  
 פניך ונשעה ונאמרו ידוה צבאות עמנו  
 משגב לנו אלדי יעקב סלה והוצרכנו  
 להביא אלו השני שמות בשער אחד אעפי  
 ששאר השמות הביאונם כל אחד מיוחד  
 בשער שלו לפי ששני אלו השמו צריכי  
 בבאורם זה לזה וכשאנו מפרשים הא  
 גם השני צריך באור עמו הוצרכנו לבארם  
 כאחד שהרי שניהם מתאחדים זה בזה  
 ושני אלו השמות הנקראים אלדים צבאות  
 יהוה צבאות שניהם נכונים להדיק בדרך  
 הצנורות כל המשכורת שפע הספירות  
 העליונות ולהביאם במדת אל חי ושניהם  
 פועלים לפי הדין הישר ככל צבאו העולם  
 האחד פועל מצד החסד והשני פועל מצד  
 הדין ושניהם מושכים דין וחסד ורחמים  
 במדת אל חי ויש לנו להודיע כי  
 מדת יי' צבאות היא המושכת חסד עליון  
 וחסד אברהם וחיי עולם במדת אל חי  
 וכדת אלדים צבאות מושכת כח הנבונה  
 והדין והפחד והעונש במדת אל חי  
 ולפיכך מדת אל חי כוללת הכל ונקראת  
 כל שהכל בה וכל הספירות משפיעות  
 בה חסד ודין ורחמים על יד יד אלהים  
 צבאות וזהו סוד אני יי' עושה כל שהכל  
 יצא מן המדה הנקראת כל כאומרו ידוה  
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד  
 ואופ' על כן כל פקודי כל ישרתי ואומ' ויי'  
 ברוך את אברהם בכל וכך הודענוך כי מדת  
 אל חי נקראת כל שהכל בה וכשהיא  
 משפעת שפע אצילות במדת ארדי  
 נקראת גם מדת ארדי בשלון כל כי היא  
 כלולה מן הכל בטעם בי שמי בקרבו

וכשמדת ארדי כלולת מן הכל אזי גם היא  
 משפעת ברכותיה ככל הנבראי למיניה  
 ולפי נקרא כלל כל הנבראי וכ בשם כל  
 על שם מדת ארדי יהפרכם כל נברא ונברא  
 כפי מינו ועתה יש לך לשמור כלל זה  
 בכל מקום שאתה מוצא לשון כל שהוא  
 מורה שרשה עניני לפעמי מורה לשון כל  
 מדת אל חי ולפעמים מורה מדת ארדי  
 ולפעמים מורה על כל הנבראות כלם  
 והטעם כמו שעתה הודענוך כי מכה הכל  
 יצא הכל ואם כן תחבונך כמה שנאמר  
 באברהם ויי' ברוך את אברהם בכל  
 וכיזקק ואוכל מכל וכיעקב וכי יש  
 לי כל כי שלשתן במדה הכלולה מן  
 הכל נתברכו נמצאת לסוד כי כל הברכות  
 והטובות באות למדת אל חי עי יהוה ארדי  
 צבאות ולפיכך אל חי כלול בכל הדברים  
 כלם חסד ודין ורחמים ולפי שדוד  
 המלך עליו השלום נתלבש במדת אל חי  
 והוא סוד הרגל הרביעי מרגלי המרכבה  
 היה כלול בחסד ודין ורחמים מן רגלים  
 ועליו נאמר והוא אדמוני עם יפה עינים  
 וטוב רואי אדמוני זהו סוד המשכת  
 הדין הפקרה אש אדומי יצא  
 עינים זהו סוד חסד אברהם שהוא סוד עין  
 החסד והוא היה עינו של עולם וטוב  
 רואי תפארת יעקב שהכל תלוי בו  
 ואם תאמר והרי כתוב בעשו ויצא הראשון  
 אדמוני באדמוני של עשו אין בו  
 תעובת טוב ולא ופי אלא אדמוני כלו  
 כאדרת שער אבל כבוד כתיב  
 אדמוני עם יפה עינים נמצאת לסוד  
 כי עשו הרשע ירש החרב ושפיכת הדם  
 וידו עליו השלום ירש מדת המלכות על  
 סתכונתה לעשות חסד ורחמים ומשפט  
 וצדקה ולעשות דין ולהרוג על פי  
 הדין וזהו סוד שנאמר בעשו ויצא הראשון  
 אדמוני כלו כאדרת שער וכבוד נאמר  
 והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב  
 רואי ותמצא דוד כלול מן הדין ומן  
 הרחמים



הלחמים \* תמצא כתוב בחוד ויהי דוד  
 עושה משפט וצדקה לכל עמו \* משפט  
 מצד הדין והוא ארמוני \* צדקה מצד  
 החד \* החמים עם יפה עיני \* וטוב רואי \*  
 ולפיכך בשיהיה דוד מתלבש במדת ארמוני  
 היה נלחם מלחמה \* באויביו \* ולא  
 תשוב חרבו ריקם \* וכשהיה מתלבש  
 יפה עינים היה מפרנס ישראל ועושר  
 עמהם כמה חסדים בעין יפה וכן הוא  
 אושר טוב עין הוא יבורך כי נהן מלחמו  
 לרל \* וכשהיה מתלבש טוב רואי \*  
 היה יורד לעסקי תורה והיה רואה ומסתכל  
 במתרים ונכסף לשעום טעמיה והיה אומ'  
 טוב לי תורת פיך מאלפי \* זהב וכסף \*  
 והיה נכסף ומתאוה ואומ' גל עיני ואביטה  
 נפלאות מתורתך והיה מקיים התורה  
 במדת טוב רואי \* ובמדה הזאת היה  
 יורד לסתרי תורה \* ולפי ששלשת  
 מדות הללו נתחברו במדת אל חי שהם  
 חסד ודין ורחמים ונאחו דוד בשלשתן \*  
 נעשה גם הוא רגל רביעי לכסא נושא את  
 השלשה \* ולפיכך אמרה תורה שלש  
 רגלים תחוג לי בשנה \* כנגד אברהם  
 ויצחק ויעקב \* והרגל הרביעי היא חג  
 עצרת כמו שאמר ובוים השמיני עצרת  
 תהיה לכם \* ואמרו חכמים זכרם לטובה  
 בסוף סוטה שמיני חג העצרת לענין פזר  
 קשב ואמרו שהוא רגל בפני עצמו והרי  
 הן שלשה רגלים \* אם כן היאך הוא  
 רגל בפני עצמו לא רגל בפני עצמו כאמת  
 שהוא כנגד סגן דוד והוא סוד רגל רביעית  
 לכסא מרכבה והסוד כלו שאמרה תורה  
 שלש רגלים תחוג לי בשנה \* ואמרה  
 שלש פעמים \* וכשנולד יהודה שהוא  
 סוד סגן דוד שהוא סוד הרגל הדי שהוא  
 סוד הכן הרביעי מה אמרה לאה \* הפעם  
 אודרה את ילעל כן קרא שמו יהוד ותעמוד  
 מלדת \* הפעם כודאי שהוא סוד פעם  
 רביעית רגל רביעית אודרה כודאי שהוא  
 דוד שרוא לאל כהודאות ותושבחו ותעמו'

מלדת עד כאן הוא עמידת הספירות מכאן  
 ואילך הפירוד \* בהתחבר זכור ושומר  
 ומלכות בית דוד לדוד אזי ונהר יוצא מעין  
 להשקות את הגן ומשם יפוד והיה רג'  
 ראשים \* ודע כי שתי מדות הללו  
 הנקראות יד' ד' אלוים צבאות מהם  
 נמשכים כל צבאות העולם עליונים  
 ותחתונים למיניהם ומהם נמשכים כל  
 מלחמות העולם ובמקום זה הוא סוד  
 הקנאה והזו סוד קנאת \* צבאות תעשה  
 זאת ואומר ויקנא יד' ד' לארצו \* ומקו'  
 זהיונקים הנביאים נבואתם כאמרו כח  
 אמר יי' צבאות \* ודע כי מעלת משה  
 רבינו עליו השלום היה על כל הנביאים  
 כלם \* ומשה רבינו לא נשתמש במלת  
 יד' ד' צבאות לפי שמעלתו היא דבקה  
 בידו ד' ואינו צריך להסתכל במראות  
 הצבאות לפיכך נאמר כי משה רבינו  
 עליו השלום נסתכל באינספור צוחצות  
 שנאמר פה אל פה אדבר בו ומראה נראה  
 בחידות ותמונת יד' ד' יביט \* ושאר  
 הנביאים נסתכלו באספקלריא שאמרה  
 מצוחצחת הדא הוא דכתיב וכיד הנביאים  
 אדכה \* ואומר אם יהיה נביאכם  
 יד' ד' במראה אליו אתודע בחלום אדבר  
 בו \* וענין במראה אליו אתודע  
 הוא סוד מראות הצבאות \* ולפיכך  
 מראות הנביאים הן בשם יד' ד' צבאות  
 ולפיכך מזכירים הנביאים חסיד יד' ד'  
 צבאות שהוא מקום יניקתם והוא סוד  
 מראות הצבאות אשר צבאו \* נמצאת  
 למד כיג' מעלות הם \* תורה \* נביאים \*  
 וכתובים \* כנגד מק' ורג' ונהל ובריכה \*  
 משה רבינו ע'ה נאחו במקור שהוא סוד  
 מים זכי \* אין בהם צד עכירות ולפי נבואתו  
 מצוחצחת \* והנביאים נאחו בעקרי הנחל  
 למטה ולפיכך נבואתם מעורבת בדימויות  
 כמו שהנחל מעורב ממיני עפר ושאר דברי  
 הכתובי נאחו בכריכה שהם מים מקובצין  
 אינם מצוחצחים כל כך \* ואחר

שהודיענוך עקרי הללו על דרך כללי בשני  
שמות הללו יש לנו להכנס בכאור כל אחד  
ויהיה משניהם כפי סיוע עליון עלינו  
לכתוב בסדר זה בעזרת השם והוא יורנו  
דרך האמת והנבואה :

**השם הנקרא אלדים צבאות**  
הוא סוד

המדה המושכת כל מיני דין ונבירה מצד  
שמיאל ושוואבר מן הכינור ומן הרפוד  
ולוחמת משלמות יי צבאות מעלה ומטרה  
וזהו שכתוב ביום ההוא יפקוד יי על צבא  
המרום במרום ועל מלכי הארמה בארמה  
וצריך אני להודיעך עקר הדבר \* כבד  
הודעתך כי השם הנקרא אדני הוא המושל  
על כל המוני מעלה ומטרה והוא הפרנס  
הגורל בכנרא' ובידוכל גנזי המלכותל גבורי  
המלחמ' וכל כלי המלחמ' רכבי אש וסוסי  
אש כלי זין רמחים וחרכות וקשתורה חצים  
ואבני כלסטריות ושאר כל כלי המלחמה  
וששים גבורים סביב לשם זה כלם אחזי  
חרב מלוסדי מלחמה איש חרבו על ירכו  
וכלם מקבלים כח ונבירה מצד הפחד \*  
והסוד איש חרבו על ירכו מפחד \* וכבר  
הודיענוך כי השם הנקרא אדני שהוא מרת  
המלכות והוא מושל על כל הנבראים והוא  
מחירה וממירת מוריש ומעשיר משפיל  
ומרומם מוחץ ורופא \* וכל אלה הדברים  
אשר שם אדני פועל בכל הנבראים \*

כלם הם כפי השפע הבא אלינו מן המעלות  
העליונות על ידי אל חי \* אם לטובה  
אם לרעה \* אם לחיים אם למות \* אם  
לשלום אם למלחמה \* אם לשובע אם  
לרעב \* ועתה יש לנו להודיעך כי בהיות  
שם אדני לובש בגדי מלחמה ומודיען  
ללחום בשמי \* ובארץ מתלבש כלי מלחמה  
מגבורי הפחד \* ועל ידי מי הוא מתלבש  
כלי מלחמה \* על ידי אלדים צבאות  
שהוא מושך למדת אל חי מדת אדמיני  
הקור ותמצ' כשם אדמוני רסוז אדני ורוצה  
לומר משם נמשך הגבורה והמלחמה לשם

אדני \* והסוד הזה למה אלדים זנחתנו  
ולא תצא בצבאותינו \* התבונן כפסוק  
זה ותמצא אלדים צבאות כענין המלחמה  
\* ופירוש הפסוק כך הויה למה אלדים  
זנחתנו שהוא סוד מרת המלכו' והמלחמה  
למה זנחתנו ולא תלבש בגדי נקם ומלחמה  
מירוד אלדים צבאות שהם צבאות שלנו

על פי יבנב

כי לנו הם ולחם אנו ואין לאומה אחרת  
חלק בירוד אלדים צבאות כי אם לישראל \*  
וכן הוא אומר כי אל קנא יי אלדיך בקרבך \*  
בקרבך ולא בעם אחר \* ואומר קנאת  
יי צבאות תעשה זאת \* ולפיכך אמר  
ולא תצא בצבאותינו כלומר בארץ שני  
שמות הנקראים יורד אלדים צבאות שהם  
צבאותינו \* וענין המלחמות הוא בדרך  
זה \* דע כי כשהשם יתברך רוצה לעקור  
אומה או להשפיל יורד אינו משפיל או עוקר  
אומה עד שמשפיל השר שלה רחלרח  
שהרי אמרו זכר' לברכה אין אומה נופלת  
אלא אם כן נופל שיה תחלה שנאמר ביום  
ההוא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל  
מלכי האלמה בארמה \* ודע והאמן כי  
כשרדף פרעה אחרי ישראל על הים ונאמר  
עליו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב  
מצרים \* כי המלחמה היתה למעלה  
ולמטה והמלחמה היתה חזקה בשמים  
והסוד ויקח שש מאות רכב בחור ואחר כך  
וכל רכב מצרים שריוי שר של מצרים  
נתחבר עם סמאל ונתוספו לו שש מאות  
רכב בחור מלכו' רכב מצרים שאם לא  
תאמר כן מאי דתיבי ויקח שש מאות רכב  
בחור ואחר כך וכל רכב מצרים וכי כלם  
לא היו רכב מצרים \* אלא שש מאות  
רכב בחור מלכו' רכב מצרים \* ולפיכך  
הוצרך לומר וכל רכב מצרים \* והמלחמה  
היתה למעלה \* והוצרך אדני ללבוש  
שולשת מיני מלבושים \* לבוש מלכו' והיא  
הפארת גאון יעקב \* ולבוש החסד מצד  
אברהם להציל את ישראל ולבוש מלחמה  
מצד יצחק הגבורה להלח' עם מחנ' מצרים  
למעלה

על הנשים והנפלאות במקום זה קבועות  
 כמדוד ודוד לוי חסדו ונפלאותיו לבני אדם  
 וכסוד ד' צריכים להודות כגון הוליה שגורפ  
 וחבשי שיצא מבית האמורים ופורשי ימים  
 והולכי מדסרות במקום זה גומל לחייבים  
 טובות \* כי בשתי מדות הללו יש מקומות  
 שבהם מלאכים ממנו לקרוע גזר דינו של  
 אדם אם נזרה עליו מיתה או שאר עונשין  
 וזרוו סוד שאמרו חז"ל קורעין לו גזר דינו  
 של שבעים שנה כי טובעים שרים שהם  
 עומדים בבית דין העליון ואחר מכריע \*  
 ואותו פסק דין שחותרין שם עדיין יש לו  
 רפואה במקום זה \* ולפיכך ארבעה צריבין  
 להודות כי זהו מקום ההודאות ובכאן הויה  
 סוד גמילות חסדים \* ולפיכך אנו אומרים  
 הגמל לחייבים טובות \* וסוד כריעה  
 ומודים אצל מקומות הללו קבועים \*  
 וסיפן כי לך תכרע כל בריך \* וסוד מודים  
 דרבנן במקום זה הוא קבוע כי ידוד אלרים  
 צבאות הם סוד מדת תלמידי חכמים מרבי  
 שלום בעולם וסודו ליודעים חן ביהם  
 הפרכים שלום \* וכן הוא אומר כי זרע  
 השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן יכולה  
 והשמים יתנו טלם \* וכבר ידעת כי טל  
 חרכון יורד על הררי ציון שהם נצח והודו  
 ולפי שהם מקום ההודאות והם סוד כי לך  
 רתכרע כל בריך אמרו חז"ל צריך לברוע  
 במלדים \* וכל ברכת הבאה לעולם עלי  
 אלו באה \* ולפיכך מי שאינו ברוע במודים  
 שדרו נעשת נחש לאחר שבעים שנה \*  
 וסוד שבעים שנה הם שבעי שרי העומדים  
 בשורת העגלה \* והנחש פכחוץ עובד  
 כאורב נגד נצח והוד \* וכל מי שאינו  
 נזהר עם תלמידי חכמים או עם נצח והוד  
 ראוי להכישו נחש וזרוו שאמרו כל עובר  
 על דברי חכמים חייב מיתה וראוי להכישו  
 נחש \* ולפיכך דע כי כשמתלבש השם  
 הנקרא אדני למוש הוד נוצח כל מלחמות  
 ישראל ונפרע לנו מצרינו ומשלים גמול  
 לכל אויבי נפשנו \* ולפיכך צריכים אנו  
 להודות

למעלה \* וכשנתלכשו באותן שלישה  
 מלבושים כסוד ויסע ויבא ויס שהם סוד  
 שלשה מלבושים שאמרנו \* עשתה  
 מלחמה במצרים של מעלה ונצתה אותם \*  
 וזהו סוד ויסר ארת אופן מרכבותיו וינהגהו  
 בכבודת ויאמר מצרים אנוסרה מפני בני  
 ישראל כי יי נלחם להם במצרים \* וזהו  
 שאמרה תורה יי ילחם לכם ואת תחרישין  
 ואומר וירא ישראל את היד הגדולה אשר  
 עשה ידוד במצרים \* ופה שהזכיר ידוד  
 במלחמת מצרים ואינו מזכיר אלני נפרש  
 כבר הודיענוך כי כל השמות כלולים בשם  
 ידוה וכל שם ושם ידוע מה הוא מלאכתו  
 וכשהוא אומר ידוד נלחם להם במצרים  
 ידוע הוא כי סוד ה' אחיונה של שם ידוד  
 והיא הלוחמת מלחמת ידוד ונקרא אדני  
 וכל אלו המלחמות מנצח אות אדני בכח  
 ידוד אדני צבאות נתלבש בהם בכח  
 שלשה מרכבות הידועות כסוד ויסע ויבא  
 ויס \* ולפי דרך זה התכוונן כי השם  
 הנקרא אדני צבאות הוא המשפיע כח  
 בשם אדני ללחום מלחמת ידוד \* והקוד  
 אלדני צבאות טוב נא הכתוב משמים וראה  
 ופקוד גפן זאת \* שוב נא כמו שכחוב  
 שוכה יי רבבות \* שוב להשפיע כח  
 בשם אדני הנקרא גפן זאת ועל מי אתה  
 פיקר גפן זאת עי הפקוד שהוא אל הילפי  
 דרך זה נאמר אלדני השיבנו והאר פניך  
 ונושעה \* ונקראת מדה זו

**הוד**

כפסיקה שנאמר לך יי  
 הגדולה והגבור והתפאר  
 והנצח וההוד \* והסוד שנקרא הוד בהיותו  
 מתלבש במדת הגבורה והכח להשפיל  
 האליכים יולנצח מלחמות ולהציל אורחי  
 יי \* והסוד והודו נרפך עלי למשחית ולא  
 עצתי כח \* ולפי שזה הוא מקום נצח  
 המלחמות ועשות הנסים והנפלאות אצל  
 מקום זה נאמרת ההודאות וכל מינו  
 הודאות שאמר דוד עה בספר תהלות אצל  
 שתי מדות הללו סמכות \* וההודאות

להודיע למי שנתלבש למש חוד ונצח  
 פלחמה והסוד חוד והדר לבשת  
 זהו אל ההודאות ארון הנפלאות ולפי  
 דתבונן בכל מקום שתמצא לשון הודארה  
 שווא כנגד מקום זה ודע כי כנגד  
 המדה הזאת עשה שלמה כבית המקדש  
 העמוד השני וקרא שמו

**בויעז**

כי שני עמודים היו יכין  
 ובויעז והסוד שוקיו עמודי  
 שש מיוסדים על אדני פז שוקיו אלו  
 הן נצח והוד שם סוד יי אלדים צבאות  
 והם עמודי הספירות וכנגדם עשה שלמה  
 עמודים שנים יכין ובויעז ומה שאמר  
 עמודי שש כבר ידעת כי קו האמצעי הוא  
 סוד התפארת שהוא סודו של שם המיוחד  
 ואלו שני העמודים הם בתחתיתו של שם  
 כי אותו הוא סוד שש וסובל ששה שמות  
 גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד  
 ולפיכך אמר שוקיו שהם נצח והוד עמודי  
 שש שהם עמודיו ועל מה הם עומדים על  
 יסוד יסוד וישב על הכסא הנקרא אדני  
 נמצא הסוד מפורש מיוסדים הוא רמז  
 ליסוד על אדני פז זהו שם אדני נמצא  
 ז' ספירות תחתונות קשורות בפסוק זה  
 שוקיו עמודי שש הרי כאן חמשה ספירות  
 גדולה גבורה תפארת נצח והוד מיוסדים  
 ספירה ששית היא יסוד על אדני פז  
 זו היא מדה שביעית להם שהיא אדני  
 ואחר שעוררנוך על הסוד הגדול הזה

דע כי מן המקום הזה שהיא גדולה גבורה  
 תפארת נצח והוד ויסוד שהוא סוד שוקיו  
 עמודי שש מכאן נבראו השרפים השנים  
 הנקראים בעלי שש כנפים ונקראים  
 שרפים שהם שורפים לכל אותם שאינם  
 חוששים לכבוד קונם כשהם מסתכלים  
 בעשה מרכבה ועוסקים בסוד השמל  
 והם השורפים לכל אותם השתמשים  
 באמות הכתר ואלו הם המקור והמעיינות  
 שבהם נמשכו שתי סודי משנה עד  
 שאגיעים למדת אדני הנקרא תורה שבעל

פה ולפי שאלו שני העמודים הם  
 עמודי שש הם סוד שתי הלוחות המכתרים  
 בין תורה שבכתב שהיא כשתי לווחות  
 לתורה שבעל פה שהיא שתי סודי  
 וסימן שוקיו שהם שתיים עמודי שש הם  
 מעמידים שתי סודי משנה הרי לך שתי  
 הלוחות ושתי סודי משנה באין כאחד  
 ושתייהן קשורים זה בזה וכל העוסק  
 בתורה שבכתב ותורה שבעל פה הרי זה  
 מחבר את האהל להיות אחד ומיוחד אר  
 השם יתברך והסוד יכין ובויעז ודע כי  
 המדה הזאת הנקראת בויעז מקבלת עוז מן  
 הגבורה ומעוז מן הבלגה והוא הנותן עוז  
 ותעצמות לעם ומן המקום הזה נמשכין  
 כל מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין  
 והפחד ובכח זה ישבת המדה הנקרא אדני  
 בהוד מלכות ועתה בין ודע בכל מקום  
 שאתה מוצא לשון הודאות או מודים  
 שאתה צריך להוציא משפטים לאור

ודע כי שתי המדות האלו שהם נצח והוד  
 שהם יי אלדים צבאות נקראים

**שחקים**

וגלו הן שני היכלות  
 המכונים מזון לצדיקים  
 ונקראו שחקים והיו שאל שחקים שבהם  
 טוחנים מן לצדיקים ותדע לך בבירור  
 כי בסוד שחקים נמשך המן והטל וסימן  
 וברדת הטל על המחנה לילה יורד המן  
 עליו וכבר ידעת כי טל הרימון יורד על  
 הררי ציון ולמי הוא טוחן לצדיקים  
 שהם צדיק וצדיק ובכלל צדיק וצדיק  
 מקבלים כח ופרנסה ותיים כל הצדיקים  
 הנקראים על שמם וכמו שישאל  
 הם צדיקים כאילו הם מטייעים ארץ השם  
 והמרכבה העליונה מסודרת עליהם ורוכב  
 שמים בעזרתן של ישראל מהו שכן  
 מתקן להם נצח והוד לעשות עמהם כמה  
 טובות וכמה נסים ונפלאות בשם יי אלדים  
 צבאות שנאמר וכגאותו שחקים ופי'  
 הפסוק כך הוא שהשם יתברך רוכב שמים  
 בעזק מרוו שכן כשהוא מתנאה על

שמים \* יודיד הוא באמצע שניהם והוא  
 רקיע כחך חמים \* וככל מקום שאתוד  
 מוצא שחקים שהוא סוד שני שמות שהם  
 נצח והוד \* שהם יי' ארדים צבאות ואל  
 הי' הוא באמצע שניהם והוא הכתוב  
 השלישי המכריע ביניהם \* ומן השמים  
 ירד השפע אל השחקים \* ומן השחקים  
 לאל חי ומאל חי לאדני \* וסוד כל זר  
 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק \*  
 וכן הוא אומר ויצו שחקים ממעל ודלתי  
 שמים פתח \* ופירוש הפסוק כך הוא  
 ויצו שחקים מן המקו' שהוא למעלה מהם  
 ומהו הוא השמים שנאמר ודלתי שמים  
 פתח \* ודע כי שני שמות אלו שהם יודיד  
 ארדים צבאות שהם נצה והוד נקראים  
**עצם השמים** ועליהם נאמ'  
 וכעצ' השמים  
 לטוהר לפי שעצומם הוא בא מן המקום  
 הנקרא שמים והוא בסוד ידוע כתל ליודעי'  
 חן שהם עצם השמים ממש ומהם מקבלי'  
 כח כל העצמות למיניהם ועצם היום הזה  
 מהם מקבל כח והסוד כל עצמותי האמרת  
 יי' מי במקל \* וזהו הבקום שמגנו נבא כח  
 החיים למתי ישראל ע' אל חי וכן הוא אמר'  
 ועצמותיך יחליץ כלומר יזיין מלשון נתנו  
 נעבור חלוצים ואומר כל חלוצי צבא ואוס'  
 יב' אף חלוצי צבא ממקו' ידוד צבאות הם  
 חלוצי צבא ועצמותיך יחליץ \* ודע כי יש  
 עצם א' בשדרתו של אדם ונקרא לו' שהוא  
 עצמו של אדם והוא עקרו ושרשו ופסמו  
 עקר הולדתו של אדם בלב ובכוח וככבוד  
 ומקום הזרע והעצם הזר הוא מולדת  
 סיפת הזרע והוא עקר עמידת כל  
 עצמותיו של אדם וכשכת האדם ונתפרקו  
 אבריו ונתרקבו עצמותיו אורו העצם  
 אינו נפסד ואינו נמוח \* אילו וכינסוהו  
 באש אינו נשרף \* כרחים אינו  
 נטחן \* כפטיש אינו מתפוצץ \* והוא העצ'  
 הקיים לעולמי עולמים הוא המקבל כח  
 התענוג והעדנים אחר מיתתו של צדק

שנ אמר

יד מתקן שחקים להוריד לך כל ברכות  
 גנזי עליינים באמרו הרעיפו שמים ממעל  
 ושחקים יזלו צדק \* פתח ארץ ויפרו  
 ישע \* וכן הוא אומר אשר יזלו שחקים  
 ירעיפו על אדם רב \* ואומר ויצו שחקים  
 ממעל ודלתי שמים פתח \* וסוד הכולל  
 כל אלו הענינים הוא מקרא דכתיב  
 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק \*  
 תפתח ארץ ויפרו ישע \* וצדקה תצמיח יחד  
 אני יי' בראתי \* ופירוש הפסוק כך  
 הוא הרעיפו שמים ממעל התקינו שמים  
 הנקראים אשומים הנקראים גבור גדולה  
 הנקראים ארדים אל \* התקינו שמים  
 אלו להמשיך שפע האצילות ממעל \*  
 כלומר מן שלש ספירות של מעלה מהם  
 וכשהיו השמים מקבלים שפע אצילות  
 משלש ספירות שעליהן אזו ישפיעו  
 טובתם על שלשה ספירו' שתחתיהן שהם  
 נצח הוד יסוד \* ומשם תחברך הבריכה  
 הנקראת אר'ני הנקרא צדק \* והיו סוד  
 שאמר ושחקים יזלו צדק \* נמצאת  
 למד כי סוד שמים הוא סוד גדולה וגבורה  
 ורקיע אמצעי תפארת \* בסוד שחקים  
 נצח והוד \* ורקיע האמצעי יסוד \*  
 בכאן ואילך תפתח ארץ ויפרו ישע \*  
 נמצאת למד אל ארדים נקראים שמים \*  
 ושני שמות שתחתיהם שהם נצה ורחוד  
 נקרא שחקים \* ושמים למעלה \*  
 ושחקים למטה מהם \* ולפי סוד שני  
 שמות הללו שהן אל ארדים שנקראים  
 שמים ווד' כיניהם שסוד שלשתם אל  
 ארדים ידוע נקרא השם היושבי בשמים  
 ואומר ויכב שמים בעוזך ואומר השמים  
 שמים לוי \* ועל זה נאמר ואהה תשמע  
 השמים מכון שכתך \* וכן הוא אומר  
 ויעקב איש תם וישב אהלים \* ואומר יהי  
 רקיע כחך המי' יהיה מבדיל בין מים למי' \*  
 ולפי דרך זה התבונן בכל מקום שהמצא  
 שמים שהוא סוד שני השמות שהם גדולה  
 גבורה שהם אל ארדים \* ששניהם נקראים

שנאמר ועצמותיך יחליץ \* והוא המקבל  
 עונשים ברשעים ועליו נאמר ותחי עונתם  
 על עצמותם \* והעצם הזה שרשו ועקרן  
 מעצם השמים הוא ומשם מקבל כתקוים  
 ועמידה כל גוף האדם \* ודע כי סוד הכריע  
 באדם הוא בסוד העצמות ולפיכך הוצרכו  
 לרמוז עד שיתפקקו כל תליות [שבשדרה \*  
 וצריך לברוע במודים \* וכבר ידעת כי מודי  
 הוא כנצח והוד \* ולפי שהקנאה היא באה  
 מעצם השמים בכל מקום שנזכר בתורה  
 בתורה לשון קנאה כאומרו כי אל קנא יי  
 ארליך בקרבך \* והסוד קנאת יי צבאות  
 תעשה זאת לפיכך נאמר ורקב עצמות  
 קנאה \* ולפי שהקנאה תליות במקום זה  
 נאמר במגילת מוסר \* מנחת קנאות היא  
 מנחת זכרון מזכרת עון \* והיודעים סוד  
 קנאה וסוד זכרון יודעים כי הקנא והזכרון  
 מסוכים לעד לעולם \* ודע כי שני שמות  
 הללו שהם נצח והוד הם מקום יניקת  
 הנביאים ומן המקום הזה שואבין הנביאים  
 כל מיני הנבואות כל אחד מהם כפי כחו  
 וכפי השגתו מלבד משה רבינו עליו השל  
 שעלה לקבל תורה ממעל למקום זרבי  
 נבואתו במראה ולא בחיזיות \* ולפיכך  
 תמצא הנביאים רומזים בנבואתם בה אמר  
 יי צבאות אבל בנבואת משה רבינו ע  
 אינו מזכיר יי צבאות לפי שנבואתו עלתה  
 למעלה ממקום זה \* ותמצא הנביאים  
 רומזים בנבואתם ד' ספירות תחתונות שהם  
 אדני אל חי יי צבאות וכלן נכללות בסוד  
 בה אמר יי צבאות \* ומה שאתה צריך  
 לדעת ולהאמין כי נבואות כל הנביאים  
 בין נבואת משה רבינו עה בין נבוא שאר  
 כל הנביאים כל נבואתם היתה מאת שם  
 ידוד ית לא שתאמר שנבואת משה רבינו  
 עי ידוד ית ונבואת שאר כל הנביאים עי  
 מלאך \* אל תאמץ זה \* ואכ מה הפרש  
 יש בין נבואת משה רבינו עה לנבוא שאר  
 כל הנביאים עה \* דע כי נבואת משה  
 רבינו עה נבואתה בזמן ארת שהיא

אספקלריאה מאירה ומש' נתדבק בספירות  
 עליונות \* ושאר כל הנביאים לא נתאחדו  
 בתפארת שהוא סוד ידוד אלא עי אמצע  
 הספירות התחתונות שם אדני ואל חי ויד  
 אד'ים צבאות \* ולא השיגו הנביאים  
 דבוק ידוד אלא באמצעות מלכות ויסוד  
 נצח והוד \* וזהו סוד בה אמר יי צבאות  
 ומה שתמצא הנביאים מדברים עם ידוד  
 עי אמצעות \* ודאי כמו שאמרנו אינו  
 כי אם באמצעות הארבע ספירות  
 התחתונות \* וכבר ידעת כי הספירות  
 האחרונה הנקרא אדני נקראת אספקלריא  
 שאינה מצוחצחת ומתוכה ראו הנביאים  
 על ידי דמיון וכך נאמר וביד הנביאים  
 אדמה \* וזהו סוד אמרת תמיד בה אמר  
 יי צבאות \* והסוד הוא שאמר  
 במראות הצובאות אשר צבאו פתח יאהל  
 מועד \* ואהל מועד הוא סוד אדני \*  
 ומשה רבינו עליו השלום כנגס באהל  
 מועד ומדבר עם ידוד שהיא אספקלריאה  
 מצוחצחת פנים בפנים \* ושאר הנביאים  
 מדבר' עם ידוד עי אדני שהיא אספקלרי'  
 שאינה מצוחצחת \* וזהו סוד נאמר אל  
 אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי ושמי  
 ידוד לא נודעת' להם \* כלומר לא נתגלת  
 אליהם בשם ידוד שיראו אותי באספקלרי'  
 מצוחצחת אלא באל שדי \* וכבר  
 ידעת כי שדי הוא סוד אדני כמו  
 שהודיעוך כבר בסוף שער ראשון \*  
 נמצאת למד בהנבואה של כל הנביאים  
 היתה ברובן ידוד ית ואין נבואה עי מלאך  
 אלא כל הנביאים עי ידוד ית \* והפרש  
 בין נבוא משה רבינו לנבוא שאר הנביאים  
 היא שנבואת משה רבינו עי ידוד ית כלי  
 אמצעות ארבע ספירות תחתונות \* ושאר  
 כל הנביאים עי אמצעות ארבעה ספירות  
 תחתונות \* וא' הרי מצינו נבואות הריב  
 עי מלאך כמו שכרוב באברהם ויקרא  
 אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם  
 אברהם ויאמר הנני נואמר אל תשלח ידך  
 אל

אל הנער ואל תעש לו מאומה שנראה כי זאת הנבואה היתה על יד מלאך \* אל חכרל ברוחך במקומות הללו וכיוצא בהם כי עוד תשמע בהם דברי אלדים חיים \* ועוד נבואות זכריות ויען המלאך הדובר בי ובשאר מקומות הרבה בשאר הנביאים \* אל תתפתה בדעתך בדבר שתשמע שאין הנבואה אלא בשם ידוד יתברך כיוקרא דבה אמרו ויקרא אל משה לא כאברהם באברהם כתיב ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים \* המלאך קורא והדבור מדבר \* כיס הכא אמר הקדוש ברוך הוא אני הוא הקורא ואני הוא המדבר \* ופי הדבר כל הנביאים כלן צריכון לתקן עצמ' ולהתכוין לנבואה קודם שתשרה הנבואה עליהם בין על ידו עצמם בין על מלאך \* אבל משרה רבינו ע"ה זאינו צריך לרחיב עצמו לכבוא שהרי הוא מוכן ועומד תמיד שנאמר עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם \* זאם \* וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו \* זאם כן התבונן ודע והואמך כי נבואת כל הנביאים היא נכצח והוד ומהם וינקין \* זאם תראה בתורה המלאך מדבר עם נביא במראה הנבואה או עם אדם אחר \* יש לך להבין ולדעת כי יש דבר אחר צריך פירו' כי תדע לך שהרי המלאך דבר עם הגר שפחת שרי שנאמר וימצאה מלאך יי על עין המים וכו' ויאמר לה מלאך יי וכל אותו הענין של הגר \* ותדע לך שלא היתה הגר נביאה \* וכן בענין מנוח ויאמר מלאך יי אל מנוח אם תעצוני לא אוכל בלחמך \* והלא תראה שאפילו מנוח לא הירא מבין שהמלאך מדבר עמו כי עם הארץ היה \* והעד כשרארה מנוח ארץ מלאך יי עולרר בלחב המזבה נתורא ואמר לאשתו מרת נמות כי אלדים ראינו \* ולא יעלה בדעתך שמתנו או אשתו היו נביאים שהרי אינן ככלל הנבואה \* אבל לענין ראית המלאך זכי עינים יש בן סוד סופלא \* שהרי

שלשה מלאכים נראו לאברהם אבינו בדמות אנשים שנאמר וישא עיניו וירא והנה ג' אנשים נצבים עליו \* וכשבאו השנים הנשואים מהם אצל לוט נראו לו בדמות מלאכים שנאמר ויבאו שני המלאכים סודם בערב ולוט יושב בשער סודם וירא לוט ויקם לקראתם ואל יעלה בדעתך כי לוט היה נביא אבל בדברים הללו יש כמת ענינים וכמה סודות נסתרים צריכים בינה גדולה \* וענין דניאל שאינו נביא הירר מדבר עם המלאך כענין שנאמר בו והאיש נביראל אשר ראיו בחוץ בתולרר מועף כיעף \* ודברים עדין תשמע בהם דברי אלדים חיים בע"ה \* ולפי דרך זה התכוון כי הנביאים יונקים מנצח והוד שם סוד יי צבאות כמו שהודענוך כבר \* ולפיכך דע כי לפי שהם מראות שבהן היו נביאים מסתכלין תמצא כי בעת הנבואה היה גוף הנביאי נרתע ונפחד ומזדעזע ועצמותיה נבהלו עד שסתפקו בענין שהיו בראשונ' שנשמתן מזדקקת ואז רואי במראה הנבוא' מה שהם רואים \* ועל זה נאמר יי במראה אליו אחודע \* ולפעמים עי' חלום \* וכפי רוב המחיצות ירבו המילים והחידות בהם וזהו בחלום אדבר בו \* ואומר הנביא אשר אתו חלום ידבר חלום \* אבל משה רבינו עליו השלום בלי אמצעות נצח והוד היה מתנבא שהיה נכנס לפני ולפנים \* ולפיכך פה אל פרה אדבר בו ומראה לא בתדיות \* ולפיכך לא הזכיר משה רבינו ע"ה בתורה שם יי צבאורר לפי שנבואתו בשם ידוד היתה ועד מקור הכעין דהניע ובל צבאות סעלה ומטה על פיו היו יוצאין וכאין ודע כי כל הנאים להתפלל לפני יי יתבר' ושואלין בנים מארה' יתברך אצל נצח והוד ריו מתכונים להמשך הכח לשם ארזי אשר מהם כל צבאו שמים וארץ נמשכים למיניהם ומהם יבא השפע לכל המיני ולהצמיח ווהגדיל כל מין ומין כפי עיניו \* ומהן נמשכין כח הצמיחה

בצמח וכאילו ככל עין עושה פרי ומחס  
 נמשך כח התולדות בכל התולדות שבקולם  
 וספר תולדות אדם במקום זה תלוי \*  
 ומתם נמשך כח רגדול בכל הדברים  
 הגדלים בקולם מכל בעלי חיים וכל זה  
 כהתחבר נצח והוד אצל יסוד \* ואצל  
 מדה זו היו מתכונים כל הכאים לשאל  
 כנים לפני יי' יתברך \* וחנה כהתפללה  
 לא נכנסה אלא לאותו היכל שהיתה  
 צריכה סה בתיב ות'ור נדר ותאמר כי מה  
 ענין נדר במקום זה \* אלא עלתה  
 בתפלתה עד מקום הבינה הנקרא מר  
 והיא המושבת את הבנים מן הכרור מן  
 המקום הנקרא

**מזל**

ובאיהו היכל נכנסה  
 להפיק ספט בניס \*  
 בהיכל הנקרא יי' צבאות והוה סוד שאמה  
 י' דוד צבאות אם ראה תראה בעוני אמתך \*  
 י' צבאות הזכירה בתפלתה מקום תולדת  
 כל הנולדים \* ומשם עלתה עד הבינה  
 המושבת הבנים ממזל כתר שהיא המזל  
 העליון בסוד י' מדות רחמים הקבועים  
 בכתר כי מאותו המזל בניס חיים ומזונת  
 תלויים ואפילו ספר תורה תלוי בו \* והו  
 שאמרו זכונים לבסור הכל תלוי במזל  
 ואפילו ספר תורה שבהיכל \* ואל יעלה  
 ברעתך כי במזלות של כבבי שמים ספר  
 תורה תלוי שהרי כל העולם כלו בתורה  
 נברא והיאך תהיה התורה תלויה במזל  
 אחר שהוא נברא על ידי התורה \* אלא  
 סוד זה שאמר הכל תלוי במזל אפילו ספר  
 תורה בהיכל הוא המזל העליון הידוע  
 בכתר שממנו תלויות הספירות וכל ה  
 הנבראים כלם ואפילו התורה תלויה בו \*  
 ונקרא מזל כי ממנו נזולם הכחות בכל  
 הספירות ובכל בני העולם וגם ספר תורה  
 מן המזל הזה שואב כח וממנו הוא מקבל \*  
 חנה כהתכונה בתפלתה עלתה למעלה  
 למעלה עד המקום הנקרא מזל והוא סוד  
 שכתוב והיא מרח נפש ותתפלל על י' ד'

לא אמר הכתוב ותתפלל אל י' דוד אלא על  
 י' דוד כבר ידעת כי שלשה שמות הם \*  
 למטה אדני \* באמצע י' דוד למעלה אדירי  
 שהוא הכתר וכו' רלווי המזל שממנו  
 נמשכים הבנים \* והוה סוד ותתפלל על  
 י' דוד על י' דוד ממש שהוא אדיר רעומד  
 למעלה משם י' דוד כי עלתה בתפלתה עד  
 שם אדיר ומשם הפיקה רצונה בדבר זה \*  
 והוה שאמרו בני חיי ומזוני לאו בזכותא  
 תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא \*  
 ומקום זכות הוא בית דין הגדול של מעלה  
 הנקרא בית דין של מעלה הנקרא בית דין  
 של שבעים ואחד שהוא הנקרא אלדים  
 שהיא מדת הגבורה והוה חד כמו שפרש  
 במקומו בעזרת השם \* אלא במזלא תליא  
 שהוא מקום המזל הידוע שנותן מצד החן  
 והרחמים למי שמוצא חן בעיניו בסוד י'  
 מדות רחמים בספירת אדיר שהיא סוד  
 הכתר \* והנצוזה להוליד בניס על ידי  
 הנס עד המקום הזה ראוי לעלות \* וכן  
 הרוצה להשיג חנים ונוספים עליהם חנים  
 נכון הוא הרוצה להשיג מזונות יותר על סוד  
 שראוי לו לפי כח תולדתו \* והיי בני ומזוני  
 שלשתן ספרים בתורה שהם למעלה  
 מבית דין הגדול הנקרא זכות שהוא שם א'  
 התפארת הנקראת י' דוד \* ומנין לך שאלו  
 השלשה דברים למעלה משם זה הנקרא  
 י' דוד הם תלויים \* היים דכתיב בחזקיה  
 מלך יהודה ששעתי את תפלתך ראתי את  
 דמעתך הנני יוסף על ימך לא אמר הנני  
 מוסף אלא יוסף \* בניס דכתיב בתפלת  
 חנה כששאלה זרע אנשים ותתפלל על  
 י' דוד ממש שהוא אדיר שבו המזל קבוע \*  
 זלפיכך אמר הכתוב ותתפלל על י' דוד \*  
 מזונת דכתיב השלך על י' דוד והנך והוא  
 יכולך על י' דוד ולא אל י' דוד \* והעס  
 לפי שכל הרוצה להשיג אותם בעולם הזה  
 הללו אינו יכול להשיג אותם בעולם הזה  
 על פי הדין הנקרא זכות שהוא בירך דין  
 הגדול של פעלה \* ובאיהו מקום יכול  
 להשיג



להשיג דבר זה ראוי להעלות בונתו למעלה  
 למעלה לפניו מן העולם הבא עד מקום  
 הכתר שהוא אר"י שהוא אין סוף במקום  
 שלשה עשר מדרות של רחמים שאחר  
 מאותן שלשה עשר מדרות נקראת מזל  
 וזהו שאמרו זכונם לברכה בני חיי ומווני  
 לא בזכותא תליא מלתא לא בזכותא תליא  
 מלתא ולפי דברים אלו דע והבן שאף  
 ע"פ שאנו אומרים שהרצון להשיג חפצו  
 מאת יי' יתברך יהיה מתכוין באותו השם  
 הידוע משמותיו לאותו החפץ שהוא צריך  
 אין בונתנו לומר שיתכוין לאותו שם לבד  
 ויעמוד אלא בונתנו לומר שיתכוין  
 באותו השם שהדבר שהוא צריך תלוי בו  
 ומשיך בונת אותו השם עד סוף עשרת  
 ספירות שהוא סוד המקור העליון הנקרא  
 מקור הרצון וכשיגיע למקור הרצון אז  
 יפיק רצונו ומשאלות לבו וזהו שכתוב  
 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצונו  
 אל תקרי ידך אלא ידך כלומר שאחר  
 פותח סוד ידך של שם ידך שהוא מקור  
 הרצון אז אתה משלים רצון כל שואל  
 במצאת למד כשאתם צריך להפיק דבר  
 מלפני יי' יתברך ראוי לו להתבונן בעשרת  
 הספירות ולהמשיך החפץ והרצון מלמעלה  
 למטה עד סוף הרצון שהוא שם אד"ני  
 ונמצאו הספירות מתברכות על ידו ונמצא  
 הוא מתברך על ידי הספירות וזהו סוד  
 שכתוב אשר המתברך בארץ יתברך כל"ד  
 ואין סוד אמן הוא סוד המשתבחות הברכות  
 משם אד"י לשם יד' נד ומשם יד' נד לשם  
 אד"ני נמצאת למד כי כל סתפול שהוא  
 סכוין על דרך זו שאמרנו שהוא מיוחד  
 הספירות ומקרב אותן זו לזו ואם כן  
 התבונן במה שאמר יי' יתברך לאברהם  
 כ"ה יהיה זרעך כלומר אתה צריך לעלות  
 מדרת כ"ה שהיא התחתונה עד מעלה  
 אד"ר שהיא העליונה ואז תשיג דע בניס'  
 ולפי שאדם צריך להתכוין בתפלתו ולעלו'  
 ספירה לספירה וסחפץ לחפץ עד שיגיע

בלבו למקור החפץ העליון הנקרא אין  
 סוף אמר דוד שיר המעלות ממעמקים  
 קראתיך יי' ופי' ממעמקים קראתיך יי'  
 כלומר מאת הנקוד העליון הנקרא אין  
 סוף שהוא עמוק שהוא סוד קוצו של יוד  
 של יד' נד וזהו פירוש ממעמקים קראתיך  
 יי' והואך הוא מתכוין על דרך  
 המעלות ממטה למעלה להכנס בה  
 אתרונה של שם לעלות ממדרה למדרה  
 ומספירה לספירה עד שתעלה מחשבתו  
 בקוצו של יוד בכתר הנקרא אין סוף  
 זהו סוד ממעמקים ולפיכך אמר שיר  
 המעלות ממעמקים קראתיך יי' ואל  
 תחשוב כי לשון עומק הוא כל דבר שהוא  
 שפל ועמוק למטה ואינו כולל ד"א אלא  
 כל דבר שהוא נעלם ונסתר וקשה להשיג  
 נקרא עמוק כמו שאמר רחוק מר שרית  
 ועמוק עמוק מי ימצאנו והסוד  
 הגדול הכולל הכל מאד עמוק  
 מחשבותי והנה תלה לשון עומק  
 במקום המחשבה וכבר ידעת כי סוד  
 המחשבה הוא אות' של שם ובספר  
 יצירה אמר עומק רום ועומק תחר עומק  
 ראשית ועומק אחרית עומק מזרה ועומק  
 סערב ומה שתמצא בכתוב שמים  
 לרום וארץ לעומ' ק אין בזה קושי לדברינו  
 כי באמת כל הדברים אינם יוצאים מודי  
 תכונתם כי ידוע הוא שהשמים רמים על  
 הארץ ולפי שהשמים רמים על הארץ  
 ומקפים סביב הארץ שמא האם' שהשמים  
 שהם מקפים למטה מן הארץ שהם יותר  
 עמוקים והם יותר למטה מן הארץ  
 אינו אמת שאין דבר בעולם שהוא למטה  
 יותר מן הארץ וצאצאיה כי השמים שהם  
 למטה מן הארץ רמים הם כנגד הארץ  
 ואם תכין סוד תכונת הארץ כאמצע  
 השמיסתרע שהארץ ברוך השמים היא  
 כמו נקודה כאמצע העגולה  
 וכשתכין כאמצע רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה  
 כל רעגול כסמב רחוק רם מכל צד

והסוד הגדול על דרך הספירות ויקרא שמו  
 פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום  
 ויקרא שמו פ' לא זו חכמה' ובספר יצירה  
 בראשו אומר פ' לא זו חכמה' יועץ זו  
 בינה' אל זו גדולה גבור זו אבי  
 עד זו תפארת' שר שלום זה יסוד שבכלול  
 נצח וה' ודי' ומה שאמר הכתוב לי עצה  
 ותושיה אני בינה לי גבורה' זהו פיר' דע  
 כי סנהדרי גדולה של מעלה הנקרא בד'  
 הגדול הוא מקום הגבורה וכשבאין לגודל  
 על כל בריה נמלכים ומתיעצו כבינה שה'  
 למעלה פ' הגבורה ובנצח הווד שה' למט'  
 וזהו סוד לי עצה ותושי' אני בינה לי גבור'  
 והסוד הגדול כי יי' צבאור יועץ ומי יפר'  
 וסוד ומי יפר' בסוד את מי נועץ ויבינהו  
 כי הפרת נדרים היא סוד הכינה'  
 ולפיכך אמר ומי יפר' ומי בודאי  
 הוא מפר שהוא סוד מקום הנדרי' והכל  
 חלוי בבינה' ולפי שהנביאים יודעים  
 הסוד הגדול הזה היו מנטלים כל גזרות  
 שהיו גזרים בבית דין של מעלה וזהו סוד  
 צדיק מושל ביראת אל'ים' אמר  
 הקדוש ברוך הוא אני מושל באדם ומי  
 מושל בי צדיק שאני גזר גזרה והוא  
 מבטלה' והו סוד ויחל משה את  
 פני יי' אלדיו שהעלה מחשבתו עד מקום  
 כסול הגזרה שהוא מקום הבינה שהוא  
 סוד תחלת שבע ספירות וזהו סוד וי' חל'  
 וזהו שאמרו זכרונם לברכה מנין לגזר דין  
 שהוא בקרע שנאמר מי כיי' אלדנו בכל  
 קראנו אליו' וזהו כי יי' צבאות יועץ  
 עם סנהדרי גדולה של מעלה לגזר דין  
 ולחתום' אבל הבינה שהוא סוד  
 התשיבה יכולה להפר' וזהו ומי'  
 פר כי הוא הנקרא מקום התר' נדרי' כי  
 מקום פ' הנדר תלוי' וזהו סוד את  
 מי נועץ ויבינהו בודאי עם מי נתייעץ הק'  
 ברוך הוא והאציל הבינ' וברא את העולם  
 וזהו סוד ויבינהו' וזהו סוד מקום  
 התשובה' ולפיכך אעפ' שנחתם גזר דין

והנקודה היא למטה מכל צד' ולפי  
 שהארץ היא כאמצע והיא כנקודה בתוך  
 הענולה והשמים רמים עליה מכל צד'  
 והיא למטה למטה מכל גלגולי שמי' בהיות'  
 מקיפים עליה מכל צד' לפי נאמר שמים  
 לר'ם וארץ לעמ'ק' ודבר זה צריך בינה  
 גדולה לאותן שאינן רגילים בחכמת  
 התכונה כי אצל בעל התכונה דבר קרוב  
 הוא להכין:

**ואחר**

שהודענוך זה נחזור לענין  
 שהיינו בו כי המרכובין  
 צריך להתכונן במחשבתו עד שיגיע בכונה  
 שלמה אל מקור החפץ שהוא קצו של יוד  
 שהוא עומק המחשבה' ועל זה נאמר  
 ממעמקים קראתיך ואומר מאד עמקו  
 פחשבותיך' ועתה התמונן ודע כמרה  
 הוא כת התפלה ומאין מקום היא מתחלת  
 ועד איזה מקום משולשלת והולכת שעל  
 ידי התפלה העשויה כהונן מתאחדות כל  
 הספירות והשפע נמשך למעלה למטה  
 ונמצאו עליונים ותחתונים מתרכזים על  
 ידו של זה המתפלל ונפצארת רפלארו  
 מקובלת ונמצ' אהוב לסעלה ונחמד למט':  
 מפיק צרכיו וכל משאלות לבו כלן נעשים  
 בהיותו אהוב מכל הספירות ועליו נאמר  
 קרוב יי' לכל קוראיו לכל אשר יקראורו  
 באמת' ואומר אז תקרא ויי' יענה'  
 ואומר יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא'  
 ודע כי שתי אלה המדות שהם נצח ורוד  
 הם:

**מקום העצה**

כבד של מעלה'  
 ורסוד כי ידוד  
 צבאות יועץ ומי יפר' וכשהשם יתבר'ות'  
 גזר דבר כבד של מעלה בשתי אלו המדות  
 מתייעץ' וזהו שכתוב זאת העצה היעוצה  
 על כל הארץ' ואומר כי ידוד צבאות יועץ  
 ו מי פר' אעפ' שתחלת העצה ממקום  
 הבינ' סוף העצה בנצח הווד' והסוד הגדול  
 את מי נועץ ויבינהו וילמדנו באורה משפ'  
 ואומר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה

לא

למעלה יכולין ישראל לבטלו ככה התשוב  
 הנקראת מ' זהו ומ' יפר ומ' ישיבנר כי  
 בודאי יכול מ' להפ' בודאי יכול להשיב  
 ידו הנטויה והטעם כי ידו היא מקבלת  
 שפע וכה מן המדה הנקראת מ' והס' ד'  
 שאו מרום עיניכם וראו מ' ברא אלה'  
 מ' בודאי ברא אלה כי אלדים של מטה  
 הנקראת יס ברא עולם ככה אלדל של מעלה  
 שהוא סוד הכ'נה ונקרא' מ' ועל זה נאמר  
 מ' ברא אלה' ולפי שהצדיקים יודעים  
 סוד מ' יכולין לבטל גזרה' והכן ברבר  
 הגדול הזר ומראיה הסוד שנאמר שוב  
 סחרון אפך כי מקום הושובה הוא מ' והוא  
 המושל על התרוץ והאף' וכן הוא אומר  
 בשנת היובל הזאת תשובו איש ל' אחוזתו  
 ולפיכך התכונן נפלאות שרמזו בספר  
 יצירה שהעצה נגמרת בכליות וכן הוא  
 אומר לעופת העצה יסירנה ואמרו זכרונם  
 לברכה מקום שהעצה נגמרת' ולפיכך  
 התכונן כי כל גזרה שגזרוין בכיר דין של  
 מעלה מתחילין להתיעץ בכ'ט' וגומרים  
 העצה בנצח והוד' שהם סוד יו' צבאות'  
 ואעפ' שנגזרה גזרה ימלה המדה הנקראת  
 מ' הנקראת תשובה להפ' ולבטל אותה  
 גזרה וכן הוא י' צבאות ועין ומ' יפר'

ממנה אחר תחר יד השם יתברך שיש  
 תחת ידו גזנים ואוצרות ומסונים לקבל כל  
 הנשמות מכל אותם שהם הרוגי בית דין  
 וכן הרוגי מלכות ושאר הרוגי גוי' במקומות  
 אלו הם גזנים ושמוסים' ובמקומות של  
 היכלות הללו יש גזנים הנקראים כוס  
 הנחומים שמהם מלחה' נחמה לכל  
 האכלים ובעלי צער' ולכל הראויים  
 לנחמה' ויש בהם גזנים הנקראים כוס  
 התרעלה שבהם פתנקס י' יתברך מאותם  
 שהם הגזנים וראויים לפנוי' ובמקומות  
 של היכלות הללו יש גזנים שבהם כמרה  
 מיני מלבושים יקרים שבהם מתלבשות  
 הנשמות הטהורות כשנכנסו להקביל פני  
 י' יתברך כל נשמה ונשמרה כפי המלבוש פני  
 הראוי לה כן ה' מתלבשת בהיכלות הללו  
 להקביל פני י' יתברך' ובמקומות של  
 היכלות הללו יש גזנים שבהם אדוקים כל  
 בעלי חכמ' להכנס ולהשיע פנימיו' וסתרם  
 עליונים וסראות וחיוניות וחלומות:

**ודניאל** איש חסודות באותם הגזנים  
 נקשר ועל זה נאמר ודניאל  
 הכין בכל חזון וחלומות' וכאלו ההיכלות  
 היה מסתכל במראות ואספקלריאות ומהם  
 השיגוהבין כל אורחן הענינים הגדולים  
 והפתרונים וכל אורחן המראות שהשיג  
 המפורשים בדניאל' וכמה ענינים גדולים  
 ונוראים יש בגזנים של היכלות נצח והוד'  
 שעדיין נעוררין עליהם כעיהו' ורע  
 כי יהוה צבאות שהוא סוד אופן היסין הוא  
 הנקרא

**נצח** בפסוק לך י' הגדולה והגבורה  
 והתפארת והנצח ותהוד' שהוא  
 הנצח שמעמיד חסדו לישראל כאומר  
 האפס לנצח חסדו' והוא מקום  
 שגזר גזרות טובות על ישראל בהדבק  
 בכתר עליון ואינו חזר בו לעולם' והוא  
 סידן שנאמר וגם נצח ישראל לא ישקר ולא  
 ינחם' ולפי שצדיקים ישראל חסדו הרבה  
 ולהתחזק במדרג' נצח' שהוא סוד היסין  
 שעומדת

שעומדת

חנה אחת כנען  
חנה נצח שיהיה  
חנה יחידות

שעומדת להכריע את השמאל ונקראת  
נצח לפי שהיא מנצחת מלחמות ישראל  
לפיכך הוצרך דוד המלך עליו השלום לומר  
בספר התולדות לפננצח מזמור לדוד בכל  
מקום שהוא מזכיר לפננצח הוא כנגד מרת  
נצח ובכל מקום שהוא מזכיר הודו לוי  
כי טוב הוא כנגד מרת הוד וסימן שבהם  
הנצח וההוד וצריך לעורר על ענין  
גדול ועמוק דע כי שלשת נרות יאירו  
מלך בן ההשגחה הנקראת עין הרחמים  
ונקראים חסד נצח ותפארת וכשאלו ג'  
נרות מאירין ומסתכלין בספירות אז כל  
העולם בשמחה ובצהלה ובשלמה ואין  
צרה ואין פגע דע כי הטובה משגחת על  
כל היצורים וכל העולמות כלם עומדין  
במלוי ובשלמות ולפעמים שהמדה  
הנקראת נצח ונקראת יי צבאות כשהיא  
עומדת במקומה למטר אפשר לגזור דין  
לטובה ולפעמים מתהפכת לעונש  
הכל כפי המעשה אבל אם עלתה מרת  
נצח דרך הצנור ונדבקה בנצח העליון  
אשר בעין הרחמים וכנצח הרצון בראש  
הכתר וגזרה גזרות טובות על ישראל אף  
על פי שאף כך חטאו ישראל ואינם ראוי  
לאותה הטובה אינה חוזרת בה והטעם  
לפי שכבר עלתה מרת הנצח למקום  
שאינו נקרא אדם והוא המקום הנקרא  
כתר וזהו סוד וגם נצח ישראל לא ישקר  
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם הטעם  
שהרי המדה הזאת עומדת במקום שאינו  
נכלל בכלל אדם ולפיכך כי לא אדם הוא  
אבל אם מרת נצח עומדת למטר בעקר  
תפארת אפשר להנחם שהרי במקום הנק'  
דמות כמראה אדם עליו מלמעלה הדבר  
עומד אבל במרום הכתר כי לא אדם הוא  
להנחם ולפי דרך זה התכוון כי  
הנצח עומד לרטיב ולעשור חסד עם  
ישראל ולפי דרך זה התכוון בכל  
מקום שתמצא לשון נצח בכתיב כי הוא  
המנצח איבי ישראל והוא עומד לימין

להטיב לישראל וכך הוא אומר נעמר  
בימינך נצח ואומר גם נצח לישראל  
ודע כי לך בתי דינים יש למעלה בסוד  
השם הנקרא נצח וכלן נקראים

**נצחים**

והם המהפכים בזכות  
ישראל ומנצחים כל  
העומדים לצד שמאל וכל המקטרגין  
ולפיכך אמר הכתוב כנגד הצד המקטרג  
של בכל לדור ודור רחוב לנצח נצחים  
אין עובר בה כלומר כל עת שבתי דינים  
של נצח נצחים בקיימם ומעלתם אין  
לצד המקטרג של סיוע בכל צד קיום אלא  
חרכין ודע כי לנגד המדה הזאת הנקראת  
נצח ונקראת לדוד צבאות עשה שלמה

**יכין**

המלך העמוד הימיני וקרא שמו  
והיועד סוד שני העמודים שהם  
יכין וכווע' ידע הייך פורחות  
הנשמות והרוחות והנשמות על ידי אל ה'  
אדני בשפע אלו שני עמודים וכה'  
עמודים שנים וגלות הכותרות אשר על  
ראש העמודים שמים והשכבות שמים  
לכסות את שתי גלות הכותרות אשר על  
ראש העמודים והנני המז עמודים שנים  
אלו הנצח והוד' וגלות הכותרות אשר  
על ראש העמודים שמים אלו הנג' ולר'  
גבורה והשכבות שמים לכסות את שתי  
גלות הכותרות אלו הנכמ' וב'נה'  
ודע כי על ידי אלו שני העמודים ועל ידי  
אל ה' הנשמות והרוחות והנפשו פורחות  
בסוד המשכתן ובצנורותן הנ' ובעמוד  
זה הנקרא יכין תבנה ותכוון עיר צ'ון  
ירושלם וסימן חכ'ין בטוב תד לענ'  
אלד' ים אם חכין ג' מלות שהם חכ'ין  
בטוב תד לענ' תדע הייך יי צבאות מכין  
ומשרת הטובה במדר' אל ה' להריק כל  
השפע והכרבה במדת ארנ' שהיא ריקנית  
כמו העני שאין לו כלום וסימן יקו המים  
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה  
היבשה ודע והתכוון כי תכנת כל  
הצורות והגולמים מסקום זה מקבלי צורה  
ותכנית

לב

ותכלית ההדבק האצילות בשם אדני וכל  
 האברים אשר באדם ממקום זה מקבלים  
 צורת תכונתם והסוד הוא עשך ויכול נק' .  
 ואחרי שהודענוך זה בשם הנק' יי' צבאות  
 הסתכל בשאר עניניו ומדוריו וסדריו  
 שכבר רמזנו אותם בשער זה תמצא כמה  
 כפתחות וכמה ענינים פנימיים עליונים  
 שאין ראוי לאומרם כפי' אלא ברמז וכבוד  
 אלד'ם הסתר דבר' . ואמר סוד יי'  
 ליראיו ובריתו להודיעם  
**ואחר שהודענוך כללים אלו**  
**במלר' יי'**  
 צבאות ראוי לנו לכאר עכשו סוד החתימה  
 על דרך הקדושה כסוד קדוש קדוש קדוש  
 יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו י' הנה אמר  
 הנביא עליו השלום ואראה את ה' יושב על  
 כסא רם ונשא' . הנה באמת בי השם  
 הנקרא אדני שהוא סוד הספיר האחרונה  
 הוא יושב על כסא וארבע חיות נושאות  
 אותו . שרפים עומדים מסעל לו כלומר  
 לשם אדני שהם שני בעלי שש כנפים  
 המשמשים ליי' צבאות שהוא שלש ספירו  
 תחתונות של ו' של שם יד'וד כמו שכבר  
 כתבנו למעלה ומבחו יבא להם שש כנפי'  
 וקרא זה אל זה ואמר קק' ק' קדוש ראשון  
 הוא סוד המסכת אצילות הקדש מן הכתר  
 העליון עד ספירת גדולה . קדוש שני  
 דווא סוד המסכת אצילות הקדש מן  
 החכמה עד ספירת גבורה . קדוש שלישי  
 הוא סוד המסכת אצילות הקדש מן הבליה  
 ועד ספירת תפארת . הרי נך שש ספירות  
 אמורות . שלש כנגד שלש שלש  
 משפיעות וזקדושה על שלש' . מה כתוב  
 בתריה אודו צבאות הרי שלש ספירות של  
 מהם אמורות שהם נצח והודו יסוד

יב' להן השפע מאת גדולה גבורה תפארת  
 מאת כתר חכמה בלינה . הרי תשע ספירות  
 נאמרות . ובמה הן מריקות ברכותיהן  
 ומשפיעות כחותיהן כספירה העשירית  
 הנקראת אדני הנקראת אר'ץ . והו סוד  
 שאמר בסוף הפסוק מלא כל הארץ כבודו  
 הנוה הודיענוך כסוד זה הפסוק בענין  
 הקדושה התאחדות עשרת הספירות ודרך  
 אצילות השפע משלש עליונות שהן כתר  
 חכמה בלינה לשלש אמצעיות שהן גדולה  
 גבורה תפארת לשלש תחתונות שהן נצח  
 הודו יסוד . והנה כל שפע אלו תשע  
 ספירות מריק בספירה עשירית שהיא אדני  
 ונקראת אר'ץ . והו שאמר מלא כל הארץ  
 כבודו . ידוע והאמן כי העונה קדושה  
 ומכין בדרך זה ביחוד היא ספירות חלקו  
 לחיים ואמרו פיו לרצון והוא בן העולם  
 הבא . וענין שנתיחדה הקדושה בפסוק  
 זה בסדר זה זהו פירוש קדוש כתר' קדוש  
 שני חכמה' קדוש שלישי בלינה' מה  
 כתיב בתריה אודו יסוד יודו הוא כולל  
 גדולה גבורה תפארת' מה כתיב בתריה  
 צבאות' . יסוד צבאות כולל נצח יסוד .  
 מה כתיב בתריה מלא כל הארץ כבודו  
 שהוא סוד הספירה העשירית הנקראת  
 אדני שהיא ארץ החיים שהיא אור החיים  
 זכך הוא אום להתהלך לפני אדני בארצות  
 החיים . ופסוק אחר אומר להתהלך  
 לפני אלדים בארץ החיים . ופירוש שני  
 הפסוקים הללו והארץ והאירה סכבודו .  
 וכן הויה אומר קדוש קדוש קדוש יודו  
 צבאות מלא כל הארץ כבודו . וכמו שה  
 לנו כי דיבסרה שרמזנו לך עכשו  
 בענין זה . והשם כרחמע  
 יורנו דרך האמת אמן :

סוד קדוש  
 קדוש קדוש

יי' צבאות  
 יי' צבאות  
 יי' צבאות

יהוד צבאות. אלדים צבאות. הוד.  
 בועז שחקים. עצם השמים. מקום  
 העצה. נצח. נצחים. יכין. אל  
 אמונה. רגל ימין. ואין  
 עול. רגל שמאל

שמעה תפלתי ידוד ושועתי האזינה אל דמעת  
 אל תחרש כי נר אנכי עמד  
 תושב ככל אבותי :

**השם החמשי**

משמות  
 הקדש  
 על דרך

המעלות הוא השם הנקרא ידוד יתברך.  
 דע והאמן כי שם ידוד ית' הוא רחמון  
 שכל הספירות עליונות ותחתונות נתאחדו  
 בו ומתאחדות בו מלמטה למעלה ובו הם  
 נשפעות מלמעלה למטה. זהו השם  
 העומד כדמיון נ"ף האילן וכל שאר שמות  
 הקדש הם כדמיון ענפי האילן וכלם  
 מתאחדים בו למעלה ולמטה ולשאר כל  
 הצדדי' והוא המיית' כל הספירות באותיותיו  
 ובו כל הנבראים כלם קיימים וכל המרכב'  
 שבעולם עליונות ותחתונות בו נסמכות  
 ואלין צופורו וכל סדרי עולם ויסודותיו  
 נבנינו עליו תלויים ואין דבר בכל העולם  
 כלם שאינו תלוי ומשוכלל בשם ידוד ית'.  
 וקודם שנכנס בבאורו יש לנו להודיעך עקר  
 שבו תמצא מנוחה ומרגוע לכמה ענינים.  
 דע כי השם הנכבד והנורא הזה שהו' ידוד

יתברך תמצאהו כתורה ככמה ענינים  
 ובכמה שמושים. דע כי לפעמים תמצאהו  
 בפני עצמו כרוב התורה כאמרו וידבר ידוד  
 ויאמר ידוד ושאר כמה ענינים כאלו.  
 ולפעמים תמצאהו שמתחבר לו שם אחר  
 משמות הקדש כאמרו אחר מעש' בראשית  
 אלה תולדות השמים והארץ בהבראו כיום  
 עשות יי' אלדים ארץ ושמים. ולא תמצא  
 ככל מעשה בראשית כי אם שם אלדים  
 לבד וכשהתחיל לדבר בשלמות דבריאר  
 בפרשת אלה תולדות השמים והארץ  
 בהבראם התחיל להזכיר ידוד אלדים.  
 וצריכים אנו להודיעך טעם זה. דע כי  
 בהיות ידוד יתברך משוכלל ומעוטס ומלא  
 מכל המדות ובו מתאחדות כל הספירות ובו  
 נשלמים ונגמרים כל הדברים וכל הנבראי'  
 כמו שהודענך לא הוצרך להזכירו במעש'  
 בראשית לפי שעדין לא היה העולם  
 וברואיו בשלמות ובגמר מעשה ולא היה  
 העולם על מלואו אלא כל הדברים היו  
 נעשים

אה אה  
 תמצא  
 בזה  
 נעשים

נעשים וכאמ' וכשנמרה בריאת העולם ונשתכללו כל הדברים ונגמרו כל הדברים בשלמות וכתיוקן שלם אוי הזכיר **יהוד אלים** שהם שני השמות מתאחדים זה עם זה כי אלים פעמים הרבה מתלבש בשם ארני ואז נקרא ארני ארני כמו שהודעתך ובראת אחד ידוד ארני שהוא סוד ידוד אלים אזי כל הדברים בשלמות נמורה ואף על פי שיש אלים שהוא סוד מורה הנבונה והדין כמו שאחזקל התחיל לבנות עולמו במדת הדין שנאמר בראשית ברא ארדי ראה שאינו מתקיים עמו ושהף עמו מרת רחמים שנאמ' כיום עשות ידוד אלים ארץ ושמים ואמת הדבר ויצוי ונכון אבל בא וראה ענינים גדולים ונפלאי הנה אמר הכתוב שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה בודאי הדבר הנקרא מי ברא אלה שהוא סוד יום אחד שהוא סוד הכינה וממנו עד יום השבת ששר ימים שבהם נעשו שמים וארץ וכל שאר הנבראים וכאמ' כי מלת מי למעלה מלת מי למטה ומלת מי בראת היא תחלת התלכשות שם אלים בסוד השם הנקרא ידוד ארני כי היא נכתבת במלת ידוד ונקראת בנקוד אלים בסוד ידוד ושתייהן סוד מי וסוד יום וכל הנחלים הולכים אל הים ומן המרה הזאת הנקראת מי והיא סוד התלכשות אלים בשם ידוד ממנה ירשה מרת הנבונה הדין והפחד ונקראת מרת הנבונה ארליס סמס' וכשתי אל המדת ירשה המדה הנקראת ארני שם ארליס ונתלכשת מלבושיה ואז נבר העולם בסוד ידוד ארני ואם תבין עקר זה תמצא שם ידוד אלים שניהם בסוד ידוד בצורת אותיותיו ידוד בצורת נקודות אלים נמצא שם זה פעיק סוד ידוד אלים שם מלא והסוד ידוד הוא האלים באמת ידוד בצורת האותיות הוא הארליס בצורת הנקוד' ולפי שנאמר בפסוק ידוד הוא

האלדים שריו פעמים כנגד צדק עליו וצדק תחתון והסוד יודעת היום והשבות אל לבך כי ידוד הוא האלדים בשמים כמעל ועל הארץ מתחת אין עוד בשמים כמעל זה צדק עליון ועל הארץ מתחת זה צדק תחתון ואם כן הכל רמזו בסוד ידוד ארני נמצאת למד כי כדת ארני בבריאת עולם לבשה מדת מי שהיא סוד הביטוי שהיא סוד ידוד בכתובה ונקוד ונברא העולם והנה מדת הצדק העליון הנקראת בנה ומדת הנבוא ושאר הספיר' השפיעו כחותם בשם ארני ונתלכש בשם ארליס וברא את העולם ההד בראשית ברא ארליס ולפי ששם ארליס לפעמים הוא חסר ולפעמים מלא הוצרך להזכירו בבריאת העולם בעוד שלא היר העולם במלואו ולא נגמרה כל צורת בריותיו אבל כשנגמרה בריאת העולם נזכר שם ידוד ארליס ארליס בעד שלא נגמרו כל הצורות יהוד בנמר כל הצורות לפי שהשם הנקרא ארליס אינו מלא ושלם כי אם בשם יהוד והסוד או כי ישום ארליס מלא אנכי יהוד הוא סוד ארליס כשתסיר משם ארליס שתי אותיות של שם יהוד שהם יה נשאר ארליס בסוד ארליס והלפיכך נברא העולם בשם ארליס וכשנשתכללו כל הדברים וכל היצורים כלם והיה העולם במלואו הוצרך להזכיר יהוד ארליס וזהו שאחזקל הזכיר שם מלא על עולם מלא ולפיכך כשנגמר מעשה בראשית התחיל להזכיר יהוד ארליס על מלואו של עולם ודע והאמן כי סוד היהוד כלו הוא סוד יהוד ארליס וסימן שמע ישראל יהוד ארליס יהוד אחי ולפיכך יש לך להבין בכל מקום שתמצא בתורה יהוד ארליס שהוא שם מלא וכל הדברים הנמצאים באותה פרשה שמזכיר בה יהוד ארליס הם נעשים ככל המדות הנגמרות במדת הדין ובמדת הרחמים כמו שתמצא בבריאת אדם הראשון ובידו

וכגורושו ובכל אורח העינים והמצא  
 שבאו כלן במדרג הדין ובמדת הרחמים  
 והכל בשלמות נמורה ברחמים ודין הכל  
 כפי הראוי בדין אמת \* ולפי עקר זה  
 אמרה תורה הצור תמים פעלו ופי' הפסוק  
 כך הוא הגזר הדין \* בהזקה אינו עושה  
 ובאכזריות אינו גוזר את הדין \* אלא  
 תמים פעלו כלומר הדין שגזר קודם לכן  
 בתיעוץ בשתי המדות חסד ודין \* והוא  
 תמים פעלו \* כי לשון תמים הוא סוד שני  
 דברים והוא כאלו אמר תאומים אלא כי  
 בלשון כבוד אמר על כל דברים של מעלה  
 לשון תמים \* ולמטה לשון תאומים \*  
 וכן הוא אומר והיו תאומים כלמטה ויהיו  
 יהיו תמים על ראשו \* למטה תאומים  
 למעלה תמים \* לפי שלמטה הם נראים  
 כשני דברים דבר והפכו כמסייע ומקטנת  
 אבל למעלה הכל כונה אחת בין המסייע  
 בין המקטנת שניהם כונה אחת יש להם \*  
 ואין שם שנאה או אהבה ואין שם משא  
 פנים אלא משפט אמת \* ולפיכך אמר  
 תמים פעלו בדין וברחמי' תיעוץ וגזר הדין  
 והוא סוד משפט אמת \* ומה שאמר כי  
 כל דרכיו משפט פיר' הכל לעין כל רואה  
 באמרו כי כל דרכיו משפט \* וכבר ידעת  
 כי המשפט הוא כלול בדין וברחמים כי  
 המשפט כנגד יעקב שהוא הקו האמצעי  
 שהוא הסתיים בין שני אהלים שהם  
 אברהם ויצחק \* אברהם כנגד החסד יצחק  
 כנגד הדין יעקב כרעו ביניהם איש השם  
 יושב אהלים \* והמשפט הוא כנגד יעקב  
 שואב מן החסד מצד אברהם ומן הדין  
 מצד יצחק \* וכן הוא אומר משפט  
 וצדקה ביעקב אתה עשית \* והנביא  
 אמר יסרני ידוד אך במשפט אל כאפך פן  
 תמעיטני \* ופירושו הפסוק יסרני ידוד  
 אך במשפט מה שאמר אך הלק כלו בחצי  
 דרך המשפט שהוא החסד כי המשפט  
 חציו דין וחציו חסד ולפיכך אמר במשפט  
 \* ואמר אחר כך אל באפך פן תמעיטני \*

גילת הסוד למעט חצי המשפט מצד האף  
 \* ולפיכך המשפט תלוי ביעקב שהוא אב  
 השנים עשר שבטים וידע צער גדול בניס  
 כשיגזור עליהם הקב"ה שיבקש עליהם  
 רחמים וצדקה \* והסוד ויגבה ידוד צבאות  
 במשפט סרה כתיב בתורה והאל הקדוש  
 נקדש בצדקה רוצה לומר כשיגבה המשפט  
 מניה הדין למדת אר' שהוא סוד החסד שב  
 והאל הקדוש נקדש בצדקה כלום כשגבה  
 ידוד צבאות במשפט באה מדת אל' שהיא  
 למעלה ועשתה צדקה ועבר המשפט וזוהו  
 סוד שאמרו המשפט כלול בחסד ודין ואומ'  
 משפט וצדקה ביעקב אתה עשית \*  
 והסוד הגדול צדק ומשפט מוכן כסאך כי  
 צדק פעמים שהוא דין לפי קבלתו בשפע  
 כאשר פירש כי צדק דין גדול בחזק \*  
 אבל בהשתרף עמו משפט אזי הכבא  
 מתכוין ברחמים \* ואם יגבה במשפט  
 ויגיע עד החסד והאמת אזי נעשה הכל  
 רחמים גדולי' והוא סוד יקדמו פניך מלשון  
 חרש ימינו כקדם ומלשון אשר נשבעת  
 לאבותינו מימי קדם \* ואם כן התכוונן בכל  
 מקום שחמצא בתורה ידוד אלד' \*  
 והבן כי מדת הרחמים מתלבשת עם מדרג  
 הדין וכל אחת מן המדות פועלת בשלמות  
 הן ידיו הן לרחמים \* והתכוונן עקר זה  
 ושמו עקר זה תמיד \* והסוד  
**תקיעת שופר**  
 תקיעת שופר פשוטה ידוד  
 תרועת שופר  
 אלד' \* תקיעת תרועה \* רחמים ודין \*  
 וסומן עלה אלד' בתרועה ידוד בקול  
 שופר \* ואומר ותקע'תם תרועה ונסעו  
 ובהקהיל את הקהל תקעו ולא תרועו \*  
 נמצאת למד כי סוד ידוד אלד' הוא סוד  
 שלמות הספירות כמדת הרחמים והדין  
 ונקראת שם מלא על עולם סלא \*  
 ולפעמי' תמצא שם ידוד מתאחד עם אלד'ני  
 בשני פנים \* פעמים מקדים ידוד ואחר  
 כך אלד'ני כמו שאמר הכתוב ידוד אלד'ני  
 חילו וישים רגלי כאילות \* ואומר האל  
 לג



לנו אל למושעור ולירוד אדני למור  
 הוצאות ואמר כי אליך ירוד ארני  
 עיני ובה כסיתי ויש לך לדעת כי  
 כשזכיר שני שמות הללו כאחד נשתנה  
 שם ירוד בקריאת נקוד ונקוד בנקוד ארס  
 ואף על פי שהוא כתוב ירוד נקרא בנקוד  
 ארדים וזהו רמז למדרג כינה שהיא  
 מתאחדת עם מדת מלכות הנקראת אדני  
 ועל ידי מתאחדת על ידי ירוד יתברך  
 ודע והבן כי ברחוב ירוד ארני כסוד זה  
 השפע יורד על הספירות כלן מראשועד  
 סוף מלמעלה למטה עד שמגיע שפע  
 הברכה והאצילות לשם ירוד ואז כל העולם  
 כלו מתברך ברכה שלמה וכשמזכיר  
 ארני בראשונה ואחריו ירוד כאמר ואמר  
 אברהם ארני ארדים מה תתן לי אדני  
 ארדים אתה החילות אדני ארדים אל  
 תשת עמך וכיוצא בזה דע והאמן כי הוא  
 סוד עליה ממטה למעלה ובהיות השם  
 הנזכר בשם ארני ירוד זהו סוד התעלות  
 הספירות והתאחדם אז בזו עד עלות הכונה  
 למקום החפץ כמי שיוצג ההאזנה ולהדבק  
 במקום האור העליון כי תשוקת שם ארני  
 היא להתעלות ולהתאחד בספירות בינה  
 הנקראת ירוד בנקוד ארדים ובהיות כתוב  
 ירוד הוא סוד שפע ביל היורד על הצנורה  
 ומגיע לשם ארני ואז כל העולם מתברך  
 והנה הודענוך כי ירוד ארני בכל מקום  
 שאתה מוצאם הם צדק עליון וצדק  
 תחתון שכינה עליה ושכינה  
 תתאה וכשאלו שתי הספירות מתאחדות  
 אזי כל העולם כלו במליו וכברכה וזהו סוד  
 יהיה ירוד אחד ושמו אחד ולפעמים  
 תמצא שם ירוד מתאחד עם אל כאמר  
 אל ירוד ויאר לנו והכונה כי כשהוא  
 מזכיר אל ירוד כל העולם נדון בחסד עליון  
 וברחמים גדולים ואין שם דין כלל ולא  
 מערער ולא משטיח והוא מורה קטיגוריא  
 אלא הכל בחסד וברחמים ואז כל סוד  
 הספירות כלן בשלמות דלורה ושמים

בשהרה והארץ בשמחה אורה כי אל  
 הו' חסד עליון וממנו נשפע החסד לאברהם  
 והסוד הוא שאמר באברהם ויקרא שם  
 בשם ירוד אל עולם כי אז קנה לחלקו  
 מדת החסד והחזיק בה ולפיכך אנו אומרים  
 בברכת מגן אברהם אל עליון גומל חסדים  
 טובים ואמר בריך אברהם לאל  
 עליון וזהו חסד ירוד הוא שם החמים ואף  
 על פי שיש בו קצת דין מכל מקום כרו  
 כלול ברחמים וכששם ירוד מתאחד עם  
 ארדים כאמר ירוד ארדים נמצא שם ירוד  
 יושב לדין והן את בריוותו במדת הרחמים  
 והדין כסוד ירוד ארדים איש איש כפי  
 הראוי אבל בתחבר החסד והרחמים  
 כסוד אלי ירוד אזי כל הספירות בשמחה  
 ובשלמות וכלן מקבלות חסד ורחמים  
 מלמעלה וזהו שאמר אל ירוד ויאר לנו  
 ותמצא בשלש עשרה סודות של רחמים  
 שהזכיר אלו שני השמות לכד והם ירוד  
 ירוד אל רהום ותמון ולפי שאלו השני  
 שמות הם כוללים חסד ורחמים הם נזכרים  
 בארבע מדות של רחמים החבוטן זה מאד  
 וכבר אל ברית כרותה לך מדור של  
 רחמים שאינן חזרות ריקם אך התבונן  
 כי אל ירוד הם כוללים החסד והרחמים  
 ועוד התבונן כי שם אל הוא כנגד אברהם  
 שהוא סוד מדת החסד ושם ירוד הוא  
 כנגד יעקב שהוא סוד הרחמי נמצא שהוא  
 כנגד יצחק שהוא ארדים והוא הפחד אינו  
 מצוי בזמן שזכיר בתורה אל ירוד  
 ולפיכך התבונן בכל מקום שתמצא בתורה  
 אלו שני השמות שהם אל ירוד שהם סוד  
 החסד והרחמים ולפעמים תמצא בתורה  
 שם ירוד מתחבר עם אל ועם ארדים כסוד  
 אל ארדים ירוד כמו שכתוב מזמור לאסף  
 אל ארדים ירוד דבר ויקרא ארץ ממזרח  
 שמש ועד מבוא וכמו שכתוב  
 בענין בני ראובן וגו' וצוי שבט מנשה אל  
 ארדים ירוד הוא יודע ודע כי בהתחבר  
 שלשת שמות הללו אזי בית דין של שלשה

69

ישוב על הכס ודין את העולם כפי הראוי  
 הן לטוב הן לעונש אם לחיים אם למות  
 כי אל הוא סוד החסד לראוין ארד'ם  
 הוא סוד הנסמול והעונש לראוין ידוד  
 הוא סוד משפט אמת לראוין אם כן  
 נמצאו שלשר שמורת הללו כוללים כל  
 המשפט והרחמים והדין והעד הגדול  
 שהרי כשעשו בני דאובן ובנו גו וחצי שבט  
 מנשה המזבח בעבר הידן ורצו כל ישראל  
 לעלור עליהם למלחמה וקודם שילחמו  
 עליהם שלחו להם אהיהם את פנחס ואר  
 אלעזר נשיאי ישראל לדבר אתם על עסקי  
 המזבח שבנו והם השיבו להם תשובה  
 בענין זה ואמרו אל אלדים ידוד אל אלדים  
 ידוד הוא יודע וישראל הוא ידע אם במרד  
 ואם במעל כיו אל תושיענו היו הזה לבנות  
 לנו מזבח לשוב מאחרי ידוד ידע כי  
 הוצרכו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט  
 מנשה להזכיר אלו שלשת השמות כאחד  
 אל אלדים ידוד בענין מוכרת הזכירו שם  
 אל שהוא שם החסד והזכירו שם אלדים  
 שהוא שם הדין והעונש והזכירו שם ידוד  
 שהוא דיין האמת מכריע בין אל ובין אדי  
 וכך אמרו אם עשינו מזבח זר לשם ידוד  
 ולכרון לכד ולא לעולה ולא לזבח השם ית'  
 ישפיע עלינו כרמרתיו וטוברתיו וחסדיו  
 במרת אל שה' העד היודע כונתנו במזבח  
 הזה ואם עשינו המזבח הזה מצד רשע  
 למרוד ולמעול כיו ובבית משכנו ולהיות  
 מזבח זה לנו לעולה ולזבח אלדים שהוא  
 העד והדין ובעל דין יפרע ממנו ויענישנו  
 על העבירה הגדולה הזאת ושם ידוד  
 שהוא הקו האמצעי המכריע הוא יכריע  
 הדין לפי הכונה שעשינו מזבח זה אם  
 לגמול טוב אם לעונש ולפיכך הוצרכו  
 להזכיר שלש שמות הללו שהם אל אלדים  
 ידוד שהם סוד הגדולה והנבונה  
 והתפארת וכן כתיבת עולם הזכיר  
 אסף כמזמור אל אלדים ידוד דבר ויקרא  
 ארץ כהיות ידוד יתברך מתלבש בכריאת

עולם שלשה מיני מלבושים מלבוש  
 הרחמים הגדולים מלבוש הדין הנמור  
 ומלבוש האמצעי ברחמי ודין והכל בסוד  
 בריאת הנברא כי יש מהן נברא ברחמים  
 ומהם בדין גמור ומהם בדין ורחמים  
 ולפי החכמה והחסד והרחמים והדין ביצירה  
 כך הו' הדרך בענין הנהגתו לברוא עולם  
 פעמים סתנה עמהם ברחמים גמורים  
 ופעמים בדין גמור ופעמים בדין ורחמים  
 והתבונן סוד שלשה ספרים נפתחים ברה  
 של צדיקים ורשעים ובינונים  
 שהם כנגד אל אלדים ידוד ולפיכך  
 התבונן בכל מקום שתמצא בתורה השם  
 המיוחד יתברך שהיא ידוד כשתמצאו  
 מחובר עם אל או עם אלדים או שלשתם  
 כאחד והרחבונן לסדר הדברים על סדר  
 הישר והנכונה ולפעמים תמצא שם  
 ידוד מחובר עם שם צבאות ואומר ידוד  
 צבאות וזה לא תמצאו בתורה אלא  
 בכיאים ובתובים כאמרו בכיאים כה אמר  
 ידוד צבאות ובכיאים בכמה מקומות  
 ידוד צבאות עמנו משגב לנו אלדי יקרא  
 מלה ידע כי כשהשם מתלבש עם השם  
 הנקרא צבאות אזי הוא נומר משפט ביר  
 דין של מעלה לטוב ולרע בכיאים  
 וכפי שיצא הדין בשלשת שמות שהם אל  
 אדים ידוד כך הו' נומר המשפט בתלבוש  
 כידוד צבאות וחסד ונברה ידוד צבאות  
 במשפט והנני רומז לך סוד גדול בפסוק  
 זה ידע כי בהיות בית דין של מעלה נומר  
 משפט על הנבראים אזי ידוד צבאות נומר  
 הדין על ידו ארני וחסד שופטים ושופטים  
 תתן לך בכל שעריך ושפט את העם משפ  
 צדק ואמר ובלכת החיות ילכו האופנים  
 אצלם וסוד החיות אליו הם סוד שופטים  
 וסוד אופנים אליו הם סוד שופטים והדין  
 נגמר על ידי צדק שהוא ארני וכשהשם  
 יתברך נומר הדין על ישראל והשם הנקרא  
 ידוד צבאות חסד שאין ישראל יכולין  
 לסמל אותו עונש דין אזי מעלה שם ידוד  
 צבאות

לה

מי אחר עומד ולמי אחר מתחנן וכאשר  
כפירה אחר מתכוון ובאיה שם אחר  
קורא ואז תהיה רצוי ומקובל לפני יי  
יתרד ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוים  
ואדם ואחר שהודיענוך אלו העקרים יש  
לנו למסוד בידך כלל גדול והוא זה

דע כי השם המיוחד הנקרא  
**ידוד** יתברך הוא השרש והעקר לכל  
שמותיו יתברך וכל הספירות העליונות כלן  
כלן נאחזין וכל הספירות העליונות כלן  
פדורות בו וכל מעלות העולם לסיניהם  
וכל המרכבות עליונות ותחתונות כלן  
נשואות בו וראויות והנקודות גם הם  
בשם זה הלויין וכל היצור והדבור הכל  
עומד בו יתברך וישתבח לעדי עד ולנצח  
נצחים ואליעלה בדתך כי אין הדברים  
שאמרנו לך עתה בעקר זה הם דברים  
שראו לקבל ולהאמינם ואין להם טעם  
אבל אלו הדברים קבלה ומסורת ויד עתה  
יש לנו בהם זיכות כידעו לתת לכל אחד  
מהם טעם וראיה מצד תורתנו התימרה  
כדמיון מפת נראה לעין ואה שהודיענוך  
זה יש לנו להכנס בכאור אותיות יד ויה  
כפי כונת הספר הזה כע"ה :

**סוד אות ראשונה של שם**

יה והיא נקודה משפיר ציורית אין  
לנבראים התבוננות בה כי נעלמה מעיני  
פל חי ואין לאדם רשות להרהר בה כי אם  
להאמין לבר אף על פי שלא יבין ולא ישגי  
ענינה ועצם אמתה וסוד אות של שם  
הוא הנקראת פליאות חכמה ועליה  
נאמר במפלא ממך אל תדרוש במבטרה  
מכך אל תחקור וגם היא נקרא תעלומות  
חכמה ועליר נאמר ונעלמה מעיני כל חי  
ומתעלומה זו נברא העולם ואות יוד  
זו נקראת רצון כאין גבול וגם היא נקראת  
מששברה ועליה אמר הכתוב סאר עסקן  
מששבותיך ועסק עמוק מימצאנו  
ירע והבן כי סוד יוד של שם המיוחד רומזת  
על

צבאור להפיק רצון ורחמים מלמעלה  
להקל צרות ישראל ומניח הדיון למדת אל  
שהיא מדת החסד ועושה צדקה עם ישראל  
ומטעם הצרור והעונש ואף על פי שאין  
ישראל ראויין עושה זה מצד הצדקה זהו  
שכתוב ויבנה ידוד צבאות במשפט והאל  
הקדוש נקדש בצדקה ולפיכך הנביאים  
היו מוכיחים ישראל בשם ידוד צבאור  
בענין עדים והתראה לטוב ולרע וכשנמר  
הדיון על ישראל אלמלא שנבה ידוד צבאות  
באותו נור דיון ומסר אורו ביד אל שהוא  
פד החסד העליון ולא נשתתיר משונאיהם  
של ישראל שרוד ופליט ושה והאל  
הקדוש נקדש בצדקה והוא שנאמר לך  
הצדקה ולנו כושת הפנים ואם כן  
התכונן בתורה בכל מקום שחמצא כתוב  
בו ידוד צבאות ולפעמים חמצא של שם  
שמות הללו בשמוק כמו שכתוב ידוד אלו  
צבאות השיבנו והאר פנדן ונוטעה ואומ  
ידוד אלוים צבאות שמעה תפלת האזינה  
אלדי יעקב סלה והכונה כזה כי מדת  
החסד והרחמים וכו' הדיון והפחד מתלבשו  
כל אחת ואחת כמקום ידוד במדת הנצח  
אלוים במדת ההוד צבאות לזה ולזה  
וארבע מדות אלו מלבישור ד' מלבושים  
לאל תי כי צבאות שלש שמות היא כולל  
צבאות ידוד וצבאות הכתיב ידוד  
אלוים צבאות נכללו בו חמש ספירות  
ידוד אלוים בספירות צבאות בספירות  
לצח והוד יסוד ומכלן מתלב אדני בגדי  
ישע או בגדי נקם כפי הדיון הראוי ואתה  
בני פקח עיניך והתבונן בכל מקל שחמצא  
בתורה שני שמות איונ' מתוכים זה אצל  
זה לאינו כונה הם מתחברי ואז תבין דרכי  
ידרכי התורה ועסקי סודותיה ותהיה רצוי  
ומקובל לפני ייתברך וברך זה כשתהיה  
מתפלל ומתחנן לפני פסוק מן התורה  
בתפלתך או מלת אחת שהיא רומזת דברי  
עליוני יש לך להבין דרך הפסוק או המלה  
שאתה מזכיר ולהתבונן בהם ולדעת לפני

על ספירה שנייה הנקראת חכמה אבל בענין הכתר אינו מורה זולתי בקוצו של יד שהוא מורה על הכתר בסוד הנקרא אין סוף

**סוד אות שניה**

סוד ה' הי"א סוד ה' הכינה הכלולה בלשון ונפה וכבינה נאחזים כל החיים וממנה כושכות כל הספירות שלפטה ממנה חיים כמו שגם היא מושכת משל מעלה ממנה וכל הענינים שלה מה שאפשר לנו לגלות נבאר אותם בעזרת השם בפירוש כינה בסוד יה ביאור מספיק

**סוד אות שלישית**

סוד ו' והיא כוללת וספירות במספר ו' שלש ספירות מחציו ולמעלה ושלש מחציו ולמטה וספירות מחציו ולמעלה הם הגדולה והגמורה והתפארת וספירות מחציו ולמטה הם נצח והוד ויסוד וכל אלו שש ספירות כלולות באות ואו' והנה אות ו' של שם היא עומדת במקום כל השם ועוד תראה עמוקות ופלאו באלו האותיות של שם בעה ויראו עיניך וישסה לבך

**סוד אות רביעית**

סוד ה' והיא סוד הספירה האחרונה הנקראת מלכות שהיא סוד יחוד ויתברך ובה תבנה ותכונן אמונת אמונת יחוד הבורא ולסוד ה' ולמטה הוא הפירוד והסוד נהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפד והיה לארבעה ראשים והם סוד ארבעה פחנות שכינה ואם כן נמצא שם יד' ויתברך מולל עשר הספירות בסדר נכון

**סוד שם ידוד יתברך**

על דרך כלל שמות הקדש דע כי כל שמותיו יתברך כלם נשואים וכלולים על השם המיוחד שהוא שם יד' ותכיד מהם כדמיון שרשים

ומהם כדמיון ענפים ומהם למעלה בראש טוף האילן והשם המיוחד יתברך ע"ס באמצע ונקרא קו האמצעי ושאר השמות כלולים בו מזה ומזה כדמיון ראש האילן ושרשיו וענפיו כיצד אות ראשונה של שם יד' ויתברך שהיא יד' והוכנת שני שמות קוצה של יד' הפונה למעלה רומז אל האור הנחל הקדכון עומק ההייה הקדמונית בעצם אמתו ונקרא אד' יד' שהוא הנקרא

**אין גבול**

ונקרא אין לפי רוב התעלמותו מכל הנמצאים עליונים ותחתונים שאין מי שיוכל להבין בו דבר ואם שואל עליו מה הוא תשובתו היא אין כלומר אין מי שיוכל לימר בו דבר ועל זה נאמר מקצה השמים ועד קצה אתה חרש אבל איך חרש מה למעלה מה למטה והוא סוד קוצו של יד' הקוץ העליון שהוא רמז העליון הנקרא אין הנשלל מכל ההשגות אין מי שיוכל לדעת בו דבר זולתי אמונת מציאותו ומציאותו איננו מושג לזולתו ולפיכך נקרא אד' בלשון מציאות ואותו המציאות הוא לבדו יודע אותו ולפיכך אמר לשון אד' יד' עם אלף כמו אקום אדע אבין אעשה אבא שתוא הדבר העומד בעצם אמתו ולפיכך הוא אומר אד' יד' כלומר אני לבדי הוא היודע מציאותי וזרו קוצו של יד' של שם ומטה שהוא נרמז בקוצו של יד' ואין לו אות מסוימת בפני עצמו לפי שאין מי שיוכל לשער אורו ולרא לדמותו ולא לציירו אפילו בצורת הוראת אות ידועה ולפי שנקרא אד' יד' בעוסק ראשית ההייה והוא הרחמים הגדולים הכופה כל בעלי דינים קשים נקרא אל' ועליו נאמר ואל מי תדמיון אל' כלו אפילו בצורת האותיות המורות על עצם ההייה אין לו דמיון אות ידועה להורו עליו זולתי מצד אות הכינה שהיא מורה שמעידה עליו והו ואל מי תדמיון אל' בכח הכינה הנקראת



אלה אלוה עם חזי שם ידוד שתואו וה' ותראה גדולות ונפלאות במזמור הללויה דללו אל בקדשו הללויה ברקיע עוזו ורמציא בראש רמזמור כולל סוד אל אלוהים אלוה והללו עם הללויה חזי השם המיוחד הללו אל בקדשו סוד אל עולר לכאן ולכאן כמו שרראה עתה הללויה ברקיע עוז השם האתרוג וה' ית נמצא אל באמצע ית מכאן אל באמצע וה' מכאן פעמי' עם ית והוא סוד אלוה ופעמים אל עם וה' והוא סוד אלוה ופעמים אל בפני עצמו ושלשרן כלולים בראש מזמור זה הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עוזו וסוד מזמור זה שאמר מכאן ואילך הללויה ועוד תראה נפלאות בו נמצאת למד אל אלוה כלם מתלבשים בשם המיוחד ולפעמים תמצא אלה בלי ואו ועוד תראה בו נפלאות בעת נמצאת למד כי בסוד ו' שהיא אות שלישית מאורתי' השם כלולים לו השמו' אל אלוהים אלוה אלה יהוה ידוד צבאות אלוהים צבאות אל חי ועכשו התבונן בגדולת השם הקדוש שהוא יסוד ושרש לכל השמר כ' ש לשאר כל הכננין הכננין על השמות וכ' ש לשאר כל כנני הכננין וכ' ש לשאר משפחות האדמה הנשואות על הלשונות

**סוד אות רביעית של שם ית**

הוא סוד אות ה' האחרונה שהיא סוד המלכות' שהיא סוד השלטנות שהיא סוד השכינה שהיא סוד חכמ' אחרונה שהיא סוד השם נקרא אדני כי השם הזה כמו שהודיענוך הוא סוד שלמות היחוד והיא אבן ישראל המושכת להם כל מיני מעדנים וטובות וגדולה והצלח וגאולה והיא הדרה עם ישראל תמיד ואפילו בגלותם כאשר יושן לי מקדשו ושכנתי בתוכם ולמעלה מסך לסוף שמנה ספירות יש אבן אחרת יקרה בפנינום והיא המקפת המוכבת על שבע

ספירות שלטמה ממנה ולפיכך נקראת סוחרת מלשון הקפת סביב כי תרגו סביב סחור סחור ולפי שהאבן היא הספירה השמינית הנקראת בינה יושבת למעלה למעלה והיא סוכבת ומקפת על הכל נקראת סוחרת והאבן השנית התחונה שהיא סוד השכינה הדרה עם ישראל תמיד היא נקראת ד' והיא דירה נאה ולפיכך שתי אבנים הללו עליונה ותחתונה נקראת ד' וסוחרת העליונה סוחרת לפי שהיא מקפת על שבעה ספירות והתחתונה ד' לפי שהיא דרה עם ישראל תמיד ועל זה היו שתי אבני האפוד אבני זכרון לכני ישראל והיו ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששה משמותם על האבן הראויה ואת שמות הששה הנותר' על האבן השנית כתולדות ששה משמותם הזוכים לכבוד השכינה בעולם הזה שהיא ד' והזוכים לכבוד השכינה שהיא סוד ד' יזכו לכבוד האבן השנית השלמה הנקראת סוחרת שהיא סוד העולם הבא כתולדותם כפי התולדות שנילדו אדם מעשים טובים אם מעשים רעים אם טוב ואם רע אם מעט ואם הרבה ולפי שאלו שתי המדות נקראות שתי אבנים בהשואה זכ הז' סוד שתי הרוין של שם ידוד יתברך האבן הנקראת סוחרת סוד הראשונה של שם ידוד יתברך והאבן הנקראת ד' היא סוד האחרונה של שם ידוד יתברך ולפיכך נקראות שתי לו המדות בשם אחד פעמים הרבה הראשונה של שם שהיא סוד האבן הנקראת סוחרת נקראת צדק עליון ד' אחרונה של שם שהיא סוד האבן הנקראת ד' נקראת צדק תחתון ועליהם אמרה תורה צדק צדק תרוף בלוסר הוי רודף צדק תחתון שהוא סוד שבינה כוי שתוכה לצדק עליון שהוא סוד חיי העולם הבא והסוד רודף צדקה וחסדי ומצא חיים צדקה וכבוד וגם אלו שתי המדות נקראת אלוהים

אלדים \* ה' ראשונה של שם שהיא  
 העליונה נכתבת יד וד ונקראת אלדי בסד  
 יחוד \* ה' אחרונה של שם נכתבת אלדים  
 ונקראת אלדים ועל שתיים אמרה תורה  
 יודו הוא האלדים יודו הוא האלדים שתי  
 פעמים ראשון כנגד ה' ראשונה \* אחרון  
 כנגד ה' אחרונה ומימן שתי אלו ההיין  
 אדני יודו חילי \* או יודו אדני ככל מקום  
 שנזכר בתורה כגון יודו אדני וכמו שכתוב  
 אדני יודו במה אדע כי אירשנה \* נמצא  
 למד כי סוד אות רבעית של שם שהיא  
 אות הא היא הכוללת כל הספירות של  
 מעלה היסנה \* ונקרא אות ה' שהיא  
 אחרונה של שם בשם אדני לפי שהיא  
 ארון כל הארץ \*

**ואחר**

שהורענון כל לו העקרים  
 הגדולים התבונן ודע כי  
 השם הגדול הנכבד והנורא שהוא ידוד  
 יתכרך הוא השם הכולל כל השמות כלן  
 ככל שמות הקדש הנזכרים בתורה ואין  
 לך שם מכל שמותיו הקדושים שאינו כלול  
 בשם יודו ית \* ואחר שזרעת הדבר  
 הגדול הזה יש לך להבין כשה אתה צריך  
 להתבונן ולהזהר בעת שאת מזכירו שתדע  
 כי בעת שאתה מזכירו אתה נושא על פיך  
 כל שמותיו הקדושים וכאילו אתה סובל  
 על פיך ועל לשונך השם יתברך וכל שמותיו  
 הקדושים והעולם ומלואו וכשהדע זה  
 תכין סוד לא תשא את שם יודו אלדיך  
 לשוא \* כי היאך בריה שפלה ונקלה תהיה  
 נושא על לשונה ה' הגדול ית שכל צבאות  
 מעלה ומטה נושאים בו וכל שכן לעשותו  
 גרזן לחתוך בו \* אבל בשאתה מזכיר ה'  
 ית ראו לך לשכחו ולרוממו כאמרו כי  
 שם ידוד אקרא תבו גודל לאלדינו \*  
 שתדע לך כי בשעה שאדם מזכיר יודו ית  
 ומניע אותיותיו בתנועת הלשון אזי הוא  
 מרעיש את העולמות למעלה למעלה  
 ומתקוממים כל צבאות מלאכי מעלה  
 ושואלים אלו לאלו ואומרים למה העולם

הצנורות ומרק ברכה לכל בני העולם \*  
**ואחר** שהודענוך כל אלו העקרים  
 יש לנו לחזור ולהודיעך  
 כיצר השם הגדול והקדוש ידוד ית הוא  
 המנהיג את כל העולם כנחו הגדול והיאך  
 כל השמות הקדושים מתאחזין בו והיאך  
 שאר הכנויין אשר בתורה כגון רתו ותנון  
 ודומיהן הן כדמיון מלבושים שהמלך  
 מתלבש בהן \* ואותן המלבושים אינן  
 חלק מעצם המלך ממש \* אבל הם כדמיון  
 כלים ומלבושים שהמלך מתלבש ומזדיין  
 בהם \* פעם מתלבש בגדי פאר ומלכות  
 בהיות המלך בנחת בהשקט ובכסחה וכל  
 ארצות מלכותו בשלום אין שטן ואין פגע  
 רע \* אז המלך שסח עם עבדיו ולובש  
 בגדים נאים ומזדיין במיני תכשיטין \*  
 ולובש בגדי עדי \* לפעמים המלך יש לו  
 צער מלחמות מכמה צדק ושודדין ובחזין  
 ארצו שבאין להשחית מלכותו \* אז  
 המלך לובש בגדים אחרי שריונות וכובע  
 מגנים חרבות וקשתות וכל עבדיו בחפז  
 עדי שיעבור זעם או עדי שיקח המלך נקם  
 מצורריו ואיבינו ויגמור חפצו בהן ולפעמי  
 א 10 ז המלך

המלכות  
 של השם המלך ית

המלך יושב בביתו ואינו עמו מכל חילו  
 פרטיו כי אם אנשי ביתו לבד יאזינו ובניו  
 ואשתו הקרובים יאליו ואז המלך מסיר  
 מעיו קצת המלבושים שהיה לובש בעוד  
 ש יושריו ועבדיו עמו ונשאר המלך  
 עם בני ביתו וכולן רואים אותו וצורתו יותר  
 בשונה ממה שהיתה עם רוב המלבושים  
 וכמה לענין הוא עושה עמה ואינו מסתתר  
 בפניהם כמו שהיה מתכסה במלבושיו  
 בפני ההמון: לפי שבני ביתו חשובים  
 עליו כאחד מאבריו ואינו חושש להסיר  
 בפניהם קצת מלבושיו וכלי ולפעמים  
 המלך מתיחד מכל בני הבית ולא  
 נשאר עמו מכל אנשי ביתו כי אם המלכה  
 לבד ואין המלך מתבייש להסיר בגדיו  
 בפני המלכה כמו שהיה עושה בפני שאר  
 בני ביתו

**ואחר**

הקדמה זו הנני מכאר  
 דע כי שם ידוד ית' הוא  
 מתלבש ומתפאר בשמו הקדש וכל שמות  
 הקדש כלי מתאחזין באמתת זה השם ית'  
 וכל אחד מהם מורה ענין מיוחד בפני  
 עצמו כיצד כשהשם ית' רוצה לרחם  
 על עולמו ולחוס עליהן אזי הוא מתלבש  
 מלבוש החסד והחמלה ואז השם  
 דגדולו שהיה ידוד מוציא דגל החסד  
 והרחמים וחוקק באותו דגל שם אל וסימן  
 איש על דגלו באותות וכשהשם ית'  
 מוציא דגל זה אז מטיב ומרחם וחינן על  
 בריותיו והוא שמה עמהם והוא סוד  
 יהי כבוד ידוד לעולם ישמה ידוד כמעשיו  
 והסוד כשם ידוד אל עולם ואז הוא  
 לובש ומתפאר מלבושים וחוקקים במדת  
 אל והסוד אל מלך יושב על כסא רחמים  
 והוא סוד יי אל רחום וחנון והסוד כי  
 אל רחום יי אלקים וסימן כי אל גדול  
 יי ומלך גדול על כל אלקים אלקים  
 מדת הדין כלומר מדת החסד גדולה מסד  
 הדין ומכאן תכין סוד והאלדים נכרח  
 את אברהם כי האלדים שהוא מדת הדין

נתן הנס והדגל ביד אברהם שהיה סו  
 מדת אל שהוא סוד מדת החסד והוא  
 לשון נטה את אברהם מישון דרומו נס  
 על העמים והוא סוד ארדי אברהם ארדי  
 יצחק ולא אמר ואלרדי יצחק לפי שמדת  
 הדין כבושה תחת מדת החסד לפי שהדגל  
 של יצחק שהוא מדת אלקים מסור ביד  
 אברהם שהוא סוד מדת אל וכשהשם ית'  
 כועס על בני העולם מצד מעשיה הרעים  
 אזי מוציא כלי זעמו וחוקק על דגל כלי  
 הזעם צורת שם אלקים ואז משלם הדין  
 ומקבל נקמה מבני העולם ומענישן על  
 רוע מעשיהם כשהחוקק בדגלו של ידוד  
 צורת שם אלקים והסוד יקום אלקים יפוצו  
 אויביו והוא סוד שאמר קומה יי ופוצו  
 אויבך ויגוסו משנאיך מפניך ואם  
 חקשה ותאמר היאך אמר בפסוק זה ידוד  
 ובפסוק זה אלקים הלא ידעת כי כל  
 השמות תלויים בשם ידוד והוא מתלבש  
 בהם וכשאמר קומה ידוד ופוצו אויבך  
 הוא כאילו אמר קומה ידוד והוא כלי  
 מלחמה והדגל שחוקק בו שם אלקים והוא  
 סוד יקום אלקים יפוצו אויביו ויגוסו משנאי  
 מפני וכשהשם ית' מוציא דגל שחוקק  
 עליו אלקים אזי מתלבש בגדי נקם והסוד  
 מי זה באמארו חמוץ בגדי מבצרה ואומר  
 וילבש בגדי נקם תלבושת ויעט כמעיל  
 קנאה וכשהשם ית' מביא בני העוונם  
 במשפט מתלבש בכנפים סמועיים בדן  
 ורחמים ומוציא דגל שהכל תלוי בו וחוקק  
 עליו שם ידוד יתברך ואינו לובש לא בגדי  
 רחמים גמורים ולא בגדי דין גמורי שאינו  
 דן את בריותיו כמד הדין גמורה ולא במדת  
 רחמים גמורה אלא במדת הדין מעורבת  
 עם מדת רחמים ועכ"ל מדת רחמים מרובה  
 מסדת הדין והסוד ארך אפיו רב חסד וא"ל  
 רב חסד מטה כלפי הסד ומאחר שאמר  
 רב חסד משמע שיש בו קצת דין שאם  
 כלו חסד מדוע צריך לומר רב חסד מה רבו  
 לרוב אולמעוט אלא ארך אפיו רב

חסד



ככל התור וממנה חבין כמה דברי סתומי  
ותתומים ואחר שידעת זה דע מה  
שכבר אזל ששמור הקדש אסור למתקן  
אבל שאר הכניין מותר למתקן כגון רחים  
וחנוק חסד סולח ופיוצא בהם והנני  
מאיר עיניך בעת

**דע**

כי שמו הקדש שאינן נמחקים  
כגון ארזי אלדס לאלהיה  
שד"י וכיוצא בהם הם ארוקים בשם ידוד  
ית והם קרובים לו ואותם השמות כדמיון  
של שלח שהשנים העליונים ארוקים בהם  
ושאר הכניין שהם נמחקים כגון רחים  
וחנוק וחסיד וסולח ודומיהן הם כדמיון  
כלים לשמות הקדש ואילו הכנייים הם  
משענת לשבעים אומות אשר הם תחת  
משלח שבעים שרים וכמו שהשנים  
ארוקים בשאר שמות הקדש מלבד ארזי  
ידוד כך האומות של ארזים השנים  
ארוקים ככנייים הנמשכים אחר שמור  
הקדש ואחר שידעת זה דע כי שאר  
הכנייים הנמחקים כגון רחים וחנוק וכיוצא  
בהם הם כמו כלים לשמות הקדש שאסור  
למתקן ובהן פועלים שמור הקדש פעולתם

**השם**

כיצד כגון המנונה  
על דגל רחמד  
שהוא אל' הנה הכניין שהן שמשו  
החילוי וצבאותיו הם גדול רחום וחנו  
הס"ז ארץ אפי' רב חסד קדוש חסיד סולח  
חנושא כלי המלחמה  
שחקוק על דגלו דין  
הוא אלדים והכניין שהם שמשו  
וחילוי וצבאותיו הם ארזי שופט  
דיין וחזק ככ"י איש מלחמה גבור פוקד  
עון משלם גמול

**והשם**

שהוא ממונה על המשפט  
שהוא כלול ברחמים ודין  
חקוק על דגלו ידוד ית' שהכולל משניה  
והכנייים שהם צרת חילוי וצבאותיו הם  
נר"א נישא עון עובר על פשע אמון מר"ג  
ר"ם נושא חסד שוכן ער וקדוש

חסד ואמת ופירוש הפסוק כך הוא  
כשהאדם חוטא אין השם נפרע ממנו מיד  
אלא מאריך אפים ומסתין אולי יחזור  
בתשובה לא חזר בתשובה דנין אותו  
כפי מעשיו והלפני שדנין אותו ברב חסד  
דנין אותו ומטה כלפי חסד אם ימצאו לו  
זכות מעט ואם לא מצאו לו זכות נוספת  
דינו על הטא' והנה סוד רב חסד ואכר"ל  
כלומר ארץ אפים בתהילה ורב חסד  
כשעה שדנין את האדם וזאת כשגומרין  
דינו אפילו לעונש כלומר באמת בלא עליו  
העונש מצד הדין הישר והנה שאמרו  
ברוך דין האמת ואומר אל אמונה ואין  
על' הנה הודיענוך שכל זה כי כשהשם  
יתברך דן את בריותיו הוא דן אותם במדת  
רחמים מקורבת עם מדת הדין ורובו של  
משפט חסד ומעוט דין והנה סוד רב חסד  
וכשהוא ית' שופט את העולם לפעמים  
נקרא משפט ידוד ולפעמים נקרא משפט  
אלדים והכל כפי הדין שיוצא כיצד  
אמר הכתוב מי י' שופטנו ואומר יסרני י'  
אך במשפט ואומר ידוד במשפט יבא חרי  
המשפט סמ"ך לידוד יתברך ולפעמים  
נקרא המשפט בשם אלדים כאמרו בקום  
למשפט אלדים ואומר כי אלדים שופט  
זה ישפיל וזה ירים ואומר כי כל מעשה  
האלדים יבא במשפט והסוד הזה כפי  
פסק הדין כך נקראת השם כגמר הדין  
והמשפט אם המשפט יוצא לרחמי' נקרא  
ידוד ואם המשפט יוצא לדין נקרא אלדים  
וכפי דרך זה התכוון בכל מקום שאתה  
מוצא בתורה שהשם הגדול שהוא ידוד  
יתברך נקרא בארז מן השמ"ל או באחד מן  
הכניין לא ידוד צד אותו השם או אותו  
הכניי נוטה אם לחסד אם לרחמים אם  
למשפט אם לעונש ובאיה מדה הוא בא  
עם בריותיו וכשהוא נקרא באחד מן  
השמ"ל או באחד מן הכניין אז חבין כי  
שם ידוד הוא מתלבש בנדים ידועים כפי  
השעה הראויה ושמור עקר זה חסיד

**ואחר**

שהודענוך זה צריכים אנו להודיעך הטעם למה אלו הכנויים מיוחדים לשם אל ולמה אל מיוחדים לשם אלדים ולמה אלו מיוחדים לשם יד' די תברך. ומת היא פעולת כל כנו וכוני ומאיה דבר אותו הכנוי נמשך ככר הודענוך כי השם הגדול שהוא עקר הכל הוא שם יד' ד ית' ובו כלולים עליוני ותחתונים ובו נקשרים כל שמות הקדש כמו שהודענוך וגם בו נקשרים ואחריו נמשכים כל שאר הכנויים כמו שהודענוך בראש הספר ואם כן צריך אתה לדעת בזמן שהוא ית' נקרא באחד מן השמיות כגון אל אלדים אלוה שדי צבאות וכיוצא בהם באינו מדרה הוא עומד לו באיזרה מלבוש הוא מתלבש וכשהוא נקרא בשם א צריך אתה לדעת מי הם מחנותיו וצבאותיו וכן בשם אלדים וכן בשאר כל שמות הקדש של אחד ואחד על דגלו וצבאו ופקודיו וכדרך זה תבין כי כל השמו' והכנויים כלן תלויין בשם יד' ד ית' ואחר שתדע זה התבונן כי בשעה ששם יד' ד ית' נקרא רחוק איזה שלטון משלטנו הכנויים הוא עומד וכן תנון וכן שופט וכן אדיר או דיין ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מה היא מרת רחום או מה היא מרת חנון או מרה היא מרת שופט ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מאיזה מקום ומאיה מקור נמשכין כל הכנויים כל כנוי וכוני לפי מינו וכשתבין זה אז יראו עיניך וישמח לבך וידע ותשכל מן מוצא דבר מאיזה מקום יוצא כנוי רחום או מאיזה מקור יוצ' הכנוי הנקרא חנון או מאיזה מקור יוצא הכנוי הנקרא נושא עון וכן כלם ואחר שידעת זה תצטרך לדעת כיצד הכנויים קשורים בשם יד' ד ית' וכאיה מקום מן השם קשור אותו הכנוי וכשתתבונן עינים אלו תבין מה היא המדה הנקרא אל ומאיה מקום יצאה ומה היא המדה

**ואחר**

הנקראת ארץ ושאר כל משפטיהן שתבין זה תדע מי הם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקראת אל ומי הם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקראת ארץ וכן כל מדה ומה ופשתבין זה תבין פעולת כל מדה ומדה וכמו כן צריך אתה לדעת ולהתבונן היאך אלו המדות מתעברות זו בזו ויש לך להתבונן היאך הכנויים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יד' ד ית' וכשתבין זה תבין כי כל התורה היא כמו פירוש לשם יד' ד יתברך ותבין סוד תור' דוד' באם תור' יד' ד יתברך ולפי דרך זה תמצא כי שם יד' ד יתברך לפעמים בכנוי זה ולפעמים בכנוי זה והכל כפי המדה שהוא מנהיג בה ארץ עולמו כמו שתמצא כתוב חנון ורחום יד' ד יתברך וכן תבין זה תבין היאך העולם וכל בריותיו כלם תלויים בשם יד' ד ית' ואין דבר בעולם יכול להתקיי' כי אם בשמו הגדול יתברך ואז תדע ותבין קצת גדולתו ועצמו ומשלטתו של מלך מלכי המלכי הקדש ברו' הוא ותבין שאינה בריה שפלה קלה וכוזיה לפי גדולת תמיס דעות יתברך ויתעלה שמו וזכרו

**דע**

כי קשר כל המרכבות וכל המערכות וכל צבאו העולם תלויין בג' שמות ואלו השלשה שמות השנים מהם תלוין בשם יד' ד ית' והשני שהם תלויים בשם יד' ד ית' נקראים אל אלדים אל מלמן יד' ד ית' נקראים אל נמצא כל העולם ובריותיו תלויים באו הג' שמות אל אלדים יד' ד ית' אל מימין ארדם משמאל יד' ד ית' באמצע וזהו סוד ראיתי את יד' ד ית' יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וסוד השמי' שבפסוק הזה הם שני שמות א' אד' הנקראים שמלם חתו סוד עדי ד' ית' נגד די שליטין שמלם בכל ארע' וזהו סוד היושבי בשמים אלו שבימין הם צבאות השם הנקרא

לם

הנקרא אל' אלו שבשמאל הם צבאור  
השם הנקרא אלד' ועל מי כלם נשואי  
על שם ידוד יחברך וזהו שאמר וכל צבא  
חשמים עומדים עליו ממינו ומשמארו  
וזהו סוד מימינים לזכות בסוד שם אל'  
ומשמאולים רחובה בסוד שם אלד'ים  
כי מדת אל' לרחמים ולזכות ומדת אלד'ים  
לדין ולחובה ולפיכך תמצא סדר שלשת  
שמות אלו שבהם קשר כל העולמות כלם  
בפסוק אחד באמרם מזמור לאסף לאד'ים  
ידוד דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש ועד  
מבואו ובענין כני ראוכן וכני נד כשננו  
המזכה כתוב אל אלד'ים ידוד הוא יודע  
וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל אל  
יושיענו היום הזה וסוד שהוצרכו להזכיר  
אלו ג' שמות הוא שאמרו הרי אנו מקבלי  
עלינו גזר דין של בך שהוא אל אד'ים ידוד  
שבהם כל מדות השם כלולות להסד ולדין  
לטוב ולרע ואם כונתנו היתה לטובה  
ישפטנו ידוד בסוד אל' ואם כונתנו היתה  
לרעה ידיננו ידוד במדת אלד'ים וזהו  
סוד שאמרו אל אלד'ים ידוד הוא יודע  
ושמור זה העקר הגדול

ואחר

שהודענוך זה צריכים אנו  
להכנס לפרש סוד לכנויים  
הרמזי בראש מרכב יחזקאל ויהי בשלשים  
שנה שהם סוד שלשי' כנויים שהם סומכי  
המרכבה ובהם יי'ת' דן את כל בריותיו  
לטוב ולהפכו לגמול טוב או לעונש לחיים  
או למות והכל כפי שהעולם ראוי ואעפי  
שמשפטיו ית' כלם נוטים לרחמים עכף  
בנמר דין אינו מניח ואינו מוותר כלום  
ואעפי שהוא סאריץ אפוסמתין בסוף הכל  
גומר הדין וזהו שאחזקל כל מאן דאמר  
רחמנא ורחן הוא ליתרון מעוה אריא  
סאריץ אפיה וגבי דיליה ולפיכך תצטרך  
לדעת כי כל אחד מאלו השלושה שמות  
שהם אל אלד'ים ידוד הוא פועל פעולת  
המיוחדת לו וכל אחד מהם נושא תשעה  
כנויים ועם כל אחד מהם נגמרים לעשרו

אחד ואחד מהם או מאיזה משפחה הוא \*  
 וקודם שנכנס בבאר צרכי אנו להודיעך  
 כי השם הגדול שם ידוד ית' הוא השם  
 המיוחד ולמך נקרא שמו מיוחד שהוא  
 מיוחד לישראל לבד ואין לשאר האומות  
 חלק בו אבל השמים של שאר האומות  
 דבקים בשאר שמות הקדש ובכנענים שהם  
 נדמיין כנפים וכדמיון מלבוש לשם ידוד  
 ית' וכאותן הכנעניין והמלבושי מתאחות  
 שרי האומות ומהם נזונים שבעים שרים  
 אבל אין אחד מכל שרי האומות נוגע  
 בשם ידוד ית' כי אם בשאר השמות  
 ובכנעניים ובמלבושים שלו \* אבל שם  
 ידוד יתבר' לבדו מיוחד לישראל וזהו סוד  
 ובך כהר ידוד להיות לולעם מגולה מכל  
 העמים אשר על פני האדמה \* וזהו סוד  
 כי חלק ידוד עמו \* וזה ידוד נקרא על  
 ישראל לבד ואין לשאר האומות חלק בו \*  
 וזהו שאמר כל העמים ילכו איש בשם  
 אדוני ואנחנו נלך בשם ידוד אלוינו לעולם  
 ועד \* וזהו שאמר וראו כל עמי הארץ כי  
 שם ידוד נקרא עליך ויראומך \* והסוד  
 הגדול יהושע עה גלהו כשהרג אנשי העי  
 בישראל רבון העולם הרי שם ידוד מיוחד  
 לישראל לבד ואם יכרתו האומות שם  
 ישראל מה תעשה לשם הגדול וזהו סוד  
 כי שם נקרא על עירך ועל עמך \* ואם  
 תשאל מהו זה שאמר על עירך ועל עמך \*  
 דע כי השרים העליונים יש להם למטה  
 שני חלקים חלק א' בארץ באותו מקום  
 שאותו השם מושל וחלק אחד מן האומות  
 אותה האומה השוכנת באותו המקום \*  
 נמצא כל שר משבעים שרים יש לו חלק  
 ידוע בארץ וחלק ידוע באומות \* זהו סוד ע'  
 משפחות בני נח שכתוב בסוף כל הפרשה  
 אלה משפחות בני נח לתולדותם כגניהם  
 ומאלה נפרדו הגוים בארץ ארץ המכול \*  
 וסוד נפרדו הוא ענין הפלגה שבזמן הפלג'  
 נפרדו כל הגוים לרשונותם בארצותם  
 באזכרו ושה' פיצ ידוד על פני כל הארץ

ובאותו הזמן של הלגה נתיחדה כל אומה  
 ואומה לשר שלה כאומרו ושר מלכו פרס \*  
 והנה שר יון בא \* ובאותו הזמן לקח כל  
 שר חלקו מן הארץ ומן האומות והשם  
 ית' לקח חלקו מן הארץ ירושלים \* ומכני  
 האדם את ישראל כאמרו בהנחל עליון  
 גוים בהפרידו בני אדם \* ואמר כי חלק  
 ידוד עמו \* ולפי היות חלק שם ידוד מן  
 הארץ ירושלים וחלקו מן האומות ישראל  
 נקרא שם ידוד על ירושלים וזהו סוד כי שםך  
 נקרא על עירך ועל עמך \* ואת והכתיב  
 כי כהר ידוד מציון מציון ולא בירושלים \*  
 דע כי ההחלטה שידור שכונת לשכונ  
 בירושלים על ציון היתה שנאמר ברוך ידוד  
 מציון שוכן ירושלים \* ואמר מציון מכלל  
 יופי אלוים הופיע השם לשכונ בירושלים \*  
 הרי לך ידוע סוד שם ידוד ית' שה' מיוחד  
 לישראל וזהו סוד כי לא ימוש ידוד את  
 עמו כעביר שמו הגדול \* כלומר אע"פ  
 שישראל אינם כל כך צדיקים לא ימוש  
 ידוד את עמו \* ומה טעם \* לפי שהם  
 חלק שמו הגדול \* וכפי ששמו הגדול אינו  
 יכול לשתנות כך ישראל אין להם כלית  
 וזהו סוד אנו ידוד לא שניתו ואחם בני  
 יעקב לא כליתם \*

**ואחר**

שידעת זה אודיעך כפירו'  
 המשל שהזכרתי למעלה  
 דע כשהשם ית' מתראה בפני האנו הוא  
 כדמיון המלך העומד לפני השרים ולפני  
 כל עבדיו שהו עומד מלבוש לבושי מלכו  
 או לבושי מלחמה כמו שהודענו למעלה  
 ואינו נראה לפניהם זולתי במלבושיו  
 ומכסימו \* ולפיכך אין השם נראה כלל  
 לאנו העולם לפי שרב הכנעניין והמלבושי  
 מכסין אותו ומעלימין אותו מהם \* וכשהש  
 ית' עומד עם קהל ישראל הרי הוא עומד  
 עמהם כמלך עם בני ביתו ומסיר ממנו  
 קצת הלבוש \* כמו שדרך המלך להסיר קצת  
 מלבושיו בהיותו עומד עם בני ביתו \* וזהו  
 סוד שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך  
 את

את פני יי' אלודך ואחול כשם שהוא בא  
 לראות כך הוא בא לראות יי' סוד גדול  
 רכזו בכאן ה' סוד הכל חייבים בראייה  
 ואף על פי שהשם יתברך כשהוא מתיחד  
 עם ישראל במקדש מסיר קצת הכניין  
 שהם מלבושיו כאומרם בענין שם המפור'  
 במקדש ככתבו וכמדוי' בכניו והרי ישראל  
 רואים אמתת שם יוד' יתברך יותר משאר  
 האומות אף על פי כן עריין הוא לבוש  
 קצת המלבושים והכניין והטעם לפי  
 שאין כל ההמון ראויים להגיע לאמתו  
 של שם יוד' יתברך ואינם יכולים לדעת  
 תכלית עצומו אבל כשהשם יתברך  
 מתיחד עם חזקיהו' וחסדיקי' אבות העולם  
 והאיתנים אז הוא מסיר ממנו כל הכניין  
 ונשגב יוד' לבדו ונמצא שם יוד' יתברך  
 עומד עם ישראל במלך שפוט כל מלבושיו  
 ומתיחד עם אשתו והו' סוד שובו בני  
 שוקבים נאם יוד' כי אנכי בעלתי אתכם  
 זאומר וארשתין לי לעולם וארשתין  
 כמו שהמלך פוטט מלבושיו ומתיחד עם  
 אשתו ית' שם יוד' פוטט כל כניו  
 ומלבושיו ומלך עם ישראל עם חסדיה  
 הפרושים והטהורים והו' סוד פשטני  
 את כתנתן איכה אלכשנה ופירוש  
 פסוק זה היה הקבה מרעם על ישראל  
 ואמר הרי פשטני את כתנתי ממני כל  
 אותם הכנייים הנקראים כתנתי כדי שלא  
 יאחזו בשמי שיי' אומות העולם ונשארתי  
 עם ישראל לבד מרוע אתם הוטאים ורצי'  
 שאחזור ללבוש אות הכנייים ויתאחזו שרי  
 האומות בתו ויוליכו אתכם בגלות לפיכך  
 אמר פשטני את כתנתי חזר ואמר  
 רהצתי את רגלי איכה אטנפם כלומר  
 רהצתי את השכינה הנקרא הדום רגלי  
 מטנוף ארץ העמים כשהוצאתי אותה מן  
 הגלות שגלתה עם ישראל והיאך אתם  
 גורמים שאוליך אותה בגלות עמך בארצות  
 העמים ויטנפו אותה בטומאת יזוהו סוד  
 רהצתי את רגלי איכה אטנפם ואכ'

החבונן כשהלכו ישראל בגלות לבש יוד'  
 שלשים הכנייים שהם הכ' תנת ואז נתאחזו  
 בו האומות והו' סוד אלים באו גויל נחלהך  
 ואז גלו לבבל וזהו יהי בשלשים  
 שנה אוי ווי כשהשם נתלבש כל הכנייים  
 והמלבושים וירדה שכינה לבבל כאומר  
 ואנ' בתוך הגולה על נהר כבר כל  
 זה בגלות אבל לעתיד לבא בהיות  
 השכינה חוזרת למקומה יפוטט השם כל  
 אותם המלבושים והכנייים והכנפים ואז  
 יראו ישראל את השם לעין וזרזו  
 סוד ולא יכנף עוד מוריד והו' עיניך רואות  
 את מורד כלומר לא יכנף עוד לא  
 יתלבש עוד אותם הכנייים הנקראים כנפ'  
 שבהם היה השם יתברך מתכסה ומסתתר  
 מישראל ולא היו זוכין לראותו  
 והו' סוד ולא יכנף עוד כורך מר  
 כתיב בתורה והו' עיניך רואות את מורד  
 וזהו סוד כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון  
 וכתיב ואמר ביום ההוא הנה אלדינו זה  
 קוינו לו וישוענו זה יי' קוינו לו  
 אמתו בזמן שיפוטט יי' המלבושים  
 והכנייים ויסיר הכנפים והו' פירוש  
 ולא יכנף עוד מורד ומנין שהכנפים  
 הם מסתירות ומכסות כתיב ותחר  
 לרקיע כנפות ישראל אשר אל אחותיה  
 לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים  
 מכסות להנה את גיותיהן אמר בשתייהן  
 לשון כסוי וכתי' שש כנפים לאחד בשתי'  
 יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים  
 יעופף עפפה וכסוי באין כא' משנחלק  
 שכינה ועשתה לה כנפים הלכה לה ולא  
 ראו אותה ישראל וכתי' יירכב על כרו ועופף  
 וזאת היתה אחת מעשר מסעות שנסעך  
 כראייתא כראש השנה נמצאת למד כי  
 הכנייים שהם סוד הכנפים והם סוד הכהנת  
 שמתלבש בה שם יוד' ית וכשמתלבש  
 ככתנת אזי הוא נסתר ונעלם ולפי' אמר  
 כמזהיר את ישראל פשטני את כתנתי  
 איכה אלכשנה בסוד ולא יכנף עוד מורד  
 ואם

**ואם**

**השאל** ותאמר וכי מאמר  
 שאמרת שהשם ית' יסור  
 לעתיד לבא הכתנת והכנפית ואכ' נמצאו  
 השמים העליונים השבעים אובדים מן  
 העולם נמצאת צורת המרכבת העליונה  
 פגומה כגוף חסר אברים ונמצאת השורה  
 חסרה דע שאין הדבר כן והנני מבאר  
 בעה"ו

**דע**

כי השם יתברך סדר המערכות  
 העליונות וצורת המרכבה כסוד  
 ע' שרים שבהם נראת מלכותו במעלתה  
 הגדולה והשרים הם בעבודת העומדים  
 פתוח לבית הוהם המוכנים לעשות  
 חפציו וברוב השרים והשמשלים והעבדים  
 נראת גדולת המלך וממשלתו כאומרים  
 ברוך עם הדת מלך וכאפס לאום נזרת  
 רוזן ולפיכך כל שבעים שרים העומדים  
 מבחוץ לשורה הפנימית כלם הם כמו  
 עזרת לגודל מלכותו של שם ית' וכלם  
 הם כלולים בסוד צורת ארם ועליהם אמר  
 דוד עליו השלום פשוט אחת מן המצר  
 קראתי יה ענני במרחביה ית' ית' לי לא  
 אירא מה יעשה לי ארם וכי השם  
 הגדול הוא משתוה עם ארם שהוא בריר  
 נקלה רמה ותולעה ומה שבח הוא לשם  
 ית' שאמר טוב לחסות בני מבטוח באדמי  
 וכי ראוי למיר דבר כזה והלא שוטר  
 שבשמים מן בין דבר זה ומה שבח  
 למקום דע שאין הדבר כן אבל  
 הוא סוד עמוק מסתרי המרכבה והוא  
 ענין לך לדעת כי במרכבה העליונה  
 מסודרים סביב סביב שבעים שרים והם  
 כלולים ליועצים הסודות בסוד סדר הצורה  
 הנקראת ארם וכשה' כלם מקובצו בשבעי  
 כתייהם כלם כאחד נקראים ארם וכלם  
 עניניהם צופיות לשם יהוד ית' לתת להם  
 בח ומוזן וקיום ופרנסה במה שיתקיימו  
 ויוכלו כל אחד מהם לפרנס אומה שלו  
 וכלם אין להם כח ולא אור מעצמם כי אם  
 משם ית' יתברך שהוא המקור והמעין

שממנו כלם שאבים ומתפרנסים והוא נתון  
 פרס לכל אחד ואחד מן השרים העליונים  
 ומאותו הפרס שנוהג לכל אחד מהם  
 מפרנס כל שר ושר אומה שיו ומשפיע  
 טובה לאותו החלק שיש לו בארץ ובאומה  
 שנפלה בחלקו וברוך זה כל רה  
 שבעולם נתון ייתברך חלק לכל שר ושר  
 מכל שרי האומות במה שיפרנס ארצו  
 ואומתו והו סוד ועל המדינות בו יאמר  
 אינו לרעב ואיזו לשבע ובריות בו יפקדו  
 להזכירם להיים ולמות וכו' ואין לאומה  
 בעולם כח להוסיף לה על החלק שנתנו  
 לשר שלה ברה ואף יתחפול אותה האומה  
 בתוך השנה כדי שיוסיפו לה טובה ומוזן  
 על מה שגזר ברה כל תפילות לריק  
 אבל ישראל אינם כן שהם חלק ית' ית'  
 והע' שעמדו לדין ברה כל יום שירצו  
 יקרעו אותו הדין ויחדשו עליהם טובה  
 וזהו שאמר בתורה ומי גוי גדול אשר לו  
 ארלם קרובים אליו כידור אלדינו בכל  
 קראינו אליו התבונן מאד גדולת פסוק  
 זה וכתיב לעשור משפט עבדו ומשפט  
 עמו ישראל דבר יום ביומו כלומר בכל  
 יום ויום יכולין ישראל לקרוע הדין שגזר  
 עליהם ברה ולחדש אותו לטובה מה  
 שאין אומה בעולם יכולה לעשות שאין  
 שום אחד מכלל שבעי שרים יכול להוסיף  
 לאומתו יותר מאותו פרס וחלק שנתנו לו  
 ברה ולפיכך תקנו בתפילה של רה  
 עלינו לשבח וכו' ואם תבין היטב תמצא  
 שהזכירו בתפילה זה סוד שבעים אומות  
 שהם שבעים משפחות בני נח ולי' הזכיר  
 גויי הארצות ומשפחות האדמה ומה  
 שאמר שהם מתפללים אל אל לא וישוע  
 וכי אל הוא אלא שר הוא שכל שר  
 מהם נקרא אל מצד גדולתו ומעלתו  
 אבל אינו יכול להושיע שאין שר אחד  
 מגל השרים העליונים יכול להוסיף אן  
 לנרוע בחלק הנתן לו ברה שהרי גם  
 שר של כל אומה ואומה אופרה להלק  
 שנותנים

## מא

בשנתנים לו טבית המלך הגדול ירוד יתכ'
   
 כאחד מן החסרים שבעולם גם הוא מקבל
   
 חלק ולפיכך לא יושע' לא יושע בודאי
   
 שאין תשועה וזולתי בשם ירוד יתברך וזהו
   
 ישראל נושע בירוד תשועת עולמים'
   
 ולפיכך יש לך להתבונן היאך כל השרים
   
 העליונים גם הם חסרי מעצמם עד שהשם
   
 יתברך נותן להם מזון ופרנסה' ודע כי
   
 מן אות ראשונה של שם ירוד ית' מקבלים
   
 כל השרים וכל האומות פרנסה' וזהו סוד
   
 פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון'
   
 פותח את ירך בודאי' ולפיכך תמצא
   
 שאמר רכתוב טוב לחסור בני מכות
   
 באדם' כי אין לבטוח בתשועת
   
 כל השרים הכלולים בשם אד'ם שהרי כל
   
 הנמצאים שבעולם עליונים ותחתונים אין
   
 להם שפע מעצמם זולתי מהמלך הגדול
   
 שהוא ירוד יתברך ולפיכך אמר טוב לחסות
   
 בירוד מכות באדם באדם הידוע שהוא
   
 בולל כל צורת המרכבה' כנודע מה
   
 הוא נדיבים אלא יש לך לדעת כי שבעים
   
 שרים הם עומדים בשורה סביב למרכבה
   
 מהם לימין ומהם לשמאל' ואותם
   
 השרים העומדים לצד ימין כלם נדיבים
   
 ויותר ותננים' אבל העומדים לצד שמאל
   
 כלם קשים ואינם נותנים אפילו לאומה
   
 שלהם זולתי בדון ובקושי ולפי חזו ואמר
   
 בפסוק זה אולי רחשוב שיש לו לאדם
   
 לבטוח באלו השרים הנדיבים העומדים
   
 לצד ימין גם אלו אינם כלום לבטוח בהם
   
 שאין להם תשועה זולתי מה שנותן להם
   
 השם שהוא ירוד יתברך ולפיכך אמר טוב
   
 לחסות בירוד מכות מנדיבים' אחר כל
   
 זה פירש יותר ואמר כי כל אותם השרים
   
 העליונים כמו שהם מקיפים סביב סביב
   
 לשם ירוד יתברך כך המשפחות שלהם
   
 למטה מקיפים סביב סביב לישראל שהם
   
 חלק ירוד ית' ולפיכך אמר כל גוים סבבני
   
 בשם ירוד כי אמילם' ראה כמה פירש
   
 באן טעם הפסוק אמר הגרז למעיה ירוד
   
 י א א I I I י שבע

באמצע' והשרים סביביו' ולמטה ישראל
   
 באמצע וכל הגוים סביביו' ומה טעם
   
 ישראל באמצע לפי שהם חלק של ירוד'
   
 וירשו הארץ שהיא חלק ירוד למטה שהיא
   
 ירושלים' ולפיכך אמר זאת ירושלים חלק
   
 ירוד בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה
   
 ארצות' הלא תראה כי שלשה עומדים
   
 באמצע' ירוד למעלה וכל השרים סביביו
   
 כמו שנאמר ראיתי את ירוד יושב על כסאו
   
 וכל צב השמי' עומד עליו מימינו ומשמאלו
   
 וישראל למטה באמצע וכל הגוים סביבם
   
 וזהו שאמר כל גוים סבבני וכו' וירושלים
   
 שהיא נחלת ירוד והוא ארץ ישראל מוקפת
   
 סביבותיה ארצות גוים' וזהו זאת ירושלים
   
 בתוך הגוים וגומר' הרי לך מבואר כי
   
 שם ירוד וישראל וירושלים שלשתן באמצע
   
 וכל שאר השרים והממשלות הם סביבותיה'
   
 לפיכך אמר הוד כל גוים סבבני בשם ירוד
   
 כי אמילם' כלומר באים להצר אותי
   
 ולהרע אתי אבל אני מתירא מהם ולא מן
   
 השרים העליונים שלהם ומה טעם לפי
   
 שחלק ירוד עמו וחלק ישראל הוא ירוד
   
 שהוא ארון כלם ופרנס כלם' ולפיכך
   
 אמר בשם ירוד כי אמילם' ומהו לשון
   
 אמילם' הנני מגלה עיניך בסתרים
   
 עליונים בעיה' דע כי שבעים השרים נתנו
   
 להם ארבעה ראשים להצר לישר' ובטעה
   
 שהם חוטאים אותן ארבעה ראשי' נכנסים
   
 באמצע ומבדילים בין ירוד ובין ישראל'
   
 ובטעה שהם עומדים באמצע הרי ישראל
   
 לבזה ולקלם לחרף ולשפמה ביד כל שאר
   
 האומות והנה כל הצגורות שהיו באים
   
 לישראל מכל הטוב' הנשפעות משם ירוד
   
 הרי כלם נשחתות ונשברות ושופכות אל
   
 ארצות שרי האומות' ועל זה צעק
   
 שלמה המלך עלה ואמר תחת שלש רגוזי
   
 ארץ החת עבד כי ימרוך אלו הכ השרים
   
 העליונים שדוקקים השפע מן הצנורות
   
 שבאים לישראל שנשבתו ושופכים להם
   
 והרי הן מליכים במקום ישראל' ונכל כי

ישבע להם אלוהן האומות של שבעים  
 שרים שהם שבעים ודשנים מרב הטוב  
 הכאה להם מן השרים שלהם מן הרשע  
 הגדול שהיה בא לישראל ונשתכרו הצנור  
 וקבלו השרים אותו השפע וכשהשרים של  
 האומות מלאים ממבתן של ישראל אז  
 האומות שלהן עשירים ונשפעים מלאים  
 כל טוב ולפיכך תמצא שרי האומות  
 מצפים אימתו יתסאו ישראל ויכנסו שרי  
 האומות בין יודן ובין ישראל ויקבלו  
 הם השפע שהיה בא לישראל מאת יודן  
 ועל זה אמר הנביא הן לא קצה יד יי  
 מהישע ולא בכדור אזנו ששמע כי גם  
 עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אדניכם  
 ולפיכך אמר כל הגוים סכבוני בשם יודן  
 כי אמילם ומהו לשון אמילם ידע שאותן  
 הארבעה ראשים שנתנו אל שבעי השרים  
 להצר ולהרע לישראל ולהכנס בין ישראל  
 ובין יודן כשישראל חוטאים אורחם  
 הארבעה ראשים נקראים ארבע קליפות  
 ונקראות ערלה בכל מקום אלו הן  
 קליפות השלש שהן קשות עד מאד  
 והקליפה הרביעית המוכנה לשם יודן  
 דקה ולפיכך אמר יחזקאל בסעשה  
 מרכבה כשהיו ישראל בגולה דעו ישראל  
 כי הן הקליפות הקשות אני רואה אורחן  
 שמבדילות ביניכם ובין יודן לפיכך אחס  
 בגלות בכל כיצד בתחלה אמר  
 נפתחו השמים ואראה מראות אלדים  
 ואחר כך פירש ואמר כי מראור אלדים  
 שראה לאראה אותן מיד אבל ראה קודם  
 לבן אלו הקליפן מפסיקות בינו ובין מראו  
 אלדים ומכין הכי פיר ואמר ואראה והנה  
 רוח סערה באה מן הצפון הרו קליפה  
 אחת חזר ואמר ענן גדול הרי קליפה  
 שנייה ואש מתלקחת הרי קליפה  
 שלישית ונגה לו סביב הרי  
 קליפה רביעית הדקה שאמרנו ואחר כך  
 התחיל לומר סוד ה ואמר ומתוכרה בעין  
 הזיטל ובסוף פירש ואמר הווא מראור

דמות כבוד יודן ודיו לך אלו הארבע  
 קליפות הן מפסיקות בין ישראל ובין יודן  
 ואלו הן הנקראים ערלה ולפיכך אמר  
 הכתוב כי כל הגוים ערלים מה עשה  
 ייתכרך אמר לאברה אברה בני התהלך  
 לפני והיה תמים אמר לפניו רבון העולמי  
 והיאך אעמוד לפניך תמים אמר לו  
 בשעה שתכרות הערלה שבנפך שהיא  
 חלק הגוים הנקראים ערלים ולפיכך  
 אמר כל ערל זכר אשר לא ימול את בשר  
 ערלתו ונכרתה הנפש ההיא על מה נכרת  
 על ברית מילה שלא כדת וזהו המול  
 ימול יליד ביתך ולפי שהגוים כלם  
 נקראים ערלים לפיכך אמר כל גויים  
 סכבוני בשם יודן כי אמילם כלומר  
 כמו שבברית מילה אדם כורת הערלה כך  
 בשם יודן אכרות ערלת ארבע מחיצות  
 העומדות ביני ובין יודן וזהו סוד בשם יודן  
 כי אמילם ותמצא בפרשה זו שהזכיר  
 ארבע פעמים לשון סכבוני והזכיר שלשה  
 פעמים לשון אמילם כמו שאמר כל גוים  
 ככבוני בשם יודן כי אמילם סכבוני  
 בדכבדים ודעו כי כש קוצים בשם יודן כי  
 אמילם סכבוני גם סכבוני בשם יודן כי  
 אמילם ומדוע אמר ארבעה פעמים  
 לשון סכבוני וסכבוני לפי שר קליפות הן מן  
 הגוים שמפסיקו בין ישראל ובין יודן כמו  
 שהודעתוך שהאחת רוח סערה שאמר  
 יחזקאל הן ענן גדול הן אש מתלקחת  
 הן ונגה לו סביב ולפי שאלו הן ארבע  
 קליפן מן הגוים אמר דעמי לשון סכבוני  
 וסכבוני ומה שאמר פעמי לשון אמילם  
 לפי שברית מילה כשאדם כורת הערלה  
 שהיא סוד אלו הן קליפן שנעשת המילה  
 בשלשה דרכים האחת כריתת הערלה  
 והיא מילה השנייה פריעה והשלישית  
 מציצה ולפיכך אמר שלש ועוד תשמע  
 בזה בעל דברי אלדים חיים בסוד מילה  
 פריעה מציצה וכשקבל אברהם ברית  
 מילה אז נכרל מכל וכל מן הגוים הנקראים  
 ערלה



המלבושים והכנויים חופפין על שניהם  
מבחוץ כדמיון המשמים העובדים ארז  
אדוניהם \* וזהו סוד ופרשת כנפיך  
על אמתך כי נואל אתך כלומר בשערי  
שפתוש כנפיך ומלבושיך על כנסי ישראל  
בשעת הנאולה וכל השרי' חופפין מבחוץ  
אזי יקיים מקרא שכתוב והיה יי' למלך על  
כל הארץ ביום ההוא \* יהיה יי' אחד ושמו  
אחד \* ואז יתחד השם עם ישראל לכד  
וכל שאר השרים והאומות יעמדו כלם  
מבחוץ משמשים ועובדים ורשם הגדול  
ידר' יתברך דבק עם כנסת ישראל לעולם \*  
וזהו נארשתך לי לעולם \* ולא יהיה עוד  
פירוד והכרל אלא ה' בעצמו מאיר ארז  
כנסת ישראל ושניהם בשני חושקים אינ'  
נפרדים זה מזה \* וזהו סוד והיה לך  
לאור עולם ואלדיך לתפארתך \* ושם  
ידר' יתברך בעצמו יהיה כחומרה סביב  
לכנסת ישראל שלא יבנסו עוד ביניהם  
אותן הקליפות הקשות \* וזהו סוד  
ואני ארד לר' נאם ידר' חומת אש סביב  
ולכבוד ארד בתוכה \* ואז יעמדו כל  
השרי' העליוני' מבחוץ עומדי' ומשמשים  
לשם ידר' ית' ולכנסת ישראל וכל האומ'  
של שבעים שרי' שהם בארץ כלם ישמשו  
גב את ישראל וזהו סוד והיו מלכי' אוסניך  
ושרותיה' מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך  
ועפר רגליך ילחנו \* סוד מסודות האמונה  
הוא \* דע כי כל הברכ' היתה באה החילה  
מאת ידר' ית' אל כי ומכנסת ישראל היה  
באה לישראל וע' ישראל היו מרברכין  
ומתפרנסין כל שבעים האומות למטר  
שנאמר ונברכו כך כל משפחות האדמה  
וכשחטאו ישראל נשתברו הצנורות וירשו  
אומות העולם הברכ' שהיתה באה לישראל  
ואותו השפע הנמשך מאותן הצנורות \*  
כיו שאמ' לחת עכר כי ימלך לפי שנכנסו  
אותן ה' קליפות הקשות בין רשם ובין  
ישראל \* אבל בשוכי' את שבות ציון  
יתיחדו השם וישראל ויסודו כל האמצעים  
יא ב II II מכניהם

עילת \* ואחל כן נולד יצחק \* ואחר  
שהודיעך זה העקר הגדול הנני מודיעך  
הטעם שאמר הכתוב בנטיעך אילנות  
ונטעתם כל עץ מאכל ועלתם ערלתו את  
פריו ג' שנים יהי לכם ערלים ג' לשון  
ערלה כנגד ג' קליפות הקשות של ערלה  
ובשנה ה' שצריך לחול בדמים וזהו קדש  
הלולים כלומר לחול בדמים כנגד קליפה  
דביעית הרקה הנקראת נגה לו סביב \*  
בשנה ה' תאכלו את פרוי שהרי מן ה'  
קליפות ולפנים אנו נכנסים להדבק בשם  
ידר' בסוד ה' אחרונה של שם שהיא  
עומדת בשער ולפי' אמר זה השער לידו זה  
זהו הוא ה' הרמוזה בסוד ובשנה חמישית  
חאכלנו את פרוי בה' חמישית ודאי שכבר  
יצאו מן הערלה ונדבקו בשם ידר' ית' \*

**ואחר**

שהודיעך אלה העקרים  
הגדולים נחזור לכונתנו  
ונאמר \* דע כי כל שבעים השרים הם  
דבקים בשמות הקדש שאינן נסחקי' מלבד  
סוד ארד ידר' ית' \* שאין להם חלק באלו  
השלושה כמו שנודיעך בערה אבל כל  
השבעים שרים אדוקים בשאר שמו הקדש  
והכנויין בשמת הקדש כגון אל' ארד' \*  
ולפיכ' היאך אפשר לעתיד לבא כשיפשיט  
השם כל המלבושים והכנויין שיאבדו  
הע' שרים וזה אא שהרי הע' שרים צורך  
גדול הם במרכבה וכבוד גדול הם לשם \*

**הנני**

מאיר עיניך בעה' בסוד סתום  
וחתום \* דע כי לעתיד לבא  
בכא שם ידר' ית' לגאול את ישראל ולקבל  
כנסת ישראל בזרועותיו ויפשיט כל  
המלבושים וכל הכנויים ואז יקבל גליו  
כנסת ישראל \* וכשיוקבל כנסת ישראל  
ויתאחדו כאחד אזי יחזור וילבש כל  
המלבושים וכל הכנויים על שניהם עליו  
ועל כנסת ישראל והם כאחד מכפנים  
כדבר אחר שאינו נפרד זה מזה וכל שאר

מבניהם אזי לא יקבל אחד מכל שרי  
 האומות לא שפע ולא ברכה ולא טובה  
 וזוהי על ידי כנסת ישראל שהיא מתוברת  
 על כלן ומושלרת על כלם והיא נותנת  
 להם פרנסה וכל השרים והאומות  
 תהיה פרנסתם באותו הנשאר בסוף כל  
 המדרגות האחרונות מתמצית כנסת  
 ישראל וזהו סוד עפר הגידק ילחנו  
 ואז יהיו כל השרים משועבדים לישראל  
 וכלם יקבלו פרנסה על ישראל וזהו סוד  
 יחזיקו עשרה אנשים בכנף איש ירודי  
 לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלדי עמכם  
 נמצאת אם כן למד כי בהתאחד השם ית'  
 עם כנסת ישראל ויתאחדו זה בזה  
 אז כל השרים העליונים יהיו כלם נעשים  
 אגודה אחת לעבוד את השם ית' ולשמש  
 את כנסת ישראל לפי שכמה תבא להם  
 הפרנסה וכמו שתהיה הפצם ורצינם  
 ותשוקתם של שבעי שרי למעלה לשמש  
 את כנסת ישראל כך תהיה תשוקת  
 שבעים אומות שלהם לשמש את ישראל  
 למטה ולהדבק בהם ויהיו כלם עובדים  
 את השם וזהו סוד כי אז אהפוך אל  
 עמים שפם ברורה לקרא כלם כשם ידוד  
 ולעבדו שכס אחד וזהו סוד לכו  
 ונעלה אל הר ידוד ואל בית אלדי ועקב  
 כי מציון תצא תורה ודבר ידוד מירושלם  
 המבין סוד שני דברים הללו שאמר בסוף  
 הפסוק כי מציון תצא תורה ודבר ידוד  
 מירושלם יבין כל מה שאמרנו  
 ויבין וידע שלא ימשך שום ברכה ולא  
 טובה משום צד בעולם לאחד מן השרים  
 ולאומות כי אם על ציון וירושלם ולפי  
 שיביא לכלם ברכ' ושפע על ציון וירושלם  
 ושתוקו כל השרים וכל האומות לעבדם  
 לפי שמהם תבא להם פרנסה וזוהי כי  
 מציון תצא תורה ודבר ידוד מירושלם  
 וזהו סוד הנה בעיני עבדים אלי אדוניה'  
 בעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל  
 יי' אלדינו עד שהננו וכשתבין זה

תבין מה שאמרו הנביאים והיה י' למדך  
 על כל הארץ איפתי ביום ההוא יהיה י'  
 אחד ושמו אחד בזמן שיתחד השם עם  
 כנסת ישראל ואז תהיה אמונת כל האומות  
 על שם ידוד ית' ומתוך רוב הפצם להדבק  
 בשם ידוד יתברך יעבדו את ישראל  
 וזהו שתקנו בחפילות ראש השנה ובכף  
 צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וכו'  
 התכונן היאך הזכירו ציון וירושלם  
 עוד אמרו למעלה ובכף תן פחדך יי' לדינו  
 על כל מעשך ויראוך וישתחוו לפניך  
 כל הברואי ויעשו כלם אגדה אחת לעשו  
 רצונך בלבב שלם הלא תראה היאך  
 רמזו בכאז סוד כל מה שפירש' אם כן  
 דע והבין כי השם יתברך עתיד להסיר כל  
 הכנוי' בכאז לקבל את כנסת ישראל להיות  
 מתאחד עם' אז יהיו כל הכנויים משמשי  
 את השם והאומות מבחוץ ושם ידוד ית'  
 וכנסת ישראל עומדים מכפנים שמחים  
 ושקטים ואז ישפיעו שבע צנורות משבע  
 ספירות בכנסת ישראל וזהו סוד והיה  
 אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה  
 שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבוש  
 ידוד את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא  
 וכשתבין סוד שבעתים שאמר בפסוק זה  
 תבין סוד חמשים שערי בינר שיתפתחו  
 והיה היכול נהגת והגאולה נמחליות  
 כצואין לישראל ואז יריקו כל הצנורות  
 ברכה על כנסת ישראל ויתרחקו כל אותן  
 הקל פות הרעות והטמאית לכנסת ישראל  
 זהו סוד ביל' חבוש יי' את שבר עמו ומחץ  
 מכתו ירפא הוא מחץ סמאל הרשע  
 שהטיל וזהמא במקד' והוא ענין פנימית  
 של לבנה ולפי' הזכיר רפואת הסכה בסוף  
 הפסוק לסוד הלבנה נמצאת למד מכל  
 הכללי האלו כי השם הגדול שם ידוד ית'  
 הוא לבדו עקרו והשרש ושאר כל השמ'  
 והכנוי' כלם מתאחים בו מכאן ומכאן  
 ואף על פי ששם אדויה הוא המקור לשם  
 ידוד ית' כל הכל דבר אחד הוא ונמצאת



בהם ושרי האמוני צורך גדול הם רשעים  
 המרכבה ולפיכך שמות הקדש אינם  
 נמחקים אבל הכנויים הנמחקים כגון  
 רחום וחנון וכיוצא בהם דהרי רחם כדמיון  
 שבעים ואומר עתידים להמחק מאחורי  
 האמוני שהם מאמיני כלם יתאחדו באמוני  
 ישראל כמו שפירש ולא תשאר אומה  
 כופרת או מורד בשם כאמרו כי אז ארפוך  
 אל עמים שגרה ברורה לקרא כלם בשם  
 ידו ודלעברו שם אחד ולפי דרך זה  
 תמצא כי שמורת הקדש ששבעים שרים  
 מתאחים בהן אינו נמחקים אבל שאר  
 הכנויים ששבעים אומות מתאחים בהם  
 נמחקים שהרי אפונת שבעים אומות היא  
 עתידה להמחק ועל דרך זה התבונן  
 סודות עמוקים וענינים נעלמים כענין  
 שמורת הקדש והכנויים ואז תראה דברי  
 אלדים חיים נראים לעין

**ואהר** שהודיענוך אלן הכללי  
 הגדולים בסוד שם ידו  
 ית' מסוד שמורת הקדש שאינן נמחקים  
 ובסוד הכנויים הנמחקים יש לנו לחזור  
 ולהודיעך סוד אלן השלשים שנויין שבה  
 ית' מנהיג הבריו כפי הדין הראוי ולכאור  
 לך כל אהר מהשלש' שנה לאיזה צד הוא  
 נוטה או מה היא מדת כל שם או כנוי  
 מהם או כיצד השמו' הנקיים בשם ידו ית'  
 וכיצד הכנויים הנמחקים אדוקים בשמות  
 הקדש שאינם נמחקים וסימן דגל מהנה  
 יהיה וכתוב וצבאו ופקודיהם תמצא  
 דגל ותמצא מטה ותמצא צבאותם  
 כך שם ידו ית' הוא העקר ושאר שמות  
 הקדש הם צורת דגלים ושאר הכנויים  
 הם סוד צבאותיהם ואם כן הוא פקח  
 עיניך ורא מה שהקדמנו להודיעך בשער  
 זה בענין שמו הגדול ית' ובענין שא' שמות  
 הקדש והכנויים ואח' שהודיענוך זה יש לנו  
 להכנס בבאור סוד אלן הג' שמות שהם  
**אל אלדים ידו** ריאך  
 הכנויי

נאחזים

למד כי שמות הקדש שהם אל אלדים  
 וכיוצא בהם סוד הגדולים ששם ידו  
 מתלבש ומזוין בהם ומתפאר ולפיכך שמו'  
 הקדש אינם נמחקים וכמו ששמו' הקדש  
 אינם נמחקים כך השרים הריזוין בהם  
 כאור המרכבה העלונה אינן נאבדים  
 אבל שאר הכנויים הנמחקין כגון רחום  
 וחנון ארך אפים וכיוצא בהם הם כלם  
 כדמיון החולות של השירל והסגנים ואינם  
 בקדושת שמות הקדש ופיכך הם נמחקי'  
 שהם מלבושי המלבושים ואם האמר  
 מאחר ששמו' הקדש הם כדמיון מלבושים  
 גם כן וכשהשם מתלבש בהם הוא נסמך  
 ונעלם מישראל ואם כן מדוע אינם  
 נמחקים שהרי זו היא טובתם של ישראל  
 וגדולת השם כאמרו פשטני ארז כתנני  
 איככה אלבשנה דע כי אף על פי שאנו  
 אומרים ששמו' הקדש השם מתלבש בהם  
 ומתכסה יש לדבר שריו פנים אם שם  
 ידו ית' מתלבש בהם לבדו בהתרחקי  
 מכנסת ישראל זו הרעה והגלות  
 והצרה הגדולה שזו היא הם ברך בהפסק  
 הקליפות בין ישראל לאבותן שבשמים  
 אבל אם שם ידו ית' תכרך כחר בישראל  
 ובירושלם ויחד עם כנסת ישראל ואין  
 זר ארחם בבית וכל איתם שמורת הקדש  
 והכנויים חופיין סביבותם והשרים  
 מכתין וישם ידו ית' תכרך ובנחת ישראל  
 סבבנים זו המעלה הגדולה והגבורה  
 והתפארת וככל ענין תבין כי ית' תכרך  
 מפשיט איותן הבגדים כדי לה' אחר עם  
 כנסת ישראל אבל אינו מאכד אותם  
 המלבושים מן העולם שצורך גדול הם  
 אותן המלבושים להשתמש בהן כאמרו  
 ופרשת כנפיך על אמתך כי גואל אתה  
 ולפיכך אינן נמחקים והסוד ובא אהרן  
 אל אה' מועד ופשט את בגדי הכר אשר  
 לבש בבאו אל הקדש והניחם שם  
 וכשהשם ית' פושט אותם המלבושים  
 מניחם במקום לפי ששרי האמוני מתאחרי'

נאחזים בהם והיאך שם יד ויתב מתלבש  
 בכלן או במקצתן ומה הי' הפעולה הפועל  
 בכל מלבוש ומלבוש \* ואחר שתדע זה  
 תבין כי שם ידו יתברך הוא היול שהכל  
 צופין לו וכל הפרטים תלויים בכללו וכל  
 השמות והכנויין תלויין בשם ידו ית' ומה  
 שתצטרך לדעת כי שלשה שמות רבים  
 מלמעלה למטה \* אדוד למעלה \* אד'ני  
 למט' \* ידוד באמצע \* וכמו כן הן ג' שמות  
 מן הצדדין \* אל סימין \* אלד'ס משמאל  
 ידוד באמצע \* הלא תראה שם כי ידו ית'  
 באמצע מכוון לכל הצדדים וליפכך יש לך  
 להתבונן כי בו הכל תלוי והוא הנושא את  
 הכל ית' וית' לעד ולנצח \* וארפיס אנו  
 לעוררך על עקר גדול בפסוק אחד כי הנה  
 ידוד יוצא ממקומו \* ואחזל יוצא ממדת  
 רחמים ובא לו למדת הדין \* וכי איזה מקום  
 יש לו והכתוב מי מדד בשעלו מים \*  
 ושמים מורת תכן וכל בשליש ענף הארץ  
 ושקל בפלס הרים \* וזכר אשרו חזל הוא  
 מקומו של עולם איז עולמו מקומו \* וכתוב  
 הנה השמים ושמי השמים לא יבלכוך \*  
 וכי איזה הוא מקומו \* והיאך אמר כי הנה  
 ידוד יוצא ממקומו \* אלא פירו' הפסוק כן

הוא כי הנה יד' יוד יוצא ממקומו שהו' אד'וד  
 והוא מדת הרחמים הגמורה ובא לו למדת  
 הדין שהוא אד'ני \* וכשתבין זה תבין סוד  
 מערבות השם מלמעלה למטה והדע כי  
 מקומו של ידוד ית' הוא אד'וד ואז יתישב  
 לך הפסוק ומה שדרשו בו אל שאמרו יוצא  
 ממקומו \* יוצא ממדת הרחמים ובא לו  
 למדת הדין \* ובדרך זה תבין זה הפסוק מן  
 הצד יוצא ממקומו \* יוצא ממדה שחוקק  
 בדגלה אל שהיא אות הרחמים ובא למדה  
 שחוקק בדגלה אד'ס שהוא אות הדין כמו  
 שכתוב איש על הדגל באוהות \*

**ואחר'** שתבין היאך שם ידוד יתברך  
 אמצעי ממעלה כי כל שמותיו  
 וכנוייו מתאחזין בו מסביב וכלן אדוקין בו  
 ומר' שראוי לך להתבונן כי כל השמות  
 והכנויין מלבד אד'וד ית' אינן עולין משכמו  
 ומעלה \* ואם שם אל הוא מכונה על  
 הרחמים בשם אד'וד הוא כדמיון צורת  
 הדגל \* אבל תצטרך לדעת כי כל הכנויין  
 כלם עקבם במלבוש המדות שעדיין נבאר  
 אותם כעה \* והנני מסדר לך כל סדר  
 הכנויין התלויין בסדר אל השלשה שמות  
 שהן אל אד'וד ית' בסדר זה \*

אלדים שמאל		ידוד אמצע	אל ימין
אדיר	אלו הן כנפיו	נורא	גדול
שופ		נושא עון	רחום
דיין		עובר על פשע	הנון
חוק		אמת	הסין
כביר כח		מרום	ארך אפים
איש מלחמה		רם	רב הסדר
גבור		נוצר חסד	קדוש
פוקד עון		שוכן עד	חסיד
משלם גמול		קדוש	סולח

שבעים ואחד יש עוד שם בתי דינים של  
 עשרים ושלושה במקומו שבהן נדונין בני  
 העולם אבל יש הפרש בין בית דין זה  
 לבד זה כי במקומו ידועים דנין מות וחיים  
 ובמקומות ידועים דנין עושר ועוני ועדיין  
 תשמע בעזרת השם כל הדברים האלה על  
 מתכותם שאין דנין למעלה בלבד אחר כל  
 הדינין כלם לא מקומו יש למעלה מיהדי  
 שבהן דנין דנין ידועים ולא עוד ובעה  
 עוד נודיעך סוד המקומות שדנין בהם הכד  
 ומהיכן יוצאים השלוחים ופסקי הדינין  
 כידיהם ומגיעים לצבא השמים ההחתונים  
 שבהם השמש והירח והכוכבים עם צבא  
 המולות והיאך אלו ואלו גומרים הדין על  
 הבריות כפי מה שנגזר הדין בכית דין של  
 מעלה ואין בכלם מי שיוכל לשנות דבר  
 מכל מה שפסק השם הגדול יוד ד יתברר  
 סוד אך אורח משפטיך יוד קינוך  
 ואחר שהודיעך זה יש לנו להזכיר ולהודיעך  
 סוד אלו הכנויים של אל העומדים לימין  
 מאיזה דבר הם נמשכים וכן סוד הכנויים  
 של אלהים העומדים לשמאל מאיזה צד  
 הם נמשכים וכן הכנויים העומדים  
 באמצע הסמוכים לשם יהוה היהיבך

זה השם יורנו דרך האמת

### כנויים

של אל העומדים  
 לצד ימין שהם  
 מהפכים בזכות הבריות הם הנקראים  
 כנויי החסד וזה היא המדה שירש אברהם  
 אבינו עליו השלום למעלה שוה היא כדת  
 חסד וזכות הבריות ודאור רמח בפסוק  
 ויגש אברהם ויאמר תאץ חספה צדיק עם  
 רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה  
 להמית צדיק עם רשע אולי יש חמשים  
 צדיקים וכו' כן כל הכנויים שהם מדתו של  
 אברהם מהפכים בזכות הבריות כענין  
 שעשה אברהם אבינו שאמר אולי יחסרן  
 חמשים הצדיקים חמשה ויאמר  
 לא אשתות חזרים כנויי חסד ואומרים  
 זמור אולי ימצאוך שם יארבעים עוד  
 מוספי

### תתבונן

וחמצא סוד אלו השלושה  
 שמות כל אח' בהם נושא  
 תשעה כנויים לנושא תשעה כנויים ועמו  
 יוכן יוד וכן אלהים הנה תמצא בכאן  
 סוד שלשים שנה שאמרנו למעלה שהם  
 רמזים כסוד מרכבות יחזקאל וכאמרו ויהי  
 בשלשים שנה ובאלו נגמר כל דין  
 שדנין בכית דין הגדול של שבעים ואחד  
 למעלה ובשאר בתי דינים גם כן של  
 מטה באלו שלשים עניינים דנין ומה  
 שתצטרך לדעת כי בסוד סוד זרה כתוב  
 ראיתי את יוד ד יושב על כסאו וכל צבא  
 השמי' עומדי עליו צבא השמים השמים  
 הנזכרים הנה הם סוד שני השמו הנקראי  
 שמים והם סוד אל אלהים ומהם נקראת  
 השמים חובב שמים ואמר היושבי  
 בשמי ועל זה נאמ' ואתה תשמע השמים  
 מכן שכתך לא אמר אתה תשמע מן  
 השמים השמים ממש שהן אל אלהים  
 וצבא של אל ושל אלהי עומד עליו מימינו  
 ומשמאלו כמו שכתבנו בלוח זה שעברנו  
 שאלו הכנויים של אל עומד ומרובין  
 לזכות וזהו סוד מימינו ואלו הכנויים של  
 אלהים מלמדיו חובה זהו סוד משמאלו  
 ויש אל וכל צבא השמים עומדים עליו  
 מימינו ומשמאלו מימינים לזכו ומשמאלו  
 לחובה ואחר שטוענין טענותם אל שתי  
 הכתות של ימין ושמאל מסכימים השם  
 הגדול העומד באמצע שהוא שם יוד ד ית'  
 לגמור את הדין אם להים אם למה אם  
 לטוב אם לרע ואז נזרין נפוסים את  
 הדין וזאת הצד הנקרא אלהים גומר אותו  
 הפסק דין ושם עומים העדי' והשופטים  
 והשומרים וכשרוצים לקיים הגור הדין  
 שולחין הכתב ביד המלאכים הנקראים  
 שוטרים לבית דין של מטה הנקרא אדני'  
 ויא נגמר הדין בעולם התחתון ומה  
 שתצטרך לדעת כל המקום שבו דנין הוא  
 כן יוד וכן אלהים ורוב אותו המקום  
 בכלקו של אלהים ומלבד בית דין של

מוסיפים ללמד זכור עד שמוניעים לסוף כל מדת החסד שהם עשרה כנויים אולי ימצאון שם עשרה \* ואם חס ושלוס אין שם כדי מיעוט הטענה שהיא טענה אחת לכל אחד מעשרה כנויין של חסד \* אז הדבר נעשה וגומרי' הדין כמו שגמרו הדין בסדוק ועמורה כך גומרים כל הדינים למינוהם וזא תוזרים כל הכנויין מלמדי זכות למקומם \* והשם מסתלק מן הדינין והכנויין הנקראים אלדים גומרים הפסק דין \* וזהו סוד ויולך יוד' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו \* וזא השם השלישו שהוא אלד'ים וגמר הדין זהו ויהי בשחת ארדים את ערי הכנר \* בשחת אלד'ים אלד'ים הוא הגומר את הדין שהרי מדת אל שהיא אברהם ומדת יוד' חזרו שתיהן למקומן ונשאר אלדים לגמור את הדין \* ואם תשאל \* הרי כתיב ויד' השטיר על סדום ועל עמורה נפדירת ואש והרי כתיב יד' בזה המקור וחרי הוא גומר את הדין \* דע כי כל מקום שתמצא כתוב בתורה ויד' הוא ובצד דינו והוא פוסק הדין זכות דינו שהוא אלדים גמר הדין וז' בסוף ויהי בשחת אלדים את ערי הכנר \* ואחר שהודענוך זה התבונן כי לא לחנם נכתבה פרשה זו בתורה אלא באה להודיע משפט סדום ועמורה וכארה לרמוז על כל הדינים שגוזרים בבית דין של מעלה כי אברהם וכנויו שהם אל עם כנויו עומדים שם תמיד ומלמדים זכור על באי העולם ואחר שגומרים תמיד ללמד זכור חוזרים למקומם \* ושמו עקר זה תמיד לכל מקום בתורה וזהו שאמר נתן אמת ליעקב חסד לאברהם מדת החסד מסורה לאברהם ללמד זכות על כל הבריות \* וככ' הודענוך כי צורת דגל מדת החסד נקראת אל' ויש לך לדעת כי אברהם ירש מדת אל' באמרו ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יד'וד אל עולם \* וכתיב ברין אברהם לאל עליון \* וכבר ידעת כי אל עליון הוא

הגומל חסדים טובים ומדת חסד הוא של אברהם כמו שכתוב חסד לאברהם \*

**ואחר**

שהודענוך אלו העקרים הגדולי' היאך הכנויין של אל' הם מלמדים זכות על בני עולם והם מדת אברהם אבינו עליו השלום יש לנו להודיעך כי כל רכנויין של חסד שהם חקוקים בדגל אל' כלם משוכים מן מדת החסד הנקראת מים העליונים כי שם אל מושל על המים והסוד אל' הכבוד הרעים ה' על מים רבים \* ולפיכך תדע כי אברהם אבינו עליו השלום בקש המים האלו וזהו סוד הכאר' של אברהם אבינו עליו השלום ובמים העליונים כנר אברהם אבינו עליו השלום שבעי' ושנים גשרים שבהם עברו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חוסה מימינם ומשמאלם \* והוא סוד ויטע ויב'א ויט' שסימך כל פסוק מאלו ע'ב אותיות שיוצאים מהם ע'ב שמורה שזהו חסד אברהם וסוד חסד הוא ע'ב ולפי שהמים הם תחת דגל אברהם עשרה אברהם כהם ע'ב גשרים \* ובתוך אלו הגשרים נארגן רכנויין שהם כלם של חסד' וחקוק בדגלם אל' שורו סוד דגל אברהם שנאמר בו כרוך אברהם לאל עליון וכתיב הפקרה במים עליותיו \* עליותיו שם אל עליון \* ששם עליון הוא עולה שם אלד'ים כמו שאמרנו למעלה \* כי אל' גדול יד'וד ומלך גדול על כל אל'ים באמת כי אל' הוא שם גדול על שם אלדים כי זהו סוד רב חסד' רב חסד' בורא \* והוא סוד והאלדים נסה את אברהם ששם אלדים נתן להם שלו' ביד אברהם שמדתו אל' \* וזהו סו' ויקח בידו את האש ואת המאכלית שאילמלא לקח אברהם בידו כחותיו של יצחק שהם האש והמאכלית אין כל בדיה יכולה לעמוד לפני פחד יצחק \* והוא סוד ורב חסד של מדת אברהם שגורע מדת פחד יצחק ולקח בידו האש והמאכלית ולפיכך נקראת מדת אברהם גדולרה' ספני שהיא גדולה

מה

גדולה מנבונה וזהו סוד שאמר לאברהם  
 ואגלה שמך \* וזהו סוד כי אל גדול ירד  
 ומלך גדול על כל אלדים \* ולפיכך אין  
 דגלו של יצחק יוצא עד שגומר דגל אברה  
 ללמד זכות וזהו סוד וילך \* כאשר כלל  
 לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו \*  
 מה כתיב בתריה ויהי בשחת אלדים את  
 ערי הככר \* ואף על פי שהיה אלדים  
 משחית כשזכר את אברהם שהוא סוד  
 מדת אל הציל את לוט \* וזהו שכתוב וירי  
 בשחת אלדים את ערי הככר וזכור אלדים  
 את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה \*  
 ממש באמצע ההפכה הצילו \* והמעם לפי  
 שאברהם לקח בידו את האש ואת המאכלת  
 ולפיכך אברהם מציל פעמים רבות אעפי  
 שנגמר הדין למיתה כי זהו סוד רוב חסד  
 וזהו סוד רחום וחנן של מדות הכנויין של  
 אברהם \* ואחר שלקח אברהם ברשותו  
 את האש ואת המאכל \* שהם כלי מלחמתו  
 של יצחק שהוא מדת אלדים אין דגלו של  
 אלדים יוצא לגמור את העונש שגזר הדין  
 עד שגומר אברהם ללמד זכות על אותו  
 הנדון וכשלא מצא לו זכות מתאמפת מדת  
 אברהם ואז גומר אלדים שהוא מדת יצחק  
 את העונש ואת הדין \* כמו שאמר ואברה  
 שב למקומו \* ואחר כך יהי בשחת  
 אלדים את ערי הככר \* ודע כי מאחר  
 שלקח אברהם בידו האש והמאכלת עד  
 שאברהם מסכים בדין אין אלדים יכול  
 לפעול או לענוש \* וזהו סוד שאמר ויקח  
 בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם  
 יחדו \* וילכו שניהם יחדו כודאי \*  
 שאין מדת יצחק יכולה ללכת כי אם  
 ברשות מדת אברהם ומצותו והסכמתו \*  
 וזהו סוד אלרי אברהם אלרי יצחק ואלרי  
 יעקב ולא אמר ואלרי יצחק כמו שאמר  
 ואלרי יעקב כדי שלא תחלוף \* למדת יצחק  
 גדולה כדי שתהיה מדת פחד יצחק תחרת  
 חסד אברהם \* וזהו סוד וילכו שניהם  
 יחדו שאין רשות ליצחק ללכת עד שסרת

אברהם מלמד זכות שאלמלא כך היתר  
 מדת יצחק מתרבת העולם חרוסו סוד  
 והאלדים גמט את אברהם \* וחדע  
 לך כי אברהם עקר את יצחק כדי שתהיה  
 מדת יצחק עקודת ידורגל וכמושרת תחרת  
 מדת אברהם \* ועתה אודיעך כיצד  
 חסד אברהם מלמד זכות וזהו גדול והוא  
 רב חסד \* כשהאדם עומד לדין ושוקלים  
 עונותיו אזי מוציא חסד אברה דגלו הקוק  
 בו שם אל נאל מעיבו ראשון מן העונות  
 שעלו בשקל במדו אל ריחום וחננו ואיני  
 מונה זולתי משלשה ואילך וזהו רזן כל  
 אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר \*  
 ואף על פי ששוקלים העונות מסתינים  
 לו במדת ארץ אפים \* ובסוף גמר דין  
 אם נמצאו עונותיו וזכותיו שוקלים זה  
 כנגד זה \* חסד אברהם מכריע את  
 השקל לצד הזכות \* וזהו סוד רב  
 חסד אם יכול אברהם להצילו \* ואם לאו  
 יקוב הדין את הרר \* אזי מדת יעקב  
 שהוא בר בין אברה וזכין יצחק פוסק גמר  
 דין ואומר חייב \* וכשגמדת יעקב שהיא  
 סוד ידוד אומר חייב אזי כרוב בסוף פסק  
 ואמת הוא עוד גמר דין של מדת שלישיית  
 שהוא סוד ידוד שהוא סוד יעקב \* שהוא  
 סוד אמת \* כאמר תתן אמת ליעקב שזהו  
 סוד ואמת שזהו סוד שפסטי ידוד אמת \*  
 באה לפסוק פסקה ואינה מוצאה זכות  
 כלל כנדון \* אזי מסתלקות שתי המדות  
 שהם מדת אברהם ומדת יעקב שהם אל  
 ידוד \* ונשא הדין לגמור ביד אלדים  
 כאמר וילך ירד כאשר כלל לדבר אל  
 אברהם ואברהם שב למקומו וכתוב וירי  
 בשחת אלדים את ערי הככר \* וזהו סוד  
 כי המשפט לאלדים כלומר פסק הדין ביד  
 אלדים נמסר להשלימו \* וזהו סוד פחד  
 יצחק שהכל מפחדין ממדו זו וזהו שאמר  
 סמר כפחדך בשרי ומשפטטיך יראתי \*  
 נמצאת למד סוף פסקה רחום וחנן ארץ  
 אפים רוב חסד ואמת \* כי כל הבנויין

של הפסוק מן אל רחום וחנון ואילך בלם  
 כנויין של אל זולתי מלה האחרון שהיא  
 ואמת שהיא סוד כניי שם יוד שהיא מדת  
 יעקב שנקראת אמת לפי שהיא פוסקת  
 הדין וזרו סוד רותן אמר ליעקב וסוד  
 משפטי יוד אמת וסוד ברך דין האמת  
 ואחר שהודענוך אלה העקרים הגדולים  
 בענין מדת אל ומקצת הכנויין של מדר  
 זו יש לנו להזור ולהודיעך סוד מדר שם  
 אדים שהיא מדת הפחד והדין שהיא מדת  
 יצחק ואעפ שפירש ככאן הרבה ממדר  
 הפחד בכלל מדת אברהם אעפ כן יש לנו  
 לחזור ולבאר סוד מדת אלולם שהיא מדת  
 יצחק בפני עצמה והשלטען רחמיו הרבי  
 וחסדיו יורנו דרך האמת

**כנויים**

של אלדים העומדים לצד  
 שמאל והם רמלמים  
 והמזכירים חובותן של בריות הם הנקראים  
 כנויי הדין וזו היא שירש יצחק ער שזו  
 היא המד שנטמר הדין על בריחותיו וצריכין  
 אנו להודיעך העקר הגדול הזה כבר  
 הודענוך כי מדת אברהם היא חמלמדת  
 זכות על הכריות ומדת יצחק היא המלמדת  
 חובה וכן תמצא ביצחק כרוכב ויארוב  
 יצחק את עשיו כי ציד בפיו וכי צדיק  
 גדול כיצחק אבינו עה שאין רשעינה  
 נפרדת ממנו אפילו שעה אחת יהיה אורב  
 לרשע נמור כמו עשו והיאך אפשר  
 אלא סוד גדול מסודות חתורה הוא דע  
 כי יצחק אבינו עה היה צופרה כל העתיד  
 לבא ולהיו וצפה וראה כי בני יעקב חוטאים  
 ומכשלים לפני יי ית ורשו דיני גהינם  
 וכשראה יצחק ישראל בגלו עשו שמה ואם  
 גלות מכפר עין ואמר כי אני אהב מאד כל  
 הצרות של עשו ללמד על ישראל חובה כדי  
 לגמו עליה הדין בגלות בעולם הזה וזהו  
 ויאה יצח את עשו כי ציד בפיו ומה הוא כי  
 ציד בפיו לא ראה בני יעקב ודאנ ונצטער  
 וכשראה גלות אדם וראה הצידי של גהינ  
 גתן בפיו של עשו שמה ואם גלו מכפרת

עין וזהו קדש ישראל ליי ראשי תבואתה  
 כל אוכליו יאשמו הנה הודעתיד כי אעפי  
 שמדת יצחק היא הפחד כנתת לזכות ארץ  
 ישראל וזרו סוד זכור לאברהם וליצחק  
 ולישראל עכרך כי השם ית וית מזכה את  
 ישראל בגלות עשו והנני מבאר עוד  
 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו כלומר  
 יצחק הוא מדת הדין והפחד ואוה כל כנויי  
 הדין שיודעו לצוד הרשעים לנהינ אלא  
 מדת הפחד מדיני גהינ כפה אנשי צדיקי  
 היו חוטאים ותועלת גדולה היא מדת פחד  
 יצחק שמפחד את האדם מדין גהינם  
 ונזהרים מעשו עבירה וזהו סוד פחד יצחק  
 ועל זה נאמר אשרי אדם מפחד תמיד

ואם כן פקח עיניך וראה כמרה הוואה פחד  
 מועיל שמונע האדם מן העברה וזהו סוד  
 אשרי אדם מפחד תמיד וזהו שאמר מפתח  
 תמיד כלום אשרי אדם שרואה כמה גדולי  
 הם עונשי דיני גהינם הנקראים פחד כמו  
 שא' זל איש חרבו על ירכו כפחד בלורת  
 מפחדה של גהינם הדומה ללילות  
 וכשהאדם מפחד מדיני גהינם מונע עצמו  
 מכמה עברות וזהו סוד אשרי אדם מפחד  
 תמיד וסוד פחדו כציון הטאלי ואז התבונן  
 כי הפחד צורך גדול הוא לישראל להמלט  
 מדיני גהינם ואם אין ישראל נזהרין ואינ  
 מפחדים לפני יי יורדו טוב הווא שיפלו  
 בגלות עשו ששיפלו בגהינ כי גלות מכפרת  
 עון ועל כן שמה יצחק שהוא מדת  
 הפחד שיפלו ישראל בגלות עשו ויתכפרו  
 עונותיהם ששיפלו בנהינם שהוא דין קשה  
 עד מאד ולפיכך אמר יאהב יצחק  
 את עשו כי ציד בפיו ואחר שהודענוך  
 זה צריכי אנו להודיעך סוד אותם המטעמי  
 שבקש יצח מעשו ובה יעקב וגם המטעמי  
 הה ליצחק אביו וירש ברכתו של עשו כבר  
 הודעתיד כי יצחק אבינו עה הוא העולר  
 החמימה ואין השכינה נפרדת ממנו אפי  
 שעה אחת והיאך תבא תקלה על ידו או  
 היאך יאהב את עשו אז היאך ירצה

לברך



לברך את תלשע ולהניח את הצריק  
 או היאך תקיים ברכה אחר המאכל  
 והמשתה והרי התפילה קודם המאכל  
 ואומר יין ושכר אל תשתה אתר ובניך  
 אתך והיאך יצוק אוכל ושותה ואחרי כן  
 מברך את הרשע בני אל תתפתח  
 בדעתך ואל תקבל אונאה להאמין כי צדיק  
 נמור כי צחק אבינו עליו השלום יהיה  
 נכשל בדבר קטן אבל כל מעשיו פלם  
 ומאני משפט לידוד יחברך דע  
 כי בראות יצחק אבינו עליו השלום כי שני  
 עובדות הם העולם הזה והעולם הבא  
 וראה את ישראל דחופין ומצטערין בעולם  
 הזה וראה מדתו שהיא מרת הדין מתוחה  
 על ישראל נצטער ואמר מר יעשו בני  
 בדי הננים משבעים אומות והיאך יתנהגו  
 בנייהם בגלותם אמר מוטב שאתן לעשו  
 בני ברכת העולם הזה הבא על ידי מאכל  
 ומשתה כדי שימטול על ישראל מאחר  
 שיחטאו ושרא ויפלו בגלות יותר  
 טוב הוא שיפלו בגלו עשו אחיהם מטיפלו  
 בגלות אחרים נכרים שהם שבעים אומות  
 ואמר יצחק מאחר שאא שלא תגבה מרת  
 הדין החוב שלה מישראל יתר טוב הוא  
 שתגבה החוב על ידי אחיהם משיגבר  
 אותו על נכרי וזהו סוד לא תתעב  
 אדומי כי אחיך הוא ולפיכך אהב  
 יצחק את עשו מפני שהוא תקון יעקב שלא  
 יפלו בניו בגוהינם וכשראה שפלטו  
 בני יעקב מנהינם והם נצודי בגלות עשר  
 שסח והקו סוד כי ציד בני  
 ולפי שהענין כך אמר יצחק אין עשו ראוי  
 לירש ברכה עליונה שכלית אבל  
 הוא יורש ברכה תחתונה גופנית ראוי  
 לברכו על דבר גופני שהוא דבר שרונף  
 נתנה בו וזהו המאכל והמשתה  
 ולפי אמר יצחק לעשו ועשה לי מטעמים  
 ואוכלה כעבור תברכך נפשי נפשי  
 בודאי שהיא הנפש המקבלת מזון ולא  
 הנשמה ולפי דרך זה נתכון יצחק

מנחה

**הנה** הודעתך סוד ברכתו של  
 יצחק ואהברו של עשו  
 ואחר שידע זה צריך אני להודיעך שלא  
 שנעקד יצחק על גבי המזבח ולקח אברהם  
 את האש ואת המאכלר כידו אין אהר  
 מישראל יוכל להתקיים מפני דינו של  
 יצחק ולא מפני שיעקב שנא את בני  
 ישראל חלילה חלילה לא מפני חסותו  
 שכל כך היתה פחתו ודינו מתוחה ליראם  
 ולפחד מלחטא לפני ית וראה שעתידי  
 לחטא אלא ראה שאין ישראל נצולים  
 או מעונש נהינם או מעונש גלות שמח  
 לגמור דינם של ישראל בגלות וכשראה  
 מרת החסד שהיא מרת אל שהיא כדת  
 אברהם שאם יגבר דינם של ישראל בגלות  
 יהיו כלם כלים ונשתחלולא ימלט א מעיר  
 וב משפחה לקחה מרת אל בידה את  
 האש ואת המאכלת שלא יכלו ושרא אבדו  
 ישראל בגלות וזהו סוד ואף גם זאת בהיות  
 באר אויבי לא מאסת ולא נעלת לכלות  
 ואח שידע זה צריך אני להודיעך מהו הטעם  
 שכה עינו של יצחק בראו דע כי ית  
 מעט הדין שלא תדק בכל העברו וזהו סוד  
 ותכהנה עינו מראות ומה הוא זה שאמר  
 כי זקן יצחק ואחכ ותכהנה עינו מראות

**הנני** מאיר עיניך בעה \* דע כו"ש  
 למעלה מדרת רחמים גמורה  
 ונקראת אר"ר זקן והיא המרחמת בלי  
 תעריבת דין \* וכשכני אדם חוטאים מדת  
 הדין מתוחה כנגדם \* וכשעומדים לדין  
 והשם יתברך שהוא יד"ר רואה שאם יגמר  
 הדין תהיה בליה בכל העולמות מה הוא  
 עו"ש מסלק הדין משם ומעלה אותו למדת  
 רחמים הנקראת זקן \* וכשמת הדין  
 מסתלק לאותו מקום אין בה כח לא לדבר  
 ולא לראות \* וזהו סוד ויגבה יד"ר צבאות  
 במשפט והאל חקרוש נקדש בצדקה  
 ועל זרה נאמר ויהי בן זקן ויצחק ותכהנר  
 כלומר גם עליו גם על מדתו מדבר \*  
 ולפיכך ייתברך בשעת הדין הקשה מרחם  
 על עולמו וזאמר למעני אעשרה כי און  
 יחול \* וזהו שאמר זל אין בן דוד בא  
 אלא בחור שכלו חיוב כו' והוסיף בל' והפך  
 לכן טהור הוא \* ועל דרך זה התבונן  
 שאין לפחד יצחק כח ומשלהר בשערה  
 שיהבת דקעלין מאור פניו למטה לפי  
 שאורו הגדול סבה מאור עיניו של פחד  
 יצחק והוסיף יאר פניו אליך ויחונך \*  
 סה"ו ויחונך שאם איתיה דאין לרחמים  
 ובשעה שיאיר פניו העליוני יתן לך סתת  
 חנם וזהו סוד יאר יד"ר פניו אליך ויחונך \*  
**והנני** מאיר עיניך עוד בל"ה \* דע כי  
 בכל מקום שאתה מוצא אור  
 פנים מלמעלה הוא סוד גדול והוא כי יש  
 שלש מאות ועשרה פנים של זעם וכלם  
 ארוקל בפחד יצחק ובשמות הכתר מארה  
 פניה וסוגיאה דגל של דחמים שחוקק בו  
 סדת אל שהיא סוד הכעשות של פנים  
 של זעם \* אין בל פני הזעם חזרו להאיר  
 ונתפכות כלן לרחמים \* וזהו סוד אל  
 יד"ר ויאר לנו \* וזהו אשרי העם יודעי  
 תרועה יד"ר באור פניך יהלכו \* ואם כן  
 התכונן סוד ויהי בן זקן ויצחק ותכנן עיניו  
 מראות \* ואז תשוב סוד תקוה בחדש שופר  
 בכסא ליום הנני \* וסוד אשרי העם יודעי

תרועה יד"ר באור פניך יהלכו \* ותיארה  
 מה הוא שופר של אילן של יצחק \*  
 וכשתבונן עינינו האלו אזי תכנס לסוד  
 שאנו אומרים יוצר המאורות ובורא מאורי  
 האש \* ואז תבין מה יש בין יוצר המאורות  
 ובורא מאורי האש \* כי יצירת המאורות  
 נמשכת מן הרחמים הגדולים של מעלה  
 כסוד אל יד"ר ויאר לנו \* ומאורי האש הם  
 נמשכים ממדת אלהים ממדת החשך שנ'  
 בו וחשך על פני תהום \* ויוצר אור ובורא  
 חשך \* ולפיכך סדת אל מאירה לחשך  
 הכלול במדת אלהים שהוא סוד האש \*  
 וזהו סוד יאר יד"ר פניו אליך ויחונך \*  
 ואחר שהודיענו זה בשתי אלו הכחות יש  
 לנו להודיעך סוד מדת שם יד"ר ירחבך  
 המכריע באמצע והואך מנהיג את עולמו  
**כנויים** של יד"ר יתברך העומדים  
 באמצע השורה מימינם  
 חסד משמאלם דין וחם כלולים באמצע סך  
 החסד והדין \* ואלו הכנויים אשה באמצע  
 נקראים כנויי הרחמים ועליהם נאמר  
 ליד"ר אלרינו הרחמים והסליחות \* והנני  
 מכאר בעזרת השם \* דע כי כל שמות  
 הקדש והכנויים והמדות \* בין שנקראים  
 חסד \* בין שנקראו רחמים \* בין שנקראים  
 דין \* אין לך אחד מכלן שיהיה חסד גמור  
 אודין גמור או רחמים גמורים שלא יהיה  
 בהם תעריבת וכל זה משם אר"ר ומטה \*  
 אבל ממנו ולמעלה \* הכל רחמים וחסד  
 גמורים פשוטים בלי תעריבת בעולם \*  
 ועתה הפקח עיניך ותן לךך לראות עינינם  
 עמוקים שהם בסוד כלילוס לסודי המרכבו  
 וקשר הספירות \* ובראותך זה אז תבין  
 קצת הספירות והשמות והמדות יקשורים  
 זה בזה ומקבלי זה מזה והיאך כלם נעשים  
 חבורה אחת וכמה אחת בלי פירוד בעולם  
 וכשתבין זה תבין סוד יחוד הכהנים הכל  
 יתברך ויתעלה \* דע כי שמות הכתר  
 העליונים כלן שמות פשוטים בלי תעריבת  
 ודבר \* כי צד רחמים הודיעים הסמוכים  
 לשם

לזה לעולם \* ואם לא יתבררו הרי היחוד  
נפרד פרקים פרקים \* מדת רחמים בפני  
עצמה \* ומדת הדין בפני עצמה \* ועל  
זה נאמר ונגזג ספריד אלוף \*

**אבל סוד** קשר הספירות והשמות  
והכנויין והמדות לו בלא

הם כמו שאמר לך \* דע כי מדת הכתר  
העליון שכלה רחמים \* מתאחדת תחלה  
בצד החכמה הפונה למעלה שהיא גם כן  
רחמים \* ומן הצד השני של חכמה הפונה  
למטה ונקראת אחור נולדה מדת הדין \*

ומצד הדין של חכמה הפונה למטה מול  
הבינה חזר אותו צד הנקראת דין להזיזו  
נקרא רחמים אצל מערכת הבינה כיוצא  
שמתרחקים מן הכתר נולדת הדין בהם \*  
ואם כן האחורים של חכמה נקראים דין  
אצל הכתר ונקראים רחמים אצל הבינה \*

ומשתי הספירות האלו הנקראות חכמה  
ובינה נאצלים כל שאר השמות והכנויין \*  
נמצאת למד כי כל ימין הוא מצד החכמה  
וכל שמאל הוא מצד הבינה \* ואף על  
פי שהימין הוא מצד החכמה איך החכמה  
רחמים גמולים \* כמו שאמרנו שאפילו

האחורים של חכמה דין הם נקראים כנגד  
הכתר כל שכן הימין הנמשך מן החכמה  
שיש בו דין ורחמים \* אבל זה הכלל כל  
הספירות האצילות מצד החכמה כלם  
נקראו מדת רחמי' לפי שהספירות האצילות  
מן הבינה כלם דין \* ולפי מערכת אלו

אצל אלו נקראות אלו רחמים ואילו דין \*  
לא מפני שאלו של צד ימין הם רחמים  
גמורים אלא שרובם ועקרם רחמים \* אבל  
קצת דין יש בהם \* ולא מפני שאלו של  
צד שמאל הם דין גמור \* אלא שרובם  
ועקרם דין אבל קצת רחמים יש בהם \*

וזהו סוד קשר הספירות והמרכבות שלמלא  
הערוב שבמדות לעולם לא היו מתקרות  
ונקשרות אלו באלו \*

**נמצאת** ולמד כי מדת אל' שהיא

מדת חסד אברהם אעפ  
שנקראת

לשם אדיר או חסד הסמוך לשם אדיר בלם  
גמורים פשוטים אין בהם תערובת דא \*

וזהו סוד שנאמר וברחמים גדולים אקבצך  
וזכי מה הם רחמים גדולים \* אלא מפני  
שהרחמים הכלולים בקו האמצעי אינם  
רחמים גמורים שהרי דין מעורב בהם שהן  
כלולים מן החסד ומן הדין אבל רחמים  
של שם אדיר הם הנקראים רחמים גדולים  
שאין בהם תערובת \* וכן חסד עליון כאמר

ובחסד עליון כל ימין שזהו החסד הפשוט  
הגמור של שם עליון שהוא אדיר \* אבל  
חסד של אברהם תערובת דין יש בו ונקרא  
חסד עולם זאינו נקרא חסד עליון \* זה  
הכלל ששם אדיר ולמטה נולדו החפכים  
כלם \* פנים ואחור \* ימין ושם אל' \* ולפיכך  
אין לך שם או מדה ששם אדיר ולמטה  
שהיא פשוטה בלי הרבבה \*

**ואחר** שיריעת זה דע כי בל שמות

דקדק שהכנויין שהם מן  
הכתר ולמטה אין לך מדה פשוטה שאינה  
מתערבת עם חכמה \* כיצד חסד אברהם  
אינו חסד גמור שהרי מדת הדין של יצחק  
מתערבת עמו ואין לך מדת רחמים שאין  
בה קצת דין ואין לך מדת דין שאין בה  
קצת רחמים \* ואם תקשה אם כן למה

אתה קורא מדת דין מאחר שיש בה רחמי'  
וכן למה אתה קורא מדת רחמים מאחר  
שיש בה דין \* דע כי המדה שעקרה  
רחמים ורובה מתלבשת רחמים אף על פי  
שיש בה קצת דין אנו קורין אותה מדת  
רחמים \* וכל מדה שעקרה דין ורובה  
מתלבשת בדין אף על פי שיש בה קצת  
רחמים אנו קורין אותה מדת הדין \* אבל

אין שם לא מדה ולא כנוי מאדיר ולמטה  
שיהיה כלו דין גמור \* או כלו רחמים  
גמורים \* שאם אתה דן כן נמצאת אתה  
קוצץ כנוסיעות וכפירוד ביהוד \* שאם תאמר  
שסוד רחמים הוא רחמים גמורים לעולם  
לא תתחבר עם מדת הדין הגמורה \*

במצאו כשני הפכים שאינם מתקרבים זה

שנקראת חסד ויש בה רחמים הרבה קצת  
 דין מעורב בה' ומדת אלוים שחיא מדת  
 פחד יצחק אעפ"ש שנקראת דין ויש בה מינו  
 עונש הרכה קצת רחמים מעורבים בה'  
 אבל מדת שם יוד' שהוא הקו האמצעי  
 והוא עומד באמצע כל השמירה כמו  
 שהודיענוך ומימינו חסד ומשמאלו דין בלי  
 ספק שם זרה כלול בדין וברחמים מכאן  
 ומכאן ולפיכך הוא פוסק אם לחיים אם  
 למות אם ליעונן אם לנע ולפיכך תמצא  
 שם יוד' שהוא סוד קו האמצעי והו' עומד  
 באמצע זו היא מדת יעקב אבינו ע"ה ולפי'  
 נאמר בו יעקב איש תם וישב אהלי' כלומר  
 יעקב הוא סוד המדרה האמצעית כמו  
 התיומרה שכלולב שמתיים שני צדדים  
 באמצע כך יעקב מתיים שני אהלי' שהם  
 אהל אברה' שהוא חסד ואהל יצחק שהוא  
 דין וזהו סוד ויעקב איש תם וישב אהלים  
 כי מה צורך לומר וישב אהלים היו לו לומר  
 וישב אהל לא מדת יעקב ועומדת בין שני  
 אהלי' ומתיישבת מאחות וסין ושמאל' במדה  
 האמצעית עד שנמצאו אברה' ויצחק  
 נאחזים ביעקב' אברה' ימין יעקב' יצחק  
 שמאל יעקב' וזהו סוד התנוב השלישי  
 פריע בנייתם בין מדת אל' שהיא חסד  
 ובין מדת אלוים שהיא דין' נמצאת למד  
 כי השם הגדול יוד' יתברך שהוא עומד  
 באמצע הוא כלול בחסד ודין והו' שאמר  
 בפרקי היכלו' מימינו חיים משמאלו מות'  
 ואחר שידעת זה יש לנו להודיעך כי מכאן  
 תבין היאך כל השמירה וכל הכנויים וכל  
 המדות הם נאחזים בשם יוד' ית' וזהו  
 שאמרנו בספר יצירה היכל הקדש מכון  
 באמצע וזהו סוד שם יוד' שהוא באמצע  
 כל השמות בין מלמעלה בין מלמטה בין  
 מן הצד וזהו סוד ראיתי את יוד' וישב על  
 כסאו בכל השמו' והכנוי' ופועל פעולתו  
 וכפי הפעולה שצריך לפעול כך מתלבש  
 בשם או בכנוי הראוי לאותה פעולה'  
 ושמו עקר זה תמיד כי הנה תמצא יוד'

נקרא לפעמים רחום ולפעמים קנוא ונוקם  
 ובעל חימה ואיש מלחמה כאפרו אל קנוא  
 ונוקם יוד' ובעל חימה ואמר יוד' איש  
 מלחמה' ואם הוא כלול של רחמים איש  
 אפשר לומר בו אלו הכנוי' של דין קשה'  
 אלא באותו הצד של דין שאמרנו שהוא  
 מעורב עם מדת רחמים' מתאחזין אלו  
 הכנוי' של דין וכפי המדרה הראויה כך  
 הכנוי' מתאחזין בו ומתלבש בהן' נמצא  
 שם יוד' כלול ומשוכלל בכלן בהתלבשו  
 במלבוש הראוי לכל דבר' ושמו זה  
 העקר וכמו תרא' שהשם ית' אינו משתנה  
 כלום מאפרו אני יוד' לא שגיתי' אבל  
 השנוי הו' כפי הדין הראוי מתלבש בכנוי'  
 הראוי' לגמור הדין' אם לטוב אם לרע'  
 ושמו זה העקר הגדול סוד מאד ותראה  
 גדולת יו' ויעוצם מלכותו' ואחר  
 שהודיענוך אלה הכללים הגדולים יש לנו  
 לחזור ולהודיעך בפי' מה שהתחלנו לבאר  
 בשער זה ולומר' כבר ביארנו שמן הכתר  
 ולמט' אין שם מדה פשוטה שאינ' מעורבת  
 עם חברתה כי אצילות ההכמה שנמשכה  
 מן הכתר חייבה כל ההפכ' וכל התערובות  
 וכל דרך האצילות נקשר המרכבות שהרי  
 ההכמה סמוכה לכתר ולבינ' ומאחר שהיא  
 סמוכה בין שתי ספירות הרייש לך פנים  
 ואחור הפני' מביטות נגד הכתר והאחורים  
 נגד הבינרה ומאחר שיש בה פנים ואחור  
 הרי היא סבת כל ההפכים והשנויים וכל  
 התערובות שבעולם' ומכאן נולדו כל  
 פנים ואחור' כל לבן ושחור' ימין ושמאל'  
 ובעלת ומטה' וזהו אחד מן המודות  
 העמוקים בקשרי מרכבה ואצילות הה' וית'  
 ורמזין סוד זרה יבין כל המרכבות וכל  
 המעלות האצולות שהם בצורת מקבל  
 ומשפיע' וזהו סוד אנדרונינוס ולא שיש  
 שם צורת אנדרונינוס הלילה הלילה לשם  
 ית' להאמין דבר כזה ולהוציא דבה ושם  
 רע' אבל כמו שאמרנו לסעלה בסוד כל  
 פריקי מרכבה והשרים העליונים שכללים  
 כלם

בלם ביחוד נקראים אדם לא שהם בצורה  
שלנו או כמונו הילולה הילולה אבל יש  
מעלות גדולות עלמות מלאים זיו וזוהר  
ומיני מאורות וכלם כאחד נקראים בשם  
מוח לא שהם בצורה מוח שלנו או כמות  
שלנו אלא שהם רמוזים בסוד המוח \* וכן  
יש כמה עולמות מלאים כל מיני דשן וכל  
טוב ונקראים ימין וכן יש כמה עולמות  
מלאים תשך שאינו מתאחד והוא בלי גבול  
ונקראים שמאל \* וכן יש כמה עולמות  
בצד שמאל מלאים עושר וכבוד ונכסים  
ונקראים צפון \* וכן כל כיוצא בזה \* ובדרך  
זה כל צורת המרכבות העליונות והמחנה  
והצבאות מהן יש כתות נקראים בשם עין  
ומהן יש כתות נקראים בשם אזן ומהם יש  
כתות נקראים שפתים ומהן יש כתות  
נקראים פה ומהן יש כתות נקראים ידים  
ומהן יש כתות נקראים רגלים \* וכל  
המחנות והמרכבות כאחד נקראים אדם \*  
וכל אלו המרכבות וכל הצבאות וכל  
המחנות עלו נקשרים אלו באלו ומקבלים  
שפע וקיום אלו מאלו ונמצאו כלם מקבלים  
כח מאור טען הכתר וממנו כלם מתפרנסים  
בהתאחדם בשם ידוד ית' כי סוד ידוד הוא  
סוד הכתר ובשם ידוד הוא העקר וממנו  
יקבלו כל המרכבות וכל המעלות כח שפע  
וקיום אלו מאלו ונמצאו כלם צופים לשם  
ידוד מקבלים כח מאור הכתר \* נמצאו  
כל המעלות מקוצו של ית' ולמטה כלם  
מקבלים כח אצילות אלו מאלו וכן כל  
מעלות העולם עליונים ותחתונים \* כעולם  
המלאכים ובעולם הגלגלים השמים  
והככבים והמזלות \* ובעולם התחתון כלם  
נקשרים אלו באלו ומתפרנסים אלו מאלו \*  
נמצאו כל המעלות מקבלות כח וקיום  
מקוצו של ית' של שם ית' ויתבר \* נמצאת  
כל מעלה מכל מעלות ית' ויתב \* שיש לה  
שתי פנים \* רפן האחד שמקבלת ממי  
שלמעלה ממנה \* והרפן השני שבו משפעת

טובה במי שלמטה ממנה עד הגיעם לטבור  
הארץ \* נמצאת כל מעלה ומעלה שיש  
בה כ' ענינים כח קבול לקבל השפע ממי  
שלמעלה הימנה וכח השפע להשפיע  
טובה במי שלמטה הימנה \* ובדרך זה  
נקראת המרכבות אנדרונימוס מצד מקבל  
ומשפיע \* והוא סוד גדול מסתרי האמונה \*  
והמבין זה יבין סוד הכרובים וסוד תבנית  
המרכבה שעש שלמה המלך עליו השלום  
כבית המקדש \* ויבין היאך מן הכתר  
ולפעלה כל המדות של חסד ורחמים וכל  
טוב כלן שלמו ופשוטות ואין בהן חערוכות  
דין לא מעט ולא הרבה \* ויבין שאין פן  
הפחד ולמעלה צד דין ולא דבר קושי כלל  
אכל הכל שמהה וצהלרה וששון וכל טוב  
וכל זיו וכל מאור שאין דין בו כלל כי אם  
מצד האחורים \* והאחורים סתחולין מן  
החכמה ולמטה \* וכמה אחורים יש  
שנקראים פנים וכמה פנים יש שנקראים  
אחורים \* והסוד כלול במקבל ומשפיע  
וכשתבי הסוד הגדול הזה רבין מה שאמרנו  
מן הכתר ולמטה \* אין שם פשוט שיהיה  
כלו חסד גמור או רחמים גמורים אלא קצת  
דין מעורב בו \* ואין לך שם שיהיה כלו דין  
גמור אלא קצת רחמים מעורבים בו \* והוא  
סוד קשר המרכבות ואצילות המעלות  
וסוד הצנורות וההמשכות \* וסוד כל מה  
שזכרנו ככאן יש כלל גדול בתורה והוא  
סוד וליא יבאו לראות ככלע ארץ הקדש  
וסתו \* ואין לירשו' לפרש בכתב יותר מזה  
נמצאת למד כי כל שמות הקדש והכנויין  
הנאגדים בשם ית' ויתברך כלם מעורבים  
אלו באלו וכלם מתפרנסים אלו מאלו \*  
וכלם בין של ימין בין של שמאל כלם כונת  
אחת לחם והיא הדביק בשם ית' ויתב כי  
ממנו יבא השפע והחיים והקיום \* ולא  
תחשוב בדרךך כי כתורת של ימין ושמאל  
למעלה חולקין אלו עם אלו ואו שונאים  
אלו לאלו או מכחישים אלו לאלו חלילה  
וחס' אלא כשתראה אותם כתולקין אינם  
אלא

אלא כנוסאי ונותנים בדין להוציא משפט  
 בני העולם לאור בדין אמת וזהו כלל  
 למדת חסד ודין והסוד וילכו שניהם יחדו  
 כלומר הכל בונה אחת כי כלם מוסכמים  
 בהסכמה אחת והיא הדבוק בשם ידו  
 ית' וזהו שאמרו חכמינו זכרם למוכה אין  
 למעלה לא קנאה לא שנאה ולא תחרות  
 ואם בן מהו זה שאלו עומדים לימין ומזיזין  
 ואלו עומדים לשמאל ומתייבין דע כי  
 כל זה להוציא המשפט לאור ולקבל כל  
 נכרא הדין הראוי לו אבל של ימין ושל  
 שמאל למעלה אחת היא להרבק בשם ידו  
 ית' וכל הכחות האלו בין של ימין בין של  
 שמאל אוהבין זה לזה וזהו שהקנו  
 בברכת יוצר המאורות כלם אוהבים כלם  
 ברויים כלם גבורים כלם עושים באימה  
 רצון קוניהם והתבונן זה עד מאד  
 ותראה מה שפי' הלא תראה כי הקדושה  
 כלם מרכיבין לגמר ביהר כי דרו אחד  
 מדרכי היחוד הגדול ולפיכך אמרו בברכת  
 היוצר וכלם מקבלים עליהם עול סלכות  
 שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה  
 לזה להקדיש ליוצרים כנחור רוח וכלם  
 כאחד עונים באימה נביצר ענין  
 כחות של ימין אומרים קדוש

כפי הדבר הזה ואומר עוד ולא יטמאו את  
 מחניהם אשר אני שוכן בתוכם ואלו הן  
 הכפירים שואגים לטרף ועל מי אמר  
 הכתוב שלא יטמאו ודאי שהוא מדבר על  
 אותם כלום אלו שחוץ לשורה מצפין שני  
 יכשלו בני אדם כחמא ובטומאה ויקטרע  
 עליה למעלה ויצא מן הדין שיתנו כידה  
 של אלו המקטרגים והיודעים דבר זה  
 יודעים כטה ראוי להזהר מן העברות וזהו  
 שאז'ל יורד ומשטין עולר ומקטרע נוטל  
 רשות ונוטל נשמה וזהו שאמר הכפירים  
 שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם אם  
 תתכונן כזה תבינן שאמר בכאן לשון אל  
 ולא ארד'ים והטעם הוא כי האל ית' שהוא  
 מרת החס' והרחמי מעכב שלא יתנו לטרף  
 הכפיר' כי מרת אל כמו שהודיענוך מלמד  
 זכו על בני העולם שלא יפלו ביד הכפירים  
 והמבינן סוד זה יבינן פרשת איוב בתחלה  
 ויבינן כי איוב אע"פ שהיה צדיק גמור  
 מחייב היה לאותו העונש וזהו סוד ויבא  
 בני הארד'ים להרציב על ידו ויבא גם  
 השטן בתוכ' ואין רשות לגלות עכשו ית'  
 והנה הכפירים משטנים למטה את האדם  
 ועולים למעלה ואומרי עברה זו עשה פלג'  
 תנוהו בידינו בעלינו הוא והרי מרת אר'ים  
 משמאל אינה מעכבת שהרי היא פלמרת  
 עליהם ויבה ומי מעכב מרת אל שמלמרת  
 זכות כמו שאמרנו למעלה ולפי הכפירים  
 מסדרי טענות ושואגי לטרף ולבקש מאל  
 אכלם לפי שהוא מעכב על הכפירי ואחר  
 שהודיענוך לו הכללים הגדולים ראוי לנו  
 לבאר באור הכנויין שהן תלוין ב' שמות  
 הנז' למעלה להודיען היאך הכנויין של  
 מרת אל מעורב' מרת הדין עם החסד שלה  
 וכיצד הכנויין של אר'ים מעורבת סדר  
 ה'חמים עם הדין שלהם וכמו בן ראוי  
 להודיע כמה הוא שקור התעורבור בכל  
 בני וכנוי שהס'יא היאך מתערב' לו עם אל  
 והיאך נקשר' לו בלו יקוד שנכנס בבאור  
 וזה יש לנו להודיען כי כמו שאמרנו  
 באברי

**סמאל**

בני הצר המלך אל חוץ לשלש מחיצות  
 וחץ לחומות המקיפות את המחנה  
 והסיד הגדול צו את בני ישראל וישלחו מן  
 המחנה כל צריע וכל זכ וכל טמא לגפש  
 שלש מחנות הזכיר בפרשה זו ואינו



# זהו סדר קבלת הכנויים על פה לאותם הידועים אמתת שמו הגדול ית:

**ה**  
**בינה**

- : **דין**
- : **יצחק**
- : **אלדים**
- : **אש**
- : **אדיר**

**ן**  
**כתר**

- : **חסד**
- : **אברהם**
- : **אל**
- : **מים**
- : **גדול**

**רחום ורצון** : **גושה עון** \* **עובר על פשע** : **שופט דין מלמה**  
**חסין** : **אמת**

**ארץ אפים** \* **רבחסד** : **מרום** \* **רם**

**קדוש** : **נוצר חסד** : **שוכן עד** \* **קדוש**  
**חסיד מולה**

: <b>אש גדולה</b>	<b>רוח</b>	<b>רוח</b>	<b>מים</b>
: <b>רוח חקק</b>	<b>מים</b>	<b>מים</b>	<b>אש</b>
: <b>מים עכטים</b>	<b>אש</b>	<b>אש</b>	<b>רוח</b>

רע כי חלוק אותיות השם יתברך שלש  
 שהן ארבע \* וכן חלוק היסודות שלשה  
 שהן ארבעה \* והטעם כי חלוק היסודות  
 שלשה הם \* מים כנגד אש \* ורוח  
 מכרעת ביניהם \* והארץ בית קבול  
 לשלשה \* וכפי שיתגבר אחד מאלו  
 השלשה יסודות בארץ כך הפעולה נעשית  
 בארץ \* וכמו כן שלשת אותיות יהוד יתבר  
 כנגד אל יהוד אלדים \* אל כנגד אלדים \*  
 יהוד מכרעת ביניהם \* ואדני שהיא מדה  
 אחרת היא בית קבול לשלשת אלו השמו  
 וכפי שיתגבר אחד משלשה שמות אלו כך  
 הפעולה

## המבין סוד

סודי המרכבת  
 בענין השמות  
 והכנויים \* יבין  
 סוד ב'ד של מעלה \* ומה היא הסדרה  
 המלמדת זכ \* או המלמדת חובה \* או  
 המכרעת ביניהם \* ויבין סוד מה שאמרנו  
 שאין לך מדה מן הכתר ולמטה שאיננה  
 מעורבת במדה אחרת \* ויבין היאך  
 המרכבות כלן מריקות זו בזו \* ויבין מדוע  
 חלוק השמות והיסודות הוא לשלשה  
 חלקים \* ומדוע הם ארבעה \* וכן חלוק  
 אותיות השם הגדול שהם ג' וכללם ד \*



הפעולה נעשית עי אדני כיצד אם נברח  
 מרת רחמסד שרצא אל על גאור מכוני  
 העולם או כלם כי נגמרת מרת אדני  
 אותה והיא מטיבה למי שהדין נורון כמו  
 שאמרנו למעלה ואם נברח מרת הדין  
 שהיא אלדים כך היא גומרת ומענישה  
 את הראוי להעניש כפי שיצא מן הדין  
 וזהו סוד דבר האי שארני הא רין  
 וכשתבין זה תבין סוד הכת העליון הנקרא  
 אדני שכלו רחמים והוא המשפיע ואינו  
 מקבל ותבין סוד אדני שהיא הספירה  
 האחרונה שכלה הדין והיא המקבלת ואתה  
 משפעת :

**ואחר** שהודענוך אלה העקריות  
 הגדולים בשם הגדול ידוד  
 יתבר צרכים אנו לבאר לך מקצת מן  
 חכמתו שלבד אלו שזכרנו ואינם כנתיין  
 כדמיון אלו האחרים שהזכרנו אבל הם  
 כדמיון גדלים מודיעים אותנו גדל מעלת  
 יתבר ומורים אותנו הדרכים שבהם נלך  
 דרך ישר לעולויו של שם ידוד יתבר  
 דע כי שם ידוד הגדול קורין אותו המקובל  
 קו האמצעי והטעם לפי שהשם הזה הוא  
 הדגל הגדול שבו יתאחזו כל כדרי המרכב  
 וכל שמות הקדש בין שלמעלה בין ש  
 שלמטה בין מן רצוניו כמו שהודענוך  
 כבר ובו יתאחזו כל הכפירי כלן לפי שהוא  
 עומד באמצע ונוטה לכל הצדדים ומתאחד  
 בהם וכלם מתאחדים בו וזהו שאמר  
 בספר יצירה היכל הקדש מכונן באמצע  
 ופי קו האמצעי הוא מודות של שם ידוד  
 יתברך שהיא עומדת במקום השם והיא  
 כדמיון קו כך זה השם מרפשת למעלה  
 למעלה עד אין סוף בסוף הכתר ומתאחד  
 בשם ידוד לסוד קוין העליון והחור  
 ומתאחד למטה בשם אדני ואת כ תור  
 ומתפשט לצדדים וכל הצדדים מתאחזין  
 בו מכל צד סביב נמצאת לכד כי  
 ו של ידוד יתברך היא עומדת במקום כל  
 השם כלא ובה מתאחזין כל השמות  
 כלן ולאותם הודיעים סוד המרכבה  
 מתברר כי בהיות אות ו של שם מרפשת  
 מכל צד עליו נאמר פשטי את כרנתי  
 ואז היא מתיהדר עם ה' האחרונה  
 יג ב 3 11 של

הפעולה נעשית עי אדני כיצד אם נברח  
 מרת רחמסד שרצא אל על גאור מכוני  
 העולם או כלם כי נגמרת מרת אדני  
 אותה והיא מטיבה למי שהדין נורון כמו  
 שאמרנו למעלה ואם נברח מרת הדין  
 שהיא אלדים כך היא גומרת ומענישה  
 את הראוי להעניש כפי שיצא מן הדין  
 וזהו סוד דבר האי שארני הא רין  
 וכשתבין זה תבין סוד הכת העליון הנקרא  
 אדני שכלו רחמים והוא המשפיע ואינו  
 מקבל ותבין סוד אדני שהיא הספירה  
 האחרונה שכלה הדין והיא המקבלת ואתה  
 משפעת :

**וצריך** אני להאיר עיניך בדברים  
 הללו כי סתומים וחטופי  
 הם והנני רומז בכתב אבל אמור  
 לך כל הדברים בקבלה בעה סוד  
 הספירה האחרונה מקבלת ואינה משפעת  
 כמינה אבל ככל מרה שלמטה רזיסנה  
 היא משפעת ולפיכך נקראת אדני  
 ומה שאמרתי לך שכלה דין מצד עצם  
 אמתתה אבל כשהיא מתמלאת מן  
 הספירות שעליוה הכל כפי המלוים אם  
 חסר חסד ואם דין ואם רחמים רחמים  
 והכן זה מצד הנה הודעתך כראשי  
 פרקים כיצד מרת אדני מתמלאת בשלש  
 שמות וכיצד פועלת בנבראים כפי רדין  
 וכדרך זה תבין בהיות המים או האש או  
 הרוח מהפכין בארץ כי כפי גבורתם בארץ  
 תהיה הארץ פועלת ואחר שהודענוך  
 זה הכלל הגדול מכאן תוכל להבין הטעם  
 מדוע אדני הוא בית שער לתפילות  
 ומדוע הוא כד של מטה ומדוע היא  
 מוחץ ורופא ממת ומתיה וראוי אתה  
 לעיין ולהבין מאת כל מה שבארנו בשער  
 הראשון שהוא שער אדני וכשתחבר  
 אותם הדברים שבארנו שם עם הדברים  
 שפירשנו עתה במקום זה אז יראו עיניך  
 וישפספ לך ותראה כי כל הדברים באים  
 על סוד חכמתו יתבר והבין מדוע נקרא

של שם זהו סוד קו האמצעי בכל מקום  
 והרי אות ו' ראשה של מעלה סובלת סוד  
 הכתר והחכמה והכונה אמצעיה  
 סובלת סוד הגדולה והגבורה והתפארת  
 תחתיה סובלת הנצח וההיד והיסוד  
 ומימן תחתיה שניים ושליש העשה  
 נשאת ה' אחרונה של שם מתאחדת עם  
 אות ו' כמו שאמרנו וזהו סוד שנקראת אות  
 ו' של שם קו האמצעי ועומדת במקום יהו  
 וזהו סוד אות ו' של יעקב וסוד ואלדי יעקב  
 זו היא הספירה הנקראת :

### עץ החיים

כדובר העץ  
 ספירת הבינה

הנקראת חיים מתאחדת בו כי זהו סוד  
 היחוד העליון בשלש הספירות העליונות  
 ולפיכך הוא עומד בחוץ הגנותהם אנקלוס  
 ע"ה במציעות גיטא שהוא קו אמצעי כמו  
 שבארנו ועל ידי העץ הזה מתאחדת  
 הבינה עם מלכות כי שתי ההין של שם  
 המיוחד מתאחדו בקו האמצעי זו מלמעת  
 זו מלמטה העליונה נקראת חיים  
 והוא סוד חיי העולם הבא והיא סוד וישבע  
 כחי העולם אבל חי העולמים הוא  
 מדת יסוד שהחיים שמושך עץ החיים מן  
 הבינה כלן נמשכים סקו האמצעי שהוא  
 נוף העולם עד שמייעים למדת יסוד  
 ואז נקראת חי העולמים ואם כן  
 התבונן כי השם יתברך לא הזהיר אדם  
 הראשון שלא יאכל מעץ החי ולא סנעו  
 ממנו ומי יתן ויאלץ אכל סנעו שלא  
 יאכל מעץ הדעת לפי שבמדה קליפות  
 חצונות מתאחות בו והיה גרים קיצוץ  
 ופירוד אבל עץ החיים לא נמנע מאדם  
 הראשון תחלה אבל לאחר שהטא אדם  
 הראשון וקצץ בנטיעות והפריד אלוף לא  
 נתנוהו לתקרב לעץ החיים לפי שהשוד  
 ואין עץ החיים מושג אלא על ידי הע'  
 כי עץ הדעת הוא בית שער שבו נכנסים  
 לעץ החיים כי עץ הדעת סודו עץ  
 של ספירת דעת שהיא הקו האמצעי

וכמו שעץ החיים הוא עץ של בינה כן  
 מלכות היא עץ של דעת וסימן ה' ו'  
 ה' סוד ה' ראשונה חיים סוד ו' עץ  
 חיים סוד ה' אחרונה עץ הדעת וסוד  
 זה הוא קשר היחוד לאותם היודעים סתרי  
 ההיכלות ואם כן שמור דבר זה מאד  
 ותמצא שאחר שהטא אדם הראשון בעץ  
 הדעת נעשה חשוד ונמנע ממנו עץ החיים  
 זהו סוד שאמר הן האדם היה כאחד ממנו  
 לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח  
 גם מעץ החיים ולפיכך וישלחנה י'  
 מן ערץ ודע כי הספירה הזאת  
 נקראת :

### תורה שבכתב

לפי שפשה  
 רבינו ע"ה

לברו זכה להתקרב לשם הגדול הנקראת  
 ידוד וזהו סוד ונגש משה לברו אל ידוד  
 והוא ולא קם נביא עיך בישראל במשה אשר  
 ידעו ידוד פנים בפנים ולפיכך נאמר בו  
 פה אל פה אדבר בו וצראה ולא בחידות  
 ולפי שמש רבינו ע"ה נסתכל באספקלריאה  
 המאירה שנכנס לפתח מן ה' אחרונה  
 להשיג קו האמצעי והוא וצראה ולא בחידות  
 אבל כל שאר הנביאים לא נתנבאו אלא על  
 ידי נצח והיד וה' אחרונה של  
 שם מעכבת להם ושוטרת הפרחת שלא  
 יכנסו ואחריה היו מבישיל ולפיכך  
 כל נבואתם על ידי רמיון והיו וביד  
 הנביאים אדמה כי דלא אחרונה  
 של שם כבר הודענו שנקרא איספקלריא  
 שאינה מצוחצחת שאין לה מאור טעמה  
 וסודו של שם נקראת איספקלריא מ  
 מצוחצחת ואצל כל הנביאים כלם  
 נתנבאו על ידי איספקלריא שאינה  
 מצוחצחת שנאמר וביד הנביאים אדמה  
 אבל משה רבינו ע"ה נכנס לאהל על ידי  
 אספקלריא מצוחצחת והיה ותמונת  
 ידוד יביט וזוהר היה כי משה רבינו  
 ע"ה נכנס לאהל וישמע את הקול מדבר  
 אליו וזהו שנקרא נאמן ביתו מה שלא  
 שמר

שהתורה כלולה מכל שבוע חכפירות אמרו  
 זכרונם לברכה שנתנה בשבעים קולות  
 נתכוננו אל המקום שמשם יצאתה ממקור  
 העדן והמקום אשר משם יצאתה נקראת  
 ה' ראשון של שם וזהו סוד ה' קולות וה'  
 חומשי תורה י' ודע כי הספירה הזאת  
 נקראת ככל התורה

**אמת**

ופי הדבר כי כמו שהשם  
 המיוחד יד' יתברך הוא  
 פכוון באמצע וכל הצדדים פונים לו ובו  
 כלם מתאחדים מלמעלה ומלמטה ומן  
 הצדדין כך מרת אמת כלולה מכל האותיות  
 בלן ראשן וסופן ואמצעיתם י' ולפי אמרו  
 זכרונם לברכה כי אמ"ת חותמו של הקב"ה  
 וסוף טעם אמרו כי אמת הוא כבר ידעתי  
 ששם יד' הוא באמצע ושם אל' מימין  
 ושם אד"ס משמאל וכשהשם יתברך דן  
 את ברייתיו כחות הימין מלמדים זכות  
 וכחות השמאל מלמדים חובה כמו ש  
 שהודעתך וכשנגמר הדין נגמר  
 בשלשרון של זמין ושל שמאל מועין  
 והוא יתברך פוסק הדין והוא באמצע ולפי  
 כתוב בחותמו אמ"ת להודיעך כי כל צבאו  
 האותיות שה' אלף ועד מ"ס שה' באמצע  
 הפנו לזכותו בימין וכחות האותיות שרון  
 מן המ"ס ועד ה"י רפכו לחוכרתו מן  
 השמאל וכשגמרו אלו ואלו ללמד עליו  
 זכות או חובה נגמר הדין כחכלית הרקוק  
 והשלמו וכמו שאמרתו לך אל' מימין  
 יד' באמצע אד"ס משמאל יד' תמצא  
 אל' עס כל צבאותיו מימין ת' עס כל צ'  
 צבאותיו משמאל וכל צבאו ב'ד שלמעלה  
 הכלולים בסיד האותיות נשאו ונרחנו בדין  
 וכשנגמר הדין נגמר בנ' כחות הנקראת  
 אמ"ת ולפיכ' אמרו חותמו של הקב"ה ית'  
 ויתע אמת וזהו משפטי ידוד אמת  
 ולפי שאמת הוא סוד הקו האמצעי נרתן  
 ליעקב שהוא באמצע והסוד תתן לאמת  
 ליעקב י' ביצד אברהם שה' א הכס לזמין  
 יצחק שהוא פחד לשם אל' יעקב שהוא  
 אמת

שמי אדם הראשון שלא עמד בנאמנות  
 אבל שאר הנביא ס' לא זכו להכנס לאהלי  
 ודי למבין י' זה' שפני משה כפני חסה  
 פני יהושע כפני לבנה וא' עפי שאמרו  
 ששמואל היה שקול כמשה ואהרן ונקרא  
 נאמן לא בכנס אהל אכל כמו שששה  
 נאמן לפניו בכיתו של יד' וד' הנקרא בית  
 4 כן שמואל נאמן במדתן של נביאים  
 וזהו שאמרו כמו שפירש רבינו נאמן  
 במדת ה' הוליה והגבורה והתפ' ארת כך  
 שמואל הנביא עלה נאמן במדת נצ' ח וה' וד'  
 שהם מקום יניקת הנביאים ואחר  
 שהודעתך זה דע כי חור' שבכת' היא סוד  
 השם הזה הנקראת יד' וית' ולפיכך כתוב  
 תורת יד' וד' תמימה והנבי סבאר דע כי  
 כל התורה היא כמו צורתו של יד' ויתבר'  
 ואס' ח' יחסר בה אות אחת או נטק בה אות  
 אחת אינה תורת יד' ולפי שאינה צורת  
 סוד זה השם וכבר ידעת מה שהודעתך  
 בשע' הזה כי השם ת' דול יד' ויתבר' הוא  
 העקר והרשי והוא טף האילן י' ושאר כל  
 שמות הקדש הם ענפים נמשכים באילן  
 פכל צד סביב ושאר כל הכנויין הם נאונים  
 על שמות הקדש הנקראים ענפים וא' כ' תרי  
 התור' כלה כמו מדת סוד שם יד' וית'  
 ואכ' שמור זה מאד כי עקר גדול הוא ותבין  
 תורה שבכתב שהיא סוד שמו דגדול  
 ולפיכך נקראת התורה עץ חיים כאמרו עץ  
 חיים היא לסחוקים כה' והלא תראה כי  
 נקראת עץ החיים כמו שפי' למעלה כי קן  
 האמצעי נקרא עץ חיים אבל מה שאמ'  
 בסף פסוק זה ותוסכיר מאושר רוסמי  
 התורה הם שני עמודים שהם צ' צח והוד'  
 ואתה פקח עיניך והבין יש לי לעוררך עוד  
 שהתורה כלולה בימין ומשמאל כמו שהיא  
 סוד שם יד' ויתבר' שהוא באמצע וכל צבא  
 השפ' עומדים עליו מימינו ומשמאלו כן  
 התורה כלה כלולה מימין ומשמאל נרחו  
 סוד צמות עשה ומצות לא רעעשה שאלו  
 לימין ואלו לשמאל ורת ורה באמצע ולפי

אמת באמצע ועל זה נאמר משפט  
 אמת שפוטו וכד של שנים הציוף הוא  
 הריו לך מחאר בכל מקום שאתה מוצא  
 אמת הכונה למדת המצוערת הכלולת  
 מכל הפנים ומכל הצדדין וכן תמצא  
 תורה שבכתב שהיא סוד קו האמצעי והיא  
 כלולה מימין ומשמאל כמו שהודענך  
 נקרא גם היא אמת וזהו תורת אמר  
 היתה כפיהו נמצאת למד כי מדת  
 אמת היא המדה האמצעית והיא כלולת  
 מן הכל ולפיכך נקרא בשם זה ירד יתבי  
 וזה היא הספירה הנקראת גם היא

**תפארת**

תצוין אתה לדעת  
 מהו ענין תפארת  
 כבר הודענך כי שם ירד יתברך הוא נוף  
 האילן ובו העקר ובו הכל מתיחד והענפים  
 מכאן ומכאן מתאחים בו והוא יתכל ופעל  
 בכל ומושל בכל וכשחוא דגאר בריוויו  
 ופועל בהן כפי יושר משפטו כבר  
 הודענך שהוא מרלבש מלמש הרצוי  
 לאותה הפעולה אם מתלבש מלבוש  
 של חסד יוצא הירק להטיב את הכריו כמו  
 שהודענך בשער זה ולפיכך נקרא בכל  
 שם ושם וככל כנו וכנוי כפי שרשעה  
 ראיה וכל אותן המלבושים והכנויים  
 נקראים תפארת הלא תראה כתוב  
 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיו לכבוד  
 ולתפארת וכתוב כי הלבשני בגדי  
 ישע סעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר  
 וכתיב לשום לאבלי ציון לתת להם פאר  
 תחת אפר וכתוב פארך חבוש עליך  
 ואלו הן התפלין ועל דרך זה פקח  
 עיניך וראה למה נקראת וקו האמצעי  
 שהוא שם ירד יתברך תפארת לפי שהוא  
 כלל הכל והוא המושל בכל והוא הסתלבש  
 בכל השמות כפי שרואה שהשעה ראויה  
 ואיום המלבושים נקראים תפארת סוד  
 שאין אותן מסאר הספירות יכולה להקרא  
 כן לפי שאין לך ספירה מרלבשת בכל  
 השמות ובכל הכנויים כמו שם ירד יתברך

ואם המקובלים קורין לספירת בינה פאר  
 אין קורין לה תפארת לפי שהכונה היא  
 סוד המלבושים המפוארים שמתפאר בהם  
 שם ירד יתברך וכמו שקורין לתפילי פאה  
 כך קורין לבינה פאר אבל שם ירד יתברך  
 שהוא קו אמצעי נקרא תפארת באמרו לך  
 ירד הגד ולה הגבורה ותתפארת

גדולה מימין וגבורה משמאל  
 תפארת באמצע וכן אברהם יצחק  
 ויעקב באמצע וכן אל אלוים ירד  
 אל מימין אלוים משמאל ירד  
 באמצע וזהו סוד ישראל אשר בך  
 אתפאר ואת והרי המלבושים עשוין

בהן לכבוד ולתפארת ולא לישראל  
 מהו זה דע כי הכתן הוא המכרין ארץ  
 השם הגדול ירד יתברך ומפאר ארץ ה'  
 עם קרול עדת בני ישראל כי קהל  
 ישראל הם התכשיטין שהשם ית מתפאר  
 בהם ואחר שהודענך זה דע כי  
 לכן נקרא תפארת לפי שהוא יתב מתלבש  
 בכל מיני שמות הקדש והכנויים למיניהם  
 כל אחד כשעתו כמו שרהבה מרלבש  
 בכנדי כהונה לשעה ידועה ונקראת ת  
 תפארת וכמו שהחתן מתלבש בכנדי  
 עדי כחתן יכהן פאר והתבונן זה מאד כי  
 צורך גדול הוא להבין אותו כי תפארת פל  
 הוא לשם ירד יתברך ולפיכך אמר לך  
 ירד הגדולה והגבורה ותתפארת בלושר  
 לך שם ירד יתברך כל צבאות ומין וכל  
 מיניהם ותכשיטיהם הנקראים בשם  
 גדולה ולך גם כן כל צבאות משמאל  
 ותכשיטיהם הנקראים בשם גבורה  
 וכלו של ימין וכלו של שמאל אתה  
 מתפאר ומתלבש כפי שאר רואה שהשעה  
 צריכה והתבונן זה עד מאד  
 וידע למה נקרא שמו יתברך תפארת  
 עוד יש לנו לעוררך על סוד גדול והוא כי  
 סוד התקונים העליונים הנקראים זקן  
 הן סוד תפארת והענין סוד גדול מסודות  
 המרכבה

מיניהם ופתיים את ענינם ומסכים  
 ביניהם : זה הכלל בכל מקום  
 שאתרו מצא דעת שלישי הוא ומכריע  
 ביניהם : ומה שאמר ביחבה בתבונה  
 ודעת באשר אברהם יצחק ויעקב ררו  
 יעקב שלישי ומכריע : כי הדעת שלישי  
 ומכריע : ואם תקשה ותאמר היאך  
 הדעת שלישי לחכמה ולבונה כי אינו  
 שלישי חולת לגד ולה זבורה כענין אל  
 אלהים יחוד אברהם יצחק ויעקב או ג  
 גדולה זבורה ותפארת : דע כי סוד  
 גדול הוא : והנני מאיר עיניך בקצת  
 דרכיו כבר הודעתך כי קו האמצעי אף על  
 פי שמתאחד עד הימין ועד השמאל רקו  
 האמצעי לבדו עולה למעלה ומתאחד  
 בכלתו בסוד אות וי : שהוא במקום כל  
 השם ונשארים למטה במקומם וגדולה  
 אגבורה ואינם עולים יותר ממקום :  
 אבל קו האמצעי שהוא סוד זו עולה  
 עד אין סוף והנה תמצא כל השבעי שרים  
 מקיפים לגדולה ולגבורה : וכמו שגדולה  
 וגבורה אינם עולים ממקומם למעלה כך  
 ע' שרים של האומות אינם יכולים לעלות  
 סן המקום שנאחזים בו אבל ישראל הם  
 נאחזים בקו האמצעי כמין שהדעתך  
 וכמו שקו האמצעי עולה עד אין סוף :  
 כך ישראל הדבקים בו עולים עד אין סוף :  
 והו סוד ויכיבוהו על במת ארץ :  
 ומרעה מכשר לישראל ואומר ויבחרו  
 אויבך לך ואחיה על במותימו תדרוך :  
 כלומר יאף על פי שהאומות כלם יעלו  
 למעלה : גבול וקץ יש לעלייתם  
 שאינם יכולים לעלות יותר מן המקומות  
 שהם דבקים בהם שהם גדולה וגבורה :  
 אבל ישראל שהם דבקים בקו האמצעי  
 שהיא התפארת והיא הדעת כמו שהקו  
 האמצעי עולה עד אין סוף כך ישראל  
 דבקים עמו עד אין סוף : והו סוד  
 ואתה על במותימו תדרוך : וסוד ישראל  
 אשר בך אתפאר : כלומר כמו שהתפארת  
 עולה :

המרכבה אבל הכל ידולך אל מקום אחד  
 כענין שפירשנו בתפארת : וסוד תפארת  
 בחורים כחם באמת כי הכחות כלם כלולים  
 במסירת התפארת ולפיכך רואו מנצה ארת  
 הכל : והידוע סוד שערות הזקן ידע  
 סוד תפארת : ומסוד זה גדולו כל  
 פרקי המרכבה כי מן התפארת נתפשטו  
 לכאן ולכאן וסוד זה סתום וחתום כ  
 בתפארת אדם לשכת בית : וסוד מה  
 שאמר שלמה ותפארתו עבוד על פשע :  
 זהו סוד היותו יתברך ויתעל לעד בתפארת  
 בנבראים אחר שחטאו בהיותם חוזרים  
 בתשובה : ודו למבין : עוד יש  
 למעלה בסוד ריכזה מיני זורר וסוד  
 ורחמים ובלן לכנים ובהם משגיח בעין  
 הרחמים ומקשט את שם ידוד בהן בבגדי  
 לבן ונקראים תפארת והם כלים של  
 זורר ונקראים נצח הסוד ותפארת :  
 ובהם סתפאר שם ידוד יתברך ומרחם  
 על עולמו : וכל אילו הענינים העמוקים  
 עדיין תשיג בהם השנה גדולה בעה :  
 ואם כן שמור עד מאד עקרים לו שהודענו  
 בענין תפארת כי צורך גדול רואה להבין  
 המלה כי תפארת ממש בדמיון פיתוש הוא  
 וכלל למעשה מרכבה ויכל שמתן הקדש  
 הכנויין שהשם הגדול ידוד יתב מתלבש  
 ותפארת בהם והתפארת רואת נקראת  
 בתורה :

**דעת**

הסוד ידוד בחכמה  
 יסד ארץ כונן שמים  
 בתפונה : כדעתו שהומוות נבקעו  
 דע כי הזכיר כנאן שלשה ספירות ה  
 הנמשכות מן הכתר מקצו של יד והם  
 חכמה ובינה ודעת : וסוד דעת הוא  
 קו האמצעי והוא ו' של שם שהוא נושא  
 שתי זרועות : אל מימין אלהים משמאל  
 והוא באמצע : והו בדעתו תהומות  
 נבקעו : הלא תראה כי הבקיעה בין שני  
 דברים הוא : כי דעת שהוא קו האמצעי  
 עומד בין ימין לשמאל ורואה רבוקע



ע

**כתר**

**כינה**  
**גבורה**

**חכמה**  
**גדולה**

מלוא דעת סגור נשבת לא אכל לחם  
 מן הגבורה נמתיים כעני דרין כעס אליו  
 מלוא עתידך על כן נצדום נפשי  
 מן הגבורה נמתיים כעני דרין כעס אליו  
 מלוא דעת סגור נשבת לא אכל לחם  
 מן הגבורה נמתיים כעני דרין כעס אליו  
 מלוא עתידך על כן נצדום נפשי  
 מן הגבורה נמתיים כעני דרין כעס אליו

**דוד**

**יסוד**

**נצח**

**מלטה**

כיצר בא שרר חקק מעט שנאמר הלך  
 ברמותו בצלמו ויקרא את שמו שת \* בא  
 הנך זקק מעט מאותה זוהמא שנאמר  
 ויתהלך חנוך את האורים \* בא נח חקק  
 יותר שנאמר \* את האלמים היהלקהנת  
 בא שם חקק יותר שנאמר וישכון באהלו  
 שם \* בא אברהם זקק יותר אלעפ שיצאת  
 ממנו קצת זוהמא \* בא יצחק זקק יותר  
 אף על פי שיצאה ממנו קצת זוהמא \*  
 נמצא יעקב מזוקק כלו טהור אין בו פטולת  
 נמצא יעקב צווח אדם הראשון ולפיכך  
 ישאל נקראים ראשית תבואתה של יחוד  
 יחב \* ונקראים בכור שהם תחלת הכריאה  
 נמצא יעקב עליוהא הצורה השלם שאין  
 פטולת פה כלל ונמצא אברהם ויצחק

**ואחר** שהדענך אלו העקרים  
 הגדולים יש לנו לחזור  
 ולהדעך מה מעט שבעים שרים נאחזים  
 באברה יצחק שהם אל ארזים ולא ביעקב  
 שהוא סוד מרת ירוד יחבך \* דע כי  
 משחטא אדם הראשון הוטלה בו פגמיה  
 ונעשה עיסה לכל השרים וגם אפילו  
 לכחות הטומאה החיצונות ובנהמילו בו  
 חומצין זו היא זוהמא שהטיל הנחש  
 בחוה \* ואף על פי שהרבים עמוקים יותר  
 וכשנעשה גופו של אדם הראשון עיסה  
 לחמיצין של השרים וכחות הטומאה \*  
 אותה הזוהמא לא נפרדה מנפשו של אדם  
 עד שנוקקה מעט מעט בצדקיה שבחיות  
 פשו הכסף שמצדק אהו שרוד הבור \*  
 איהו

שהיה בהם קצת פסולת \* כמו באברהם  
שיצא ממנו ישמעאל \* יצחק יצא ממנו  
עשו \* ולפיכך אמר יעקב לבניו בשבוא  
ליפטר מן העולם שמה יש בכם פסולת  
כמו באברהם ויצחק \* ענו בלם ואמרו  
שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד כשם  
שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו  
אלא אחד \* נמצאת למד כי יעקב ובניו  
כלם היו זרע כשר אין בהם פסולת אבל  
אברהם ויצחק היה בהם פסולת ולפיכך  
יצאו ישמעאל ועשו \* ובאותו קצת  
הפסולת שהיה באברהם ויצחק נאחזים  
השרים שביב סביב שאלם לא היה  
אברהם קצת פסולת לא היו השרים  
העליונים יכולים להתאחו בהם כלל \*  
אבל כמו שהודיענוך בענין השמות  
ההכנויין שאין בהם שם שיהיה כלו פשוט  
שלא יהיה בו תערובת אבל מכל צד קצת  
תערובות יש בהם ולפיכך הם מתאחזים  
ומתאחזים זה בזה \* כן בענין אברהם  
ויצחק צורך גדול לתקן המרכבה והשרי  
היתה קצת הוזהמא שבהם כדי שיהיה  
מקום לשרי העליונים באותו קצת הוזהמא  
להתאחו בה שאלם לא היו אברהם ויצחק  
מוזקקים מכל וכל לא יהי' ע' שרי' יכולין  
להתאחו \* בהם כלל נמצאת המרכבה  
חסרה והשרים נפחדים ואין להם מקום  
חבול \* ונתנה קצת הוזהמא של אברהם  
ויצחק בתנה מקום לשרים העליונים  
להתאחו בהם ולפיכך יתמצא אברהם  
ויצחק שנתחם משני צדדין מול השרים  
זה מימין זה משמאל זה ככנויין של אל  
לאסין זה ככנויין של אלהים לשמאל \*  
אבל יעקב ע'ה שהומוקק ואין בו פסולת  
רואה באמצע בין אברהם ויצחק והוא  
סוחר לשלם יורב הוזהמא באמצע נאין  
לאחד מן השרים חלק בשם יי' ה'בטו  
שהודיענוך כבר לפי שהיה באמצע ופי'  
היה הנהחלום ידיו יעק ובניו שאם באמצע  
ואחד שבאני בעקרה זה הנני סמיך עיניך

והוא פורץ כל המצרים שהרי

כמורש שאלו בענין יעקב ע'ה שאמר לו  
יי' יהי' זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה  
ונבה וקדמה וצפונה ומתו לשון ופרצת \*  
לא באברהם שנאמר לו ש'ה נב' עיניך  
וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה  
ונבה וקדמה ומה \* הרי סיים לאברהם  
צפונה ונבה וקדמה ומה \* וכ'ל יצחק \*  
אבל ביעקב מה כתיב ופרצת ימה וקדמה  
וצפונה ונבה כלום לנחלה שרף אין לך  
מצרים \* והנה מאיר עיניך בזה הסוד  
נחלת אברהם ויצחק יש לה מצרים שהרי  
שבעים שרים מקינים סביבותיהם והם  
מצרים ומצרים להם \* אבל יעקב שהוא  
קו האמצעי עולה לבדו עד הכתר מקום  
שאין השרי עולי \* הרי אין לנחלת יעקב  
מצרים \* והוא פורץ כל המצרים שהרי  
כל השרים עולים עד היפין והשמאל כנגד  
אברהם ויצחק אבל יעקב שהוא באמצע  
עולה לבדו עד הכתר עד אין סוף שהוא  
נחלה שאין לה מצריות שאר כל השרים  
וממשלותם לטכס מנחלת יעקב \* והסוד  
הגדול הזה פירש אותו הנביא ואמר אז  
תתענג על ידו והרכבתיך על כמותי ארץ  
האכלתיך נחלת יעקב אבל וכו' ופי' הפסוק  
כך הוא עתידין אתם בית ישראל לרש' ערן  
העליון שהוא הכינה ומש'ולמעלה שהוא  
המקום שאין שם מצרים ונקראת רחוב \*  
והרכבתיך על כמותי ארץ אלו הן שרי  
האומות שעולי' עד כמותי ארץ עד מקום  
גדולה ונבונה אשר שם אברהם ויצחק  
ותרכבו שהיו עולים למעלה מגדולת  
נבונה עד מקום הכינה להרכב ככתב \*  
והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלת יעקב  
נלא נחלת אברהם ויצחק כי נחלת יעקב  
היא העולה למעלה מכל שרי האומות כמ'  
שאמרנו והוא נחלת שאין לה מצרים \*  
ואם התבונן סוד נחלת אברהם ויצחק וסוד  
נחלת יעקב מה הוא ואז תשיג נפלאות  
יי' יהי' עי' \* ואם מתוך העקבות האלה  
שרודיענוך יש לך להרחיב סוד הע'ה  
שהיא





### כשתבונן בלוח זה והעין בן

היטב תמצא כי חותמות של השם המיוחד  
 וארבעת דגליו שבה כל היצורי מתפרנסין  
 וסוד ארבע דגלים שאנו אופרים בשם  
 המיוחד הוא כי אות יוד יש לה ג' חותמות  
 ואות לוד בראשם וכן הא ראשונה יש  
 לה ג' חותמות ואות הא בראשם וכן כל  
 אחר מארבע אותיות של שם ישראל ג'  
 חותמות והלא תראה כי כל דגל  
 מארבעת דגלים יש לו ג' שבטים והלא  
 תראה כי כל חתופה מד' חתופות יש לה ג'  
 חדשים הנך רואה בעיניך כי הכל תלוי  
 בשם יוד ד ית וצורת אב שבטי ישראל  
 ארבעת דגליהם צורת יב חותמות של שם  
 ארבעת דגליו והיו סוד כי שמך  
 שמך נקרא על עירך ועל עמך שם יוד  
 ותכסיו ודגליו כלם נקראים על ישראל  
 ולפיכך תמצא כי יעקב הוליד לב בני כנגד  
 שם יוד שהוא דבק בו כנגד כל חותם  
 מחותמות השם הוליד בן אחד ושמו זה  
 העקר הנחול ואחר שהורענוך זה ראוי  
 לנו להודיעך בכאן כי יב מזלות שבטים  
 אינן זמלוק לעשות דבר בארץ כי אם לפי  
 חכה שמקבל כל מזל ומזל מהם מאת השם  
 המיוחד כי כל מזל טיב מזלור מקבל כח  
 סחותמו של שם יוד יתבר כל מזל מהם  
 מקבל כח מחותם ידוע כי תג מזלות  
 המושלים בתקופה ניסן שהם טיה שור  
 תאומים מקבלים כח משלשה שמות של  
 שם יוד יתבך שהם

### יוד יודו יודד

ולפי שאות יוד ראש  
 דגל אלו השלשה חותמות לכן קרוין לג'  
 המזלות ושלשת החדשים תקופה אחת  
 כלומר התקופה פקבלת שפע מאורי יוד  
 של שם המיוחד שיש לה ג' חותמות וג'  
 המזלות המושלים בתקופת תמוז טרחם  
 פריטן ארץ בתולה מקבלים כח משלשה  
 חותמות של יוד יוד יתבך שהם

### יודו יודו יודד

המושלים בתקופת תמוז שהם מאזנים  
 עקרב קשת מקבלים כח מג' חותמות של  
 שם שאות וא' ראש הדגל שמו שהם  
**יוד יוד יודד** ויוד יוד יודד  
 בתקופת טבת שם נוד יודו דגלים מקבלים  
 כח מג' חותמות של שם שאות ה' ראש  
 הדגל שמו שהם

### הידו יודד יודו

העליונים אין להם כח מעצמן זולתי כפי  
 הרשות שנוטלין משם יוד ית כל אחד  
 ואחד מחותמו ועל זה נאמר על פי יוד  
 יתנו ועל פי יוד יסעו ואב פקח עיניך  
 וראה היאך שם יוד כושר על כל צבאות  
 מעלה ומטה והכל פשוט בידים תחת שמו  
 ית ועתה דתבונן בחיות שם יוד ית  
 כנסר חותם שמו לישראל כנגד יב  
 חותמות שבו נולדיב שבטי ישראל כל  
 אחד בחותמו הידוע וזאת היא הברכה  
 יעקב שברך את בני סמוך לפיתוח כלומר  
 אל אחד מיכ שבטי ישראל ברך אותו בברך  
 חותמו הידוע לו בחותמות ית וזהו כל  
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר  
 דבר להם אביהם יברך אותם איש אשר  
 אשר כברכתו ברך אותם מהו איש אשר  
 כברכתו ברך אותם כלומר לכל אחד מהם  
 ברך לו הברכה הראויה לו מעין חותמו  
 בשם יוד ית ולסוד זה הניב אבני  
 האפוד זכרון לבני ישראל והיו ארבעה טורי  
 אבן ג' אבנים בכל טור וטור כמו שהשם  
 נחלק לדגלים ג' חותמות בכל אות וזאת  
 כנגד דגליהם של ישראל ג' שבטים בכל  
 דגל דגל כפי צד דגליו של ישראל כל  
 דגל מהם נשאו אות אחת מדגלים של  
 אותיות השם וכל אות ג' חותמות כנגד  
 שבטים של דגל דגל פשר הבטים  
 הבטים ספור שלעין וכבר ביארנו

איתך יעקב הוא הקן האמצעי ועולה עין  
 אין סוף ונחלרוו בלי מצרים כמו שכתבנו  
 לעיל ולפעמים נקרא הכפירה הזאת  
 שהוא הקן האמצעי  
**נורא** והסוד לפי שהוא כלול מן החק  
 וכן הדיון לפיכך הוא נורא ויעקב  
 כמו שהו מכון בנגד הקן האמצעי שהוא  
 גלה הסוד וזהו שאמר וירא יעקב ויאם מה  
 נורא המקום הזה אין זה כי אם בית ידים  
 כלומר חלקו ראה ואמר מה נורא המקום  
 הזה שהרי באותם הארצות הודיעוהו חלקו  
 וענה במרכבה שנאמר זמרת ימה וכלו  
 וחלק אברהם נקרא גדול חלק יצחק נק  
 גבור חלק יעקב נקרא נורא וזהו סוד  
 האל הגדול הגבור והנורא והלא תראה  
 איך תקנו בתפילה ארזי אברהם ארזי  
 יצחק וארזי יעקב והאל הגדול הגבור  
 והנורא אחר שהזכיר האבות הזכיר  
 מדותיהם ונשמן גדול לאמצעו נורא כפרקי  
 המרכבה מי כבוד נאדר בקדש נורא  
 תהלות עשה שלא כי הקדושה מסורה  
 ליעקב כלומר יעקב הגאון בקדש אשר  
 לפעולה הזקנה הוא אומר והקדישו את קדוש  
 יעקב והכפירה הזאת אם כן נקראת  
**משפט** וצריך אני לעודדך על דברים  
 גדולים כלולים בענין כבר  
 הדעתיך כשער זה כי השם הגדול יוד ית  
 הוא שופט את בני העול ומי יצו ומשפט  
 עימדי כתות החסד והדין והוא ית באמצע  
 במדת הרחמים הכלולה מן החסד וכן הדיון  
 וכבר הודעתיך בכל מקום שתמצא משפט  
 סודי לידך כאשר יודך במשפט יבא  
 או בכל מקום שתמצא משפט סודי לידך  
 כאשר כי המשפט של אלהים הוא הכל הולך  
 אחר גמול דין אבל מה שאנו צריכי לבאר  
 עכשיו כי בכל מקום דע כי משפט משפט  
 הוא כלול מן החסד והרחמים שאנו דין  
 גמול ושמו עין וזהו שם ישראל וקסוב  
 הצורך ממנו בתורה והשם כי בכל זמן  
 ששם יודך יודך את העולם דן כל ביותע

אבל  
 262

ברחמים הנקראים משפט ואינו דן בקושי  
 אבל אם שם יודך שהוא בר של מטה דן  
 את הבריות לברו אז הוא מכלה ובריו ודן  
 אותן בהין גמול בלי תערובת רחמי וצריך  
 אתה לדעת דבר זה ידוע בני בית דניו של  
 ידך ית בקרא משפט ובי ידני של ארזי  
 נקרא צדק וכל זמן ששם יודך דן את  
 הבריות דן אותם ברחמים כפי סתמו שהוא  
 כלולה בחסד ודין אבל בזמן ששם ארזי  
 דן את הבריות הוא דן אותם בדין גמול לפי  
 ששם ארזי דין גמול הוא ואין בו רחמים  
 וזהו שאין לו מאור מעצמו אלא אם יבא לו  
 קשם יודך ויברך ואם תאמר איסור דן  
 שמהו ד את הבריות ואימתי שם ארזי  
**הנני** מאיר עיניך בעה ואתה תן  
 לך למצא דברי הפני  
 כבר הודעתיך בראש זה הספר כי ב שנות  
 דן למעלה ארזי וכלו רחמים  
 באמצע ידך והוא חסד דין ורחמי מעורב  
 ולבשה ארזי וכלו דין גמול וכבר הודעתיך  
 כי כל השפע והטוב הבא לשם ארזי הוא  
 בא אלו ששם יודך ואז מתפלא שם ארזי  
 מכל טוב וברכה ושפע והיים ורצון ובהו  
 הבריות חוטאים מעט ואינן גורמי שיפסקו  
 הצטרות הכמות ששם יודך לשם ארזי  
 חנה ארזי דבק ברחמי ואינו דן את הבריות  
 כלום אבל שם יודך לבר הוא דן יאר  
 הבריות במשפט ובחסד וברחמי אבל אם  
 בני העולם עוברים עבירות גדולות ומטאין  
 עצמן במטאיות חסרות אז במטאין נחמים  
 שיפסקו כל צנורות השפע הכאים משם  
 יודך לשם ארזי וזהו שאר המדה הנקרא  
 ארזי ובשה וחסדי מן הרחמים בני רחמי  
 נשחלק שם יודך לנחמי ונשאתה שרת  
 ארזי וראות כשק' ולחקן הקלוקל שקללו  
 ובהיותה לברכה נפרדת מסודת הרחמי היא  
 מקבלת מצד שפאל וזהו היא לברכה דנה  
 את הבריות בדין גמול ובקושי זשעה הרת  
 בעולם מלחמת גדולות וחלואים רעים  
 משונים

של צדק  
 ידך דן את  
 ארזי של ארזי  
 ארזי

פשוטים ומיתות לעורר ודבר ולעב ושמי  
 ובה עד שימור הדין או להם לבריות  
 הפוגעות בו באותו הדין שאין שם החטים  
 כלל עד שיגבשם אדני כל הרוכזו שהיכל  
 לו והוא סמך העונש כדי לתקן הקולקל  
 שקלקלו הבריות כדי שימחר שם ירוד  
 הנפדר ממנו לחזור ולהדבק בו ושמור  
 זה העקר כי ממנו חכמם לכמה חרדי כבוד  
 משפט וכבוד צדק ותבין ותדע כי בית  
 דינו של ירו יתברך נקרא משפט וכרת  
 דינו של אדני נקרא צדק וכששניהם  
 עומדי באתר דין או יבא המשפט לבריות  
 בצחת וברחמים זהו שאמר שלמה  
 המלך עליו השלום צדק ומשפט כבוד  
 כסאך בכת הוא הדין בא נהנה ובראשית  
 בהות צדק ומשפט מחובבים כאשר לדני  
 וברית ירושלם על מלאה וצדקתה היתה  
 מרת צדק מלאה משפט ולפיכך היתה  
 שופטת אותם ברחמים זהו שאמר מלאה  
 משפט צדק ילון בהם פקח עיניך וראה  
 נפלאות וכו' וכתבתי מרת צדק מלאה  
 משפט היתה מלאה כל שפע וכל טוב וכל  
 מיני ברכה וחיים והיתה שופטת בענין זה  
 קצתו ברחמים וקצתו במליחה וזהו שכתב  
 לאדני שלידינו הרחמים והמליחות כי טרדנו  
 בו הוועי זה ישינו תעלומות חכמה  
 ועדין תזכה לדעת בעזרת השם וזה  
 בין התבונן וראה נפלאה עצומת ותרואה  
 כי מרת משפט היא רחמים ומרת צדק היא  
 דין גמור אלא אם יתערב עמה משפט  
 וזהו שהזכיר הכתוב בפרשת שופטים  
 צדק צדק תרוף ואמר ושפטו את העם  
 משפט צדק וצדק אני לעורך על  
 ענין גמול שאמר זכרונם לברכה חר עליו  
 השלום קודם שהטא לא היה סתור  
 להתראות עם צדק בננו עצמו והיה אומר  
 אני מצדק אחזה פניך אבל אחר שהטא  
 אפילו במשפט שהוא רחמים היה מתירא  
 והיה אומר אל תבא במשפט את עמך  
 והבן זה סוד וסוף שצדק לבד פי

פשה רבינו עליו השלום אמר וידן נאם  
 ארני בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלתת  
 ומה זה דע כי כל שריו העולם נדונין  
 בניני קשים בברי דין של שרים עליונים  
 ואינן מניחים להם כלום כפי שזוהרם על  
 שריהם בבית דין הגדול ודע כי כל דין  
 שנכסר לשליח למרח אין בה רחמים כלל  
 לפי שאין השליח יכול לשנות ולא לסחול  
 אבל המלך הוא יכול לסחול ולסוה אף  
 על פי שהטא לפניו חטאים גדולים ויהי  
 יחבר אמר למשה הנה אנכי שולח מלאך  
 לפניך לשמך בדרך ונמר השמר מפניו  
 אל המר בו כי לא ישא לשעכם כלומר  
 השמר לכם שלא תחטאו שאם תחטאו  
 יגמור הדין אותם המלאך שאין לו רשות  
 לישא לשעכם ולסלוח וזהו משנה רבינו  
 עליו השלום אמר ובמרה ידע אפרה כי  
 מצאתי הן בעיניך אני ועסך הלא בלכתך  
 עמנו והורה ליתברך למשה לעשות  
 דבר זה באותו שעה אמר משה רבינו  
 עליו השלום לך נא ארני בקרבנו שהיה  
 המלך זכיר לרחם ולסלוח וזהו שאמר  
 אבתי וסלחתי לעוונתי להשאחתי ונהלתי  
 להורה לו זה בברית ואמר שאין סתור קו  
 בתנה לאומרת העולם ואמר חנה אנכי  
 ברת בריית ונמר וליפיכך ישראל  
 סתחננים תמיד למדת אדני לרחם ולסלוח  
 אף על פי שאינן הוגנים ואם אדני שמעה  
 אדני סלחתי אדני הקשיבה וכתבתי  
 צדיקים היו רואים פמדת אדני אם יפגעו  
 בה לברכה והיו מושבים אליה חסלי וטובה  
 מן הכתר העליון ומשאר שומרת הרחמים  
 כמו שהיה דוד ענינה ואחר אדני אל  
 החכם והצדק ארץ אפים ורב חסד ואמרו  
 פנה אלי ותנחם וואם תבין זה הכנס  
 לכמה החותם ברה הדין היו הנבואים  
 והחסיים שיש אותם וזהו החסד והרחמים  
 ליש ארץ שפוטל ארץ כי בהיותה  
 חסדה נכבדת וליפי דין היו חכמי  
 ישראל הקרויים כמו התנאי והאפראים  
 יודעים

נ

ויעשו לתקן הצנורות ולהישיר כל שפלות  
 ההרבים עד שהיו כלן נמשכים ובאים  
 לשם ארזי וזאת היו עושים כל הצעם  
 בעולם לפי שהיו ודעו למוין בדרך הצנורות  
 כלן לשם ארזי וזהו סוד אשונתו כי ידע  
 שמי יקראני ואעננו עמו אנכי בצרה  
 אחלצה ואכבדתו וכל זה שאמרנו  
 במרת ע"ק בחינת הגיה קשים כל זה  
 בחינת גופרת דין בשונותם של ישראל  
 ובשאר האופות אבל בשהיא שופטה את  
 ישראל אז היא כמו האם המרסרת על  
 בניה וזכשם לגמור דין בישראל  
 בנתת גופרת הדין וכחסד שלא ישתחו  
 והסוד בלשון יעיר קט על נחליו יהפך  
 שאילו היתיר שופטת אותם בדין קשה  
 לשעה היו נוטים לכל צרה והכן זה  
 סוד ואף על פי כן אין ריניה שנים  
 לדינים העשויין בהחכמה שפוט עמה כי  
 הרבים גורמים ודע כי המדת הנקראת  
 קו המציעו שהיא סוד שם ידו יתברך  
 נקראת בתורה בלשון קו המציע  
**אמת** וזהו המציע והנני פותח לך  
 וסודו המציע והמציע בעליו השם  
 שעליו אמת ידעני שלשה שמות הם  
 מלטה לסעלת התחזק ארזי ובניו  
 בתורה אני כגון אני ידוד אלדובים אני  
 אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא וזאת  
 מאלוהי אני ידוד וכן כיוצא בזה  
 ואמציע ידוד וכמוי בתורה אמת  
 והסוד את דוד נחא את דוד וברך דעת כי  
 נורא היא כו האמציעו ששם העליון  
 ארזי מתורח הוא כמו הנורא רחום  
 יכפר עון ידוד ישתית יבוי חפץ חסד הוא  
 וכן כיוצא בזה ומדע שם ארזי סכונה  
 כלשון אני ויש ידוד לשון אתה ויש  
 ארזי בלשון הוא דע כי ארזי פבוט  
 כלשון אני שהיא כסת ישראל והולכת  
 עמה וכוחות אולם וזהו אתה אמת המידה  
 שלא יתאול לשם ידוד ואמרת להם אם  
 ידוד יתברך

יתחבאו לפני אנכי אעניש אתכם ואסור  
 אתכם ואקח מכם נקמה כאמרו אם תלכו  
 עמי קרי הלא ראו אף אני עמכם בקרי  
 והכתי אתם אף אני עמכם בכמה  
 מקומות וראת מאלוהי א' נידודי והסעם  
 שהיא פוסרת א' ניוזן אנו סוכנים אותה  
 לפי שהיא יודעת דוד יצרנו והיא מוננת  
 אותנו ומקדמת היא ומסמנת עצמה  
 להזהרנו וסכרות ואמרת הזהרו בפני כי  
 אני הוא העומד להחיות ולהמית לפתוך  
 ולרפא בכתוב ראו עתה כי א' ניוזן הוא  
 א' ניו אמת ואחיה מחצתי ואני ארפא  
 התכוון כי זהו בנין אב לכל דתולה בכל  
 מקום שאמר א' ניו שזו היא מדרת ארזי  
 המסמנת עצמה ומקדמת ואמרת ראו עתה  
 ראו עתה כדרא והסמנו למסודעו כי אני  
 אני הוא אני אמית ואחיה מחצתי ואני  
 ארפא כי כמו שאמר אדם לחברו ראה דבר  
 דוד מדוע אינך מצוער לראורו דאית  
 וזהו חכמתו כי יוכן מדת א' ניו אמרת ומכרת  
 דאנעתה כי אני אני הוא וברך זה  
 חסדא בכל התורה ופעולת עשה כי  
 שכתוב ושמתם מצותי ועשיתם אותם  
 א' ניו וד' ובמצות לא תעשה לא  
 תקים ולא חסור את בני עמך וכו' ולסוף  
 בתיב א' ניו ידוד כלומר אני הוא המדרת  
 המשלכת שכר טוב לצדיקים ונפרעו מן  
 הרשעים כאמרו אני אמית ואחיה מחצתי  
 ואני ארפא והם כן התבונן כי חסדה  
 הזאת עומדת לשערי כאמרו זה השער  
 לידודי ארזי היא המכרזת ואמרת ראו  
 עתה כי א' ניו א' ניהו ונוס' ומדעת עצמה  
 ופמשתלה ונסול טובה ועושה לבחור  
 כרי שידעו לזהו ולא יחטאו לפני ד' והיה  
 ער שתהא צרכה היא להענישם ולהפיר  
 והדסוד אני האמור על מדת ארזי  
 אבל מה שידוד ית' סכונה כלשו' אתה לפי  
 שהיא ספקים ואימצע לתיבת כסוד  
 ארזי לפי שהשם הגדול ידוד יתברך  
 קודם שיהיה בלשון ארזי

שוכן בשם יורה כסוף כהיכל ואינו נמצא  
 עד שמבקשים אותו וזהו שאמר ובקשתם  
 משם את ידו לרדק וסצאת ידו דוד המלך  
 עליו השלום הידוע מלכות העולם העליון  
 הזהיר שלמה בנו על דבר זה ואמר ואתה  
 שלמה בני דע את אלהי אביך ועברו אם  
 תדרשנו ימצא לך ואם תעזבני ינתיך לעד  
 חתו המלך הגדול שצריך כל אדם ללכת  
 לערוך ולסדר החילותיו ושבתיו וטובתיו  
 ולומר לפניו אתה הוא המושל בעליונים  
 ובחתונתך אתה הוא ואין דומה לך זהו  
 סוד כל התפלות שאדם צריך לסדר שכתב  
 של ידו יתברך ואחר כך יבקש צרכיו כענין  
 משרה רכינו עליו השלום שאמר אתה  
 החילות להראות את עבודך את גדלך זאת  
 ידך החזקה אשר מי אל כשמים ובארץ  
 אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך יאמר  
 שסדר שכתב של שם בלשון אלהי הוי  
 ושאל צרכיו ואמר מעכבה נא ואראה את  
 הארץ הטובה ועל דרך זה הוא סדר כל  
 התפלות והברכות שאנו מרחינים לפניו  
 הלא תראה ראש כל הברכות האמצעיות  
 של תפלה באתר הוא מתחיל כאומר  
 אתה הויגן לאדם דעת וביסוס טובים  
 ובראש השנה וביום הכפור אתה בחרתנו  
 ובשבת בערבית אתה קרשת ובמנוח אתה  
 אחד אבל יוצר של שבת שהוא מתחיל  
 ישמח משה ובמסוף למשרה ציור עדין  
 תשיג בהם דברי ארזים חיים שהתפלול  
 האלו שתייהן הן על יסוד מדה לאתי שהוא  
 סוד שבת והוא סוד נקודה שביעית סוף  
 הולו למטה ובצנעה נמסר לך בלוח קבלה  
 עסקות ולפיכך התבונן כי ראש כל  
 התפלות אנו נכנסים באדני שהיא בירור  
 שער ואנו אוסרים אדני שפתי תפתח ואחר  
 כך אנו אוסרים ברוך אתה יי אלונו ובסוף  
 כל הברכות אנו נוטרים ואוסרים ברוך  
 אתה יי התיבון ער סאן וכן דוד המלך  
 עליו השלום אמר כשכתבתי ויבקר חוד ארתי  
 ידו לעיני כל הקהל וסדר אשר דוד ברוך

אתה ידור אלהי ישראל אבינו מקולם תוד  
 עולם לך ידו הגדולה והגבורה והרפואה  
 והנצח והיוד חוד עור וזאמר והעושר  
 והכבוד מלפניך וא אתה מושל בכל בוראי  
 אתה מושל בכל החכונן כי השם יתברך  
 שהוא ידור שהוא סוד הקו האמצעי ונקב  
 אתה הוא סוד כל דגלי השם וכל הכנויין  
 כי הויגן מלפני ומתפאר בכלך וכל  
 שהדענך בסוד אתה שזהו סוד כל צבא  
 העולם וכל הברכות שנבראו בצרף  
 האותיות כאשר באר הקבלה בסוד ספר  
 יצירה כצירוף האותיות ונגלגלן וזרוע  
 ותשכל כל כיוצאין עשרים ושנים אלפא  
 ביהוה נבראו שמים וארץ צבאות מעלה  
 ומטה וכל המרכבות העליון והתחתונות  
 בכה צירופן נבראו ויצאו כל ידור ודבר  
 למינו כלשונות הצירוף יצאו כל המרכבות  
 זכר ונקב בסוד הצירוף והגלגול כמו שאמר  
 בספר יצירה זכר באמם ונקבה באלמם  
 תורו סוד צירוף האותיות ונגלגלן והגבנם  
 לעומק צירוף האותיות מהם יתבר עומק  
 החכמה והפלאה בבריאת היצורים כלם  
 כל ארץ ליסיגורתנות כל מרכבה ומרכבה  
 וסוד כל זכר ונקבה וכל הצירופים ונגלגלן  
 לכ אותיות הכל סתום בסוד אתה כי זהו  
 חותם ראש וסוף של האותיות והמחברות  
 זהו שאמר בספר יצירה עוף סופן בתחלתן  
 ותחלתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת  
 והכל בסוד לכ אותיות חמש צנורו הבינה  
 שבהם נצטוונו כל ציוריה המרכבות וכל  
 צבאות עליונים ותחתונים וזהו סוד  
 התורה שהוא למאורות זהו סוד  
 חומשים שכלל הכל את ידו והסוד הגדול  
 כתוב וחתום נקוב בסוף מאד מעולם אתה  
 וכן זכר ידעת כי סוד הקו האמצעי נקרא  
 נורא והוא סוד שם ידור יתברך שהוא סוד  
 יעקב והוא חתום שש צדדים בסוד אתה  
 וכן הוא אומר אתה נורא אחרת החכונן  
 מאד ומראה כי סוד עשרים ושנים אלפא  
 כליות שבצופן נבראו כל המרכבות וכל

הנביאים לא דבר כי אם עם שם יהוד  
 יתברך שהוא הקו האמצעי ולא נכנס מן  
 הבינה ולפנים ואפילו לסוף כל שערי  
 בינה לא הגיע כל שבך לפנים שהרי  
 אמרו זכרונם לברכה חמשים שערי בראש  
 נבראו בעולם וכלן נתנו למש' חוץ מאחד  
 ואם כן התכוונן כי אפילו משה רבינו עליו  
 השלום לא נכנס מן הבינה ולפנים

נאין מי שיגיע לעין הכתר העליון הנקרא  
 אין סוף ולפי שאין בנו כח להשיגו אין  
 אנו מספרים עמו לנוכח כמי שמספר עם  
 אחר לנוכח ואומר לו בלשון אתה

אבל כמו שארז' אינו מושג לנוכח והוא  
 נסתר למעלה למעלה אין אנו קורין אותו  
 בלשון אתה שהרי אינו עומד לנוכח לא  
 בלשון הוא אנו קורין אורזו כמי שאינו  
 עומד לנוכח ואדם מספר ענינו ואומר  
 ענין פלוני כך הוא ומימן ניראו בני ישראל  
 ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו  
 מה הוא ודע כי המן מן הכתר העליון  
 ירד ובעזרת השם עדיין תשיגו בזה סודות  
 נעלמים אבל שמור זה הכלל כי לא  
 ידעו מה הוא אין לך בעולם מי שידע  
 מהות הכתר הנקרא הוא ושומר זה  
 מאד ואם כן הרי לך פשר הדברים כי

של שה השמות שהם אר"י דוד אר"י יש  
 להם נ' כנויין בתורה הוא אתה אלי  
 וכשתבין סוד אר"י וכנויו הוא תבין סוד  
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית כי הוא  
 בעל רחמים גמורים שאין בהם תערוכת  
 דין לפיכך והוא רחום יכפר עון בודאי

ותבין סוד והוא באחד ומי ישיבנו וסוד  
 צדיק וישר הוא ואחר שהודיענוך זה  
 התכוונן ותרצה כי מרת אר"י שהיא סוד  
 המלכות נקשרה בתפארת שהיא סוד  
 יד ויד ויד ית' מתאחד עם הכתר שהוא  
 סוד אר"י שהוא הנקרא אין סוף ושלשת  
 אלו המעלות הם סוד כלל היחוד והאמונה  
 ועליהן אנו אומרים בתפלת דוד ותמליך  
 עלינו אתה הוא יהוד אר"י על כל מעשי

צבאות העולם במצוקת הבינה שהיא סוד  
 הראשונה של שם המיוחד והיא ציור  
 האותיות כלן בחמש צנורות ויצאו כל  
 האותיות כלן כחמש מקורות שהם אלו  
 אה"ע בומ"ף ג"כק דטל"ת ז"סרש' ולא  
 הן צנורות החלמה והבינה שבהם יצאו  
 כל צורת האותיות מעומק ר"ס הנקרא אין  
 סוף ומתוך צורת האותיות נעשו כל צורות  
 המרכבות למיניהם עליונים ותחתונים

ומה שתצטרך לדעתו כו עשרים ושנים  
 אותיות היסוד והן נחלקוהו לשלשה  
 מחלוקות א"כ ש שמהם יצאו שלשה  
 יסודות א ש ר"ח מ"ס בג' בפר"ת שבהם  
 נבראו כל השביעיות למעלה ולמט' ובהם  
 מציינים השבע' כמב' לתוכל השביעיות  
 שלמעלה מהם ולמטה מהם בסוד שבע  
 כפולות עוד יש שנים עשר פשוטות  
 שבהן נחקקו שנים עשר גבולי אלכסון  
 במרכבה עליונה ושני עשר פזלות שמים  
 ואלו הן ה' ז"ח ט"ל ד"ס ע"ק ובאלו נכללו  
 כל המרכבות עליונות ותחתונות ובעה  
 עדיין נמסור לך קבלות עצומות היאך כל  
 המרכבות עליונות ותחתונות נשואות באין  
 שלשה מחלוקת של כ"ב אותיות ואז תראה

סוד אתה היאך הו' פוד קשר כל העולמות  
 והיאך הוא מוכל סוד עשרים ושנים אלפא  
 ב"תא שבהם נוצר כל היצור וכל הדבור

וזהו סוד עומק קבלות ספר יצירת שאין  
 כל אדם זוכה להן ולפיכך תדע כי סוד  
 הו"ם אתה הוא התפארת שהוא סוד הקו  
 האמצעי שהוא סוד יהוד צבאות שהוא  
 השם המכוון כאמצע הנשוא כל השמות  
 והכנויין וכל העולם כו אדוקין ומתאחדים  
 עליונים ותחתונים ולפי שהשם  
 הנקרא יהוד הוא מצוי לנבראים בפעולתו  
 ונבראותו אנו קורין לו בלשון אתה כמי  
 שעוסף לנוכח ומדבר עמו אבל הכתר  
 העליון הנקרא אין סוף הנקרא אר"י אינו  
 מושג לא לשר ולא למלאך ולא לנביא  
 בעולם כי אפילו משה רבינו אהרן מל

שה דענו זה כמלת אלה די לנו בסוד זה  
 השם \* וראוי עתה לעמוד בשער  
 זה \* הרי לך חמשה שמות מבוארים  
 לפניך משמורת יי' יתברך בספר הזר  
 נשאר חמשה שמות אחרים ובעזרת  
 השם נסוד אותם לפניך איש איש על  
 מתכונתו בעהווי' רחמינו וחסדיו יאיר  
 ענינו ויראנו נפלאות  
 סתורתו אמן :

חמבין סוד ותמליך וסוד אלה וסוד הוא  
 הנאמר הנה יבין סוד היחוד וסוד כיום  
 דתוא יהיה ידוד אהד ושמו אהד \* ומדוע  
 אמר אהד שתי פעמים \* לפי שהמלות  
 צריך להתאחד בתפארת בסודו ספירות  
 והתפארת צריך להתאחד בכלנה שהיא  
 סוד ג' ספירות עליונות \* וזהו סוד יהיה  
 ידוד אהד ושמו אהד \* וסוד ותמליך  
 את ה' הוא ידוד אלדינו סתרה וכו' ואחר

ידוד \* קו האמצעי \* עץ החיים \* תורה שבכתב  
 אמת \* תפארת \* דעת \* נורא \* משכט \* אתה \*  
 יעקב ישראל \* מדת יום \* הבריה התיכון \*  
 אב ישראל \* אמת ענוה \* אדיד \*  
 שלום \* שלמה \* שלישי \* שמים \*  
 יום שבת \* איש תם \* הקבה \* זעיר  
 אפיז \* יי' \* רחמים \* זכר \*  
 משה \* חלב \* דבש \* צור \*  
 יום \* מנורה \* ירח \*  
 שבת \* אנכי \*  
 אדם מזבח  
 הזהב \*

זהו שר בעינו ובכח וחי רצון אמן \*  
 כבר הודעתך ידוד נפשו בה שער  
 שקדמו קצ' הנפל התושבי' כמו  
 שהאר' יכול לברור דרך ישר ללב לחצות'  
 יי' ית' בלי מכשול \* עתה יש לנו גם הה'  
 שער' הנשאר' מן החכמה הזו בעהוית' ואת'  
 פקח עיניך ללמוד ולעשות ולקיים וכו' :

אמר המחבר השם ית' למען  
 רחמינו וחסדיו יאיר כתיב  
 שכל לפנינו ויורנו מדרכיו ונלכד  
 באורחותיו ואל נאמר דבר שלא כרצונו  
 ויודיענו הדרך נעלה בה והקבלו אין בהם  
 צדנד למען נוכל ללכת בדרכים הטובים  
 והישרים ולא נמא ימין ושאל מעשו הטוב

אלדי שמעה תפלתי האזינה לאברי פי  
 השם



# השם השמי

פשוטו הקדש

על דרך ה  
 המעלות הוא השם הנקרא אלד'סוצרין  
 אני למסור ביד כללים ועקרים לכל  
 מקום שתמצא בתורה אלד'ים שתוכל  
 לדע' לאיזה צד הוא נוטה 'נכר הודעתוך  
 ידיר נפשי כי השם הגדול הנקרא יד'ר  
 זה הוא לבדו העקר והוא נוף האילן נוטה  
 למעלה ולמטה ולצדדן ומתלבש בשאר  
 כל שמורו הקדשו שאר הכנטיין כמו  
 שהודעתוך וכפי הפעולה שהוא ית' מחדש  
 בעולמו כך הוא נקרא כאותו השם ממונה  
 על הפעולה והיא ולפיכך נקרא לפעמים  
 אד'ר' ונקרא יה' ונקרא אד'נ' צבאות  
 ונקרא אלדים צבאות' אל' ח'י' אלדים  
 חיים' הכל כפי הפעולה שמהדש בעולם  
 כך לובש מלבוש השם הנקר' על הפעולה  
 והנה זה השם הנקרא אלד'ים הוא השם  
 הממונ' על הדין' וס' כי המשפט לאדים  
 הוא 'וכשהו' ית' פועל פעולה מצד הדין  
 נקרא על אותה פעולה אלד'ים' ועתה  
 דע וראה כי הצד המבונה לפנוצו צד שמש'  
 בנויו בתורה לאדים לפי שאותו הצד הוא  
 מקום הדין וכן דנין כל באי העולם כל  
 הדין הרואים בין לטוב בין לרע בין  
 לחיים בין למות' וכו' כמה בני דינין  
 קבועים וכל אחד נוסר מלאבתו ומשפטו  
 באמת ובאמונה והכל בדין ישר' הח  
 הנקרא בד' של מעלה' ושם דנין את  
 הכריו לשלו' או לחרב' לרעב או לשוכע  
 להיים' או למות' זהו השם הנקרא לאדים  
 והכל נדון בבתי דינו ועל זה אר'ל חייב  
 אדם לברך על הרעה כשם שמברך על  
 הטובה' ואנו מבקשין ראי'ה לדבר מנין'  
 אמר רבה בר בר חנא א'ר יוחנן דאמ' קרא  
 ביל' אהלל דבר באלדים אהלל דבר'  
 ביד'ר אהלל דבר' זו מרת טובה' באד'י'  
 אהלל דבר' זו מרת פורענות' ועתה יש  
 לנו לומר לך כי הכל נדון בכ'ר הנק' לאדים  
 ואם יצא הדין להיטיב נק' השם או יד'ר

# נח

או אל' ואם יצא הדין להעניש נק' לאד'י'  
 ושסור זה מאד' ויש לך להתבונן כי בכל  
 מקום שאתה מוצא בתורה אלדים היא  
 המרה המזומנת לשפוט ולהן ארז כל  
 העולם' וכבר הודעתוך בשע' שעבר  
 קודם זה היצד סנהדרי גדולה של מעלה  
 עומדת בין השם הנקרא יד'ר ובין השם  
 הנקרא אלד'ים' והיא מרת הרחמים  
 מתערבת עם מרת הדין כדי שלא לבלות  
 את הכריות בשעת הדין' ולפיכך סנהדרי  
 גדולה של מעלה קבועה לצד שמאל בין  
 יד'ר ובין אלד'ים' והיא נוטה לשמאל'  
 ועל זה נאמר שררך אגן הסדר אל יחסר  
 המזן' ואחז' לו סנהדרי גדולה' ולפי  
 שכח'פני שור' מהשמש' נקראת סנהדרי  
 גדולה בלשון שררך' ותורת יי' מתקנת  
 רפוא' לחוט' כשע' שדנין אותו על חטאתיו  
 בכ'ר של שררך כשהו' בתשוב' שנ'רפאת  
 תהי לשרך' והנבי סכריו ואומ' שהתשוב'  
 היא הרפוא' שנ' ושב' ורפא' לו' ועתה פקח  
 עיניך וראה כי בכ'ר הגדול הנק' לאד'י' נדון  
 כל בני עולם עליוני' ותחתוני' וצריכי' אנו  
 להודיעך עקרים גדולים שעליה' העולם  
 עומד והוא סוד מעשה בראשית' ולהאיר  
 עיניך בסוד מה טעם הזכיר בכל מעשה  
 בראשית שם אלדים והוא הסוד לפי שכל  
 הנברא יכלם עליוני' ותחתוני' כלם נברא  
 בקו הדין והמשפט' ואין לך בריה מכל  
 הכריות שלא נסתכם עליה בד' הנקרא  
 לאד'י' קוד' שנברא יצ'מן הדין בריה זו כך  
 ראויה להי' כשעור' כנוכה בצור' אבריה  
 וחיה ומזונותיה' ומן הדין יצא שתהיה  
 בריה זו משועבד לבריה פלו' בין לשעבוד  
 הגוף בין לשעבוד מזון' וכך היה הדין  
 בכל מעש' בראשית ובכל ברי' נסתכמו בד'  
 של מעלה על שעור גופה וחיה ומזונות'  
 ושעבודה ומשלות' וכל בריה ובריה מכל  
 הכריות עמדה לפניו בד' הנקרא אלדים'  
 והתרו' בה והודיעוהו דעי' כי שעור גופך יהי'  
 ואכריך כך ומזונותך וחייך נפמ' שלהך' יהי'

כך והשיבה כל בריה ואמרה הנני עם כל  
 זה בשמחה ובטוב לבב וזהו  
 שאול כל מעשה בראשית ברעם  
 נבראו בקומתן נבראו ובציון נבראו  
 כלום ברעתן להבין כל מה שיקרא להם  
 בקומתן לרובין שעור גופן ותכנית  
 איבריהם בציון שהם רצו בחפץ  
 וצבי לקבל הכל עליהן וטעם הסוד  
 הגדול הזה הוא שאין חבין דבר שלא  
 בפניו כלומר שלא בפניו שאינו חבין  
 העקר והטעם ולפיכך אמר קטן אין חבין  
 לו ולפיכך הוצרכו לומר במעשה  
 בראשית ברעתן ובקומתן ובציון להודיע  
 שאין שום בריה יכולה לומר קטן הייתי  
 וכמו שאינו הייתי ואין חבין לאדם שלא  
 בפניו ולפיכך הוצרכו לומר שנבראו  
 ברעתן ובקומתן ובציון שאין בהן דבר  
 שלא היה ברעת ובקומה ובחפץ ואחר  
 שהודיענו זה העקר הגדול יש לנו לחזור  
 ולהודיעך שזה היה הטעם שכתב בכל  
 מעשה בראשית ארדים להודיעך כי כל  
 הנבראים כלם נבראו בקו הדין והיושר  
 אין בהם נפתל ועקש ולפי שחמצא כמה  
 בריות משונות זו מזו וכמה בריות נאות  
 וכמה בריות מכוערות שמה תאמר שלא  
 מן הדין יצאה זאת הכריה מכוערת זו  
 נאה מי גרם להיות לזאת נאה ולזאת  
 להיות מכוערת ומה ראה יי' שברא  
 זו מכוערת זו נאה או מה תטאה לך  
 המכוערת ששביבין לו דעי יי' יתברך  
 כל המרינו שברא ברא אותך ברעת ובקומה  
 ובחפץ וכל בריה דעיה שברא העמידה  
 לפניו ואמר לך דעי שאת בצורה זו  
 ובאברים אלו בשעבוד זה ובמשלה זו  
 ועתה אם תחפצי בזה אמרי ואם לאו  
 הרי את כמי שלא נבראת והשיבה כל  
 בריה וברירה ואמר אני הפצרה ושמחה  
 בענין הגדול הזה וזהו סוד שנ' במעשה  
 בראשית ורא ארדים את כל אשר עשה  
 והנה טוב מאוד ופיר בו והנה טוב

זה טוב מאד זה מות וכשרא יי' את  
 כל הבריות בצורה זו רבינו לא נשאר  
 טענה בעולם לשר בריה לומר שלא  
 כדון נבראתי ולפי שנבראים כל מעשה  
 בראשית בדין היושר והמשפט נזכר בכל  
 מעשה בראשית ארדים לומר שנבראו  
 כל הנבראים בדין ישר ובמשפט אמר  
 ויצא מן הדין היושר שהיה בריה זו  
 גדולה מזו וזו קטנה מזו וסתקיימת  
 הרבה זו פתקיימת מעט זו גופה גדול  
 זו גופה קטן זו עופפת זו הולכת זו  
 קופצת על רגליה זו שטה על פני  
 המים זו ענולה זו מרוכעת  
 זו ארוכה זו קצרה ושמה  
 האמר עליון יא חכם קבלו הבריות  
 המשונות זו מזו נבראתם ת' ל בראשית  
 ברא ארדים בקו הדין ובשקולת ובמשפט  
 נבראו כל הבריות וזהו שאנו אומרים  
 בא' אמה אשר יצר אתכם בדין והחיה  
 אתכם בדין ועמיד להקימכם לחיי עולם  
 בדין ולפי דרך זה התכונן כי כל  
 מעשה בראשית עמו שורות שורות לפני  
 כד של מעלה והחיו בהם כמו שאמרנו  
 והשיבו טוב וזהו ורא ארדים את כל  
 אשר עשה והנה טוב מאד ואחר  
 שהודיענו זה יש לך להאמין כי כד של  
 מעלה הנקרא ארדים נסתכמו על בריה  
 וביה ועל כל אבר ואבר שהו ראויה  
 כך והושיכוהו על כנו והעמידו כל בריה  
 וברירה וכל אבר ואבר מאברי הגוף על  
 מתכונתם בענין שאין ראוי בענין אחר  
 להיות יותר טוב מזה וזהו סוד בראשית  
 ברא ארדים אל ארדים כודאי כי כל בני  
 העולם עליונים ותחתונים בקו הדין  
 ובמשפט ישר נבראו ולא קבל דבר  
 מכל הבריות עליון ותחתון והו שהתורה  
 מברות ואומרת הצור תמים פעלו ומה  
 טעם כי כל דרכיו משפט כלומר במשפט  
 נברא העולם ויפ' נקרא יי' בבריות  
 העולם ארדים ובסוף מעשה בראשית  
 אמר

אומר וירא אלדים אר כל אשר עשר  
 והנה טוב מאד ודרשו רז"ל אפילו מות  
 טוב ומדת הדין כד חיבה מצד הדין  
 הישר והנני פותח לך מפתח גדול מה  
 ראה יי' ית' לצוות בתורה לשחוט בעלי  
 חיים לאכילת אדם והלא כתיב טוב יי'  
 לכל ורחמי על כל מעשיו ואם הוא  
 טרף היאך צוה לשחוט בהמה זו לאכילת  
 אדם ואיה רחמי ואלא הסוד הוא ראש  
 הפסוק שאמר טוב יי' לכל טוב בוראי  
 ולפיכך ורחמי על כל מעשיו וזהו הפי'  
 במעשה בראשית נסתכם עם בהמה זו  
 לשחטה ואמרה היא טוב ומה טעם  
 לפי שהבהמה אין לה נשמה עליונה  
 להשיג מעשה השם ונבורותיו ואמר  
 יי' ית' כברארת העולם להעמיד לפניו  
 הבהמו ואם להם רצונכם להשחט ויאכל  
 אתכם האד' ותעלו ממדרג' בהמה שאינה  
 יודעת כלום למדרגת האדם שיודע ומכיר  
 את יי' ית' ואמרו הבהמות טוב ורחמי  
 הוא עלינו שחרי כשהאדם אוכל חלק  
 מחלקי הבהמת חזרת חלק מחלקי האד'  
 והרי חזרה הבהמת אדם ושחטת דמים  
 היא לה שיצאה מתורת בהמה ונכנסת  
 בתורת אדם וכדרך זה מיתתו של אדם  
 חיים היא לו שעולה למעלת המלאכים  
 וזהו סוד אדם ובהמה תושיע יי' אל'  
 החכונן ור' נתנון סוד השחטה של  
 בעלי חיי והכל מצד רחמי ותסדיו הרבים  
 על ברייתו ומה הטעם תתכונן מה  
 שאזל במסכת פסחים עם הארץ אמר  
 לאכול בשר לפי שלא צוה בתור לשחוט  
 בהמה אלא למי שיודע תורה כמו שאמר  
 זאמר תורת הבהמה והחיה והעוף כל  
 העוסק בתור מתור לאכול בשר מי שאינו  
 עוסק בתורה אמר לאכול בשר ולפי' עם  
 הארץ אינו אוכל בשר מפני שהוא נבחר  
 ואין לו נשמה ולא צוה לשחוט בהמה  
 כדי שתאכל אותה בהמה אחרת אלא אכל  
 נתגלה או נטרפה ואחר שהודיענו זה

דע כי המקובלים הנכנסים לסודות סודי  
 התורה אומרים כי החלת הבריאה והחפץ  
 הראשון נמשכו משלשים ושמים נתיבות  
 החכמה והם סוד החלת הבריאה הנכללת  
 בשם אֵלִים וספר יצירה פתח בספרו בלכ  
 פליאות נתיבות חכמה הקק ידו צבאות  
 את עולמו ולפי שהיו כל הנתיבות בקו  
 הדין ובמשפט אמת תמצא כנגד כל נתיב  
 ונתיב מהלב נתיבות חתום אלדים ככל  
 נתיב מהם ולפי זה הסוד תמצא שאינו  
 מזכיר בכל מעשה בראשית כי אם שם  
 אלדים ותמצא במעשה בראשית להב'  
 פעמים כתיב שם אלדים כנגד לב פליאות  
 חכמה ואלו הן לפי הסדר שבחובל במעש'  
 בראשית א' בראשית ברא אלדים ב'  
 נרוח אלדים ג' ויאמר אלדים יהי אור ד'  
 וירא אלדים את האור ה' ויבדל אלדים  
 ו' ויקרא אלדים לאור ז' ויאמר אלדים  
 זה ירקיע ח' ויעש אלדים ט ויקרא  
 אלדים לרקיע י ויאמר אלדים יקו  
 חמים יא ויקרא אלדים יב וירא אלדים  
 כ' טוב יג ויאמר אלדים תדשא יד'  
 וירא אלדים כ' טוב יז ויאמר אלדים  
 יהי ינועש אלדים את שני יז ויתן  
 אותם אלדים יח וירא אלדים כ' טוב  
 יט ויאמר אלדים יס וירצו כ' ויברא אלדים  
 כ' וירא אלדים כ' טוב כ' ויברך אות'  
 אלדים ס' כ' ויאמר אלדים כ' כד יעש  
 אלדים את חית כ' וירא אלדים כ'  
 טוב כ' ויאמר אלדים כ' ויברא אלדים  
 את כ' כלם אלדים ברא י' כ' ויברך  
 אותם אלדים ל' ויאמר להם אלדים י'  
 לא ויאמר להם אלדים הנה ל' וירא  
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד  
 בני פקח עיניך וראה היאך  
 כל נתיב נתיב סוד נתיב  
 החכמה חתום בחות אלדים לחודיע כי כל  
 מה שנברא כמעשה בראשית בסוד כל  
 נתיב נברא והכל בדין ובמשפט אם והוא  
 שאזל הוא עשן ויבונן וכמדרש קהלת  
 מלמד

**ענה**

מלמד שהוא זכור דינו נמנו על כל אמר  
 ואמר שכך והושיבוהו על כנו וזהו כל  
 היצורים ותבונתם ושעורם וכל מעשיהם  
 ועניניהם כלם בקו הדין נבראו ועל כל  
 אחד ואחד מהם נסתתם סנהדרי של מעלה  
 הנקראת ארדיס בדין ישר ומשפט אמת  
 והנהר אין לך נתיב מכל שלשים ושנים  
 נתיבות שאיני חתום בתחתם ארדיס  
 ושלמה המלך מכריז ואומר כי כל מעשה  
 בראשית שהם נבראים בשם ארדיס כלם  
 ראויים להתקיים לעולם לפי שכלם נבראו  
 בישר ובמשפט ובדין גמור ואין כל כריה  
 מכל הבריות צריכה תוספת או גרעון כדי  
 לתקנה יתר ממה שנתקנה במעשה  
 בראשית וזהו שאמר שלמה כי כל מעשה  
 האדם הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף  
 וממנו אין לגרוע ואם כן פקח עיניך  
 וראה כי השם הנקרא ארדיס הוא השם  
 הממונה על הדין והמשפט והוא הבורא  
 הכל במשפט וזהו המביא את כל הבריות  
 במשפט ושלמה עה צווח ואומר כי כל  
 מעשה הארדיס יביא במשפט על כל נעלם  
**ולפיכך** יש לך להתבונן כי שם  
 יי' יתברך כשכא לברא  
 העולם בדין וכיושר ומשפט בשם ארדיס  
 עמד ושחק עמו שם הרחמים שהוא ידוד  
 יתברך כדי שיוכלו הבריות להתנהג לאט  
 במשפטו של ארדיס לפי שאין הבריות  
 יכולות להתקיים אם לא יתנהג עמהם  
 ברחמים מפני הדין הקשה של סנהדרי  
 גדולה הנקראת ארליס ולפיכך שחק עמו  
 שם הרחמים וזהו סוד אלה תולדו השמים  
 והארץ בבראם ביום עשות ידוד ארדיס  
 ארץ ושמים ונקראת מדרת הדין הקשה  
 כלומר שגור הדין בלי שיסרחל לענין  
 בעולם אלא על פי אמתו של דין וזהו  
 הדין ויקוב הדין את הדין וזהו סוד  
 לשכת הגזית ולפיכך אילו היו הבריות  
 נדונות בבירר דין של מעלה בלי שתוף  
 שם הרחמים היה העולם כלהונשחת לפי

ותוך הדין אבל שם הרחמי והחסד מהפך  
 בזכות הבריות ואם אינו מוצא להם זכות  
 מאריך הדין קודם שיגמרו הדין למעלה  
 וזהו סוד ארץ אפים וכל זמן וזמן כדת  
 החסד מהפכת בזכות הבריות בזמן  
 שעומדים בדין לפני האלדים וזהו סוד  
 ויגש אברהם ויאמר האף חסד צדיק עם  
 רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה  
 והנני פותח לך שערי אורה בפסוק זה וכי  
 פה טעם אמר חלילה לך מעשות כדבר  
 הזה וכי בבירר דין של מעלה צדיק עם  
 רשע מתיית אם כן אינו דין ישר והכתיב  
 אל אמונה ואין עול אלא סוד זה הפסוק  
 עמוק והנני רומז דע כי מדת חסד  
 מהפכת זכות כל ברירה וברירה ואם אדם  
 אחד עשה זכיות ועשה עברות מדת הדין  
 באה להעניש את האדם על העבר ומדת  
 החסד אומרת וכי אם ידו של אדם הטאה  
 וראויה להעניש הדין עינו צדקה ואינה  
 חוטאת שעשתה מצוה זו ואם את  
 מעשית לזה הנוף בעבור חטא הדין  
 גם העין לוקה והיא נענשת שלא בדין  
 וזהו להמיר צדיק עם רשע והיה צדיק  
 ברשע ולפי דרך זה מעכבת מדת  
 החסד כמה פורעניות מלבא לעולם  
 ובדרך זה בעבור צדיק אחד שיש במקום  
 מתעכבת הפורענות מלבא למקום כדי  
 שלא יקבל אותו הצדיק צער בפורענות  
 המקו כמו האבר שאמרנו בנוף כך הצדיק  
 במקום הוא כמו האבר בנוף וסוד זהו  
 סגין הצדיק על מקומו כיצד סגינתן  
 כשנדין אנשי מקומו למעלה ויוצא מן  
 הדין שהם חייבים כליה או עונש  
 מתקרבת מדת החסד ואומרת האף חספה  
 צדיק עם רשע כלומר אומרת מדת  
 החסד למדת הדין אם את מעשית לאלו  
 הרשעים של מקום פלוגי יגיע הנזק ויקבל  
 צער זה הצדיק כשיענשו הם או תשחת  
 ארצם וזה הצדיק לא הטא שינוע לו צער  
 או נזק נמצא הצדיק סגין על אנשי  
 המקום

## ס

המקום כמעט שלא יגיע לו נזק וצער \*  
 ושמו עקר זה מאד \* וזהו אם אמצא  
 בסודים חמשים צדיקים ונשארי לכל  
 המקום בעבורם \* וכן עד שהגיעו לעשרה  
 אצל ה'עירות שהיו כפי שלא יצאו הדין  
 העליון \* וזהו סוד שאמר ללוט הנה  
 נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי  
 את העיר \* אבל לא היה כח בלוט  
 שתנצל סודם בזכותו אף על פי שהיה דר  
 בתוכה שאפילו לוט לא נצל אלא בזכות  
 אברהם \* כמו שדרשו בפסוק אל תבט  
 אחריו כלומר אל תדקק לומר שראוי  
 העיר להמלט בזכותך שאיך ראוי \* זה  
 אמרו בהוציאם אותם החוצה \* ושמו  
 זה העקר הגדול לכל התורה כי מסג  
 זהו צאות חיים \* וכמו כן שמו עקר אהר  
 והוא סוד הפרשה הזאת \* ואף על פי  
 שדרדבר נאמר בשמו של אברהם כמו  
 שכתוב שם ויגש אברהם ויאמר האף  
 תמפה צדיק ערשע \* נ"כ הוא סוד מדת  
 החסד של מעלה שמתקרבת תמיד לבר  
 של אדם בשעה שדן את חבריו וסופכת  
 בזכותו ומעבדת כמה פורעניות בדרך זה  
 ונאה פרשה זו להודיע סתרים גדולים  
 היאך מדת החסד מהפכת בזכרון של  
 בריות תמיד ומדת הרחמים משתפרת  
 עמה ומנועה כמה פורעניות מן העולם \*  
 זה שאל התחיל לברו העולם כמד הדין  
 דאה שאינו מתקין עמד וסוף עמה מדת  
 רחמים היה ביום עשות יידי אדם ארץ  
 ושמים \* והנני מגלה לך סוד בפסוק זה  
 ידוד ארץ כנגד ארץ ושמים \* ידוד  
 כנגד ארץ \* ארץ כנגד שמים \* לומר  
 שהשם יתברך שהוא ידוד מתנהג בסוד  
 רחמים עם בני הארץ שהם חוטאים יותר \*  
 אדם מתנהג בדין עם השמים וצנאותם  
 שאינם חוטאים \* וזהו שתקנו לל המאיר  
 לארץ ולרדים עליה ברחמים \* ואז  
 שירעת זה \* יש לנו להודיע עקרים  
 גדולים \* בכל מקום שאתה מוצא בתורה

נקבל

כתוב שם אדם הוא מוד ב"ד של מעלה  
 כמו שנפרש \* וצדיקים אנו להודיע כי  
 למעלה הם שתי בית דין מלבד בתי דינים  
 אחרים שיש ביניהם בית דין של מעלה  
 פאלו הבתי דינים הוא בר העליון שהוא  
 מדת הגבורה צד שמאל הנקרא ארזים  
 אמ"ת בכל מקום אשר שם יושבת סנהדרין  
 גדולה של מעלה ודין את בני העולם זו  
 היא הנקרא מדת הדין הקשה \* ובית דין  
 התחתון הוא סוד השם הנקרא אדני  
 ונקרא גם כן בית דין של מטה \* ונקרא  
 גם כן מדת הדין הרפה \* ובו הכל נגמר  
 לעשות ולגמור בכל הנבראים כפי שגור  
 בבית דין העליון \* ולפיכך נקרא גם כן  
 אדני לפעמים הרבה בשם ארזים \*  
 ונקרא ארזים בשעת גמר דין שפסקו בית  
 דין של מעלה הנקרא ארזים אמ"ת \*  
 ובדרך זה תמצא כי פוד מלכות שהיא  
 אדני נקרא גם היא ארזים פעמים הרבה  
 כשגומרת הדין שפטו בסנהדרין של  
 מעלה \* והכן זה מאד \* ולפיכך יש לך  
 להתבונן כי כל מי שהוא דין בין שהיה  
 מלאך או אדם נקרא ארזים בשעת הדין  
 או שהוא ממנה פרנס על הדין וזה  
 שאברהם תורה עד האלדי יבא חבר שניהם  
 אשר ירשיעון ארזים ישרים \* ואמר  
 ארזים לא תקל \* ואמר כי השפט  
 לארזים הוא \* ויש לנו לגלות לך סוד  
 סחום וחיות \* אמרה תורה ארזים לא  
 תקלל ואף עפ"ש שמשמעות הכתוב שלא  
 לקלל ארץ הדין עכ"ל ענין אחר דמו בו  
 והוא שאם יבא על האדם מכה או נגע או  
 סחלה או מיתה או חסרון לא יעזו פניו  
 כלפי ב"ד של מעלה הנקרא ארזים שהוא  
 מקום השפט האמתי ואל ידבר נאצור  
 זהרופים לומר ארזים דן כל זה למעלה  
 ועל פיו בא אלי אלו הצרות ושכא יעוד  
 אדם פיו למי חוק כמו שאמר לו אשתו  
 לאיוב עוף מחזיק בתסתך כרד ארזים  
 דפות אלא כמו שאמר איוב גם את חטב

נקבל מאת האלדים ואת הרעה לא נקבל  
 וזהו שהייב אדם לכרך על הרעה כמו  
 שמברך על הטובה וכמו שאמר בידוד  
 אהלל דבר באד'ים אהלל דבר זה הוא  
 אמונת ישראל לקבל משפטי אלדים  
 בשמחה ולשמוח בנסיונו ותוכחותיו  
 ומשפטיו ולהודות לפניו על הכל ולברך  
 שמו כמו שאמר חסד ומשפט אשירה  
 אם חסד אשירה ואם משפט אשירה  
 ולא יהיה אדם מבעט בנסיון ומוציא  
 דברים קשים מפיו כל זה נרמז בפסוק  
 אלדים לא תקלל זה הכלל כל דיון  
 שבעולם וכל בתי דינים עליוני ותחתונים  
 נכללים בפסוק זה ואחר שהודענוך  
 זרה יש לנו למסור בידך כלל גדול ושמוח  
 אותה מאד לכל מקום שכבר נכשלו ולא  
 הבינו כמה אנשים שהם חכמים בעיניהם  
 והוא סוד מהו אלדים אחרים ויש לנו  
 להודיע כי השם יתברך רם ונשא שוכן  
 עד וקדוש שמו רוצה לבדו מלך על כל  
 הנמצאים וריכל הקדש שלו מיוון  
 באמצע וסביבות היכל הקדש יש שבעים  
 בתים ומסבבים גמשיים שבעים שרים  
 שבעים אומות כמו שכתב פירוש וכל  
 ע' שרים נחלקו בדור הפלגה ללשונותם  
 בארצות נחלקו שבעים שרים לשבעים  
 אומות להי' כל שר ושר מושל על אומתו  
 ועל ארצו וי' יתברך עמד וכתר  
 באברהם באותו הדור וכתר בישראל אחריו  
 שהם זרע אברהם ומסר להם שמו הגדול  
 להיותם חלקו וחבלו ונקרא בכל ישראל  
 שמו הגדול שהוא ידוד יתברך ואין לאומה  
 אחרת חלק בו כמו שכתוב וראו כל עמי  
 הארץ כי שם ידוד נקרא עליך ויראו ממך  
 ואומר כי חלק ידוד עמי וי' יתברך  
 לפי שמסר שאר כל אומות העולם ביד  
 השרים כל אומת ואומרו לשר ודוע כמו  
 שאמר הכתוב והנה שר יון ושר מלכות  
 פרס עומד לנגדו ומיכאל הכהן הגדול  
 שהוא נושא דגל ידוד יתברך מסר אותו

לישראל וזשאר שבעים שרים שהם  
 בחוץ ואין להם חלק בהיכל הפנימי כל  
 אחד מהם נתיחד לאומה ודעה והוא  
 מושל על אותה האומה על ארצה נאוחו  
 השר הממונה על אותה אומה רצוה וי'  
 יתברך שיהיה נתן את אומתו כפי הרשות  
 שנתן לו וי' יתברך בתוך וזשנה ולפי  
 שהוא דיון על אותה האומה נקרא גם  
 הוא אלדים ואם חטאה אומתו של אותו  
 השר השם יתברך דן ארץ השדומלקח  
 אותו ומעניש אותו ולפי דרך זה התבונן  
 שהאומות והשרים שלהם נדונים בבית  
 דין של ידוד יתברך שהוא אלדים אמתי  
 חזו סוד כי ידוד אלהים הוא אדי האלדים  
 ודע והאמן כי כל האומות והשרים שלהם  
 הנקראים אלדים כלם באים בראש השנה  
 להיותם נדונים לפני י' יתברך ואם לא  
 נהג האומרים כהוגן אזוי לוקח השרים  
 שלהם וגורעים להם השפע והטובה  
 שהיה לו יתברך נתן להם כשלוהה השר  
 של האומה נופלת האומה וזהו שאמר  
 הנביא יפקד ה' על צבא המרים במרום  
 ועל מלכי הארמה בארמה זהו שאזל  
 אין אומה נופלת אלא אם כן נופל שר  
 תחילה והטעם כי כפי הדין שיפסקו על  
 שר של אות האומה כך מקבלת אומתו  
 לטוב ולרע וזהו שאזל וכך פושעי אומה  
 העולם נגפן וזו וענין גופן הוא השר  
 שלהם לאותם היודעים סודות הנסתרים  
 וכל מה שאומות העולם פושעים לוקין  
 על פשעם השרים שלהם וזהו שאמר  
 שרו של אימירך מלך פלשתים ואחשך  
 גם אנכי אותך מחטאי לי מחטו ליחס  
 ארץ בלוטר שאמרו לו השר דע כי משעה  
 שחטאת שלקחת את שרה אשת אברהם  
 דנו אותי בבית דין של מעלת ומכניסו בי  
 מחטים וקוצים ואני בצער גדול וזה כי  
 אלדים זר שרבר עבא אימילך שרו של  
 אימילך היה כי לא היה ראוי לנבואת או  
 לדבר שאר מלאכים אלא לשר של

כח

והבן זה מאד ומה שאמר פושעי ישראל  
 בנופן הוא סוד בנסת ישראל ליודעי  
 סתרים וכשישראל חוטאים כנסת ישראל  
 נעשית וכן הוא אומר ופשעכם שולחה  
 אפכם ואל תהפוך עלינו על מה  
 שכתבנו בשערים הקודמים שהשרים של  
 אומות העולם אינם מטיבים ולא מריעים  
 כמו שאמרנו במה שתקנו חכמים על  
 האומות שהם משתדלים להכל ורוק  
 וזאפללים אל אל לא יושיע כי כוננו  
 לומר שאין להם מעצמם יכולת ולא  
 רשות לדון להרע או להטיב אבל אם נתן  
 להם הרשות הם גומרים לפי שמסר ה'  
 בידם לגמור ולפיכך נקראים שרי  
 האומות על זה אלד'ם ועתה התבונן  
 כי כל אומה ואומה מושגל אומות נדונת  
 כל השנה בכית דין שלה והוא השר של  
 אותה אומה ונקרא אותו השר על זה  
 אלד'ם ובראש השנה נדונים כל  
 השרים הנקראים אלד'ם וכל האומות  
 שלהם בכית דין של ידוד שהוא אלד'ם  
 אמתי נמצאו אלד' האומות גם הם  
 נדונים ואף על פי שהם דנו את האומות  
 וזהו סוד שאמר הכתוב כי ידוד אלד'ם  
 הוא אלד' האלד'ם כלומר הדיין  
 שדן את אלד' האומות ושמור זה  
 העקר הגדול והזהר בו ותבין סתרים  
 נעלמים ותדע שיי' תברך הזויר את ישראל  
 ואמר להם בני אני אלד'כם ואתם עמי  
 אין לכם לקבל אחר מאלד' העמים לאלת  
 שהיו אותם האלד'ם נדונים לאומות ולא  
 לכם ושל אחרים הם ולא שלכם בני אני  
 אלד'כם לבד ולפיכך התחלה בעשרת  
 הדברות ואמר שתי הדברות הראשונות  
 בלי אמצעי ואמר אנכי ידוד אלד'ך  
 אלד'ך בודאי ואם כן לא יהיה לך  
 אלד'ים אחרים וזהו שאזל אנכי ולא יהיה  
 לך מפי הנבורה שמענוס ואלו שתי  
 הדברות הן עקר כל התורה ולפי שמענוס  
 ספוי ושאר כל הסעות התורה שמענוס

י א 16 ו העמים

מפי משר ומנין תורה שמענו מפי משר  
 שהן תרי"א מצות והן סוד החולה ועל  
 זה נאמ' תר"צו לנו משה יסעי משה  
 נתנו לישראל תרי"א מצות אבל אנכי  
 ולא יהיה לך לא קבלום עי' משה לא מפי  
 הנבורה שמענוס כמו שאמר אחר דבר  
 אלד'ים שתי' זו שמענו נמצאו תרי"ג  
 מצות שחיים מהם שמענו מפי הנבורה  
 והשא' שהם תרי"א שהם סוד תורה שמענו  
 מפי משה וזהו שדקדק הכתוב ואמר  
 תורה צוה לנו משה בודאי משה צוה  
 לנו תורה שהן תרי"א מצות ולפי העקר  
 חזה אמר יי' תבדך לישראל בני לא יהיה  
 לך אלד'ים אחרים שאין להם חלק בך ואין  
 לך חלק בהם כי חלק ידוד עמו ואחר  
 שדעתי הרמזונן שאמר הנביא כי כל  
 העמים ילכו איש בשם אלד'ו ואנחנו בשם  
 ידוד אלד'ינו לעולם ועד ואין לך להאמין  
 דברי ריקות של כמרה ריקים שאומרים  
 שאין כח באלד'י העמים ואינם נקראים  
 אלד'ים אבל יש לך לדעת כי יי' יתב נתן  
 כח ובמשלהו ושבת ביד כל שר ושר  
 משרי האומות לודן ולשפוט את עמו ואת  
 ארצו ונקרא שם השר אלד'ים לפי שהוא  
 שר ושופט את בני ארצו אבל סוף כל  
 השרים וכל האומות שלהן באין להיות  
 נדונים ביד של ידוד הנקרא אלד'ים אמת'  
 ואם הטאה או סרחה אומתו של שר אז  
 לוקה השר על אומתו כמו שבארנו  
 ודע והאמן כי אין כח באלד'ים אחרים  
 שהם אלד'י העמים אלא אותם הכח  
 שנתן יי' להם לשפוט ולפרנס את אומותם  
 אבל אינן יכולים לסחוץ ולרפא להמת  
 ולהחיות חוץ מהכח הידוע הנתון להם  
 לכני ארצם וממשלתם והוא כי כל אלד'  
 העמים אלילים ופירש ליל הוא כמו בשר  
 אדם מת לפי מחלוקת הרבמים  
 במסכת חולין מכל צד הוא לשון אליל  
 דבר מת והוא רופא אליל כלכם שהוא  
 בשר מת שאין לו רפואה כן אלד'

העמים אין בהם כח להיטיב ולהרע וולתי  
 אותי הכח הקצוב שמוסר להם השם  
 ואינן יכולין לצארו מאותה השורת והם  
 כמו כן נדונין כמו שבני ארצם נדונין וכל  
 כחם וממשלת אינו לא אותו הפרס שהם  
 מקבלים משם ידוד יתבר' שהוא אדון ודיין  
 על כלם ועתה שמור עקרי זה לכל  
 החזירה בלה ותוכל לדעת מהו שם אלד'ים  
 בכל מקום או שם אידים אחרים כמו שאש'  
 בעבר הנחר ישבו אבותיכם ויעבדו אלד'ים  
 אחרים לא יהיה לך אלד'ים אחרים  
 ואזר שהורענוך או העקרים הגדולים יש  
 לנו לרהודיעך עקר גדול ורחב שיש לך  
 לדעת ולהתכוון כי מקום החיים הנקרא'  
 חיי עולם הוא כתוב ידוד ונקרא אלד'ים  
 והטעם לפי שהוא המקור שממנו שואבת  
 סדת הגבורה הנקראת בית דין של מעלה  
 ונקראת אלד'ים ולפי שאינה דין גמור  
 נכתבת באותיות ידוד ולפי שהיא  
 השרש שממנה שואפת סדת הדין נקראת  
 בקריאת אלד'ים אף על פי שאינה  
 כתובה אלא באותיות ידוד ושמור עקר  
 זה הגדול לכל מקום שתמצא בתורה  
 שנתכבדוד ונקרא אד'ים ואחר שידעת  
 זה דע כי שתי הסודות הנקראות נצח  
 זהוד' נצח נקרא ידוד צבאות לפי שהוא  
 לימין והוד נקרא אלד'ים צבאות לפי  
 שהיא לשמאל ולפי שהיא מתלבשת  
 מלכושו הדין סן הכית דין הנקרא אלד'ים  
 נקראת גם היא אלד'ים צבאות סוף דבר  
 כפי המקום אשר ממנו שואבת כל מדרג  
 וסדה כך היא נקראת וכל מקום  
 שתמצא בתור' שקורא לרבי בעולם בשם  
 אלד'ים דע כי היא מושבת כח מסדת  
 סנהדרי גדולה של מעלה הנקרא אלד'ים  
 באמת עד שאפילו בני האדם נקראים  
 אלד'ים בחיותם דגן דין אמת ואחר  
 שהו דענוך עקרים אלו בשם הנקר' אד'ים  
 יש לנו לחזור ולרהודיעך שאר השמורת  
 ששם אלד'ים נקרא בהם לפעמים דע

שהסדה הזאת הנקראת אלד'ים נקראת  
 לפעמים נבורה מתגברת  
 לפי שהיא לעשית דין כפושעים וכחוטאים והיא  
 הנוקמת סיד הרשעים והמתקוממת אצל  
 י' יתברך ולפי שהיא בית דין של מעלה  
 והיא המשלמת גמול לכל הראוי לגמול  
 נקראת גבורה על כחה וממשלתה שיש  
 לה יכולת לדון ולהחפרע ולהתגבר על  
 הכל ואין דבר שיעמוד לפניה והו שאמר  
 הגביא עורי עורי לכשי עוז זרוע יי'  
 ואמר הלא היא את המתגברת רהב  
 סחוללת תנין ואלמלא גבורותיה  
 לא היו הדינין נגפרים ולא היו החזקים  
 נענשים אבל לפי שהגבורה היא חזקה  
 ומושלת על הכל נמרין הדינין הנדונין  
 בבית דין שלה הלא תראה שכשחטאו  
 ישראל ונחלשה הגבורה על ידי חטאתם  
 וכלו מקצרו שהנביא אמר איה קנאחד  
 וגבורתך והגבורה משיבה ואמרת צור  
 ילדך תשי ותשכח אל מחולדך וכפי  
 החוטאים בתלשת הגבורה וחזר הימין  
 לאחור וכך הוא אושר השיב אהור ימינו  
 ודע כי למעלה מצד הגבורה הוא המקור  
 והשפע שהגבור שואבת ממנו ומן המקור  
 ההוא שהוא העליון על הגבורה ונקרא  
 כ'נה נובעים במה מיני כחות של גבורה  
 ונקראים גבורות והו שאמר מי ימלל  
 גבורות ידוד וכשישראל צדיקים אזו  
 אותן הגבורות שפשיעים כחותיהם למדה  
 הנקראת גבורה ואזי ישראל מתגברים על  
 האומות ולפי שהגבורה היא בחזקה  
 לוחמת עם האומות ונוקמת נקמות ישראל  
 מן האויב ואם ח'ו הטאו ישראל אזי  
 נשאר מדת הגבורה חלושה ואי' פועלת  
 הנקבה באומות והו סוד צור ילדך תשי  
 ואומר איה קנאחד וגבורתך והכן זה  
 מאוד והמדה היצת היא הנקראת  
**כית דין של מעלה** ועל ידי  
 המדה

הזאת



סב

הזאת נדונין כל בני העולם כמו שאמרנו  
 לטוב ולרע. וזהו המקום הנקרא זכות  
 לפי שכן נזכרים כל הזכות וכל החטאים  
 ומכאן סנהדרי גדולה זו יצאו שלשה בתי  
 דינין אחרים שדנים בני העולם לעושר  
 ולעוני. לבריאות ולחולי. וכל דינין  
 שבעולם נדונין בסנהדרי גדולה ובאלו  
 בתי דינין שלה חוץ משלש דברים שאינן  
 נדונין בכ"ד של אלד"ם סבל וכל. אבל  
 הם נמשכים ממקום שכלו רחמים. ואלו  
 הם. חיים ובנים ומזונות ואף ע"פ שגורל  
 בבית דין של סנהדרי גדולה של מעלה  
 על אלו הגדברים אם עמד אדם ונתכוון  
 בתפלה ע"י מקום החפץ יפיק שאלתו.  
 והיו שאלו בני חיי ומזוני לא בזכות תליא  
 סלתא אלא במזל תליא סלתא. וענין  
 זכות הנזכר במקום זה הוא סוד סנהדרי  
 גדולה. וענין מזל שהזכירו במקום זה  
 הוא סוד המקור העליון שה' מקור החפץ  
 הנקר אד"ר אשר שמש נזלו מימי החפץ  
 והרצון. וזהו המזל שכל הדברים תלויין  
 באלו ספר תורה. ועל כן אמר הכל תלוי  
 במזל ואפילו ספר תורה שבהיכל. ואל  
 יעלה בדעתך כי בשולות הככבים דברו ל'  
 במקום הזה שלא דברו לא במקור החפץ  
 ודי למיזן. וכבר בארנו דברים אלו  
 בשערים הקודמים. ודע כי המדה הזאת  
 נקראת **צפון** וצריך אתה  
 לדעת העקר. כבר הודענך  
 כי מדת החסד שהיא בימין תמיד פתוחה  
 ומזומנת להפיק לכל שואל וכשהאדם  
 שואל חפציו מאת השם אזי מתעוררת  
 מדת החסד ומשוכנת ממקור הרצון כל  
 מיני עושר וכל מיני טובות לתת לשואל  
 די מחמורו. וכשסגיעין אותן הסתנות  
 והטובות מצד מדת שמאל אזי עומדת  
 מדת הדין שהיא מצד צפון ומעכבת אל  
 הימין לגמור חפץ השואל ואומרת נשב  
 לדין ונראה אם זה השואל ראוי לתת לו  
 שאלתו ששאל. או לאו. ואז נדון השואל

בסנהדרי גדולה העומדת בצפון. ואם  
 הוא ראוי נותנים לו שאלתו ואם אינו ראוי  
 מונעים ממנו כל אותו העושר וכל אותו  
 הטוב שהמשיכה מדת החסד. ואז  
 מקבלת מדת הדין ההיא בצפון כל אותו  
 העושר וכל אותו הטוב ומסבבת אורו  
 באוצרותיו ובבתי אש בצפון ושאר  
 כל אותו העושר וכל אותו הטוב באוצרות  
 צפון. לפי שמאחר שמשכה מדת  
 החסד אותן מלמעלה טוב אינן חוזרים  
 למקומן. אלא מקבלת אותן סנהדרי  
 גדולה אשר בצפון ולפיכך נקרא צפון  
 לפי ששם יושבים כל מיני עושר וכל  
 הנזיס וכל המצפונים וכל הזהב. וכך  
 הוא אל מצפון זהב יאתה. ולפי שהמקום  
 ההוא הנקרא צפון הוא מקום הסטמנור  
 המצפונים ומיני העושר א"ל הרוצה  
 להעשיר יצפין. כלומר יתכוין להשלים  
 עם מדת הדין העומדת בצפון כדי שלא  
 העכב שאלתו כששואל מאר י' יתברך  
 עושר ונכסים. ועל זה הדרך היה השלחן  
 בצפון לפי ששם נמשך העושר וצרכי  
 הבריות. ולפי שהצפון הוא לשמאל אמר  
 הכתוב אורך ימים בימינה בשמאל עושר  
 וכבוד. ודע כי כל העושר הזה וכל אלו  
 המצפונות אשר בצפון כלן גנוזים ושמורים  
 ומוכנים לצדיקים לעתיד לבא. וכך הוה  
 אר"ם רב טובך אשר צפנת ליריאתך פעלת  
 לחוסים בך. ואומ' יצפן לישרים תושיה.  
 ואחר שהודענך זה דע כי בצד הצפון יש  
 מקומות וחדרים גדולים אשר המה מלא'  
 כמה מלאכי חבלה וכמ' מיני משחי וכמה  
 מיני פורענוי ושם כמ' כארות מים עכורים  
 ורפש וטיט הין ויורד' עד ההום ושם כמ'  
 מיני שחת אשר שם כמה מיני נחשים  
 ועקרבים ושאר כל מיני חיות רעול וכל א'  
 שזכרנו כלן עומדים וצופים מתי יצא מן  
 הדין אשר בצפון לחרוב ארצורו ולעקור  
 מלכויו ולהכרי בני אדם בכל מיני מכ וככל  
 מיני משחי ואז יוצאין כל אחד מאלו מיני

פורעניות אשר בצפון ושוטטין בעולם  
 ונמרים הדין ככל אותן שנחייבו כבד  
 של מעלה ועל אלו כלן נאמר מצפון  
 תפתח הרעה ודע כי יש במקום זה אף  
 מלשינים ובמה קטגורים וכמה מקטרגין  
 על הבריות ולפי שוי יתכרך נתן לישראל  
 תורה ומצוות לפי רוב חסלתו על ישראל  
 צורה להקריב לפניו קרבנות לכפר על  
 העונות כדי לסתום אל המקטרגים ולבל  
 בעלי משחית דרכה וצוה בתורה לכוני  
 כל קרבן שהוא בא על הטא יהיה אותו  
 הקרבן נשחט בצפון וכך הוא אומר ושחט  
 אותם על יד המזבח צפונה והקרבן  
 הנשחט בצפון בא על החטאים שאדם  
 חטא בין שיהיה יחיד או צבור כגון פה  
 ושעיר של יום הכפורים וכגון פרים  
 הנשרפים ושעירים הנשרפים וכגון  
 זבחי שלמי צבור ואשמות וכגון חטאות  
 הצבור והיחיד כל אלו נשחטים בצפון  
 ואם תאמר הרי שלמי צבור ואינם על הטא  
 ולא אשם ודע שהוקשו לחטאות והו  
 שאמר הכתוב ועשיתם שעיר עזים אחד  
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח  
 שלמים אבל שלמי יחיד והתורה ואיל  
 נזיר והככור והמעשר והפסח כל אלו  
 אינם מוכרחי להשחט בצפון לא שחייטתן  
 בכל מקום בעזרה וטעם כל זה מבואר  
 ולפי שהקרבנות הם כופר מן הפגיעה  
 כמו שכתוב ונזבחה ליי ארזינו פן יפגענו  
 בדרכי או נחרכ ואלו המינים של פורענות  
 הם בצפון לפיכך צוה יי כי כל קרבן  
 שהוא בא על הטא ישחט בצפון ובעת  
 כאלו הדברים עדין נודיעך עקרים גדולי  
 בטעמי הקרבנות ולפי שמדת שם  
 אלהים שהוא סוד הדין עומדת בצפון  
 נשחטין הקרבנות הבאים על הטא בצפון  
 והסוד זבחי אלהים והכן זה מאד  
 ואחר שהורענוך אלו העקרים הגדולים  
 צריך אהרה לדעת לפי שבר העליון  
 הנקרא אלהים יושב לצד צפון

והקרבנות הבאים על הטא נשחטים  
 בצפון להיות כפרה בפניו בד של מעלה  
 דע כי לצד הצפון של מעלה חוץ לפרגוד  
 יש נחש גדול עקלתון והוא גרם מיתח  
 לאדם הראשון והטיל זוהמא אצל הונח  
 והוא ראש לפורענות לכן אמרו יתכרך  
 והבטיח את ישראל להעבירו ולהרחיקו  
 ולהיחילו למקור שלא יוכל לקטרג לעולם  
 ואם הנביא ואת הצפ ונגי ארתיק מעליכם  
 והרחתיני אל ארץ שממה וזה קשור  
 בדבר הנק' ק"ץ כל בשר כי הוא המכלה  
 מנפש ועד בשר וזה נכנס לקטרג על חם  
 המכול ומסרו בידו והוה שאמר ק"ץ כל  
 בשר בא לפני בלומר מדרה הפורענות  
 שהיא מקטרגת על הבריות בארץ לפני  
 וקטרגה עליהם כי מלאה הארץ חמס  
 ונגמר הדין למסרם ביד ק"ץ כל בשר  
 להשחיתם ועל זה נאמר והגני משחיתם  
 את הארץ ולפי שהמדה הזאת המוכרת  
 לפורענות קבועה בצפון צוה יי לתכרך  
 שישחטו הקרבנות הבאים על הטא  
 בצפון אבל לעתיד לבא שהקרבנות  
 עתידין ליבטל ירחיק השם יתכרך מדרה  
 הפורענות מעלינו ומצד הצפון יולכנה  
 למקום שאינה יכולה לקטרג עוד וכמנ  
 שתהיה נעקרת מדת הפורענו מצד צפון  
 כך יכטלו הקרבנות שהיו נשחטי בצפון  
 לפי שכבר בטלה מדת הפורענות  
 המקטרגת שהיית עומד בצפון ואין צורך  
 להשחט קרבן בצפון והכן זה מאד ודע  
 פי המדה הזאת הנקראת ארזים העומדת  
 לשמאל נקראת לפעמים

### יד כהה

מע' שנקראת יד כהה  
 לפי שהיא השמאל והיא  
 מונעת ומעכב את הימין להשפיע בעולם  
 זולתימה שיצא מן הדין ולפי שמעכבת  
 על צד ימין לתת טובות בעולם הדין  
 מדרה הזאת הנקראת שמאל לוקחת  
 הוסיקבלת כל העושר מיד הימין ומבטיח  
 אותה

איתו בכתי גנזתו כמו שאמרנו וזהו סוד  
 וקרנים מיו לו ושם הביון עזו והבן זה  
 סאד ו'אח' שהורענוק זה יש לנו להודיעך  
 כי מרת הגבורה הזאת נקראת  
**נחד** והמעם כי מרת הגבורה  
 זרה ממשרה אשר שם  
 צנהדרי גדולה ושם כמה בתי דינים  
 ושם כמה בתי שלהבת ואש להכה ושם  
 כמה נרדינים ממונים להכות ולהעניש  
 וליסר כל מיני מכה ופצע וכל מיני  
 חלאים וכלן אש שלהבת ובמקום הזה  
 יש כמה מיני אש אשר הם אוכלים כל  
 מיני אשות שבעולם ולחכים אותן בהיו'  
 האש אוכלת את הקרש ולפיכך נקראת  
 האש הגדולה לפי ששאר כל מיני אש  
 אשר בעולם הם קטנים אצל האש הזאת  
 ולפי שהאש הזאת שורפת כל שאר מיני  
 אש יפחדו ממנו עליונים ותחתונים  
 ואפילו המלאכים העליונים נרתעים  
 ונבהלים ונשפרים מן האש הזאת ואינם  
 יכולים להתקרב אליה אך שם פחדו פחד  
 מרוב חזוקה וכתב משלתה ולפי זה  
 הדרך נקראת המדה הזאת פחד אשר  
 מסנה פחדים המוני מעלה ומטה  
 זהו שאמר הכתוב כפני פחד י' ומהדר  
 גאונו י' ומן האש הזאת שהיא שורפת  
 ומכלת את הכל והוא מקום הפחד והוא  
 בית מצרף לרשעו ופושעו ומכח שלהבת  
 שלה נשפרים כמה חיילות אמר הכתוב  
 פחדו בציון חטאים אהזה רעדה תנפים  
 מי יגור לנו אש אוכלת מי יגור לנו מוקדי  
 עולם ודע שנקל אש אוכלת מפני שהיא  
 אוכלת כל שאר מיני אש שבעולם  
 וכדרך זה נקרא י' מצד המדה הזאת  
 אש אוכלת כאומר כי י' אלדיך אש  
 אוכלת הוא יכניעם והוא ישפילם ולפי  
 שהוא יתברך אש אוכלת יכול להכניע  
 ולהשפיל ולכלות כי במדה הזאת הוא י'  
 עושה מלחמות ולפי נקרא המדה הזאת  
 פחד והמדה הזאת החזיק בה יצחק אבינו

ומרב

עה שהיא לצד שמאל ולצד הדין הגדול  
 ונקרא פחד יצחק וכן הוא אומר וישבע  
 יעקב ב כפחד אביו יצחק ידוע כי כשרדף  
 לבן הארמי יעקב ובקש לעקור את הכל  
 באה המדה הזאת לעקור את לבן וללחום  
 עמו כי בכח גדול ועליון הורה ברא לבן  
 הארמי ואל יהיה בעיניך דבר נקל שאמר  
 תורה ארמי אובד אבי כי לבן הארמי יבקש  
 לעקור את הכל שרש וענף וכ שראת  
 יעקב שבארה מרת הפחד לסייעו נתגבר  
 והתחיל להראות גבורתו ותקפו אצל לבן  
 וזהו שאמר הכתוב ויחר לעקב ויירב  
 בלבן ואם יעקב היה חלוש היאך עושה  
 מריבה עם לבן אלא דע כי מדרג הפחד  
 באה לסייע את יעקב ומנין לנו האיר  
 שאמר יעקב ללבן לולי אלדי אבי אברהם  
 יפחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי  
 פחד יצחק בודאי היה ליובאה לסייעני  
 ולפי זה הדרך התבונן כי מרת הפחד  
 היא כנגד מקום סנהדרי גדולה ושאר  
 בתי דינים שלה ובה כל מיני אש חזקה  
 ובה כל מיני בלי מלחמה וכלי משחית  
 להשמיד להרנו ולאנד לעקור לטלטל  
 ולבו כל אלו לגמור הדמים הגזורים  
 בסנהדרי גדולה הנקרא אדני ועל המקום  
 וזהו היצוד שלמה לגלות כי אפי הגבורי  
 והחסידים והצדיקים פחדים מן המקום  
 הזה ואמר הנה מטתו של שלמה ששים  
 גבורים סביב לה מגבורי ישראל בלם  
 אחזו חרב מלומדי מלחמה וגו' מפחד  
 בלולת ואצל מפתחה של גהנום שהיא  
 דומה ללילה ודע כי אפילו הצדיקים  
 העליונים יראים ונבהלים ממדת הפחד  
 הרי דוד צונח ואומר סכר מפתח כשרי  
 ומה טעם כמשפטיך יראתי ברומ' מקום  
 המשפט הוא המקום שבו שוכנת מדת  
 הפחד ו'אח' שבארנו זה לך דע כי במקו  
 הנקרא פחד יש רמזה כמה מיני שוחות  
 גבורות עמוקים עד מאד ונקראים סודי  
 גהי' ושם כמה מיני משחית מיני פורעני'

ומרב

ומרוב עמקם הם כלם חשך ותמיד הם חשוכים ואפלים ונקראים על טעם זה לילה לפי שאין מאיר שם לעולם לא תמיד כולד ולילה באותו מקום ולפיכך פוהדים עד סגור ממנו עליונים ותחתונים והוא מפתח כלילו דרשו אל מפתחה של גנינם שהיא דומה ללילה וכמה צדיקים בקשו רחמים בחייהם שלא יראו אותו המקום והנביאים יי'ת' לעשות בקשתם ושאלתם ואם לא תירא מפתח לילה יעתה התבונן כמה היא כח בעלי החשוב שנצולים מזה המקור הקשה ואוי להם לרשעי שנדונים במקום זה שלא הופיע בו אור לעולם וזה שאמר ארץ עיפתה כמו אופל צלמו ולא סדרים ותפע כמו אופל ודע כי כל אדם שאינו אומר בכל יום ויום סדר קדוש הו' שהוא וכא לציון עם קדושתו והלכתו עתיד למעום טעם במקום הפחד הורו שכלו חשך אם לא יתקן מה שקלקל קודם שיצא מן העולם וכך הוא אומר ארץ עיפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים ופה טעם רואה צלמות זה לפי שלא אמר סדר קדוש היום והורו שאמר צלמות ולא סדרים ודע כי המדה הזאת הנקראת פחד ואש אוכלה נתנה יי' יתברך לישראל לעבור לפנייהם לכבוש ארצה הארץ וללחום המלחמות שנאמר לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יי' אלדיכם על פני כל הארץ אשר תדרכוה וטסה אמר הכתוב פחדכם כשבחן של ישראל הפליג ואמר השם אף על פי שמדרשו הפחד שלי היא ישראל לקחו אותה בירושה שהרי יצחק ירש מרת פחדו ושלו ויתרו שנאמר וישבע יעקב בפחד אביו יצחק וירשו ישראל כל נכסי אברהם יצחק ויעקב והרי מרת הפחד נמסרת ביד ישראל לירושה עד שנטאו ואבדו הכל ואחר שידעת זה דע כי כל המסשרל והשלטנות של מעלה הם בסוד גבורת

מרת הפחד שהיא סוד הממשלה וכן הוא אומר רמשל ופחד עמו עושר שלום כמרמוי ואחר שמסרנו בידך אלו העקרים והכללים הגדולים יש לנו לחזור ולמסור בידך עוד עקרים אשר מהם תפנס לכמה שערי אורה והשגרה כמה סתרי תורה :

### ואחר

אשר בארנו לך קצת הסתרים הנכללי בשם אלדים יש לנו לחרום השער הזה ולהודיע כי אלהים הוא ידוע לקצת בעלי הקבלה שהוא סוד אש אוכלה כמו שאמרנו אבל המדה הזאת פועלת כל הרפכים כח אחד פשוט והחזק הזה היא ממירת ומחירה במרה אחר והיא מכרת ומקיים זמון ורופא והכל במדה אחר ובקצב אחד ומן הכח הזה נוטלים רשות כל השלוחים רשולוחים מלמעלה דגמור הדין הגמור על בני העולם אם למורא אם לחיים אם לכלות אם לקיים אם למחון אם לרופא והכל הוא במדה הזאת ולפי דרך זה התבונן כי כשמשלחין מלמעלה שליח לגמור שליחות באלו הדברים וכיוצא בהם נקרא השליח אלדים על פי הכח שטמון בידו מאלו הדברים הנזכרים ושמור זה העקר הגדול שעדיין הצטיף אותו לכמה מקומות ואתה אם ישלך עיני פקח עיני כלליו או הגדולי שמסרנו לך בשע הזה בענין שם אדי ותוכל להבין שם אדים בכל מקו שאתה מוצאו בתור ותבין למה נקראו השרים העליוני אדים אחרי וזוכין למה נקראו הדיני כלם אפי בני אדם בשם אלדים ותבין למה נקראים המלאכי בני האדם וכשתבון כל העניני האלו תבין ג' שאר הכחו והפעול אשר הן כלן כלולים בשם אלדים והשם ית' יורנו הדרך לדע אמת דרכו ולשמור מצותיו חוקיו ומשפטיו וכך יהי רצון :

אלדים

אלדים ידוד נבורה בר של  
 מעלה יד כהה פחד יצחק  
 אש אוכלה ממשלה דין  
 שמאל זהב לחם מלח נחש  
 יין חשך לילה ענן ערפל  
 בשר רבורה סלת שלחו  
 שמש אש סיני משפט  
 אבן יד מזבח הנחשת אדמה

ואתה י אל רחום ותנון אך אפים ורב חסד ואמת :

כין טוב בין לרע ואל המלך כלן שואבות  
 ומושכור להן כל מיני העושר והטובה  
 שמונעין על פי רדיון מן דורשעים וכל  
 אוצרותיהן פלאי כל טוב וכל מיני עושר  
 ונכסים וכבוד ונקראים כלן אש וכל אל  
 האוצרות והנזים נגזים ומכני לצדיקי  
 לעתיד לבא ועל זה נאם להנחיל אוהבי  
 אש ואוצרותיהם אמלא זכשאוהג מאן  
 וי מחנות יוצאין סכד הגדול ומשומטם  
 בעולם לגמור הדין בחוטאי מהם שולל  
 מהם בחזויהם פוצע מהם עוקרי מהם  
 מנגעים ומהם מכיאים כמה מיני חלאים  
 וכל מחנה ומחנה מהם גומר הדין שפסקו  
 על כל בריה והכל באמת ובאמונה  
 אינם מוספים ולא גורעים על מה שגזר  
 בכד הנקרא אלדים שהוא אלדים אמת

השם השביעי משמו הקדש  
 הוא השם הנקרא אל וצריכין אנו להודיעך סוד  
 השם הזה על דרך העקר וכשתבין העקר  
 אז תבין כל מקום שאתה מוצא בו לשון  
 אל כבר הודעתך בשערי הקודש כי שם  
 אל מסונה על החסד והרחמים וחוא סוד  
 המדה אשר ירש אברה אבינו עה באמרו  
 ויקרא שם אברה בשם י אל עולם ועתה  
 צריך אתה לדעת כי בסנהדרי גדולה  
 הנקראים אלדים יש ג מאות וי מחנו של  
 מרת הדין וכלן מוכנים ומומנים להפיע  
 מן החומאים כשדנין אותן בבית דין של  
 מעלה ואלו הג מאות וי מחנות של מרת  
 הדין מתשומטו בעולם וכל מחנה ומחנה  
 מהן גומר הדין ככל הרברי שהוא מסונה

**ודע** כי למעלה מכל אלו המחנות  
 ולמעלה מכית דין הגדול הנקרא אלדים  
 יושבת מרת הרחמים הנמורה שאין בה  
 תערוכת דין בעולם אלא כלה רחמי' וחסד  
 וחמלה וחנינה מבלי צד דין שבעולם \*  
 והמדה הזאת מרחמת אעפ שאין הבריות  
 ראויות לרחמים ונותנת מתנת חנם \*  
 ועל דרך זה היו הצדיקים והחסידים יודעים  
 בדרך המדה הזאת ובעזרת הצרות היו  
 מתכונים אליה והיו מצילין את העולם  
 שכמה מיני צרות \* ודע כי המדה הזאת  
 העליונה שהיא רחמים נמורים נקראים  
 אל והיא המעשר של המחננה הנקראים  
 יש \* וכשיצאו השלש מאות ועשר מחנות  
 להשחית את בני העולם עפ הדין שרגו  
 בבית דין של מעלה אם יש בעולם צדיק  
 שיוכל להתכונן אל המדה הזאת הנקרא  
 אל \* אז היא יוצאת מהיכלה ונגלת \*  
 וכשרואים אותה יש מחננה אז כלם  
 סתפורים ובורחים ומסתתרים מפני כבודה  
 ואינן פועלים דבר מכל מיני משחית  
 שהיה להם לפעול לפי שמדת הרחמים  
 הגדולים יצאה ונגלת עליהם וכשהיא  
 נגלת יודעי כלם שאין להם כח להשחית  
 ולהשמיד ולא להזיק ולהרע לשום בריה  
 שבעולם כי כבר הופיעה המדה הנקראת  
 אל \* ועתה דע והבין כי בעת הצרות היו  
 הקדושים והחסידים ממחרים להחפיל  
 ולהתכונן למדת אל \* וזה שאנו אומרי  
 אל מלך יושב על כסא רחמים \* ונקראת  
 גם כן אל עליון \* והנה אברהם אבינו  
 עליו השלום השתדל כל ימיו אחרי המדה  
 הזאת שכלה חסד ורחמים וחנינה \* וקבל  
 עליו כמה מיני יסורים וכמה מיני צער  
 כדי שיהיה זוכה לה ובורח השתדלו  
 ואהבתו אותה וכה שהיתה לו ירושת  
 עולם וזהו סוד ברוך אברהם אל עליון \*  
 ואמר ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם  
 בשם יי אל עולם \* והנה אברהם אבינו  
 שה יוש המדה הזאת \* ולפיכך נתברך

בכל שלא היה לו למעלה מקט"ו ומעורר  
 אלא היו מזכרים להפצו לפי שמדת אל  
 היתה מתגלת עליו תמיד \* ואז היו כל  
 בעלי דינים בורחים מפניו \* וזהו סוד הסד  
 לאברהם \* ולפי שמדת אל היא המזומנת  
 לרחמים הגדולים החקינו לז לומר אל  
 מלך יושב על כסא רחמים \* ועתה צריכים  
 אנו לעוררך על עקר גדול ב"ג מדות של  
 רחמים הזכיר יי אל רחום וחנן אך  
 אפים ורב חסד ואמת יואעפ שכבר פי' לך  
 זה הפסוק בשער שעבר קוד' לכן צריכין  
 אנו לפרשו לך עדיין כל יסוד מדת אל  
 שהרי דוד המלך עה לקח גסה מדות האו  
 וכלל אותם בשם אל ואמר ועתה יי אל  
 רחום וחנן אך אפים ורב חסד ואמת \*  
 ועתה שים לבך ושמע פי' הפסוק הזה \*  
 אל הוא סוד מדה עליון אשר כלה רחמים  
 נמורי' ומפניה נכנעין כל מחנות הדין ואין  
 אח מהם עומד לפניו \* ולפי שירש אברהם  
 מדת אל ואהב אות זכה לנחול כל מדות  
 של יש מחנות הנקראים יש \* וזהו סוד  
 להנחיל אוהבי יש \* ואמר זרע אברהם  
 אוהבי \* והבין זה שאמר \* ואומר אחרי  
 רחום וסוד רחום הוא כי מדת אל כשהיא  
 רואה שיצא מן הדין בכנהדרו גדולה  
 להשמיד או להחרי' אדם או מקום או שאר  
 כיוצא בזה שאם ישמך יבא לעולם הפסד  
 גדול אז יוצאת המדה הנקראת אל כדי  
 לרחם על הבריות שלא ישחת העולם  
 ומרחמת על אותה הבריה שנגזר עליה  
 הדין לבלוהה וכשיוצאת מדת אל בורחים  
 ומסתתרים כל מחנות הדין ואז נצלת אותה  
 הבריה מן הדין והיעונוש \* וזהו סוד רחום  
 אשר במדת אל \* ואמר אחרי חנו \*  
 וסוד חנו כי פעמים רבות בצאת מחננה  
 המשחית להשחית בני עולם על פי הדין  
 יוצא מדת אל ומתגלגלת להצילם ואעפ  
 שאינם הנונים ולא ראויים נותנת מתנת  
 חנם כדי להציל את הבריות מן העונוש  
 הגדול \* ואמר אחרי אך אפים דע' שיש

הברית ש' שאינו ראוי לא לחנו ולא לרחם  
 אלא ראוי להעניש כפי הדין שנגזר עליו  
 מלמעלה ואעפ"כ מדת א"ל שכלרה רחמים  
 יוצא ואומר המתנין לפלו המתנין לעלות  
 ואל תענשנהו מיד ואעפ"כ שאינו ראוי לא  
 לרחום ולא לחנו המתנין לו אולי יעשה  
 תשובה זהו סוד ארץ אפי' כלו' ש' שאריבין  
 לו הזמן אולי יעשה תשובה ואעפ"כ שהאף  
 תלוי עליו מאריבין לו האף \* וצריך אני  
 להאיר עיניך בסוד הגדול הזה \* מהו סוד  
 ארץ אפי' דע כי בר של מעלה כשפוסק'  
 דין אינן מסתיבין לאדם \* זולתו בשעור  
 שיצאו השלוחים מן האף ומד שיצא' מן  
 האף פוגעין באותן הראויים לעונש והמד'  
 הנקראת א' ל' כשהיא דוצרה לרחם על  
 הבריות שאינן ראויים לא לרחו ולא לחנו  
 מה היא עושה מארכת החוטם שהו' האף  
 אורך גדול ואף ע"פ ש'לוחי ב'ר הולכים  
 לגמור הדין אינן יכולים להעניש אורו  
 הראוי להעניש שהי' עדיין הם הולכים  
 בחוטם שהו' האף ובעוד שהם הולכי באף  
 אינם יכולי להעניש לאותו הראוי לעונש  
 ונצ'ל' זהו סוד ארץ אפים \* והבן זה מאד  
 זמנין שהמדה הזאת מארכת אפים כרי  
 שלא יכרת הראוי להעניש וכדי לרחם על  
 הבריות \* הרי הוא אומ' למען שמי אאריך  
 אפי' ותהלתי אחטם לך לבתי הברית \*  
 ואם כן שמור הכלל הגדול הזה ואם חבין  
 אותו תזכה לכמה עקרום ודע כי החכמים  
 הקדושים חכמי המשנה התלמוד היו סהם  
 אנשים שהיה בחם כח להאריך האף כח  
 קדושתם ותפלתם והיו מגינים על ישראל  
 בדורם ומונעים סחם כמה צרות כמו רבן  
 גמליאל שגלרה ליבנה ובכח קדושרו  
 ותפלתו היה מאריך האף לפעלה ולא היו  
 פחנות המשחית זכולין לגמור שליוחרן  
 ולהזיק את ישראל כפי הדין הגזור \* ולפי'  
 דעה ר' ג' נקרא בעל החוטם בסוד שג' למען  
 שמי אאריך אפי' ותהלתי אחטם לך לבתי  
 הברית \* והיור' סוד ספירת ב'נה הנקרא'

תה' לה ידע סוד ארץ אפי' כי הכינה הוא  
 אחרת משתי קדושרת המדות הקשורות  
 ב'רחמים הגמורים \* והנה ספירת בינה  
 הנקראת תה'לה היא הנותנת כח כבי' דין  
 של מעלה הנקרא ארד'ים \* וכששופעת  
 מדת הרחמים הגמורים \* על מד' בינה אזי  
 הבינה משפעת הרחמים במדת הדין וכל  
 עוד שהיא משפע הרחמים אזי האף הולך  
 ומאריך וכל עוד שהאף מאריך אזי השלוחים  
 מתעכבים לצאת לגמור את הדין \* ודע כי  
 קוצר אפי'ם הוא רוב העונש וארך אפי'ם  
 ה' מעונש העונש \* ואם תבין סוד זה תבין  
 כי אפילו באדם קצר אפי'ם יעשה אולת \*  
 ואל תהרס להשיב עליו בענין אדם קצר  
 אפים כי עמוק הוא ובעלת עדין תשוב סוד  
 הענין \* ואחר שהודענוך אלה העקרים  
 הגדולים במדת א"ל בענין זה צריכים אנו  
 לחזור ולגמור הפסוק הזה \* הרי פ'רשנו  
 לך בסוד זה הפסוק של א"ל רחום וחנון  
 ארץ אפי' \* ונשאר לפרש לך מהו רב חסד  
 במקום זה \* דע שיש מן הבריות מי שאינו  
 ראוי לא לרחו ולא לחנו ולא לארך אפים  
 אבל הוא ראוי לעניש מיד מה עושה מדת  
 א"ל שהי' מדת הרחמים כששוקלים עונות  
 של אותה הבריה עון ראשון ושני ואינן  
 מעלה מסלקין עון ראשון ושני ואינן  
 נכנסים במנין אעפ"כ שאינן נסחקים ואין  
 מונים לא מעון שלישי שנאמר הן כל לא  
 יפעל א'ל פעמים שולש עם גבר ואחר  
 ששקלו עונות וזכויות של אותה הברית  
 אם המאזנים עומדת בשורה מדת א"ל  
 סכרעת כף מאזנים לכף זכות שנאמר ורב  
 חסד \* מטה כרפי חסד \* ואם כן נמצאת  
 מדת א"ל גומלת חסד ורחמים אל אותה  
 הבריה העומדת כדון \* ואעפ"כ שאינה  
 ראויה לא לרחום ולא לחנו ולא לארך  
 אפי' \* אעפ"כ עושה עמה חסד כששוקלים  
 עונות וזכויות ואחר שידעת זה דע כי מדת  
 א"ל מוסיפה לעשות עוד כמה חסד וכמה  
 רחמי עם הבריות כסוד מה שגמר הפסוק

זהה ואמ"ת ומהו ואמ"ת הדי ששקלו  
 עונותיו וחיותיו טל אדם זה וכל כך גברו  
 הפאיו שלא יוכל להועיל במדת החסד  
 לא עינותיו הכריעו את השקל לכף חובה  
 עדיין מדת א"ל שהיא מדת החסד גומלת  
 חסד ורחמים עם אותה הכריה שנענשת  
 בשתי דרכים הדרך האחת שאם אותה  
 הכריה כחויבת להיות נכרתת ונאכזרת  
 מתוך הדין שררה מדרת החסד מנחה כל  
 הזכות וכל הטובות שעשתה אותה כריה  
 ואפי' שיחה טובה שעשתה ומקילין עונש  
 אותה הכריה כדי שלא תצטער הרבה  
 ואם אותה הכריה הנענשת אינה הייבית  
 כרת ואכזרין בסוף העונש מדת הרחמים  
 מדקדקת לה ואפילו שיחה מועטת לתת  
 לה שבר טוב על מה שעשת' אחר שעבר  
 ישי העונש ואע"פ שמד הדין היא עושה  
 גם הדבר הזר שמדקדקת להיטיב כמו  
 שדקדקה להעניש ועל זה נקראת גם  
 מדת הדין ואמ"ת ואחר שהודענוך אלה  
 העקרין הגדולים בפסוק זה במדת אל יש  
 לנו לתזור ולהודיע כלל גדול והו' כי בכל  
 מקום שאחה מוצא בתורה כתוב א"ל יש  
 לך לכלול בכל אותן המדות של חסד ושל  
 רחמים הכלולות בו ועוד יש לך לדעת  
 ולהבחין כי בכל מקום מתערבות יחד  
 שתי המדות מדת חסד ומדת רחמי כאחת  
 וכן הכניח של שתיהן מתערבים אלו עם  
 אלו ושמו עקר זה לכל מקום ואל תשכחתי  
 וכבר הודענוך בשער שבו בארנו שם יחד  
 ית' הכניח הסמוכים לשם אלדים אע"פ  
 שזכרנו כל כנייני מהם לאיזה שיהיה  
 סמוך הרבה פעמים מתערבים כניי החסד  
 עם כניי הרחמים ואחר שהודענוך  
 זה צריכים אנו להכנס בשאר הענינים  
 הנכללים בשם א"ל כמו שהודענו בשאר  
 השמות דע כי לפעמים הרבה נקראת  
 מדת א"ל בתורה בלשון חסד וצריך אותה  
 לדעת כיצד דע כי לשון **חסד**  
 הוא כל העושה דבר שאינו

מוכרת לעשותו מצד הדין אלא שעושה  
 אותו בחפצו וברצונו מאין מכריח ועושה  
 אותו הדבר בטובתו זה נקרא חסד הוא  
 הפך הרבה הנעשה בהכרח ולפי שמדת  
 א"ל קדמה לעולם והס' יתמך ברא את  
 העולם בהסדו לא מצד שהיה חסד כלום  
 אלא ברא את העולם מצד החסד הנמור  
 להיטיב עם כמאידולתח להם הלקונחל'  
 כרוב רחמי וחסדיו ועל זה אמר אמרתי  
 עולם חסד יבנה ואע"ג שהפסוק הזה של  
 עולם חסד ובנה יש לו סודות נפלאים  
 ועסקים פענין סוד הייס במוד הנטס  
 הגדולים מצד החסד הידוע בכרית בשד  
 הנקרא חסד והוא סוד הסדי דוד וצריך  
 אהה לדעת כי בחסד עליון נברא העולם  
 אסוד חסד עליון וסוד חסד אברהם וסוד  
 חסד דוד ככרמזנו בהם בשערי הקודם  
 סוף הכר' ברא את העולם מצד חסד  
 וסוד חסד עליון במוד לב' גתיבות שהסדי  
 ושלחם כל ארחות י"ל חסד וכשבר העולם  
 במדת החסד חזו ונמל עם היצור' שברא  
 אתם גמל חסד לאדם הראשון ונמל חסד  
 למשה רעה כמו שפורש סוף פ"ק דמטות  
 וכל אלו החסדים בכללים בשם א"ל  
 עכשכא אברהם איכנו ע"ה וצפרי והביט  
 יחקר והביט סוד ההגדול יתב' והיאך ברא  
 העולם מצד החסד עמד גם הוא ואחז  
 החמה הזאת כידו וראו' כל בני העולם  
 להוטים אחר עץ נבל אחד ואחד נובק בעץ  
 מיתר לו עמר אברה' אבינו עהיהעמיד  
 מדרשות והכרין לכל באי עולם זמא להם  
 כל אלרי העמים אלהים וי' שמים עשה'  
 דעו כל העמים כי יש בראי שבר העולם  
 בלן והוא לבדו מישל על הבל והוא מפת  
 נמחה מריד שאול ועל משפיל ומרים  
 עד שעמדו עליו ובזובל בכסיו ואסורו  
 בבי האסורין והשלימהו בכבשן האומה  
 החסד מברית על אברהם ואומר מלמעלה  
 אני קדמתי לעולם במורה חסד והייתי  
 יחודה בעולם ונתנה אברהם יחיד בעולם  
 במקרים



טו

זמקדים אותו במד' חסד וראוי הו' לאברהם  
 להחזיק בו ואני כו' ואז שב אברהם  
 למדת החסד בנחלת ונתנה לו זהו שאמר  
 חתוב חתן אמר ליעקב חסד לאברהם  
 ופי' הפסוק כך הוא דעש אברהם אבינו  
 על עבד עבדותו וייתבר מצד החסד מבלי  
 שלמד אותה רב או אב או תבא לזו שליחו  
 נביא מאת הכורא להוכיחו ולהזהירו לא  
 הוא מעצמו צפרו והכיש והקר והבין עד  
 שנכנס לידיעת מלכותו של יי' יתבר ובמו  
 שהשם בר' העולם מצד החסד כך אברהם  
 הכיר את בוראו מצד החסד אבל יעקב  
 אבינו עלה לא הכיר את הבור' מצד החסד  
 אלא הכיר אותו מצד האמת אברהם  
 הודיע מדת החסד יצחק הוסיף והודיע  
 מד' הפחד שאם לא יעבדו אותו יענישוהו  
 מעבד הסורד באדונו וחטיל אימה ופחד  
 על הברוא' והכנסם תחת כנפי השכינה  
 כשהודיע אותם פחד עונש המורדי מבור'  
 וורו סוד פחד יצחק כי יצחק ירש מדרת  
 הפחד ולפי' הזהיר את בני האד' והוכיחן  
 שישמרו בד' הגדול שהוא דן את הרשעים  
 במדת הפחד הנקראת עונשי גהינם  
 ואומר פה'ו בציון חטאים וגומר אכ' נמצא  
 אברהם מוכיח את הבריות מצד החסד  
 וכמדת החסד נמצא יצחק מוכיח הבריות  
 מצד הפחד כל אחד הוכיח במדתו זה  
 במדת החסד והגמול וזה במדת הפחד  
 והעונש זה במצות עשה וזה במצות לא  
 תעשה וכשב' יעקב אבינו עלה לא היתה  
 לו מדת שלי' שית' להחזיק בה אבל החזיק  
 בשתי המד' של אברהם ושל יצחק במדת  
 החסד ובמדת הפחד והודיע לכל באי  
 העולם גדול אמתה' וגם הוא החזיק  
 בשתיים באמת וכלב שלם ולא נטה ימין  
 ושמאל ולפיכך נקרא אברהם חסד לפי  
 מדתו ונקרא יצחק פחד לפי מדתו ויעקב  
 אמת לפי מדתו והנני מאיר עיניך בסוד  
 חתום וסתום יעקב היה קו האמצעי והוא  
 סוד החיות והחזיק בין שתי מדות ונכנס

באמצע ולקח מדת אברהם שהיא מצור  
 עשה והיא חסד ולקח מדת יצחק שהיא  
 מצות לא תעשה והיא פחד יצחק והחזיק  
 בשתי מדות אבותינו בשוה לא נטה ימין  
 ושמאל ונקרא על זה איש אמת לפי  
 שנתנהג בשתי כדו' אבותיו באמת והסוד  
 ויעקב איש חס וישוב אהלים לא אמ' יתשב  
 אהל אלא אהלים והם סוד אהל אברהם  
 שהוא החסד ואהל יצחק שהוא הפחד  
 ולפי שהחזיק בשתי המד' כשוה ולא נטה  
 ימין ושמאל נתנה לו מדת אמת כמו לשון  
 השקל כשהוא עומד בין שתי המאזנים  
 בשוה ואינו נוטה ימין ושמאל כ' יעקב  
 עמד ואחז בידו מדת הפחד ומדת החסד  
 בשוה ונתנהג בשתיה'ן באמת וכשראה  
 יי' יתבר' כך נתן ליעקב חותמו שהוא אמת  
 כמלך שמצא עבד נאמן ואל' הרי חותמי  
 מסור בידך כך מסר יי' ליעקב חותמו שהוא  
 אמת כלו' חותם החסד והפחד כאחד ראה  
 לדבר מנין שנאמר וי' אלדים אמת הרי  
 הזכיר מדת אברהם שהיא יחוד ופד' וצחק  
 שהיא אד'ים ומדת יעקב שהיא אמת לכן  
 אמר אה'ב אמת אכ' נמצא שיעקב אבינו  
 ירש ירושת חותם יד' וד' אלדים שבנו נברא  
 העולם ובמתקיימים כל היצורים ובו  
 נדוני כל בני העולם במשפט אמת נמצא  
 יעקב אבינו ער' שאחז בידו שתי כדור'  
 הנקראורו ימין ושמאל ואחז בידו מדת  
 החסד ומדת העונש ואחז בידו מצו' עשה  
 ומצות לא תעשה נמצאת למד שאחז  
 בידו מדת יי' שהוא אמת בסוד וידוד אד'ים  
 אמת החסם המשפט דתיב משפטי יי'  
 אמת והתורר שהיא אמת דתיב תורת  
 אמת היתה כפיהו' שיעקב עומד במקום  
 כל האבות והחזיק במדת שלשתן ואף  
 עפ' כן אינו דומה מי שהוציא והוליד את  
 המדה תהלה לפי שהחזיק בה אחרונה  
 ועל' נמצא יעקב קושר כל המדה והוא  
 קו האמצעי וכמו ששם יד' וד' יתבר עומד  
 באמצע כך יעקב אבינו עלה עומד באמצע

ולפי שזכה ועקב להיות שם ידוד נקרא  
 עליו וזה לצאת ממנו שם שכתב צדיקים  
 כנגד שנים צרופים של שם ידוד יתזכרו  
 שנקרא שם ידוד אמת כך נקראו בני יעקב  
 זרע אמת כלומר זרע שיצאו משם אמת  
 מפי שנחצבו והוא יעקב עתה ועל זרע  
 נאמן ואנכי נטעתיך שורק כלו זרע אמת  
 אב התבונן זה העקר הגדול ותמצא כי  
 שלשת האכות בכונה שלמה באו לעולם  
 וכל אחד החזיק במדתו אברהם במדת  
 החסד יצחק במדת הפחד יעקב במדת  
 אמת ובדרשתן נקרא אחד דרשו ידוד  
 אלדינו ידוד אחד זרע החזיק בשלו וזרע  
 החזיק בשלוי ואח שהודיענוך לו העקר  
 הגדולים הכלולים בשלשת האבות יש לנו  
 לחזור ולהודיעך סוד חסד אברהם וסוד  
 אמת יעקב הכתו בפסוק תתן אמת ליעקב  
 חסד לאברהם והיאך ית' מתנהג עם  
 ישראל בשתי אלו המדות לפעמי' מתנהג  
 עם ישראל בחסד אברהם ולפעמי' מתנהג  
 עם אמת של יעקב וצריך אהה לדעת  
 כיצד דע כי לפעמים נמצאים ישראל  
 חסדים ואינן ראויין לטובה ולא לרחמים  
 לפי שאינן עוסקים לא בתורה ולא במצוות  
 וכשהן נרונן כבר של מעלה יוצאין הדין  
 שיהיו נענשי בכל מיני מכה באותה שע'  
 ממהרת מדת אברהם שהיא מדת החסד  
 ועומדת בכר ואומרת מהו משפט בני  
 אומרים לה מן הדין יצא שיהיו נענשים  
 בכל מיני מכה באותה שעה אומר מדת  
 החסד אם אין מוצאי זכות לבני הדין אני  
 ירושתן שהרי אני אביהן והן יורשי אותי  
 ואם אינן ראויים להיטיב להם מצד הדין  
 היטובו להן מצד החסד כי מצד החסד  
 הוא להיטיב למי שאינו ראוי וכמו  
 שאברהם עבד יי' מצד החסד כך יי'  
 ראוי לגמול לבניו מצד חסד אביהן  
 ובדרך זה נצולין ישראל מבשה פורעניו  
 ואם ישראל עוסקי בתורה ובמצו' ממהרת  
 מדת הדין של יעקב ואומרת לכר תנו

לבני על פי הדין שהוא אמת כל צדק כי  
 צדיקים הם וראויים להיטיב להם והח  
 סוד תתן אמת ליעקב חסד לאברהם  
 והבן זה מאד ואחר שהודיענו זה צריכי'  
 אנו להודיעך מה טעם הקדים בפסוק זה  
 מדת יעקב דע כי דרך העולם לקח לו  
 בפסוק זה כלומר אם ישראל צדיקי ובעלי  
 תורה ומצו' הרי הם ראויין להיטיב להם  
 מצד הדין שהוא אמת של יעקב מוטבי  
 ואם לאו יקלו טובה מצד החסד של  
 אברהם אעפי שאין ראויין וזהו סוד תתן  
 אמת ליעקב ואחכ חסד לאברהם ישמור  
 אלו העקרים הגדולים שבארנו לך בשער  
 זה ונשאר לנו להודיעך מה טעם הזכיר  
 בפסוק זה מדת יעקב שהיא אמת ומדת  
 אברהם שהיא חסד ולא הזכיר מדת יצחק  
 שהיא פחד דע שמדת אברהם שהיא  
 החסד ומדת יעקב שהיא סוד הרחמים  
 שהיא סוד האמת הוצרך להזכיר בפסוק  
 זה אבל מדת יצחק שהוא מדת הפחד  
 לא הוצרך להזכירה מן הטעם שהזכרנו  
 למעלה ואם תקשה ותאמר והכתי' וזכרתי  
 את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף  
 את בריתי אברהם ואזכור הרי זכר בפסוק  
 הזה שלשתן דע כי בפסוק זה לא הזכיר  
 פדותיהן אלא הזכיר ברית שבר' עמהם  
 להיטיב לבניהם ראה לדבר כמו כן  
 זכר לאברהם ליצחק ולישרא' עבדיך ואשר  
 נשבעת וכו' הלא תראה כי השבועה  
 בפסוק זה לא באה על ג' אבות לא להיטיב  
 לישראל כש תדבר אליהם ארבה את  
 זרעכם וכן הדבר בפסוק וזכרתי את  
 בריתי יעקב וכו' כי הכרית והשבועה אחת  
 היא אבל כשהזכיר ברית יעקב וזכרתי  
 יצחק וזכרתי אברהם רצה לומר שראוי  
 להיטיב לישראל בסבת הכרית והשבועה  
 מצד הדין כמי שיש לו פקדון אצל חברו  
 ותוכנו מסמו ברין כן ברית אברהם יצחק  
 ויעקב אנו מבקשים אותה מלפני יי' ות'  
 מצד הדין וזהו הסוד של ב' ענינים האלו

לאברהם יצחק ויעקב \* ולפיכך אמר  
בסוף פסוק זה אשר נשבעת לאבותינו  
ממי קדם \* אבל כשהזכיר מדת אברהם  
ומדת יעקב בפסוק אחר הטעם כדפי לעיל  
זה יורנו דרכו הנכונה אמן \*

שרמז בפסוק אחד ואמר אם אינן ישראל  
ראויין ליתן להם מצד הדין תן להם מצד  
החסד והיו נתן צמית ליעקב חסד לאברהם  
ואם אינן ראויין מצד החסד תן להם  
מצד הדין ומצד השבעה שנשבעת

# אל אל עליון חסד אברהם ימין קדוש מים עליונים ארד :

## ידוד אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי יעמידני למנצח בננינותי :

למעסיקי בסתרי המרכב \* דע והאמן כי  
השם הזה ית הוא המליד מדת הדין בכל  
הספירות \* והכסא שלו הוא הנקרא ארץ  
שהוא מדת הנבונה והפחד \* ומן השם  
הזה יבא השפע לצד שמאל הנקרא ארץ  
וצריכי אנו לעורר על עקר גדול כי בכל  
מקום שאתה מוצא בתורה שם אלדים  
שלפעמים הוא רומז על הספירה הזאת  
הנכתב ידוד ונקרא ארץ שזהו הנקרא  
כינה כגון בראשית ברא ארץ שהוא סוד  
הספירה הזאת לידעי שכל ומעסיקים  
להבנם בסתרי הקבלה ודבר זה הוא קשה  
מאד להבינו זולתי בקבלה אמיתית מפה  
אל פה \* והנני רומז \* בראש ברא ארץ  
אלה תולדות השמי והארץ בהברא ביים  
עשות ידוד אלדים ארץ ושמים \* ידוד  
אדני חילי \* ידוד בחכמה יסד ארץ כונן  
שמי בתבונה \* וסל הכולל הענין שארץ  
כ' שער כינה נבראו בעולם כלב טיבור  
הקק ידוד יהיו יועץ לכין אלו הפסוק ואלו  
הסיפנים וכל להבין העקר ואין זה מסור  
להבינו אלא בקבלה מפה אל פה \* וסוד  
העקר הזה הוא מלל סוד כל המעלה וכו'  
ככללים בראשית ברא ארץ פדת הנבונה  
בראשית ברא אלדים מדת פילכות כי כל

**אמר המחבר** ראינו לכאר  
בשער זה  
סוד השם השמיני הנכתב בענין א ונקרא  
בענין אחר \* נכתב ידוד ונקרא ארץ וגם  
הוא נקוד בנקוד ארץ וזהו הספיר הנקרא  
כינה \* צריך אתה לדעת כי זהו השם  
הקושר כל הספירו בקשר חבור האצילות  
וההמשכה \* לפי שזהו השם השלישי מן  
השלשה שמות העליונים המתאחדים  
והאדוקים בכלל הכתר \* ומן השם הזה  
ילך שפע האור והאצילות והבריכה בכל  
הצנורות עד שיברכו ספירו של מטה  
מן ספירות של מעלה \* ומה שתצטרך  
לדעת כי מה שנכתב באותיות ידוד ונקרא  
בשם ארץ זהו סוד היותו נאחו לכאן  
ולכאן לפי שהוא מתאחד בעולם הרחמי  
הגמורי שהוא סוד הכתר \* ונכתב נאחזים  
בשמות אחד הדין וא' לשפיליפיץ שם  
יף \* ולשמאל השם הנכתב ידוד ונקרא  
ארץ והוא סוד הכינה \* ומן השם הזה  
מתחלת מדת הדין להמשך בספירות אבל  
אינה מדת הדין גמור \* שהוא נאחו בעולם  
הרחמים ולפי נכתב במכתב הרחמים  
ונקרא בקריא הדין נכתב ידוד ונקרא ארץ  
וזהו סוד קשר מדת הדין במדת הרחמים

ואת

אות מאלו הספירות הוליד סודי עולם \*  
 וככל אחריו ואחת מהן נכלל סוד פסוק  
 בראשית ברא אלדים והדברים עמוקים  
 אין הכל יבולין להכנס לעומקם והסבין  
 עקר החלון וכל להבין סוד אמרם שבעי  
 פנים לתור ואם כן פקח עיניך להתבונן  
 כי במקומות תמצא כתוב אלדים והוא  
 רומז על ספיר בלנה כפי הרמזי שכתבנו  
 הנה ולפעמים הוא רומז על מדת הגבור  
 ולה יאתה ולפעמים הוא רומז על מדת  
 המלכו בהיותה מתלבש מלבוש הגבור  
 כל זה במצאך אלדים סתם אבל במצאך  
 אלדים סמוך למלת צבאות כגון אלדים  
 צבאות רשטינו הוא התיאחו עמוד  
 השמאל במל הגבורה ולוקח כלי מלחמה  
 ולובש בגדי קנאה קנאתי צבאו העשה  
 זאת וכבר רמזנו זה במה שקדם ובכל  
 מקום שתמצא אלים חיים הוא סוד מדת  
 יסוד שהיא מושבת מספירת בלנה ארת  
 החיים לפי שספירה בלנה היא נקרא חיי  
 עולם כמו שאנו עתידין לבאר ולפיכך  
 נקרא מדת יסוד כשהיא מושבת מספירת  
 בלנה את החיים על שמה אלדים חיים  
 וגם מדת מלכות כשהיא מקבלת שפע  
 ברכה וחיים ממדת יסוד נקרא ארי חיים  
 בלשון כי שמי בקרבן אבל כל מקום  
 שתמצא כתוב אלדים אדרי כבר פי ענינו  
 פי מרווח ואין צורך לכפול הדברים  
 והספירה הזאת שהיא נכתב יוד ונקרא  
 ארי דע שהיא מופרח וקושרת ט הספירות  
 העליונות בקשר אחד וגם היא מסת  
 להתאחד העשירית בשועי ונא ממנה  
 השפע והכרחה לתשועות והנה הספיר  
 הזאת הנקראת בלנה היא סוד גלוי השם  
 הנעלם בפריאח עולם ועליו נתוחד כל  
 השביעיות ממנה ועליו המשב אצילות  
 ואלה השוקת וממנה ועד מדת יסוד יש  
 דושכין ו ספירות לפי שהיא הקושרת  
 העליונות והתחתונות והיא סוד הג  
 לעליונו והראשונ או השביעי למעלה

למטה או מלמטה למעלה לית התחתונה  
 עד מדת יסוד מלבד מדת המלכות שהוא  
 האחרונה והנה סוד קשר השבע ספירות  
 העליונות הוא כשנתחיל למנות מספיר  
 בלנה כדרך זה בלנה גבורה הפארת נצח  
 הוד יסוד והנה בכל מקום שאתה מוצא  
 בתורה ספירת יסוד שהיא שביעית הוא  
 בדרך זה יסוד ולמטה בלנה ולמעלה  
 והבינה קושרתו הספירות בו יסוד  
 קושר ספירה י בנט ספיר עליונו והבן  
 זה עד מאד כי אלו הן ב פרקי המרכבה  
 והחבור והיוד ועל זה נאמר ביום ההוא  
 יהיה יוד אחד ושמו אחד כשזכר בזה  
 ב פעמים אחד הוא סוד ב פרקי החבור  
 והיוד ל ספיר כסוד אחד בן ואחד בן  
 נאחר שודעת זה דע כי בכל מקר שתמצ  
 בתורה ספירת שביעיות כמו שנים ז'  
 פעמים הוא סוד הספירות מן היסוד ועד  
 הכילה וכמקומות מן הב' נה ועד היסוד  
 כמו שנא כי ששת ימים עשה יי את וכו'  
 ששת ולא בששתי ומלבד ששת אלו יש  
 ששת ימי החול שהם מקופים כענולה  
 למדת יסוד והם מכתין כדמיון קליפות  
 ולפיכך נקראים ששת ימי חול אבל שש  
 הספירות שהן מתחילות מספירת בלנה  
 ונאות ונמשכות עד השביעי שהיא יסוד  
 בלן קדש ואינן בכלל החול ודבר זה נכ  
 עמוק עמוק וצריך קבלה מפה אל פה  
 והנני רומז מלמעלה למטה ומלמטה  
 למעלה ברספירות קדש וכל מה  
 שבענולה מבפנים קדש ומכתין לענולה  
 חול וסוד זה רמזו החל בסדר ההכרחה  
 במה שאמרו בין יום השביעי לששת ימי  
 המעש בדרך המבדיל בין קדש לחול בין  
 אור לחושך ובין ישראל לגוים הסבין זה  
 בין סוד הענולה מה מכתין ומה שבפני  
 ידע מה בתשוכא ונתורא עמיה שרי עד  
 לא עשה ארץ ויחצו ע שרי מכתו וישראל  
 מפנים ומבכבה ויכנהו וצב גבורי עמי  
 למספר בני ישראל וכל זה לא יאכל

קדש

סח

שבעה ספורו שהן פספיה בינה עד כפירת  
 יסוד ואנו מתחילים מפפירת יסוד עד  
 שאנו עולים לפפירת כבוד לפיכך יש  
 ימים פפפירת העומ עד מן תורה שנת  
 חפשים שנה שנת היובל כ' שער כינה  
 נכראו בעולם וחסושים עלו בני ישראל  
 גאולת מצרים נפטים נזכר בתור למען  
 תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי  
 חיך אלו הם ימי חיובו פפפירת ז' שביעיו  
 חמשים יום ובשנת היובל הזאת תשוב  
 איש אל אחוזו גאולה תהיה לו וביובל  
 יצא והנה כמדת בינה שהוא סוד היובל  
 יצאנו מצרים כמו שאנו עתידים לבאר  
 בעה ובחדש השלישי לצאת בני ישראל  
 מארץ מצרים נהנה תורה מצד הבינה  
 יצא מצרים כמו שנ' וחסושים עלו בני  
 ישראל מארץ מצרים בגדולה נקדע היס  
 כמו שנאמר וירא ישראל את היר הגדול  
 וסימן חסר לאברהם ויסע ויבא ויט  
 וגדול הס' בגבורה נהנה תורה כמו שנ'  
 וידבר אלדים את כל הדברי האלה לאמרי  
 נעה למה גבור כי תאכלנו האש הגדולה  
 הזאת היא אומר בחדש השלישי לצאת  
 בני ישראל מארץ מצרים כיום הזה באו  
 מדבר סיני לומר בבניה שחא פפירה ג'  
 לצאת בני ישראל מארץ מצרים כיום הוא  
 באו מדבר סיני היודע סוד עקרים הללו  
 יזכה לחזות כנעם ולבקר בהיכלו כו  
 זה כל האדם הרי חמש ספירות ובהן זמן  
 לפתח תורה ה' חפשים חמש כנגד חומש  
 נמשס והלאה תורה נבאים וכתובים  
 תורה אחת פיתוכים הלא בתבתי יך  
 שלושים נבואים אחת היא יונתי המת  
 מקבלת חשע אפקלראיות ורגני רוס  
 איזו פפירה היתה מבת יצאחם מצרים  
 ארד אש ארד באיזו פפירה עלתה  
 צעקתם מן המצר קראתיה ויצעקו  
 נתעל שועתם מי לא יראך מלך הנוים  
 באיזו פפירה נענו ויצאו ענני ברחב  
 ידה ויצאו למרחב אמי ויחלצני מי

תפן

קדש יובי חלק יי עמו ואתם תהיו לי  
 ממלכת כהני וגו קדוש ויעשובני ישראל  
 את הפסח כמועדו מלא נפרדו אי הנוים  
 בארץ ויאמר ידוד אל אברהם לך לך  
 מארץ ויחלל מעשה סרכבה דיהקא  
 וראו והנה הוח סערה באה מן הצפון ענן  
 גדול ואש מתלקחת ונהה לו סביב ומתוכה  
 בעין החשמל מתוך האש ישת חשך  
 סתרו מנגד נגדו בערו נחלי אש ונהה  
 כאור תהיה וקרנים מיר לו ושם חבין  
 עונו כי יש יתרון לחסן הכסיל כיתרון  
 האור מן החשך העם ההולכים בחשך  
 ראו אור גדול כי יש בחשך ידוד אור לי  
 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים  
 ועלי יורח היוע לכיין סוד לא הפסקו  
 ורמזיהם יכול לרהתכונן סדר עומק אלן  
 הדברי שאמרנו ואם תזכה עדין תשמע  
 קבלת פה אל פה אשר הלך חשכים ואין  
 נהה לו יכטה בשם ידוד שמור סדר  
 ההבדלות שרמזו חבמים כמוציא שכת  
 ותמצא ששת ימי החול שהם חוץ לעגולה  
 וכן גויים וכן החשך המבדיל בין קדש  
 לחול חיצון ופנימי וכן ישר לגי חצון  
 ופנימי וכן אור לחשך חצון ופנימי  
 וכן יום השביעי לששת ימי המעש חצון  
 ופנימי כצנעה נחנה שכת ואין לגוי חלק  
 בה ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם  
 ואין לגוי חלק בה זהו שהתקינו בחפלות  
 שבת ולא נחמי ה' לדינו לגוי הארצו ולא  
 הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים וגם  
 במנוחתו לא ישכנו ערלי בני לעמך ישראל  
 גתו פן תשא עיניך השמים וראית את  
 השמים וגו אשר חלק אלדיך אותם  
 ואתם לקח וס' דור הפלגה הנחל  
 עליון גויים בני חלק עמו ואחר  
 שרמזו לך גאול הרפזים  
 העמוק נחזור לכות השער ידע כי בכל  
 פקום שתמצא בתורה ספירת שביעיו כמו  
 שכתות חסומות תהיינה תספור ג' יום  
 וספירתך ושבותר שנים הכל הוא

הפץ כי ותעל שועתם אל האלדים מן העבודה וחמושים עלו בני ישראל עלתם מדת מלכות ונתאחדה בספירת הבינה באיזו ספירה נקרע הים ויסע ויבא ויט' חסד לאברהם באיזו ספירה נחנ' התורה ויברך אדם וההר בוער באש איזו היא הספירה הנקרא תורה שבכתב תורת אמת דתיה בפיהו משפטו יי אמת תתן אמת ליעקב נמצאת למד תורה שבכתב ומשפטי אמת ויעקב כלן עליון בקנה אח קו האמצעי ישראל אשר בך אתפאר ולתוך עליון על כל הגוים אשר עשרו להלה לשם ולתפארת באיזו ספירה נשתמשו נביאים כי את המלך ירוד צבאו ראו עיני הלא כתבתי לך שלישים כתובים אחת היא ונתתי תפתי אוצר חיים נגזי ברכה נחלתם של ישראל התבונן באלו הרמזים העמוקים ותמצא כמה טובו נחלו ישראל בכל ספיר' וספירה מעשר הספירות וסבת נחלת כל הטובו הללו היא ספירת בינה לפיכך תספירו חמשים יום והכל סבר דבוק ספירות המלכות בספירת הבינה לסנצח בגנינות על השמינית וכל השמיני עצרת תהיה לכם וביום השביעי עצרת לוי אלדיך התשיעית שלו העשירית שלנו לפי שהיא נחלתו וחלקנו וכשעשירית מתאחדת ומתדבקת בתשיעית הרי כל ישראל כאחד דבקים בשם ית' כמו שנ' ואתם הדבקים ביני אדכם אין המקרא יוצא מידי פשוטו את אלדיך תירא ואותו תעבוד ובו תדבק בלי ספק ומה שאזל ובי אפשר אדם להדבק בשכינה אפשר ואפשר והכל גלו ספר שאמרו שיתדבק אדם בתלמידו חכמים וידוע הוא מי הם תלמידי חכמים למוי וזו סוד דבוק ספירות עשירית בתשיעי בלי ספק כי כל הגורם להתאחד כנסת ישראל בספירת יסוד הרי הוא נדבק בה והי' נדבקת ביסוד ושניהן כא' נדבקים

כידוד ואין מקרא יוצא מידי פשוטו **ואהר** שבארנו וש לנו להאיר ענין בעקרים גדולים בעזרת המאיר לארץ ולדדים עליה דע כי ספירת בינה נכתבת ירוד ונקראת אלדים היא סוד גלוי ג ספירות עליונות אשר על ידוהם מתגלת אור הכתר והרצון עד שמיני האצילות והשפע והכרך למדת יסוד אז מדת יסוד חוזרת ומריקה כל מיני השפע ואצילות הברכות במדת המלכות הנקראת ארזי ולפיכך נקראת בת שבע כלומר ספירות המתרנסת משבע ספירות אשר עליה שהם בינה גדולה נבולה תפארת נצח הוד יסוד זהו בת שבע וכאר שבע כלומר באר המתמלאת משבע ספירות וכן סוד באר שבע נקר' ספירת בינה בדרך השפע והאצילות בהיותה נובעת כל מיני שפע לשבע ספירות אשר תחתיה זה הכלל באר שבע הוא סוד הבינה להריק ברכה לשבע ספירות של מטה בת שבע היא המלכות בהיותה ממלאת ברכה משבע ספירות אשר עליה ואז היא משפעת ברכות כל הנמצאים למעלה ולמטה נמצאת למד כי אלו שתי הספירות שהם בינה ומלכות הם סבת התגלו לכתר עליון וסבת השפע והכרח והקיום לכל הנמצאים ספירות בינה מושבת השפע העליון מן המקור לשבע ספירות שתחתיה עד שמתמלאת מדת המלכות מכל מיני שפע וברכה וספירת המלכות מושבת מכל מיני ברכה ושפע ואצילות מן הספירות שעליה ואז היא מפרנס את כל הנמצאים למעלה ולמטה לפי שספירת מלכות היא סוד הפרנס והגדול המפרנס את כל הנבראים כמו שבארנו בשער הראשון אם כן אלו שתי הספירות שהם בינה ומלכות הן ממונות זו אצל זו וממדת ה' ינה יבאו כל הברכות למדת המלכות והסוד נהר יוצא מעדן הווא סוד בינה היוצא ממקום הכתר עי' החכמה הנקראת רצון

רצו' והבינה היא הנקרא רחובות הנחר  
 להשקות את הנז' זהו ספירת המלכות  
 המקבלת כל מיני שפע וברכה הנובעים  
 ע"י ספירת הכינה' וממס' יפרד כלומר  
 מספירת המלכות ולמט' יתפרדו מיני  
 השפ' לפרנס כל הנברא' כפי הדין הראוי  
 כי עד ספירת המלכות הוא סוד היחוד  
 האמתי השלם' וממדת מלכות ולמט' הוא  
 סוד ארבע סחנות אשר מהם נתפרדו כל  
 החבולות בכל בראי מעלה ומטה' בעולם  
 המלאכים' וכנגדם בשמי' וכנגדם בארץ  
 והכל בסוד ר' ראשים ועדין נבאר זה בע"ה  
 ית' אם כן דע והאמן כי ספירת הכינה  
 וספירת המלכות שתי' הן מכוונות זו אצל  
 זו' וכשמדת המלכות מתוקנת בתקון  
 ישראל בקיום התורה והמצות' אז ספירת  
 כינה הופיעה להדיק כל מיני שפע וברכה  
 דרך הספיר' עד שספיר' מלכות מתברכת  
 ומתמלא' ואז נמצאים בני העולם  
 בהשקט ובכשתה' והברכה משתלחת  
 בכל מיני מזונות ונמצאת הברכה דבוקה  
 לארץ' זהו אם בתקותי תלכו וסוד כל  
 הברכות' ואם הו' קלקלו ישראל את  
 השורה ועברו תורות וחלפו חק הפרו ברית  
 אז ספירת כינה אינה משפעת ברכה'  
 וכביכול נמצאו הספירות בחסרון שהרי  
 המקור נפסק' לפיכך חוזרת ספירת יסוד  
 להתאסף לעלות אל מקום תשוקתה אל  
 הכינה ונשארת ספירת המלכות לברר  
 יבשה אין כל ואז נמצא העולם בכל מיני  
 קללה' וזהו ענין הקללות האמרו בתורה  
 שעי' ישראל לוקה ספירת מלכות כאמרו  
 בן כסיל תונת אסו ואו' ובפשעיהם שלחה  
 אמכם' נמצאת ספירת התפארת שהודת  
 שן הנחל שעליה הנקרא כינה ואז כנסת  
 ישראל משולחת ונפרדה כאמרו משוד  
 אבי יבית אס בן מבישוסתפיר' ואומר  
 כי שפני הרעה נאסף הצדיק' וכונתו  
 פי' בשערים הקודמים' ואוס' ונג'ן מפריד  
 אלוף' אך נמצאת ספירות מלכות ר' כל

תשוקתה ותאותה ותפצ' בספירת הכינה  
 ושתי' מכוונ' זו כנגד זו' ובשנת היובל  
 מתאחדות ביחוד שלם' ונמצאת גאולה  
 באה בספירת המלכות אשר היא סוד  
 הארץ' וזהו שאמר הכתוב בכל ארץ  
 אחוזתכם גאולה תתנו לארץ' **ואחר**  
 שידעת זה התבונן בכל מקום  
 בתורה שתמצא כתוב ידוד אדני' שניהם  
 סמוכים זה לזה ותדע ותשכיל כי לו שתי  
 הספירות האחת ספירת כינה הנפתרת  
 ידוד ונקראת אדני' והשני ספירת מלכות  
 הנקראת אדני' שזהו סוד יד' דוד אדני' חילי  
 ועתה צריכין אנו להויעד כי בהתאחד  
 שתי הספירות הללו זו עם זו אז נמצא  
 העולם בתקון ומלוי ובשלמות שהרי כל  
 הצנורות מתוקנים והספירות מתאחדות  
 והכ"כ משתלחת בספירת מלכות הנקראת  
 אדני' אבל הוא בבר' כ' כמקומו תמצא  
 כתוב אדני' יד' דוד כאמרו אדני' יד' דוד מר'ה  
 תתן לי' וכמקומו תמצא כתוב יד' דוד אדני'  
 כאמרו יד' דוד אדני' חילי' והסוד כל מקום  
 שספירת מלכות מתקשטת ומתקנת  
 בשלמות התור' למטה אזי אנו קורין אדני'  
 יד' דוד' אדני' בתחלה' לעלו משם למעלת  
 כינה הנקרא' אדני' כענין אברה' שהיה  
 מתקן ומקשט את כנסת ישראל במצות  
 ובפעש' טובים כדי להריק עליה הברכות  
 משפע הכינה כאמרו אדני' ידוד מה תתן  
 לי' ומנין שתתן הודך וקשט מד' המלכות  
 שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי  
 וישמור משמרת' מצותי חקותי ותורותי  
 וכתיב ויטע אשל בבאר שבע הוא התחיל  
 לנטוע הנטיעות שקצין אדם הראשון'  
 והיכן נטען בבאר שבע' ועל זה כתיב  
 ויעל ארזים מעל אברהם וכתיב ויבן שם  
 מזבח ליד דוד' ולפי שהתחיל אברה' לתקן  
 הקלילים ולנטוע קציצי הנטיעות הויה  
 התחיל לנט' אדני' יד' דוד תקן ספירת מלכות  
 להריק ולהביא אליה ההמשכות דרך  
 הצנורות מספירת כינה' וזהו סוד שאול  
 למען אדני' למען אב שקראן ארון והנני

ודמו והארץ פניך על מקדשך השמש למען  
 אדני ר"ל הארץ פניך על מקדשך השמש  
 כלומר דבר מועט אני שואל מעמך שהרי  
 בשחטא אדם הראשון נסחלקה שכינה  
 מכל וכל בא אברהם אבינו וקבלה על גביו  
 ונעשה כסא למרכבה כד' ויעל אלדים  
 מעל אברהם. עד שבא משה רבי' וקבע  
 לה מקום במשכן שנאמר ונועדתי לך שם  
 בא שלמה המלך וקבעה בבית הוועד שנ'  
 בנה בניתי בית זכור לך וגו' חטאו ישראל  
 ונסעה עשר' מסעות' בא דניאל ואמר איך  
 מסעות הללו מסעות של אדם הראשון  
 שבומן אד' הראשון לא היה לשכיב' מקום  
 קבוע חטא אדם נסתלקה שכיב' משנקבע  
 מקום לשכינה בארץ משבנה שלמה בית  
 המקדש אע"פ שהיא מסתלקת לפעמים  
 אינה זזה ממקום קדושתה לעולם שנאמר  
 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתירה  
 ואומר כי בחרי' בציון אוה למושב לו'  
 פאי אור' כמי שמרחק מאנשי כירוז  
 ומתאוה להם וכן אם' שלמי' מכון לשבתך  
 עולמים' כלומר אע"פ שסתלק לפעמים  
 לכאן הוא חוזר כאמרו כרו' אמר' שבת  
 אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראר  
 ירושלים עיר אמת והר' יצבאל' הר' הקדש  
 ואומר וארשונך לי לעולם וכו'. ולפיכך  
 אמר דניאל שאלה קטנה אני שואל ממך  
 שחשוב למקום המקדש לך וא"א להפרד  
 ממנו שאע"פ שנסתלק ממנו מקדש הוא  
 לך כאמרו והארץ פניך על מקדשך השמש  
 מקדשך כודאי' ואע"פ שהוא חרב מקדשך  
 הוא'. והיינו דאמר על מקדשך השמש  
 כאמרו והשמותי את מקדשכם אע"פ שהן  
 שמתה בקדושתן עומדים וז' והארץ פניך  
 על מקדשך השמש'. וזה מה טעם שהרי'  
 כשנסתלק' שכינתך כשחט' אדם הראשון  
 ולא היה לה מקום קבוע'. אברהם אבינו  
 קבע לה מקום על גביו וזהו שאמרו למען  
 אדני למען אב שקראך אדון דר' יינו  
 אברהם'. ולפיכך אברהם אבינו היה יכול  
 לקשט ספירת המלכות וליחד השם יתבר'

בעולם והסוד אחד היה אברהם וירש ארץ  
 הארץ ע"י שהיה אח' ככל אבריו ליחד את  
 השם והכריז את שמו בעולם וקבע פדרש  
 לפרנס מלכותו ולפיכך היה יכול ליחד את  
 השם'. והסוד וילך למסעיו מנגב ועד בית  
 ע' ולפי שתקן אברהם אבינו הדרך ויחד  
 ספירת המלכות כספירת הכינה' התחיל  
 ואמר אדני' יד' וזהו בנין אב בכל מקום  
 שתמצא כתוב אד' ניי' ד' וזהו סוד תקן  
 השכינה והתקשטה להתאחד כספירת  
 הכינה' אבל כל מקום שתמצא כתוב יד' וד'  
 אד' נ' הוא סוד השפע והאצילות מלמעלה  
 למטה שספירת ב' נ' שופעת על כל  
 הספירות עד ספירת פלכות' מתמלא' כל  
 מיני שפע ואצילות וברכה' כאמרו יד' וד'  
 אד' נ' חילי'. זה הכלל כל מקום שאתה  
 מוצא אד' נ' יד' וד' הוא סוד התקשורת  
 השכינה למטה להתאחד בכינה' ולקבל  
 ממנה שפע ואצילות'. ובכל מקום שאחה  
 מוצא יד' וד' אד' נ' הוא סוד השפע הנמשך  
 מלמעלה למט'. והס' אמת' מארץ הנצח  
 וצדק' משמים נשקף מה כתיב בברי' ג' גס  
 יד' וד' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה'.  
 ועתה התבונן' באלו המפתחות שמסרנו  
 בידיך בשע'זה כי בהם תוכל לפקוח כמה  
 שערים שננעלו בכפ' סנעולים שאין הבל  
 זוכים להכנס בהן' והספירה הוא נקראת  
 במקומות הרבה **בינה'** והטעם כי סוד  
 המליץ העליון  
 הספירות העליונו' ובין הספירו' התחוננו'  
 והי' המאצלת על כל שאר הספירו' אצילו'  
 שפע וברכה מן הכתר העליון וע"י הספיר'  
 הזאת יתבונן האדם עקר עקרים ויסוד כל  
 היסודות שאלמלא היא אין דרך ליכנס  
 ליריעת קדמותו יתברך והרי היא כדמיון  
 המליץ הנאמ' כאמרו אנכי עומד בין יד' וד'  
 ובניכס' ובשב' שהי' סוד המליץ התחתון  
 אושר בני' ובין בני ישראל' אות היא לעולם  
 וכבר רמזו בעלי הקבלה שספירת הכינה'  
 כמו הלשון כפה' באמת כמו הלשון כפה  
 מכמה צדדים'. האחד שהיא סוד הכתר  
 השלישי



ע

השלישי - הכל שהיא סוד הקשר ג' ספירות  
עליונות ואצילות ברכתם על ז' הספירות  
התחתונות \* והנשאלמלא הבינה לא  
נכנס אדם לדעת קדמונו של עולם \* והנה  
משרה רעה שהיא המליץ הנאמן השיג  
כבינה מ'ט שערים כא'ל חששים שערי  
בינה נביאו בעולם וכלם נמסרו למשרה  
חוץ מא' וכו' \* ועוד הטעם שנקראת בינה  
לפי שהיא סוד תולדת בנים ובנות בסוד  
בינה ותבונה \* ולפיכך כעון נדרים בנים  
מתיים בעבור נדרים אשתו של אדם מתה  
וכל זה מדה בסדה לפי שהתבונה היא  
מקום הנדר כמו שהוא יודע למקובלים \*  
והיודע תבונת האברים ידע מה שאמרו ז'ל  
מוח הבן נמשך ממוח האב \* וכל זה בסוד  
הבינה והדעת כי מספיקם הבינה נמשך  
מן המוח דרך הד'ע'ר כסעבור חוט  
השרדה עד הגיעו למקום המוכן \* והסוד  
אד'ני שפתי תפתח ופי יגיד תהלהך יוכר  
רמוז בספר יצירה כרת לו ברית בין עשר  
אצבעות הידים והוא ברית הפה כרת לו  
ברית בין \* אצבעות הרגלים והוא ברית  
מילה \* והרמוז כלו מילת הלשון ומילת  
המעור \* והמבין סוד העקר הזה יכנס  
לדעת סוד הטעם שנקראת בינה \* והנני  
סכאר \* מי ח'ס'ל'ב'ן אלה נ'ב'ן וידע'ם כי  
ישרים \* הבינה עומד בין החכמה והדעת  
והתאחדים להתאחד זו בזו \* והסוד בחכמה  
ובתבונה וד'ע'ת \* הכל רמוז \* זהו סוד  
הקשר הספירות העליונות התחתונות \*  
וע'פ'מים נקראת הספירה הזאת **יובל**  
וכבר תודענך כי כל מיני חירות  
וגאולה תלויה בספירה זו \* והטעם כי כל  
שבע הספירות התחתונות לפעמים נמצא  
בהם לפי קיקול התחונות חלילה וחס  
והם דמיון הפסקת השפע כמו שאמר  
בפסוק ויקרא י' א'דים צבאות ביום ההוא  
לכבו ולמספר וכו' ולפיכך כשבני אדם  
חיוטים למטה וספירת הבינה ממעטת  
פיני ברכותיה כביכול נמצא בשאר  
הספירות כמה דרכים עד שמתאספות

וסתעלות לספירת הבינה ונשאר החרבן  
למטה \* אבל כשמתאחות הספירות  
התחתונות בספירת היובל ומששוכות  
שפע ברכותיה למטה אזיכל מיני חירות  
וגאולה נמצאים בכל הספירות ובכל  
הסתפרנסו \* ע'ספירת המלכות המקבלת  
שפע הברכה מהם יודע כי יש זמן שעתיד  
להיות שהצדיקים יתעלו עד שיתאחו  
בספירת הבינה שהיא סוד העולם הבא \*  
ואז יצאו לחירות ויהיו נגאלין מכל מיני  
משחית ומכל מיני פורעניות בסוד הגואל  
משחת חייכי \* וכנגד המד הזוא וההכסת'  
הזאת שאנו מזומנים להכנס לחיי העה'כ  
נצטוינו בתורה כמה מצות עשה ולא  
תעשה שמתן שרמן איננו זולתי בספירת  
בינה הנקראת עולם הבא ונקראת יובל  
לפי שבה יוצאי' משעבוד לגאולה ומאכל  
ליט ומאפלה לאור גדול \* ובזה הדרך  
הנני מוסר בדרך רמזי' שאם תזכה תתבונן  
עקריהם \* סוד הבינה הנקראת יוב'ל לפי  
שבה יצאו הכל לחירות \* הטעם כי כל  
הזוכה להדבק בה לעולם לא יראה דאגה  
ולא שום חסרון לפי שהיא ד'ק בספירות  
העליונות כבתי ג' שאין שום דאגה ולא  
מחסור כל דבר והנדבק ביובל ה'ה'ו נג'ל  
לפי שאין סכיה היובל שום דבר שיוכל  
להזיק לא שר ולא מלאך ולא דבר בעולם  
אלא עולם הרחמים לבדו לפי שעד ספיר'  
הגדולה והגבול הן המעריעין והמעכ'ין  
להביא טובה לעולם \* והנה כהיות ספיר'  
היובל עולם הרחמים נקרא נחלת' בלב  
מצרים \* והיא נחלת יעקב אבינו ע'ה לא  
כנחלת אברה' שהיו לו מצרי' ולא כנחלת  
יעקב שהיו לה מצרים \* ולפיכ' כל הזוכה  
להדבק בספירת היובל גאולה תהיה לו \*  
לפי שאין שום דבר מעכב מונע ומקט'ג'  
זהו סוד והרכבתך על במורי ארץ  
והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלת קו  
האמצעי שהיא עולה ומתאחות בעולם  
הרחמים ונשאר למטר כבתי ארץ מהן  
נחלת אברהם ויעקב \* ואם תתבונן מה

שאמרנו ברמזים הללו יפתחו לך כמח  
 שערים ועוד לפי שהוא כן נקרא רחוב  
 הנגר שהוא מקום שאין לו מצרים ואין  
 שם משטין ומעכב ומונע להיטיב וכל  
 הזוכה בעולם הזה להיור נטוע באותן  
 המקומות פרו לא יתום ועלה לא יכול  
 מה טעם והיה כעץ שתול על פלני מים  
 ועל יובל ושלח שרשיו ולא יראה כי יבא  
 חום ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש  
 פעשות פרו והטעם שאינו רואה כי יבא  
 חום וכיוצא בו לפי שאין במקום זה  
 מעכב ומשטין ומונע כי מקום זה למעלה  
 מע' שרים הוא ולפי' נקרא רחובות ועל זה  
 נאמר ויוצא למרחב אותי והכן זה מאד  
 והספירה הזאת נקראת בלשון רז"ל

**תשובה**

והטעם לפי שהנשמות  
 נאצלו ממקו זה והיו  
 ממקום התפאר והנפשו מספיר המלכות  
 וכן נקשרות אלו באלו עד שזוכו להתאחד  
 בספירת הבינה כיצד הנפש קשורה  
 ברית והרחה בנשמה והנשמה בספירת  
 הבינה ואם הו' חטאה הנפש נתחייבה  
 עונש כרת הרי היא נכרת מן הרו' שהיתה  
 נאחזת בה והספירה הנמול הטוב ואין לה  
 דרך לעלות לעולם הבא שהרי נכרתה מן  
 האילן העליון שהיתה נאחזת בו והיו סוד  
 כרת האמור בתורה ונכרתה הנפש היא  
 מעמיה ואם אחר שסרתה חזרה והטיבה  
 דרכיה ותקנה נתיבותיה אזי היא חוזרת  
 להתאחד במקו' שנכרתה מתחלה ואז היא  
 זוכה לעלות לספירת בינה הנקראת עולם  
 הבא ואז היא שבה ל' המקו' שנאבד ממנו  
 והיו סוד תשובה כאמרו ותשובתו הרמתה  
 כי שם בתי' יולפי' שהנפש נקשרו ברוח'  
 והיותו נקשר' בנשמו' והנשמו' נקשרות  
 בע' לם החי' לפיכ' אמר הכתו' והיתה נפש  
 אדוני ציורה בצירו החיים אבל הנפשות  
 שנכרתו ממקומן ולא שבו נדונות לכמרו'  
 עונשי' רעים אחר שנכרתו ונקשרות ממקו'  
 מסען והיו הן מטורטלו ונעו מעונ' לעונש  
 ומנגע לנגע וזהו שאמר הכתוב ואת נפש

אויבך יקלענה כחך כף הקלע וענן  
 כף הקלע דמיון האבן שזרקי אותה בכף  
 הקלע מסקו למקו' כך הנפש משנברתה  
 מסקומה הרי היא נזקת ממקום למקום  
 במינו עיני' רעי' הנקראי' כף הקלע יולפי'  
 דרך זה יש לך להתבונן מהו סוד התשוב'  
 הנאמרת בתורה שזהו סוד תשוב' הנפש  
 למקום שנעקרת ממנו וחוזרת למנוחתה  
 כאמרו שובי נפשי למנוחיכי ובמה היא  
 חוזרת למנוחתה ברפוא' הטובה שתקנה  
 התור לכל מיני חטא ועון כדאיתא בתור'  
 כהנים וזהו שאמר תור' יי' תימים משיבת  
 נפש באמ' שלמלא הודיעה התור דרכי  
 התשובה לא היה שום דרך לחזרה אבל  
 הנביא ציוח ואמר שובו בני' שובכו ארפא  
 משובותי' ומנן לנו כי סוד ספיר הבינה  
 הוא סוד תשובה בנין אב לכל התור' כלה  
 שנאמר ובלבבו יבין ושב ורפא לו ואם  
 התבונן בתו' התשובה סוד העולם הבא  
 ואח' שכארינו לך הסוד הגדול הזה יש לנו  
 לחזור ולהודיעך סוד מעלות התשובה כי  
 כל אחד מ' ישראל אחר שנמכר יש לו  
 דרך לשוב נאולה תהיה לו ובי' יבא  
 ואם וכשם היכול תשובו איש ל' אחותו  
 בסוד ספירת הבינה יכולת הנפש לשוב  
 ולהתאחד במקו' שנכרת ממנו וזהו שאמר  
 תשובו איש אל אחותו לשון אחזה

והספירה הזאת נ' נקרא למקובלים  
**צדק עליון** כלומר הספירה אשר  
 מסנה מתחלת מדת  
 הרו' אעפי' שהיא נאחזת בעולם הרחמי וזהו  
 סוד צדק עליון המכוון כנגד צדק תחתון  
 כי ספיר המלכו' גם היא נקרא צדק תחתון  
 ושתי'ן מכוונות זו כנגד זו שערי צדק  
 מכוונים כנגד שערי בינה בסוד אדני ילוד  
 ולפי' שאלו ב' הספירות מכוונות זו כנגד זו  
 ושתי'ן נקראו בשם צדק אמר הכתו' צדק  
 צדק תרדוף כלום רדוף להשיג שערי צדק  
 להבנת מ' זוכן לחיי העולם הבא שהיא  
 סוד צדק עליון ולפי' אמר צדק צדק תרדוף  
 חזר ופי' למען תחיה כנגד צדק עליון וירשת

שכינה תתאר ושמא תאמ' שתי רשויות  
 חלילה וחם אינן לא א' לכדו כי ידוד הוא  
 האלדים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת  
 אין עוד והיודע הסוד הגדול הזה ידע סוד  
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד כן  
 לנעמי לפי שאותו הנולד במקומות אלו  
 היה עקרו והוא היורש נחלה מיוהרת בין  
 שתי השכנות והסוד הר ציון יצתי צפון  
 כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם  
 ציה י' את הכרכה חיים עד עולם ואמר  
 עיר דוד היא ציון והכן זה מאד והספירה  
 הזאת נכ נקראת למקובלים **מקור**  
**החיים** לפי שהיא המושב

מעולם הרחמי שפע החי בכל  
 הנמצאות ולפי שהיא מקור החיים נקרא'  
 ספיר התפארת עץ החי' כלומר עץ המושך  
 החיים מן המקור העליון והנה עץ החי'  
 בתוך הגן קו האמצעי המריק חי' בספירת  
 היסוד ונקראת אל חי' ונקרא נכ לדי' חיים  
 כמו שבארנו ולפי שהספירה ונקראת  
 מלכות מקבלת שפע החיים ממקור החי'  
 עץ עץ החיים באמצעות אל חי' נקראת גם  
 היא ארץ החיים כמו שנאמ' אתה להך לפני  
 יי בארצו החיים והכן זה מאד יוסי' ראה  
 נתתי לפניך היום את החיים ואת המוט וככ'  
 ואם הו הפך זה את המות ואת הרע וככ'  
 בארמ' במה עניני' בסוד זה בשער הראשון  
 והספירה הזאת גם היא מלבנת עונות של  
 ישראל ונקראת כפורים לפי שהיא סוד  
 הלבנון הנאחזת בעולם הרחמי שכלו לבן  
 הוא היא מלבנת עונות של ישראל והנני  
 סבאר כבר הודענך כי כל זמן שישראל  
 צדיקי' או כפיר' מלכות מקושט' ומתאחד'  
 בספירה העליונה וככלת תעדה כליו ואם  
 הו קלקלו ישראל שורת התורה והמצו' הרי  
 סרחונן תלו בה באומרו ובפשיעי' שלהם  
 אמכם י' ל' למען רחמיו וחסדיו תקן  
 לישראל יום אחד בשנה לטהרן מטומאתן  
 ולרדתן אותן וקרא אותן יום הכפורי' ומעם  
 שנקרא יום הכפורים כל שזן רבוב לפי  
 ששתי לו הספירו מתאחדות באותו היום  
 ספירתם

ארה הארץ כנגד צדק החתון שהוא סוד  
 ארץ ישראל כאמרו מלאחי משפט צדק  
 יליו כה' והכן זה מאד יודע והאמן כי כל  
 העתידים לזכות ולהכנס לערב לא יכנסו  
 לו אלא מתוך הרין וזהו שאול שלש כתו  
 ליום הרין ובאותו מקו הוא מתן שכרן של  
 צדיקי' שאין לו ערך ולא קצבה ולא שעיר  
 זשול אר חייא בר אבא אר' יוח' כל הנביא'  
 לא נתנבאו לא לימו המשיח אבל לעולם  
 הבא עין לא ראתה לאדם זולתך והספיר'  
 הזאת נקרא נכ למקובלים **שכינה**  
**עילאה** לפי שהיא

סוד קבלת השפע והאציל'  
 מעולם העליון שהוא עולם הרחמים והיא  
 משפעת כמה מיני שפע ואצילות בשאר  
 הספירות של מטה הימנה' וכשהבריות  
 מקיימות התורה המצוות אז הוא שוכנת  
 ומתגלת בשאר כל הספירו' ומשפעת כמה  
 מיני שפע ברכה וטובה בכל הספירו' ואז  
 יתמלאו כל העולמו' טובה וברכ' ואז ספירת  
 המלכות הנקראת שכינה תתאר גם היא  
 חוזרת להריק ברבותיה על התחתונה היא  
 שוכנת ביניה כאמרו ונתתי משכני בתוככם'  
 ואז כל העולמות כלן בתקון שלם ובמלוי  
 סרוקן לא יחסר כל בו ואם הו קלקלו  
 התחתונה שורה התור' והמצו' אז השכינה  
 העליונה מסתלקת ובהסתלק' נמשעו  
 הצטרות ונחשכו המאורות ונאסף הצדק'  
 ואז שכינה תתאר מסתלקת מן התחתונים  
 ונסתלקת העליונה מן העליונים ואז הוא  
 חרבן העולם ולי' היודע' לרצות את קונם  
 יודעים לתקן דרך השכינה להחזיר למקומה  
 ולתקן קלקול הצטרות ואז חזרת שכינה  
 עליונה להאציל ברבותיה לספירות ואז  
 הספירות משפיעות הברכ' לשכינה תתאר  
 ואז גם היא חוזרת למקומה להריק ברכ'  
 לעולם סך בהסתלק העליונה תסתלק  
 התחתונה ובשוב העליון תשוב התחתונה  
 והסוד הידוע לשחיה' יודעת היו והשבות  
 אל לכך כי ידוד הוא ה' לדי' כשמי' ממעל  
 זו שכינה עליונה ועל הארץ מתחת זו

ספירת הכ"ה וספירת המלכות והנר  
 ספירת הכ"ה מטהרר ורוחצת כל מיני  
 טוף ולקוף שנתנו ישראל בספיר המלכו  
 וכששתי אלו הספירות מתאחדות להפך  
 בזכות שלישראל ולטהר לכלובן נקראו  
 על זה יום הכפורים והנני רומז אם יהיו  
 חטאיכם כשנים כשילג ילכו העלונר  
 נקראת לבנון והתחנתה כלבושה לבוש  
 שנים צריכים ישראל להפך לבוש השני  
 ללובן ולפי נקרא יום הכפורים וזהו סוד  
 לשון של זהרית שהיה מלבין מפני טעם  
 כפורי שהרי ספיר כ"ה הופיעה להאיר  
 על ספירת מלכות ולטהר אותה מכל מיני  
 טומארו והו סוד השעיר המשתלח בזה  
 היום ולפי ששתי הספירות הלו מכוונות  
 זו כנגד זו בסוד אימא עילאה ואימ' תתאה  
 שתעסקות בזה היום בסהרתן של ישראל  
 גאסר בתשמיש המטה בין הכפורי והותר  
 בשכחות וימי טובי והסוד הידוע ליודעי  
 הן וגם אסנה אחותי בת אבי היא אך לא  
 בת אמי ותהי לי לאשה והו סוד שנקרא  
 יום הכפורים והבן זה מאד והספירה  
 הוא נקראת בליל העולם הבא  
 ולפי סנקראת כפורים  
 כמו שבארנו והיא סוד החיי כמו שכתבנו  
 אנו מתפללים ביום הכפורים כתבנו לחיי  
 וחתנו בספר החיים באות הספירה ממש  
 וכמה מגדולי חכמי הדורו הללו נשתבשו  
 בפי דיעת החיים שאנו שואלים מרה עד  
 יום הכפורים ולא מצאו ידיהם ורגליהם  
 והוצרכו לכמה פירושים רחוקים והעקר  
 הוא שאנו מתפללים מרה ליה שנזכה  
 להיותנו טהורי מסימא חטאינו ונזכה  
 ליכתב בספר הצדיקים בעולם החיי שהוא  
 העולם הבא בין שנחיה כל אותה השנה  
 בין שנמות באותה השנה שנהיה כתובים  
 בספר הצדיקים שהוא ספר החיים כאמרו  
 כל הכתו לחיים בירושלם ובכלל זה אנו  
 שואלין בשאר התפלה כגון בעלה ויבא  
 ובשאר מקומו שנתקיים כל השנה בחיים  
 טובי ונחיה ולא נמו' וכן אנו עושי' בשאר

מועדים ולאשי חרשים אבל זכרנו לחיים  
 וכתבנו לספר החיים שאנו אומרים ברה  
 ויה אינו כי אם שנהיה מנויים עם תחות  
 הצדיקים הראויים לחיי העולם הבא בין  
 שנחיה באותה שנה בין שנמות והו  
 שאזלג ספרים נפתחים ברה אחד של  
 צדיקים נמורים ואחד של רשעי' גמורי' וא'  
 של בנינויים ואם תתבונן היטב בהלכו' זו  
 יראו עיניך וישמח לבך ותצא מכם הפוכו'  
 ותחישב דעתך על שיטת התלמוד בפלמה  
 שאמרנו ולא תצטרך לחיים ארוכי ודיוק  
 התלמוד כן שלקח צדיקי' ורשעי' ובנינוני  
 שאם אתה אומר שכוונת רז"ל במקום זה  
 היתה לשאלת חיי העולם הזה או חיים  
 טובים אין לך אדם מת שיהיה מנו עם  
 הצדיקים ואין לך אדם חי כאותה שנה  
 שיהיה מנו עם הרשעים ומצאו כסר  
 עקרי תורה נעקרים ממקום אבל האמת  
 והישר כי מנת מה שתקנו ברה ובריה  
 בזכרנו לחיים וכתבנו בספר החיי' שיכפר  
 עונותינו ולסלח לחטאינו וכתבנו עם  
 הצדיקים והראוי לחיי העולם הבא שהם  
 נכתבי בספר החיי' בין שנחיה בין שנמו'  
 ושמו' עקר זה מאד ולי חסדכל בפל' אחר  
 שכנגדו בענין זה ולפי שהספירה הזאת  
 היא עולם החיים היא נקראת עולם הבא  
 והטעם שנקראת עולם הבא שהיא מושכ'  
 תמיד ברכותיה ובהא בכל יום ובכל עת  
 ובכל שעה ומשפעת ברכות לעולם כדא'  
 ונהר יוצא מעדן יוצא כלומר שאינו פוסק  
 לעולם כאמרו וכמוצא מים אשר לא יכזבו  
 מימיו ונקרא עולם הבא שהוא הודך ונא  
 תמיד ואת והלא אמרת שפעמים פוסק  
 ברכותיו אם יחטאו בני העולם דע שאין  
 כונתו לומר שיפסקו ברכותיו לגמרי אבל  
 כונתו לומר שאם בני אדם מישרו' ורכיה'  
 למטה אז העולם העליון משפיע ברכות  
 עד אין קץ ועד אין סוף ואז כל צנורות  
 הספירות מתמלאים ממיני שפע וברכה  
 עד שספירת המלכות מריקת ברכותיה עד  
 בלי די' ואם הו' קלקלו בני אדם דרכיהם  
 ומעשיהם

לכאן ולכאן וזבאתו הטפטוף מתקיימת  
 שאר הארצו ועכ"ל אין ברכ מצוייה באותו  
 הרפטוף שאין הברכ מצויה בכל הארצו  
 אלא כשהן שותות ע"י ארץ ישראל שנא'  
 ונברכו בך כל משפחות האדמה יוהבך זה  
 מאד \* הרי לך מבואר ענין גדול ונכבד  
 בסוד המשכת השפע ע"י ספירת ה' ג' נרץ  
 בעת הרצון או בשעת הכעס והקלקול \*  
 ונראה דברים נסתרים נגלים לפניך \*

ואפנים שאר עניני העולם הבא עדיין  
 תשמע בהם כמה פלאים וכמה מרגליות  
 כע"ה יתאכל למה שאנו צריכים לבאר  
 כתבוננו ד"במה שזכרנו \* ודע  
 שהספירה הזאת נקראת

**שופר גדול** והטעם לפי שהספירה

הזאת נקראת יובל  
 וזו שופר גדול שבו יצאו עבדים לחירות

זמ"ל לדבר יום הכפורים של יובל \*  
 אם תחבונך היטב כמה שפירשנו למעלה

בשער זה בענין הספירה הזאת ה

הנקראת ג' לה ונקראת כפורים ונקראת

יובל ונקראת ח' יום תבין סוד שופר גדול

זכר הודוענוך כי כבוד הזאת יצאו

ממצרים ובמדה הזאת אנו עתידין ליגאל

והנני מבאר \* כבר הודוענוך כי

המדה הזאת היא למעלה מכל שרי

האומות ונקראת במתו ארץ כי כל שרי

הארמה אינן עולים ונאחזים אלא עד

ספירת גדולה וזכורה שהן למטה

מספירת בינה \* וכשגלו ישראל נתפוזר

בכל הארצות ורדו בהם כל האומות

כאמרו והפיצך יי' בכל העמים מקצת  
 הארץ ועד קצה הארץ \* ואם קן  
 בהיות השם יתברך מתעורר לקבץ נדחי  
 ישראל צריך לעורר עליהם המדה שהיא  
 למעלה מכל האומות והיא ספירת הבינה  
 וכשיתעורר השם יי' אותה הספירה  
 העולה על כל האומות או ירגזו השרים  
 העליונים ויפלו ואין מקים כאמרו יפקוד  
 יי' על צבא המרום כמרום ועל מלכי  
 הארמה באדמה \* ולפי' יתקע בשופר גדול  
 ונא

ומעשיהם אז מדת בינה שהיא עולם הבא  
 מונעת שפע ברכותיה ואינה מריקה אלא  
 בצמצום בענין שאין הברכ מצויה בו לא  
 כדי שעור מעט בענין שלא יחרב העולם  
 מכל וכל \* והרי היא כאילו אין שם ברכה  
 כלל ועוד שאותו המועט הטפטוף מספיר  
 בינה אינו בא דרך הצנור ולספיר המלכו  
 שהרי נתקלקלו כל הצנורות ונמצא ספירת  
 המלכות יבשרה ואותו הטפטוף המועט  
 טפטוף לכאן ולכאן דרך השברים בענין  
 שלא תמצא שם ברכ' כלל \* משל לצנור  
 המים שנתקלקלו ונשתברו והרי אותן  
 המים הכאים באותם הצנורות נשפכו דרך  
 השברים והפדק' לכאן ולכאן בענין שלא  
 תבא מהן תועלת וכשמגיעים המים  
 הנשארים בצנורות למקום החפץ כל כך  
 נתמעטו בקלקול הסדקים והשברים עד  
 שלא נשאר בהן שעור להשקות האדמה  
 ולשתות ולהסתפק בשאר הצרכי ונמצא  
 הקלה בעולם \* ועוד שאותן המים  
 הנשפכים דרך הסדקים והשברים הולכו  
 למקומות שלא היו ראויים ללכת בהן עד  
 שנמצאו מקבלים אותם מקומות תועלת  
 בשעת הקלקול ועל זה נאמ' תחת שנואה  
 כי תבעל ושפתה כי תירש גבירתה תחרת  
 עבד כי ימלך ונבל כי ישבע לחם \* ואם  
 תבין העקר הגדול שאנו מכארי במקום  
 זה תכנס לבמה חזר' ותבין ותשיג הטעם  
 מדוע ארץ ישראל שוממה מכל וכל  
 וארצות הגוים לא \* נחברו לגמרי \* ואם  
 תקשר ותאמר הלא ארץ ישראל עקר  
 הכרבות ושאר ארצות הגוים מתברכו על  
 ידיה כאמ' ונברכו בך כל משפחות הארם'  
 ואמר וזנותן מסר על פני ארץ ואח"כ  
 ושולח מים על פני הזנות וכן הדין היה  
 שאחר שנפסקה ההמשכה מארץ ישראל  
 שיתברכו מאד שאר הארצות שברכותיהן  
 תלויה בברכותיה לגמרי \* דע שאילו לא  
 נתקלקלו הצנורות ונעשו בהם סדקים  
 ושברים אמת אתה אומר \* אבל מאחר  
 שנתקלקלו ונסדקו ונשתברו מטפטפי המי'

ובאו האוברים בארץ אשר והנדה בארץ מצרים ואמר יי אלדי כשפר יתקע והלך בסערות תיסן ומסיד ליה ויי צבאור יג עליהם יזא ת במצרים אעפ שנגלו במדה זאת מדוע לא נתקע בו שופר לפי שאותה הגלות היתה תחת מצרים לכך אבל גלות זו שהיא תחת כל השרים העליונים ותחת יד כל משפחות האדם צריך לעורר עליה כזה הגדול ברעם וכרעש גדול ובקול שופר נאמר והתגדלתי והתקדשתי וטעמתי לעיני עמים רבים ואת מדוע הוצרך למצרים כזה הגדול הואל ואינה אלא משפחה אחת דע שאין בכל שרי מעלה גדול משר של מצרים זהו שאמרו חכמים ארץ מצרים שנייה לארץ ישראל ולפיכך הוצרך לו לעשו אותה וסופתי ולו הוציאם בכחו הגדול ולהראות גדולתו והבן זה מאד והנני רומז כימי צאתך מארץ מצרים וראנו נפלאות יי ראו גוים ויבושו מכל נבורתם ושימו יד על פה ואזניהם תחרשנו ילחכו עפר כנחש בכאן רמז קציצת השרים העליונים ונפילת האומות שתחת משלתם ואחר שמסרנו לך לו הכללים נחזור לשאר והספידה הזאת נקראת לפעמים **נבורות** והסוד מי ימלא נבורות יי ודע כי מדת הדין הנקרא נבורה ותיא פחד יצחק נקראת נבורה יחידית אינה נקרא נבורות לפי שהרב מצרי יוש סביבותיה וכשוישר חוטאי כביכול אינה סתנבר לפי שהשרים שסביבותיה יש להן פתחון פה ואז היא נחלשת והסוד צור ילך חש ואו עורי עורי לכשי עוז וזוע ייא ואמר איה קנאתך ונמרתך וכל זה לפי ששרי אומות העולם כנגד סדר הנבריה שהם בעלי המצר ותבוא אועק ואו על מדת הנבריה גלות יהודה מעוק היא הלכה בנוס כל רודפיה השיגה בין המצרי יי בין המצרים כודא כל זה כמדת גדולה ונבורה שיש להם מצרים כמו שכבר בארנו אבל כפירת ה' ינה שהיא למעלה מכל שרי האופות

ואין לה מצרים היא הנקרא גבור כובשת הכל תחתיה וזהו כו שופר גדול והטעם נא ולה וחילות ולפי שהיא מתנברת על כל הנבורים ואין מי שיוכל להזדווג לה מכל השרים העליונים הפסוק סכרי ואו מי ימלא גבורות יי וזשה והתברכו בו גוים וכו יתהללו והבן זה מאד כי צורך גדול הוא לכמה מקומות ונדע ותכין מה שקבעו בתפלה מי כבוד בעל נבורות ומי דומה לך דבר גדול רמזו כאן והספידה הזאת היא נקראת **תהילה** וצריכים אנו להודיעך עקר תלויים כזה הענין צריך אתה לדעת כי שתי הספירו שהן יודו אדני מבוונות זו כנגד זו והעלוינה נקרא תהלה והתחתונה נקרא תפלה והטעם לפי שהעליון דבקה בראש המעלות ומסמנה יבא כל מיני אצילות ושפע וברכה וחיים לפיכך נקרא תהלה כלומר שעליונו לשבח ולהלל למי שעשה עמנו ועם אבותינו את כל הנסים האלה והוציאנו מעברות לחירות ועל זה נקרא תהלה והתחתונה נקראת תפלה והטעם לפי שהתחתונה דבקה בסוד התפלות והתחוננים לפי רוב החטאות והלכלוכין שחוטאים ומלכלכים הבנים הדבקים בה ולפיכך ספידה המלכו היא סוד התפלה וסיפן ואני תפלה וזהו סוד אלדים אל דמי לך ולפי שהתפלה דבקה במדה זו נקבעו שערי כל התפלות בשם המיוחד לה שהוא אדני וסדרו בשם בראש כל התפלות אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך שזהו שער כל התפלות כמו שכתבנו בשער הראשון אבל ספידת בינה שהיא דבקה בראש המעלות ומפנה יבאו החיים והכרמור וכל מיני אצילות קיום ועמידה היא סוד התהלה כלל ההלל ולשכח לפאר ולרומם על כל רחמנות הנסים והנפלאות שעשה עמנו תמיד לפי שהיא סוד החירות והגאולה כמו שכתבנו ובהופיעה יופיעו הנסים והנפלאות לישר והנה סוד התפלה הוא ענין התחוננים ונקשת

ובקשרי רחמים לרחם עלינו ולסלוח  
 הטאתינו ולהשיענו מצרינו ולהשליס די  
 מחסורנו ולהחיות אותנו ולשמרנו מכל  
 מינו משחית ופורענות וכל כיוצא באלו  
 הבקשות התירוי בתפלה וכל אה הדברי  
 הם דבקים בספירת המלכות אבל סוד  
 התהלה הוא אחר שקבלו ית' הפלותינו  
 ואחר ששמע קולנו וקבל תחנונינו וסלח  
 הטאתינו והושיע אותנו מצרינו והשלים  
 די מחסורנו ושם אותנו מכל מינו משחית  
 ופורענות אז חובה מוטלת עלינו להלל  
 ולשבח לפניו על רוב הטובות שגעלנו  
 ועתה ראה התפרש שבין תהלה לתפלה  
 הרי לך כי התפלה דבקה בספיר המלכות  
 ותהלה דבקה בספיר הבינה שהיא סוד  
 הגאולה והחיות וכל מיני הישועות ולפי  
 הכל ראוי לתפלה ואין הכל ראוי לתהלה  
 כי התפלה כל אחד כפי צערו מתפלל על  
 צרתו אבל התהלה מיוחד להודו ולהלל  
 לשם על גודל טובותיו שעשה וזו היא  
 שיערו שכתבו לפי נאמ' לישרו נאנו תהל  
 נצריכים אנו לעודד על עקרם גדולים  
 רמזו אותם רבותינו בענין התהלה להודיע  
 שאין כל אדם ראוי להלל ואין כל שעת  
 ראויה להלל לפי שהמעלה הזאת גדולה  
 היא עד מאד אמרו בכרכות פ"ק א"ש בן  
 פזי ק"ג פרשיות אמר דוד בספר תהלים ולא  
 אפר להללויה עד שרא מפלתן של רשעים  
 שנא יתמו חסאים מן הארץ ורשעים עוד  
 אינם הללו יה' עתה התכונן שני דברים  
 גדולים שרמזו האחר שאין ראוי להזכיר  
 ענין התהלה וז' לפי במקום שהיא מזמנת  
 בלומר לעשות הנסים והנפלאו ולהשמיד  
 הרשעים כמו שעשה במצרי' ששם נאמר  
 הלל הראשון כמו שנאמ' השיר יהיה לכם  
 בליל התקדש הג' והשני שאף ע"פ שראה  
 דוד כמה נפלאות יי לא מלאו לבו להזכיר  
 הלל אלא באותו דבר הראוי להלל ששל  
 במי שלובש בגדי מלכות ועוסק במלאכה  
 פזוטה היש בוני גדול מזר' לפיכך אזל  
 האומר הלל הגדול בכל יום הרי זה כחירף

ופנפן ו ולפי גודל מעלת הבינה אין ראוי  
 להזכיר שבהיה אלא מקומות ובשערות  
 הראויות להזכיר והנה הנביא מברך ואן  
 כי אין כל אדם ראוי לתהלה אני יד' דוד  
 הוא שמו וכסודי לאחר לאאתן ותהלתי  
 לפסילים וכי תלה על דעהך שתהלתו  
 אפשר לתת לפסילים אלא דבר ידוע  
 למקובלים כי כל תפלה שאינה גונרת  
 נקראת פסולה וכן היא פירוש הפסוק מי  
 שלא נכנס לשמש בכפיר המלכות שהיא  
 תחתונת בעת התפלה אין אפשר לו לנכנס  
 לפני דום המעלות לפני ספירת הבינה  
 לישרים נאות ההלה אבל לא לפסילים  
 הבין זה מאד ועתה צריך אתה להתבונן  
 כי כבר בארנו למען בשע' זה כי הנשמה  
 דבקה בספירת התהלה והר"ח בספירת  
 התפלה והנפש בספירת המלכות והנה  
 דוד פ' הדבר בסוד ואמר כל הנשמה תהלל  
 יה הלויה וכבר ידוע הוא למקובלים כי  
 שם זה רמז לג' ספירות עליונות ולפי' הלה  
 בהן הנשמה וההלל ואמר כל הנשמה  
 תהלל יה' ואם האמ' והכתוב הללו נפשי  
 את יד' הרי תהלל תלוי בנפש דע כי  
 הלל הנשמה תלוי בשם זה הלל הנפש  
 תלוי בשם יד' כי בו נכללת ספירת  
 המלכות שהיא סוד ה' אחרונה של שם  
 וב' מיני הלל הם הלל גמור והלל שאינו  
 גמור הלל גמור תלוי בספיר הבינה מקום  
 שאין בו חסרון כל דבר ולא נדבק בה פגם  
 לעולם לפי שה' למעלה מכל השירי והיא  
 דבקה בעולם הרדמים והלל שאינו גמור  
 תלוי בספירת המלכות ולפי' שלפעמים  
 הרבה היא נפרצ' ופגם דבק לה כשישראל  
 חוטאי ומכעיס כן הלל שאינו גמור והוא  
 בדילוגין נקרא כנגדה זהו כוד הלל גמור  
 והלל שאינו גמור והבין זה מאד והלל  
 של ר"ח שאמרו שהוא מנהג לפי שזמן  
 כפרה הוא והלבנר' פגומה היתה וחזרה  
 להתחדש אבר הלל הנסי והנפלאו והלל  
 השמחו והיטבו והלל פסח שבוע' וסכות  
 באותן הזמן והיפס ספיר' דב' ינה' בפסח  
 יט א פ' I וחמושים

וחמושים עלו בני ישראל ובה נגאלו בעצרת  
 תספרו חמשים יום והיא גרמה למתן תורה  
 כסבות שמנה ימים עם חג עצרת וכבר  
 הודענוך שהם שמנה ספירות שמתהירות  
 להטות מספר ירת הכינה ושבע תחתיה הן  
 חלק לשבעין וגם לשמנה והנה רמז היא  
 חמשים הוא שמנה ותמכין יתכונן אבל  
 שמו ימי תנוכת שתקנו השמן בא מן הרצון  
 לספירת הכינה והכינה סוד המנור ונרות  
 אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות  
 המנור והנרות לפקוח עיני עורו פק עיניך  
 וראת ושמנת ימי חנוכה הם סוד הענין  
 והנס הנדול והיודעים עקרי הדברי יודעים  
 כי הנס הנעשה בשמן עץ ספירת הכינה  
 הוא כי מש תולדת השמן מן הרצון ולפי  
 המנורה והנרות והשמן סוד כל הספירות  
 והמלה סוד זה מנורת זכריה ושני צנתרות  
 זהב המריקים מעליהם חזהב שאיני צריכים  
 להביא שמן ממקום אחר לא שני הצנתרות  
 מריקים בשנים זיתים עליה המכין זה יבין  
 סוד זה וסוד כל הנשמה תהלה לה וסוד  
 הלה גמור בשמנת ימי חנוכה הרי רמזנו  
 לך רמזים גדולים וחוקים ועמוקים כמרה  
 שתוכל להתבונן בסוד דהולת וכסוד כל  
 מקום שנאמר בו תהלה ולא להנס אמרו  
 כל האומר תהלה לדוד בכל יום מוכט לו  
 שהוא בן העולם הבא דברי גדולים רמזו  
 הנה כי סוד תהלה הוא סוד העולם הבא  
 כמו שפי בשער זה ואל תקשה ותאמ' זה לא  
 אמרת כל האומר ההלה גמור בכל יום הרי  
 זה מחקר ומגדף הלה גמור לחוד תהלה  
 לתוך הלה גמור אינו נאמר אלא על מעט  
 ידוע תהלה הוא סוד ערך תקון הספירה  
 ותכסיסה ומעלותיה אבל אינו גוף ההלה  
 ולפי אמרו כל האומר תהלה לדוד וכו' כל  
 כל האומר המזמור הזה בכל יום שהוא  
 מתחיל בלשון תהלה שהו סוד ספיר הכינה  
 ויש בו כמה תכסיס ומעלו משתי הספירות  
 המכוונות זו לזו שהן בינה ומלכות מוכט  
 לו שהוא בן העולם הבא ואם תזכ' ליוכנס  
 בחודי המעלו שבמזמור הזה תרא ותשמ'

ואחר שידע זה התבונן בסוד המלכו שהוא  
 ארנה שהוא סוד התפלה כמו שפי בשער  
 הראשון הוא השער שבו נכנסים להגיע  
 לספירת התהלה שהיא שמינית לה ולפי  
 כלום בא בזה הפסוק ואמר בתהלה אדלי  
 שפתי תפתח שהוא סוד התפלה ואח' כפי  
 יגיד תהלתך כלומר כהיוני וכה לסוד  
 התפלה כהונן אזכה לתיות ראוי להעריך  
 תהלה כמו שבארנו לישירים נאווה תהלה  
 וכמו שפיר בפסוק וכבודי לאחר לא אתן  
 ותהלתי לפסילים ושמוד העקרים הללו  
 בענין תהלה ותפלה והספירה הזאת היא  
 אות שניה מאותיות השם והיא סוד ה'  
 ראשו של שם יד' ית' וכבר הודענוך  
 בשער הזה היאך לו שתי הספירות שהם  
 בינה ומלכות סכווננו זו לזו בשמל' הספירו  
 ואלו הן הנקראות בכל התורה יד' אדני  
 בבאם כאחד כמו שבארנו והנה סוד  
 הכינה היא שער הספירות העליונה וממנ'  
 יקבלו שפע ברכה שבע הספירו התחתונה  
 כמו כן ספירת מלכות הוא שער כל עשר  
 הספירות וממנה יקבלו שפע ברכה וקייים  
 ועמידה כל הנמצאים שבעולם עליונים  
 ותחתונים והנה ספירת המלכות היא כי  
 קבול לכל הברכות הבאות מספיר הכינה  
 ולפי זו דוגמא לזו ושתי' הן בינה ומלכו הן  
 סוד שתי ה' אשר בשם יד' ית' ה' א'  
 ראשונה בינה ה' א' אחרונ' מלכות והנה  
 המלכות מקבל' סוד שפע הברכו הנמשכות  
 מן הכינה כמו שפירו ולפי' זו שם סוד וזו  
 יוכל' זו שכינה על א' וזו שכינה תתאה זו  
 אם עלאה וזו אם תתאה זו בית שער  
 לספירות עליונות וזו בית שער לספירות  
 התחתונות ע' ה' ראשונה מקבלו ברכות  
 שאר כל הספירות ונ' ה' אחרונ' מקבלים  
 ברכות וקייים כל הנמצאו הנבראי זו נקרא  
 תהלה זו נקרא תפלה זו נקראת כפור  
 זו נקראת כפורים זו נקראת שמינית זו  
 נקראת שמינית מלמעלה למטה מלכות  
 שמינית מלמטה למעלה בינה שמינית לפי  
 ששתי הספירות העליונות כלולות בבינה



כיו שם יד'וד יתברך שני נקודי'יש לו בתורה  
האחד נקוד ארד'ם שהוא סוד הבינה בדר'  
זה יד'וד בפסוק יד'וד ארד'י חילי' ובפסוק  
ארד'י יד'וד כמה ארע'כי אירשנ'וכן כיוצא  
בהן' השני נקוד ארד'ני שהוא סוד המ'לכו'  
בדרך זה יד'וד בכל התורה ואם תתבונן  
העקר הגדול הזו שמסרנו בידך במקום זה  
תבין סוד שני ההי'ן שבש'היאך הז'מכוונ'  
זו כנגד זו ומפתחות השם בידיהן זו למעלה  
וזו למטה' ובנקוד שתי'הן השם נקד' בכל  
התורה לא בנקוד א'ומאז' תבין סוד שכינ'  
ביחוד שני ההי'ן ושתי'הן כוונה אחרת זו  
שואבת מזו והכל יחוד שלם לשם יתברך  
והיודע לכיין סוד שתי' אלו ההי'ן שבשם  
צריך לכיין בשעת היחוד כל' בשתי'הן הוא  
סוד היחוד השלם ועל שתי'הן נאמר יהיה  
'רוד אחד ושמו אחד לכיין זו כנגד זו וליח'  
הספירות זו לזו והעקר ליודעים עקר  
קבלת יחוד יי'ת' והנה הודענוך בשרתי  
אלו ההי'ן שהם סוד כל מקום שאתה מוצא  
כתורה כתוב בפסוק ארד'י ארד'י או יד'וד  
ארד'י ואחר שמסרנו בידך אלו העקר'ים  
בשער זה יש לנו להכנס בשאר השער'ים  
שכותנו בחכמה זה בהם' והשם למען  
רחמינו והסודינו יורנו דרך האמת :

כמו שפי' זהו סוד וכיום ה' עצרת התורה  
לכם' וכבר בארנו למעלה' וחפוס בידך  
עקר גדול בשתי'או הספירות' שהן בינה  
ומ'לכות כבר הודענוך ששתי'הן מכוונות  
זו לזו ומקבלת שפע ברכה זו מזו' ועתה  
תצטרך לדעת ששתי'הן סוד הפרנסים אש'  
חותם כל שם יד'וד ית' מסור בידיהם ה'  
העליונה שהיא הבינה הית' סוד הפרנס  
העליון שממנו יקבלו כל הספירות שפע  
וברכה ולפיכך תמצא שחותם כל השם  
מסור בידיה שהרי השם הנכתב יד'וד והוא  
נקוד בנקוד ארד'ים והוא נקרא בשמו בדר'  
זה יד'וד ונקרא ארד'ים הרי השם הנקרא  
בנקודה לפי שהיא נושאת כל החותם'  
ה' אחרונה שהיא המ'לכות ה' סוד הפרנס  
הגדול האחרון שממנו יקבלו עולם המלאכה'  
נציבותם ומחנותם שפע קיום פרנסה וחיים  
ובין עולם השמים חמה ולבנה וככבים' וכן  
צבא הארץ מיני סתכות צמחים ובעלי חיי'  
למיניהם כלם יקבלו כח קיום ועמידה  
וחיים כפי הראוי מספירת המ'לכות שהיא  
סוד ה' אחרונה של שם ולפיכך תמצא  
שחותם כל השם מסור בידיה והיא נקרא  
בשמו בדרך זה נמתב יד'וד ונקרא ארד'י  
הרי השם הנקרא כנקודה' נמצאת למד'

ידוד. בינה. יוכל. תשובה. צדק עליון  
שכינה עילאה. מקור חיים. כפורים.  
עולם הבא. שופר גדול. גבורות.  
תהלה. אם עילאה.

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה  
יט ב יג יו

השם הנקרא יה

הוא הנקרא יה  
 וצריך אתה לדעת כי השם הגדול שהוא  
 ידוע ית' הוא הנקרא שם השוהר כלומר  
 סוד יחוד כל עשר השפירות באות י' וכבר  
 בארנו כי שני הספירות הראשונות כלולות  
 באות יוד של שם המיוחד קוצו של  
 יוד סוד החר' ועקר היוד סוד החכמה  
 והשפירה הג' מתאחדת בשניהן היא סוד  
 הבינה הכלולה בסוד ה' ראשונה של שם  
 נמצאו באותיות ראשונות של שם שניהן  
 כלולות בנספיות ראשונות ואית ואו של  
 שם היא כוללת שם ספירות ג' מציאות  
 ואו ולמעלה ואלו הן גדולה גברת תפארת  
 וג' מחצי אורן ואו ולמטה ואלו הן נצח  
 היל ויסוד והשפירה האחרונה של שם  
 שהיא ה' כלולה באות אחרונה של שם  
 שהיא אות ה' ועזה צייכנו אנו להודיעך  
 מה טעם באותיות של שם הראשונות  
 נקראות בפני עצמן ובאותיות אחרונות  
 של שם אינן נקראות בפני עצמן כבר  
 ידעת מה שש' כב' הדין של שם ה'  
 ראשונה שהיא ה' ה' מתחדת ספירות  
 תחתונות עמה ה' האחרונה שהיא מלכות  
 היא מתחדת עם ספירות עליונות ע'  
 יסוד סוף דבר עקר כל יחספירות הוא ג'  
 ספירות עליונות אשר מהן נשפעות כל צ'  
 התחתונות ואם חו' יפסקו הששבות הג' אז  
 נמצאת חרבן הכית ושריפת ההיכל וגלו'  
 הכנסת בין האומות ולפיכך חצי השם  
 הראשון שהוא יה אפשר לו להקראות  
 בפני עצמו חצי השם האחרון שהוא וה'  
 א' א' לו להקראות בפני עצמו לפי שהוא  
 קציצה חסד שפיעות וכשאתה קורא יה הרי  
 גם חצי השם האחרון נכלל בו ואין שום  
 קציצה וכן בסוד יוד ה' א' וחציו ככלו'  
 והחצי השם הראשון אבל חצי השם  
 האחרון עמידתו וקיומו בסוד יה הוא  
 וצריכים אנו לעיורך על מקומות הרבה  
 בתורה שג' בהן שם ה' כגון כי יוד על כס  
 יה מלחמה לידוד בעמלק סוד סוד ה'

הוא פי' הפסוק עמלק הרשע בצ' פסח  
 נחש הקדמוני שם הוא דמיון וכתו וסעת  
 הטיל נחש הקדמוני זוהמא בחורה קצין  
 אדם נמעות למעלה והפירד אלוף חרוו  
 סוד סלוק שבי' שעקרה בחתונ' היתה  
 ולא מצאה הייתה פטוה לכף רגלה אעפ'י  
 שעמדו ישראל בסיני ופסקה זוהמתן עכ'  
 פגם הלבנ' לא הוסר מעולם כי אם לפעמי'  
 בדלוגים בכא קרבנות ידועים שערים  
 ידועים שבהן נבק שעיר ראשית נחו של  
 עמלק וסימן ראשית גוים עמלק וכשכא  
 עמלק הוסיף פשע על פגם הלבנה ונגע  
 בכף ידך יעקב ולפיכך נפרצה מלכות בית  
 דוד יונה כשנקצו הנשיות בזמן אדם  
 הראשון ונגע עמלק בכף ידך יעקב נקבעה  
 פרשת זכור והרי ב' אותיות אחרונות של  
 שם כביכול פגמו ע' עמלק והטע' כי ד'  
 יד' נגעה גם כאמרו והית' יד יד' ד' כס'  
 ואומרך נחש עלי צור וסימן זוכא עמלק  
 יילחם עם ישראל ברפידים ברפיון ידים  
 ולפיכך הוצרך לומר כי נחש הקדמוני  
 ועמלק שניהם נגעו בשתי אותיות אחרונות  
 שהם וה' ולא נשא' מן השם שלא פשטו  
 יד בו כי אם אותיותיה לפי שאין בהן סק'  
 אחיה לשרים העליוני לפי שהן למעלה  
 כמו שבארנו ולפי' כי יד על כס' יה נגעו  
 בבסא ונתנו בו פגם ונשא' לם נגעו בשתי  
 אותיות אחרונות ולפי' על כס' זה והמסין  
 זה יבין סוד פרשת זכור ופרט מעבר יבוק  
 כי הכל כלול במקומו הללו והגני רז' מז'  
 כל גוים סבבני במקום שיש להן לישרי  
 האומות מקום אחיה וחרו סוד ואו של  
 שם נקרא יוד בכל החור' וסימן לך ידוד  
 הגדולה והנבירה והתפאר והנצח וההוד  
 יסוד עוקף תחתן ועל זה נאמר כל גוים  
 סבבוני פי סביב אותו ואו' של שם מקיפ'  
 כל שרי האומות ומאו' ולמעלה שהוא  
 סוד'ה אין להם עליה ואתה על כמותו  
 רדורך ורדוכבתוך על כמותי ארץ  
 והאכלתך נחלת יעקב אביך ולפי' טכ' כל  
 גוים סבבוני באמר ראשי גוים עמלק ולפי'

הוא נכנס תחלה לגלות ספריה של ישראל  
 ופגשם יד בשתי אותיות אחרונות של שם  
 זה לפי כי יד על כסיה מלחמה לוי  
 בעמלק כשהוא אומ' מלחמ' לוי בעמלק  
 אינו יודע כי במי כשהוא אומר מדר דר  
 גלה הדבר ודרה מק' שפגש בו יד בעמלק  
 ופי' דר הולך דר בא והארץ לעולם עומר'  
 וזה שמי לעולם ודר זכרי לדר דר לפיכך  
 פרש' זכור זכור ידוד לבני אדום את יום  
 ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה  
 ואחר שידע והתוכל להתבונן מה שקבעו  
 הנביאים בשני מקומות עובדיה גר אדומי  
 אמר נכבוא אדום ועלו מושיע' בהר ציון  
 לשפוט את הר עשו והיתה לידוד המלוכה  
 זכריה אמר ואספתי את כל הגוי לירושלם  
 למלחמה וגו' ויצא ונלחם בגוים ההם כיום  
 הלהמו ביום קרב ואז והיה י' למלך על  
 כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו  
 אחד ואומר ראשית גוים עמלק זהו מוד  
 כי יד על כס יה מלחמ' לידוד בעמלק מדר  
 דר י' וזל תקנו כפסוקי דמרא שני אלו  
 הפסוקים בסוף ועלו מושיע' בהר ציון  
 לשפוט את הר עשו והיתה לידוד המלוכה  
 והיה ידוד למלך על כל הארץ ביום ההוא  
 יהיה ידוד אחד ושמו אחד במקום זר  
 הקריבו שתי נביאו זו לזו וכתב אחד לו  
 ב' נבואות יתיחד השם ית' בה' והמכ' ז'  
 עומק מה שחקנו בדבר זר יבין מוד כל  
 גוים סבב ני בשם ידוד כי אמילם נסוד  
 ראשית גוים עמלק ומדר פרש' זכור ופרשת  
 מעבר יבוק' לפיכך יש לך להתבונן מר  
 שכת' בתורה כי יד על כס יה יבאו  
 התשועות והנאולות והמכות לישראל כי  
 בשעה שישורף בגלות כביכול נגוע הצרה  
 לאברהם יצחק ויעקב ודוד הבלולים כסוד  
 וה' ולפי' שם יה צריך לרזישיע ולנאול  
 נס' עזי ומרת יה והיה לילישועה ואז  
 פן המצר קראתיה י' מן המצר שהוא  
 סוד זה שוש להם מצרים ע' שרי האמות  
 סביב כל רופית השיגה בין המצרים  
 לפי' מן המצר קראתיה י' שאין לו סג' מ'

לפי שהוא מקום הרחובות ועולם הרחמי'  
 שאין בה מקום אחיזה לשרי העליוני ולא  
 לגויהם אלא ליעקב שהוא קו האמצעי  
 ועולה למעלה מאברהם ויצחק לפיכך  
 ודרבכתיד על בסוריו ארץ והאפלה ריד  
 נחלת יעקב אביך ולפי' מן המצר קראתי  
 יה' ומה שאם ענני במרחב יה' כלומר  
 ג' הספירות העליונות השטים מהן אינן  
 נגלו לעולם והשלישית שהיא הבינ' נגלת  
 מקצתה לא כלה כמו שאמר ז' חמשים  
 שערי בינה נבראו בעולם וכל נתנו למש  
 חוץ מאחד והוא שקולר' כנגד כל המט'  
 שערים שעמה ולפי' שהבינה היא ספירה  
 ג' ועל ידיה פועלות ב' הספירות העליונות  
 שאינן נראות כלל והבינה נקרא רחובות  
 תנהר ועל ידיה באות התשוע' והנאולות  
 כמו שכארנו לפי' ענני במרחב' כאותה  
 הספירה השלישית הנקרא רחוב ויצחק  
 אמר כי עתה הרחיב ידוד לנו' והפסוק  
 הזה צורך גדול הוא והנה על ידי הבינה  
 שהיא הרחבות והיא סוד חמשים יצאנו  
 מסצרים והיא סוד התשועות והנאולות  
 כמו שכארנו ולפיכך עזי ומרת  
 יה והיה לי לישועה התורה אמרת  
 ברסו והנביא גלה יורו ויאמר הנה  
 אל ישועתי אכמת ולא אפחד כי  
 עזי ומרת יה יהיה לי לישועה  
 התורה אמר עזי ומרת יה וכו' והנביא פי'  
 כלום כי עזי ומרת יה כלום בתתאז שפע  
 זה בכ' אותיו אחרונ' כי עתה הוא יה  
 ובשתי יחד והיה ידוד א' זו היא התשועת  
 השלמה המביא זה יבין מוד כי יד על כס  
 יה מלחמ' לידוד נסוד והיתה לידוד המלכ'  
 וסוד ביה הוא יהיה וכו' ואח' שהודענוך  
 אלו הבללים העליונים צריכים אנו לומר  
 סוד מה שא' חזקיהו בתפלתו אמרת לא  
 אראה יה' א' בארץ החיים מהו לא  
 אראה יה' כלומר מאחר שנאמר לו מר  
 אתה ולא תחיה אמר חזק' הרי איני רואה  
 עלם הבא שהוא עולם החיים שהוא  
 יה' כמו שכארנו למעלה ואילו אמר

שפירות זוכה לראות אפילו ספירות מלכ' שהיא אחרונה גם היא אמרתי שלא היה לי זכות לראותה מה טעם כי שם יופיעו הספירות הכאות משם יה' ומלכות נקרא' ארץ החיים כלומר המקבלת שפע מעולם החיים שהוא סוד יה' שהבי'נה נכללת בו' ולא אביט אדם עוד עם יושבי חלד שהיו סוד אדם הראשון שהזר בתשובה וחלל מעשרת עון ועדיין תשמע זה בע"ה וא"כ התכוונן בכל מקום שאת מוצא יה' אע"פ שהוא סוד ספירת החכמה הוא רומז על עולם הרחמים שהוא סוד ג' ספירו' עליונו' ואם יש בהן קצת דין הוא בחכמה הובי'ת אבל הכתר כלו רחמים גמורים' ואע"פ שה' עולם הרחמים אע"פ קצת דין מעורב בהם יה' שהחרי' חכמה ובינהן ראשי' מדת הדין ואף ע"פ שאינו דין גמור שהרי הדין הגמור מתחיל מגדולה ונבר'ה שסביבותן השרים נאחזו' ושם קבועים כמ' סנהדראו' ובתי דינים כמו שבארנו עכ' קצת דין יש בשם"ה אבל בנחת ולא בפסק דין שאין פסק דין לא מגד' ולה נבר' ולמטה ולפי' אמר אם עונות תשמור יה' אר"ני מי יעמד ופירו' הפסוק אם יה' שהוא עולם הרחמים שומר העונות כשאנו באים לדין לפגוע בדין הזכורה כשנמסר ביד המלכו' שהוא אר"ני לגמרו מי יעמד ומי יתקיים' וכבר בארנו בשער הא' כי כשמרר מלכ' ור' מתעוררת לגמור הדין בנכבאים הרי היא מכלה מנפשו עד כשר כמו שבאר' בפסוק צדק ומשפט מכוון כסאך והרבה הרחבנו המאמר בפיר' דבר זה' ולפיכך אם עונות תשמור יה' שהוא עולם הרחמים אר"ני שה' עולם הדין מי יעמד לפניך מי יוכל להתקיים' ועתה הנה מסרנו בידך כמה מפתחות לכל מקום שאתה מוצא בתורה שם יה' וממה שמסרנו ביד תוכל להתמונן בשאר מקומות ותכין דבר מיון דבר' וצריך אתה לדעת דרך שפתח בספ' יצירה בלב' נתיבות פלאות חכמה חקק יה' שם יר'וד יצאות וגו' מה טעם הוצרך להזכיר

יה' במקום זה והטעם כי יה' הוא סוד ג' ספירות עליונות עולם הרחמים ידוד הוא הוא סוד התפארת מקום דבוק משה רע"ה ומקום יניקת האבות' צבאות הוא סוד יניקת הנביאי' ודרך המעלות בספירו' מנה כאן ועדיין תשמע זה אם ירצה י' יתבר' ואחר שמסרנו בידך אלו הכללים בשם יה' נכנס לכאר שאר השמות שהספיר' הזאת נקרא' בתורה למען תבין ותדע ותשכיל בע"ה דע כי הספירה הזאת נקרא' בתורה יש' וצריך אתה לדעת הטעם כי הספירה הראשונה שהיא הכתר' לפי שנעלמה פעמי' כל חי ואין מי שיוכל להתכוונן בה נקראת אין כמו שאנו עתידין לכאר בעזר הצור' ואם בא אדם לשאול בה דבר' תשובת שאלתו היא אין' כלומר אין מי שיוכל להשיב תשוב לפי שאין מי שיוכל להתכוונן בסוד עמקיה ומעלתה ולפיכך אינה מסוימת באות ידועה אלא כפייה בקוצו של יוד' אבל תחלת התפשטות המחשבה וראשות התגלות הסדר היא הספירה השנייה הנקראת חכמ' והבמקום זה אפשר לשאול אע"פ שאין נגלת איננה בסדרת מכל כמו הראשונה' ובספיר' הב' שהיא החכמ' היא סוד התחלת השאלה ולפי שהראשונה מרוב התעלמותה נקרא' אין' הב' לפי שיש בה קצת שאלה לפי התפשטו אצילות הספירו' מן הכתר' לפי נקראת יש' וכבר גלה' עקב אבי פסטר' הספירה הזאת כי לו יאתה יותר מאברהם ויצחק לפי שנחלתו עולרה בקו האמצעי שהוא הדעת עד עולם הרחמים' ולפיכך ויחלם והנ' סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה וכו' והנה ידוד נצב עליו וייקץ יעקב משנתו ויאמר' אכן יש יד'וד במקום הזה' ולו יאתה לרמז דבר זה כי עליו נאמר והרכבתין' והנני רומז' במראות חלום זה נאמר ופירצת ימה וקדמה וכו' מה שאין כן בשאר האבות' ולפיכך עלה על כמותי ארץ ואו' אכן יש ידוד במקום הזה' ופירו' שאר פרשה זו ארוך ואין אנו עכשו בכיארור

רוח היתה שאלתם הגונה אבל שאלתם היתה באמצעות דברים קשים ולפיכך פגע בהם הכלב השומר בראש המקטרגים והמערערים כד' ואומר הנה שאלת גוים עמלק' שהרי נחש על צור ולמעלה מן הענין מה הוא אומר הנני עומד לפניך שם על הצור בחר' ובמקו' קשה נתאחזו ועל שאלת דבר קשה נכנסו לומר היש יד' דוד בקרבנו אם אין' והנני רגום לא נכנסו בדרך הנקרא אהבה אלא בדרך הנקרא צור והיה הנחש שומר שם שהוא עקר הכלב' ולפיכך מסת' ומר' יבה' והנני מבאר יותר רצו להעמיק בשאלה לרעת מה בין ספירת א'ין לספ' י' יש על דרך עקר ולפי ששאלו ע'י הסקוס שיש בו כמה מקטרגים ונק' מסה ומר' יבה נענשו להתאחזו בהך רגנה' ש והכלב ע' שור וחמור ואחר שהודענוך זה הכללים בענין שתי הספירות הראשונות שהן א'ין ויש' יש לנו להודיע עקר גדו' והו' כי יעקב אבי ע'ה לפי שהוא קו האמצעי אע"פ שה' משת' עבר עם אברהם ויצחק הגאונים בן שרי האומות סוף סוף יעקב עולה למעלה ונאחז בספירת הכלב ע'י התחמה והכינות זהו ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה' ואומר והרכבתך על במותי ארץ' ולפי שזכרה יעקב להתאחז בראש הספירות למעלה הנה אברהם נמצ' לו יסין ויצחק ששאל ודוד שהוא רגל רבועי הוא סוף ט' הספירות והוא נאחז בקצו של וא' הקוץ התחתון שהו' נקרא יסוד והרי הז' כפי כל המקובלים שתי יוד' יין יוד' עליונה חכמה יוד' תחתונה יסוד לפיכ' יש' אבי דוד יש' שיעקב נאחז בו למעלה גם דוד נאחז בו למטה לפי' יש' אבי דוד יוד' למעלה יוד' למטה שלשת אברהם באמצע שין של ג' ראשון הגדולה והגבוהה והתפארת נצח והוד יסוד והמבין זה יבין מה שאמ' בישי ב'פ' הרוא והאי' כימי שאול זקן באבא שו זה ישי שנכנס באוכלוס ויצא באוכלוס' ואחר שהודענו זה התבונן מה שנאמר רק באבותיך חשק יי' לאהבה אותם' האבות והם

בביאורו' וזהו ש' שישאל לדרם דבקים בו שיכנסו לחיי העולם הבא ויהיו יונקי' מכל' מני שפע וטובה וברכה שאין להם שעור וקצבה מזאת הספירה הנקראת יש' ולפי שהבטיח יי' את יעקב במקו' זה על סתן שבר שאין לו שעור כס' ופרצת ימה וקדמה ולפיכך אמר אכן יש' יוד' במקום הזה' ועל זה נאמר להנחיל אהבי יש' ואוצרותיהם אמלא' ואומ' ואתם חזקו ולא ירפו ידיכם כי יש' שכי' לפעולתכם פו' יש' הוא השכ' להשפיע הכרכ' והטוב ולהכניס אתכם לעולם הבא כשכול מעלותיכם הטובות וזהו סוד ש' עולמות שהן לפי גדולתן ועליון אין כל בני אדם לנגד כדי ואע"פ מסר יי' ית' תותמן ביד אברהם כמד' אל כי סוד אל הוא הותם יש' עולמות כמו שכבר בארנו' וכל אותן העולמות מלאים שפע וברכה שאין סוף וקץ לשעורם' וכשנכנסים ליטול מאותם האוצר' של א' העולמות עומדים לקטרג' כחור' של שומרי השעים העומדים כבד' של גבורה כנגד יש' עולמות ולפי וקרני' מידו לו ושם הביון עוז' כמה פעמים נמשכי כמה מיני שפע מאלו יש' עולמות ע'י גדולה שהיא סוד אל וכשמגיעים למדת הגבורה נדונים אם ראויים אותם מיני שפע לרדת למטה ואם יצא מן הדין שאינם ראויים לרדת למטה נשארים שם כאוצרות הגבורה הנקראים אוצרות צפון ועל זה נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ועל זה נאמ' להנחיל אהבי יש' ואוצרותיהם אמלא' וקצת המקובלי' אומר' שהוא הי' הצפון לצדיקים' ומה שאמר היש' יוד' בקרבנו אם אין' בבאן ריבון בספירות עליונות כלומר צריכים אנו לרעת באיון ספירה מתנהג עמנו במדבר אם בספיר' ראשונה שכלה רחמים ואין בהדין כלל והי' ספיר' א'ין או בספירה שיש בה תערובת דין והיא יש' ויש' לה יש' כמות מערערין ומעכבי' ואת' למה נענשו שהרי כהונן שאלו' דע שאין לא שאין ע'י מסה ומר' יבה לא ע'י נחת

הם המרכבה חשק כ"א וחשוקיהם כסף  
 ויבחר בזרעם אחרים זה דודי זרעם  
 כמס כ"א אור זרוע לצדיק זרוע ממשי  
 ישוד עקר הזרע והסוד ויצא חוטר מגזע  
 אש ונצר משרשיו יפרה ונחה עליו דוח יי  
 דוח חכמה וכינה רוח עצה וגבורה רוח  
 דעת ויראתה כללים גדולים כלל הנה  
 ואחר שהודענוך אלו העקרים הנכללים  
 במלת יש נכנס בערה לשאר הענינים  
 הנכללים בספירה זו והספירה הזאת  
 נקראת במקומות ידועים

**חכמה**

וצריך אתה לדע' כי רוספירה  
 הזאת הנקרא חכמה היא סוד יוד של שם  
 המיוחד ומה שאמרנו שנקרא במקומו  
 ידועים חכמה לא בכל מקום לפי שיש  
 מקומות שהספירה העשירית הנקראת  
 מלכ' נקראת לפעמי חכמה גם היא כ"א  
 ויינתן חכמה לשמה אבל חכמ' עליונ'  
 שהיא סוד יוד של שם אפילו למשה רעה  
 נתעלמה ואין כל כריה יכולה להכנס בה  
 שהרי לא השיג כל שערי כינה וחכמ'ו  
 לפנים מן הכינה ועל החכמה הזאת  
 שהיא סוד יוד של שם אמרו המקובלים  
 חכמה בראש ועל החכמה האחרונ שהיא  
 סוד המלכות אמרו חכמה בסוף כל אות  
 ראשונה של שם שהיא אות יוד ואור  
 אחרונה שהיא אות ה'א שתייהן מיוחדות  
 שם בחכמה ועל זה אמרו חכמה בראש  
 וחכמה בסוף ולפי שהחכמה הראשונה  
 היא סוד התפשטות המחשבה מן הכתר  
 אין לה שעור וגבול אצל דבר מכל מה  
 שאחריה ועליה נאמ' החכמ' מאין תמצא  
 מאין שהיא סוד התפשטות המחשבה מן  
 הכתר לדי הבין דרכה אבל לא מקומה  
 והתבונן כי ארדיים הבין דרכה כבינה  
 נכנסים להשיג החכמ' העליונה והוא ידע  
 את מקומה והוא סוד הכתר אשר ממנו  
 נמשכת החכמה כודאי הוא ידע את מקום  
 יו זה היא החכמה שהיא חלת התפשטות  
 המחשבה ראש האצילות ועליה נאמר י'

כתב מר' יסד ארץ כונן שמים בתבונת  
 ברעתו תהומות נבקעו ואין אנו כפיר  
 אלו הפסוקים עכשו ומה שיש לך לרעת  
 ולהתבונן כי בכל מקום שתמצא חכמ' ה'  
 הדעות שכל אס הוא רמז לחכמה עליונ'  
 או לחכמה אחרונ' ודע כי זו היא החכמ'  
 שאינה נפרדת מן הבינה עולמית לפי  
 ששתייהן אדוקות בספירת הכתר שהיא  
 עולם הרתמים המקום שאין שם לא עצב  
 וליא רוגז וליא פירוד אליא הוד והדר עוז  
 וחדוה ולפי ששתי אלו הספירות מתאחדות  
 לעולם חכמ' הבינה לפיכך שם יה אינו  
 משתנה לעולם ואם ה' חוטמים ישראל  
 תגורמים פירוד לחכמה אחרונה ומפרידים  
 אותה מן הדעת כ"א ונדגן מפרוד אלוף  
 לפיכך לפעמים נפרדת האחרונה מן הוא  
 וכשהיא נפרד מן הוא אז הוא מתאספת  
 למעלה ואינה נראית מאחר שכר' זוג  
 שהיא האחרונה נפרדת מסגרה זורח  
 המסתר פניו מבידת עקב כיון שגלתה  
 שכינה שהיא ה'א אז אות וא' אינה נראית  
 אלא יה לבדו המקום שאין שם פירוד חלו  
 כי מפני הרעה נאסף הצדיק כ"א בחסלק  
 וא' שהיא התפארת נאסף הצדיק שהיא  
 קוצו של וא' התחתון ומה שאמר' בחכמ'  
 ראשונה היא מיוחדת במקומות הרבה  
 בפסוקי ידועים אין כוננתו שאע"פ שאחז  
 הפסוק מיוחד לרב מה שגם חכמ' אחרונה  
 אין נרמזת שלפעמים הרבה ידבר הפסוק  
 בחכמ'ו הראשונה ויהיה רומז בחכמ'ו  
 אחרונה כמו שאמר י' בחכמ'ה יסד ארץ  
 כונן שמים בתבונה וכי איזו מב' ספירות  
 הללו גדולה חכמה וא"כ היאך בחכמה  
 יסד ארץ והשמים שהם למעלה בתבונ'  
 אלא הדבר מדבר בחכמה ראשונה ורומז  
 בחכמה אחרונה בחכמה יסד ארץ סוד  
 חכמה שהיא רחמים יותר מן הכינה והיא  
 צורך לבני אדם אבל שמים שאין שם  
 זולתי יושר וטהר תקנס במדה שהליות  
 דינ מן החכמה וכן י' בחכמ'ה יסד ארץ  
 מדבר בחכמה אחרונה שהיא עקר הארץ  
 כונן

כנן שמים בתכונה הוא מוד מדרת הדון קצת כנגד שמי' הרי ודבר מדבר בחכמה ראשונה ורומז בחכמה אחרונה ואחר שמסרנו בידך לו העקרנים הגדולי' בסלת חכמה יש לנו להודיעך שאר הדברים הגדולים בספירה זו בעלה וספירה זו נקרא למקובלים **רצון** כלומר אתר המשכת החפץ באצילות הספירה והתגלותם בכבוד עליון זהו המקום שאין בת להתבונן בו כלל לפי שאין כל נברא למעלה ולמטה יכול לדעת כיצד דרך התפשטות החפץ באצילות הספירות ובר"ע שאל הודיעני נא את דרכיך והייתה התשובה וקראתי בשם ידוד לפניך כלום יש דרך שהוא לפני לפני מה שהשתך ואין לך דרך להכנס בה וזהו סוד וקראתי בשם ידוד לפניך ולפיכך אומר וחנוני את אשר אחזק ורחמתי את אשר ארחם שאין דרך וענין לכל נבר להתבונן בהתפשטות הרצון לא מעט ולא הרבה ולפיכך נקרא רצון באין גבול וכמו שאין אנו משיגי' דרך הספירה הראשונה לפי שאין קץ וסוף לה כך הרצון הרבה בה אין לו גבול ובעצת הרצון מרחק הקבה על הדברים בעצת הוראה כלומר מראש החפץ והמחשבה אשרי הזוכה לכך ועל זה נאמר רצה יי את יראי' ונאמר רצון יראוי יעשה וגמ' ועתה צריכי' אנו להודיעך סוד במקראות שקבעו חכמים אחד בראש התפלה והוא אדני שפתי תפתח' והשני בסוף יהוה רצון אמרי פי וצריך אתה לדעת כי הראשון הקבוע ברא התפלה הוא השער שבו נכנסים בני עולם לבקש רחמים לפני יליתכרך והוא אדני שפתי תפתח' ועל זה נאמר פתחו לי שערי צדק אבא בס' אודה יי' וסוף התפלה ההגונה שהיא מתבררת ועולה מספירה לספירה עד שמגיע עד הרצון שהוא דבק בכתר' ולפיכך אמר בסוף יהוה רצון אמרי פי' וכשהתפלה מגעת למקום הרצון איכל השערים למעלה ולמטה פתח לפניך

ואין שום מעכב ומונע על בקשתו' שהרי בעולם הרחמים הוא דבוק ואז יפיק כל צרכיו ושאלותיו ואין דבר עומד לפניו שהרי ממקום הרצון הוא שואב ויכול להדש צוהות ומופת' הרשום כל באותה שעה נברא העולם ואין דבר עומד לפניו והוא שאמר בני הי' ומזוני לא בזכות תליא מלתא לא בזכות תליא מלתא לפי שהכל הלוי בעולם הרחמים שהוא המקור וכש במקום הגוף מזל' ואם תבונן בענין זה הבין סוד הגוף עד איזה מקום עלה הפלטה כשאמר הודו נדר ותאמר ידוד צבאות אם ראה תראה בעני אמתי' וכך תבין כנאם סוד תפלות כל הצדיקים שהתפללו והפיקו כל צרכיה' בדרך נסים ונפלאות הוא שנכנס בהפלטה עד עולם הרחמים שהוא המקור אשר משם נהדש העולם וכמו שנתחדש העולם וכל ברואי מאותו המקום כך הצדיקים המתכוננים בתפלתם לאותו המקום יכולים להדש בעולם אותות ומופתים ולשגור מנהגו של עולם וזהו מקום הבטחון הגמור והסוד הרצון כי המגיע למקום הרצון הרי הכל בידו לעשות כפי רצונו והפצו כמו שאמר רצון יראוי יעשה ואר שועהם ישמע ויושעם והמבין זה יוכל להתבונן כל פקוס שנאמר בתורה אותה ומופתים ונאולות ותשועות ושגור מנהגו של עולם ולפיכך קבעו בסוף התפלה יהי לרצון אמרי פי והו' סוד שאנו מתפללים יהי רצון כלומר שיתחדש הדבר שאנו מתפללים עליו במקור הרצון והמחשב כמו שנתחדש העולם מאותו המקור והספירה הזאת נקראת **עומק** כלומר עומק מחשבה וא' הטעה שתחשובי דבר עמוק במקום זה הוא דבר שפל ונמוך כי הכונה בלשון עמוק הוא מופלא ורחוק להשיגו כמו שנא' רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מי ימצאנו והו' סוד מפעמקים קראתיך יי' כלו' מעומק מחשבת קראתיך ועל דרך זה נאמר בספר יצירה עומק רום

עומק תחת הרי גילה כי לשון עומק הוא לשון מסייע לגבהו \* ואומר שהוא גובה שאין שעור לרוב גבהו \* ואכ התכונן מה שאמר מסצמקס קראתיך יי' כלו מעומק הרצון שהוא אות ראשונה של סם והיא הנקראת אות החשב \* כמו שאנו עתידין לכאר בעה \* ולפיכך אמר מאד עמקן מחשבותיך \* אמר לשון עומק במחשבה \* והסבין זה יבין מה שאמר מגלה עמוקות מני השך \* ואמר הוא גלי עמקתא ומסתרתא \* והספירה הזאת נקראת \*

### מחשבה

כלומר נקודה מחשבת שהיא סוד התחלת התפשטות החפץ באצילות הבריאה והחשבה \* וזו היא יוד ראשונה של סם שהיא יוד נקודה מחשבת פנימית סתומה בבתר עליון כלולה באין סוף \* לפי שמן הנקוד הזאת ולמעלה הוא עולם הרחמי הגמורים שאין לו סוף וקץ וגבול ושעור והיא מתפשט \* בסוד רחם ועומקם בדבוק ה"ת ו עליה נאס' מאד עמקן מחשבותיך ואומר מחשבותיך לשון רבים הם סוד לב נחמיות המחשב ואין מי שיוכל להתכונן בהם לפי שנקראים עומק רוב כלומר מתפשטים מן הכתר שהו רום עליון ואין מי שיוכל להתכונן בהם וזלתי כמי ששואב מים בדלי מבאר עמוק שאין לו סוף \*

והדולה אינו נכנס בעצמו בכאר לדלות אלא בדלי שואב מים מן הבאר \* כך אין כל בריה ימורה להתכונן בסוד עומק המחשבה אלא עי' הבינה שהיא כדמיון הדלי שהיא נכנסת לשאוב מעומק באר המחשבה והדולה עומד מחוץ וסימן פים עמוקי \* עצה בלב איש ואיש תכוננו ידלנה ועל שאין דרך לדלו מים מעומק המחשבה אלא עי' תבונה \* והמבינה יתכונן מה שאמרנו למעלה שלא נכנס אדם לעולם לפניו מן הבינה ואפילו מרעה והוא השיג בלום כב' הספירות העליונות חוצה להם עמר ושאב מהן עי' ספיר' בינה ומה שאם יתקן מה שהיו ועמוק עמוק מיימצאנו \*

מלת מ' בארנו בשערים הקודמים \* עמוק עמוק הן שתי ספירות עליונות הכ' ה' והמחשבה שהיא דבקה בו לפי שאין סוף זקן וגבול ושעור לעולם הרחמים \* ואם ישיג המשיג בהם דבר לא ימצאנו \* אלא עי' הספיר' הנקראת מ' שהיא הבינה והונו עמוק עמוק מ' ימצאנו ולשון מ' הנני רומז מכסן מ' יצא הקדח \* מ' נתן לשאלתא מכאן ואילך כמותן אצבע בעין \* מ' ימלל צבורות יי' \* מ' ברא אלה \* את מו נעץ וביניהו וסימן אף ישיד משה ובני ישראל \* נכון כסאך מאז \* והנני רומז \* אחת ואחת אחת ושתיים \* אחת ושלוש \* אחת וארבע \* אדחת וחמש אחת ושש אחת ושבע \* כי יום כפודים הוא \* ידוא יום כפודי \* ממש אף מלמעלה למטה \* ואז מלמטה למעלה \* ובהזאת יום הכפודים לא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה לא כמצליף ושלמה צווח ואמר כיום שנקבעה שכניה בדביר ונקבעת במקומה למטר אז אמר שלמה יי' אמד לשכון בערפל בנה בניתי בית זבול לך \* וסימן כרחל זכלאה אשר בנו שתייה את בית ישראל \* רחל ולאה ששמה יובל \* הא עילאה והא תתאה \* נצריכין אנו לעוררך על אש אמרו רבותי עליה במחשבה ולא אמרו ירד דע כי סוד מה שאמ' עליה במחשבה כלו המחשבה העליונה הנקראת רצון באין גבול והיא ספירה שנייה אינה מתנוודת לצאת החץ לעולם הבינה \* אלא המחשבה הזאת מתנוודת והיא נאחזת בכתר עליון תמיד ואם יצטרך המצטרך להפיק בה דב' עולה אליה עי' הבינה הנכנסת להפיק ממנה \* אבל אין המחשבה יורדת למטה \* וכל הדברים ועל הנכבדים שנכראו בעולם הם כפי שעורו במחשבה כמו שאו כתרלמוד כך עליה במחשבה \* ולפעמים שספירת מלכות מתרוממת ומתעלה עד שתעלה עד הכ' ינה ונמצאת דבקה במחשבה וגם כן אמרים עליה כך עליה במחשבה \*

אמר לצפית הסרבה אפוי' לשון ירידה



הצפופה פרו גרלו מעשיך יי' מאד עמקו  
 מחשבותיך \* איש בער לא ידע וגומר \*  
 בפרוה רשעים וגומר \* ומה טעם \* ואתה  
 מרום לעולם יי' \* כלומר כרום המחשבה  
 דבר זה ואין מי שיוכל להגיע לדבר שהרי  
 כך עלה במחשבה \* ואף על פי שאין כח  
 באדם להשיג בדבר צפירת המחשבה  
 הצדיקים יש להם קבלה ל' שמעאזן \*

לפיכך אמר בקמים עלי' מרעים תשמענה  
 אזני צדיק כתרם יפרת הרי הכל מבוחר  
 ברמזים \* וזהו מה ששאל מרעה להשיג  
 הדבר בצפיית המחשב ונעלם ממנו והית'  
 התשובה אליו ותנתי ארץ אשר אחזן  
 ורחמתי את אשר ארחם \* ואין דב' זה ידוע  
 לשום נבוא \* ואל זה רמז הכתוב רבונו  
 עשית אתה יי' אדני נפלאותיך ופחשבותיך  
 אלינו אין ערוך אליך אגידה ואדבר עצמו  
 מספר \* ובכל מקום שארחה מוצא לשון  
 נפלא \* הוא דבר מכוסה מן הבריות ואין  
 ידוע לזולתו יתברך \* ועל זה כתיב לעושה  
 נפלאות גדולות לבדו לבדו בודאי ועל זה  
 כתיב נפלאות ממנו לא אדע \* והמלאך  
 אמר למנוח למה זה תשאל לשמי והוא  
 פלא כלומר אין לי שם קבוע לא במחשב \*  
 נראה תהלה עושה פלא \* פלא עצות מרחוק  
 ואפי' במה שיש כח באדם להשיגו בזמן  
 שהוא עולה ממנו נקראת בלשון פלא כי  
 יפלא ממך דבר למשפט \* הנני יוסף  
 להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואברה  
 הכמת הכפול וכי' נבנויו חסותה הפלא  
 ופלא \* ועל כיוצא בזה נאמר מאד עמקו  
 מחשבותיך בפסוק זה רמז לחכמה וכי' נה  
 הכל אמור \* וכבר בפסוק זה נאחז סוד  
 צדיק ורע לורשע וטוב לו \* והספירה הזאת  
 נקראת **יראה** \* כלומר המגיע לחשוב  
 במקו' \* ועליון והעמנו הזה הרי  
 יש לו לירא ולפחד פן יתבולו מחשבותיו  
 לחזן ולהרהר יות' מן השעו' הראוי והנבול  
 הראוי \* ועל זה נאמר בספר יצירה בלום  
 פחד מלדבר ולכן מלהרהר אם רץ לכן  
 החזירהו למקומו כי המקום הוא מקום

כר' יד למרכבה ולשון יד כי הצופה  
 במרכבה נכנס למעלה רום עד מקום  
 האור ששמו מקבל שפע הצפירה וחזר  
 ויורד וצופה במרכבה ודברים אלו עמוקים  
 עד מאד \* ואם תזכה עינין בעזרת השם  
 תשיג בהם עקרים גדולים \* סוף דבר  
 לעולם אין המחשבה מתפרדת מן הכתר  
 והסוד אות כוללת שתיהן האור וקוצר  
 והוא וה' \* והכן זה מאד \* אם זוכה  
 הזוכה לעלות עולה על ידיה' ינה \* וסוף  
 דבר עלה במחשב ולא עלה על המחשבה  
 כי כל הדברים שנבראו בעולם עלו  
 במחשבה ולא עלו על המחשבה לפי  
 שאין מי שיוכל להכנס בה זולתי מ' \*  
 ועתה הט אונך ושמע מר' שאפשר לך  
 לשמוע בדבר זה \* כל מקום שנאמר מ'  
 עלה במחשבה הוא לשון שרוק כי  
 השערי' נגעלו לפניך בדבר זה והוא חדר  
 המחשבה העמוקה הנקרא רצון כמו  
 שפירוש לכן בלום פחד מלדבר \* והוא  
 שאמר בענין רבי עקיבא שהיו סורקים  
 את בשרו אמ' לשתוק שכן עלה במחשב \*  
 כלומר שאליהן אינה במקום שתוכל  
 להשיג בה דבר אלא שתוק ומה טעם \*  
 כך עלה במחשבה \* הרי היא במקום  
 שאינך יכול לעלות לה וגם היא אין דרכ'  
 לרדת במקומה ולצאת ולהגיע אליך לפי  
 שהיא דבקה בעולם הרחמים ככתר עליון  
 ואם כן שתוק \* עשה מסרנו בידך כלל  
 גדול לכל מקום שתמצ' כך עלה במחשבה  
 כי הדברים סתומים ואין כל בריה יכולה  
 להתנוג' בהם לפי שהמחשבה אין בה  
 צפיה הכל' \* ולפי שאין דרך להכנס  
 אליה ואין לה תכלית וסוף ואם כן היאך  
 יכול מי שיש לו גבול לשיע' דבר שאין לו  
 גבול על כיוצא בזה נאמר מאד עמקו  
 מחשבותיך \* ובדבר זה נאחז ענין רשע  
 וטוב לו צדיק ורע לו \* ישתכח בעל  
 הירצון אש לא יושג תכלית כונתו וחכמתו  
 וכמו שאמרו בענין רבי עקיבא שתוק כך  
 עלה על המחשבה \* וסימן הדבר בזה



עם

נכה את אברהם . . . ובמעמד הר סיני  
 לבעבור נמות אתכם בא האלדים . . . עתה  
 פקח עיניך והתכוונך בכל מקום שתמצא  
 בתורה יראה לאיזה צד הוא נוטה . . . אם  
 לצד יראה הצניות שבה נקשרה כל מיני  
 עונשים ומכות ונגעים . . . אם לצד יראה  
 פנימי שבה נקשרה כל מיני שפ ואצילות  
 ברכה וחיים . . . והסבין עקר זה בין מעלת  
 אברהם אלה וסוד יראת יי' בתורה עומד  
 לעד . . . וסוד אשרי איש ירא יי' ההולך  
 בדרכיו . . . כי פ' הפסוק מאח' שאמ' אשרי  
 איש ירא יי' מאי ההולך בדרכיו בלומר  
 יראה שאנו אומרים במקום זה הוא סוד  
 יראה פנימית שהוא הולך בדרכיו שהוא  
 סוד במצותיו הפץ מאד . . . וסוד והלכת  
 בדרכיו . . . ולפיכך פתח בב' פסוקים אלו  
 באשרי לפי שהיא פרשה חכימה וכמדת  
 עקרים גדולים תלויים במקור זה והתכוונ  
 בכל הפסוקי שנאמר בהן יראת יי' והספג'  
 הזאת נק' בתורה **עדת** כלום התחלת  
 התפ שטר' המחשב . . . והמקור אשר  
 משם נחלו כל הספירו מכתר עליון החזן  
 המעין המקור אשר ממנו נמצאים כל  
 הנמצאים בהתגלות הספירו מכתר עליון  
 ולשון עדת הוא לשון מקור אשר ממנו  
 נמשך הדבר ור'סוד ונרדד יוצא מעדת  
 כלום . . . נחם וצא סן המקור והמעין שזהו  
 לשון ערן כענין שערך כש נפסק ממדת  
 המקור נחור' . . . לה אמר' אחרי בלותי היתה  
 לי עדנה ונכ' בארנו ונהר יוצא מעדת נהר  
 זה כל' יוצא מעדת' יוצא סן החכם שהי'  
 סוד המקור הנמשך מכתר עליון . . . להשקו'  
 את הגן להשקות ספירת מלכות . . . והבינת  
 שהיא סוד הנהר משקה המלכות שהוא  
 גן באמצעותו ספירו גדולה גבורת פאר'  
 נצח חוד יסוד שהוא סוף' שבין אות ה'  
 ראשונה של שם לה אהרונה' וממלכות  
 ולמס' הוא עולם הפירוד והיה לה ראשים  
 נודד' מחנו ושכינה הסתפרדו מסוד עולם  
 הייחוד שהוא סוד ד' אותי' כ' תוד' וארבע'  
 ראשי ב' פירו' ויעתק צרכי' אנו להנדיע

שלא יפול בהם מום ונמצא שיתקן גופו  
 ויסחר נשמתו וזקק טוהותיו כדי שימצא  
 חן בעיני אלדים חיים . . . וזהו היא תיראה  
 שנ' באברה אחרי נסיונות שנתנסה בהן  
 וכלן קבלם סאהכה . . . יראה הצניות היא  
 המונע עצמו מן העברות ליראה חוקף  
 העונש . . . אבל לא יראה דבק במצות עשה  
 אותן שאין בהן עונש . . . ויראה פנימי היא  
 אשר חושק לקיים מצות עשה כדי לקיים  
 מאמ' בוראו אבל להרחיל עצמו מן העברו'  
 הוא נקל בעיניו ולפ' יסור עצמו וממנו  
 ואשתו ובניו לעבודתו של מלך וכל זה  
 מרוב התדבקותו בשם יי' והנה הוא סוד  
 והלכת בדרכיו ומה שדרשו בו מה הוא  
 חנון אף אתה אהיה חנון מה הוא רח' אף  
 אתה היה רח' בל' הרגל עצמך להתקשט  
 בתכשיטין הנהוגים כביר' המלך כדי  
 שחיל' ראוי להכנס בהיכלו ולשם לפניו  
 שאילו לא תלבש אותן המלבישים ואותן  
 התכשיטין לא יקבלוך בבית המלך . . . ומה  
 הן התכשיטין הן כל מצו' עשה למיניהן  
 וזהו סוד והלכת בדרכיו וסוד קדושי תחתי  
 וזהו סוד יראה פנימי' ואתה ירש אברה'  
 בעקדה שהיא למעלה מן האהבה שהרי  
 עבודתו של אברהם על אהבה הית' תפיד  
 כאמרו אברהם אהבי אהובי לא נ' אמר'  
 אלא אהבי . . . ואוסר להנחיל אהבי יש  
 וזהו העולם שהיה חזקיה מתירא שלא  
 יזכה לו במר שאמר אמת' לא אראת יי'  
 יה בארץ תחיי ואכ' שמ' הכללי הגדולי  
 שאמרנו לך בדרך זה יראה הצני' אהבה  
 למעלה מממה . . . יראה פנימית עולה  
 למעלה מן האהבה . . . לפיכך לרי אברהם  
 הוא סוד יראה פנימית שהיא סוד חכמה  
 אשר משם יניק מדתו שהוא הגדול וה'  
 זכשעת עקדה בא להדבק בה כמו שנ'  
 כי עתה ידעת כי יראה אלדים אתה נהו'  
 שאמר אלדים לפני שאין נכנסים למדתו  
 כי אם על נסיון שהוא על ארד' וכל' ר' פ' סך  
 נק' יראה שמה לא יצא מן הדין להכנס  
 לה והנסיון על אר' ז'לה באברה והאלדים

פה שנאמר בתורה ויטע וי' אלדים נן בעדן  
 מקדם וכו' היאך אפשר זה והרי אנו  
 אומרי' שהוא סוד עולם חבתי שהוא סוד  
 עולם המחשבה שלא ראהו עין מעולם  
 והיאך תאמר שהנן נטוע בעדן רבותינו  
 גלו הדבר בפ' אין עומדין אר' יהושע בן  
 לוי מאי עין לא ראתה \* זה יין המשומר  
 בענביו משש ימי בראשית \* רשכל אומר  
 זה ערן שלא ראתה עין מעולם \* ואת  
 אדם היכן דר בגן \* ואת' נן זה ערן \* תל'ל  
 ונה' יצא מערן להשקו את הנן' התבונן  
 כמה גלו אל במקום זה לומר כי ערן לחוד  
 נגן לחוד \* והוויטע וי' אלדים נן בעדן \*  
 נטע שרשי הנן שהוא סוד ספיר המלכות  
 בעדן שהוא סוד ראשית המחשב' שהיא  
 סוד חכמ'ה בראש וחכמ'ה כסף שהכל  
 יחוד אחד וזהו סוד הנטיעה \* כיצד ה'  
 אחתנה של שם נטיעותיה הולכות באור  
 ואנו משם מתפשטות והולכות עד אורח  
 זה ראשונה משם ונקות מאור יוד' שהיא  
 אור ראשונה של שם \* וזהו סוד ויטע וי'  
 אר' נן בעדן שזהו סוד גדול וחתיים  
 בד' אותיות של שם \* וכל זה מאיזה מקום  
 נמשך מקד' זהו סוד קוצו של יוד' אשר'  
 היודיע לכיז הקדם כסוד מטע הנן ומסוד  
 ספירת המלכו' עד ספירת חכמה שזהו  
 סוד האחד השלם האמרי' נצר מטעי  
 פעשי ידי להתפא' אם תכין מה שרמזנו  
 תכין שהפסוק מתישב על פשוטו ומר'  
 שדרשו ז'ל בו כלם דברי אלדים חיים \*  
 ואם תזכה תקבל מפה' פה קבלו עטוקו'  
 ומתמורה במר' שרמזנו במלת ערן כי  
 הדברי' שכתבנו בדפיון רמזים הם \* וכבר  
 רמזו ז'ל כבר עקרים גדולים בדברי זה \*  
 וצריך אתר' להתבונן כי יש פסוק אחר  
 מן סוד עור והוא מה שאם בעדן נן אר'ים  
 היות' שמור שעדן הוא הנן' הנני מתיר  
 קשרי הספירות חי' ל'ם פלך צור עלוז  
 בתחילת המחשב' שהוא ערן והוא עכ' \*  
 וזהו ענין נסידר בכמה דברי' בכריאה ואלה  
 המלכים אשר מלט בארץ ארום האו' סוד

בעדן נן אלדים חיים משעלית במחשבת  
 שהיא ערן יצאת דרך שרשי נטיעות הנן'  
 ונקבעת במקו' שנקבעת \* והנני רומז דרך  
 נטיעות הנן' בעדן \* ידיון מדשן ביחד  
 ונח'ל ערן'ך תשקס \* ודע והאמן כי יש  
 ערן לפני מעדן שהוא מקו' המקור וזהו  
 סוד סתר הכרור אין סוף לעמקו ויהכל  
 בדבוק שלם וכדבוק אחד אמתי' והספיר'  
 הזאת היא אות יוד' של שם והיא המקור  
 אשר עדין יגיע כל הנחלי' וכל מיני החפץ  
 ומשם ולמעלה עולם הרחמים הנמורים  
 הכל סתום וחתיים אין לחשב ואין להרהר  
 לא מעט ולא הרב' כי בחבורנו זה יש לנו  
 ראיית ברור' מכל מה שנודען הן ברמז  
 הן בפ' וכשאנו מתבוננים ביחוד השלם  
 עד שאנו מגיעו לסוד אות יוד' וכשהגיעה  
 המחשבה עדיה אנו מיוחדים הכל בקוצו  
 של יוד' מכאן ואילך איך לך רשול להרר  
 עד פה תבא ולא הוסיף \* כל המעביד  
 מחשבתו הנן' המקו' הזה כאילו לא חס על  
 כבוד קונו וראוי לו שלא בא לעולם \* ודע  
 והאמן כי המבין סוד אור' יוד' של שם  
 יתבונן סוד הפסוק שגמר פותח את ידך  
 ומשביע לכל חי רצון אל תקרי ידך אלא  
 יוד'ך כשעה שהאדם בידוד יתבונן בפתח  
 היוד' ויבין היאך הרצן נמשך לעולם  
 החיים ומשם והלאה לך יוד' הגד' ולר'  
 והגבורה והתפארת והנצח' וההוד' ואז  
 יסוד ומלכות מתאחדים כאחד ונמצא  
 העולם ביחוד שלם \* ואז הברכה מצוייה  
 בעולם ואז שבעת ימי המלואים נמצאים  
 על מתכונתם וכבוד יוד' יתברך נראה  
 בשמיני ואז הכל בתקון שלם \* אשרי' עין  
 שיכולה להסתכל בעומק הדבר הזר'  
 שעליו נאמר ויאשר לי אתה עבדי ישראל'  
 אשר כך אתפאר והיודע סוד אור' יוד'  
 בשלמות נ' אותיות ביני היאך נ' ספירות  
 עליונות מתאחדות בנקודת אות יוד' ונס'  
 היא מושבת בפנינים ברכות לאור אנו  
 ומאית ואז מקבלת שפע כרכות אות ד'  
 שהיא סוד יחוד האחרונ' ברכיעי בחמש

לחדש

לחוש \* וכפרוזה לנו כי די לך כמה  
המועט שרפזנו לך בשע' זה בסוד יה ית'  
ובשאר כנויו שהוא נק בתורה ומתוך מה  
שכתבנו בעניניו יחבא לך שאר עומקיו

ומסתרו בענין שתבין דבר מתוך דבר \*  
וי' יתבדל למען רחמי וחסדיו יורנו  
הדרך אשר בה נתקרב אל אמתו כן  
יהי רצון \* אמן :

יד יש חכמה רצון עמוק  
מחשבה ערן ראשית ים קדש  
מקור החיים :

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית  
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :

השם העשירי משמו הקדש  
נקרא אדיר  
זהו השם העולה בראש הכלתר שאין בו  
ידיע' לזולתו הוא השם הסתמרת בשפיר  
חביון והממנה על עולם הרחמים יונה  
זה השם יש לו יב' צירופי' ונקוד' הרחמי'  
מקור ההויה באמצע ואלו יב' מיני צירופי'  
ונקודה האמצעית הם סוד תליפ' מכלין  
דרחמי אשר כלם רחמים נמורים ואין  
בהם תעורב דין \* וכדונפתן השם  
המיוחד ידוד באמצע הספירות למעלה  
ולמטה ולצדין כמו שכבר רמזנו בשערים  
שכתבנו \* ואותן יב' צירופים של  
השם המיוחד והקו הראמצע המהות  
בנינים הן סוד ג' מדורת המחזיקות דין  
ורחמים וכשופיעו מדות עליונות ששם  
הכלת' שהוא אדיר אשר כלם רחמים אז  
ירמלאו כל העולמות וכל הספירות  
ברכה והוים ורחמים וכל מיני שפע \*  
כבר בארנו בשער הראשון היאך שם  
אדני' אוצר לקבל כל מיני השפע הבאים  
משניהם \* והנני מבאר דע כי בהיות שם  
אדיר למעלה בעולם הרחמים ובהיו' שם  
ידוד באמצע בעולם השפוט ובהיות שם  
אדני' למטה בעולם גמר דין \* צריך אתה

לדעת היאך פועלים בהתחבר אלו לאלו  
אזו בהיורח כל אחד מהם בפני עצמו  
פועל \* דע כי פעולת השם העליון  
שהוא אדיר היא פעולת הרחמים  
הגמורים והוא השם המטיב והנורח  
סתת חסד ומרחם שלא מצד הדין אלא  
מצד הרחמים הגמורים כמו שאמר  
וקראתי בשם ידוד לפניך וחנותי ארץ  
אשר אחוז ורחמתי את אשר ארחם \*  
ארץ אשר אחוז וארץ אשר ארחם  
הכל כפי הרצון שאין בהו ידיעה לכל  
נברא \* ובמדת השם הזה שכל  
רחמים שהוא אדיר יצאו ממצרים \*  
וצריכים אנו לפתוח לפניך שערים אשר  
בהם תכנס לכמה ענינים גדולים נאמר  
בתורה בדרך סתם ואין בני אדם חוששים  
לפקוח עיניהם ולראור כמה מרגליות  
גנוזות באותן המקומות ואלמלא נפקחו  
עיניהם היו מוספי' אומץ בפתח בשם ית'  
שהודיענו כמה דרכים אשר בהם נכנס  
לכמה הדרי' שנסגרו עליה השערי' וכלם  
מלאים מיני נחמות ושפע ברכות וגפול  
טוב וכמה מיני שמחות \* והנני מבאר דע  
כי השם ית' חקן כפתכה כמה בתי דינים  
קבועים לוי' בת הברואות וכל יאותן  
דדניס

הדיני אמת ומשפט ישיר ואין בהם נפתח ועקש וכבר בארנו בשער הששי בשער ידור שכל בני העולם נדונים בכד הגדול העומד בין שם ידור ובין שם אדרי והיאך דנים את האדם על כל מעשיו וסוד מעביר ראשון ראשון וסוד מטרה כלפי חסד וסוד ארך אפים קודם הדין ורב חסד בשע' הדין ואמת אחר גמר דין וגלינו בהם כמ' סתרי עליוני וסוף סוף אם האד' חוזר בתשובה קודם שיגיע לו עונש הדין מקבלים אותו ואם לאו הדין פוגע בו על ידי כד החתונת הנקרא אד' ני יצריכי' אנו להודיעך גדול רחמי השם יתברך על חבריך שהוריענו סתויים עליוני' שאעפ' שבני העולם נדונים בכד' של מעלה והאנוני' לכל מיני עונשין יכולים התחתונים להפוך כל אותו הדין והעונש לטובה וזה שאמר צדיק מושל כוראת אלדים ופיר' בו מי מושל כי צדיק י' שאני גזר גזרה והוא מבטלה' כיצד ידע בשעה שיש צדיק בעולם שהוא ראוי להתכונן בתפלתו והתכונן עד עול' הרצון והרחמים אף עפ' שנגזרה גזרה בכד' של מעלה בשאורה תפלה של אותו צדיק עולה עד הכיתר אזי נפתחים שערי עולם הרחמים וכשפותחו' כל אותם הדינים שנגזרו מתבטלים לפי שמאורות הרחמי הופיעו ונתמלאו כל הספירות רחמי ופיני שפע ברכה ואצילות ואין בכל הספירות באותה שעה מקום שיהיה מחזיק דין ואין שם מדה מחוקת בעם ורוגז לפי שהכל עומד בשמחה וברצון ועברו כל פני זעם ונתהפכו כל בעלי הדין לרחמים וכל המדה הזאת שופעת הרחמים הגדולים המשפיעים דרך ז' צנורות העליונים כג' מדות אשר בעולם המשפט וכל זה איננו מצד גזר דין אלא מצד רצון ורחמים ואעפ' שאין בני העולם ראוי' לכך מאחר שאותו צדיק גרם להיות שערי רחמים פתוחים הכל מתנהג במדת רחמי' שלא מצד הדין וזהו וחנתי את אשר אחזן אף עפ' שאיננו מצד הדין ורחמי את אשר ארחס אף עפ'

שלא יצאמן הדין י' שאולי כשופיעו פני הרחמים מהתה' כלם נהפכים לרחמים וזה הענין יהיה מצד התפלה ונגם מצד עשיית קצת מצו' שהן גורמות להו' שערי עולם הרחמים נפתחים בגון נשאותי כפי' ושאר מצות כיוצא בהן' ובעת שנפתחים שערי עולם הרחמים אזי נקרא עיר רצון כלומר באותו העת כל העולמות למעלה ולמטה מלאים חסד ורחמי' ורצון ואין שם דין ועונש לא מעט ולא הרב' והשם ית' בשעה שנתצ' למשה לכפ' על עונותיהם של ישראל מסר לו מתננה לפתוח עולם הרחמים בעת הכעס ולהפך כל מדת הדין לרחמים גמורים ופסר לו ז' מדות של החמים וישל' ברית כרותה ל'ג' מדו' שאינן חוזרות ריקס בזמן שמתקיים אותן לפני חזרת מדת הדין לרחמי' וסולח עונותיהם כמו שאזל' מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח צבור והרא' למשה בסיני ואומר לו כל זמן שישראל חוטאים יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם עונותיהם' והמבין זה שאמרנו כיצד עוסק מה שגלו בהלכ' הזאת ואחר שמסרנו בידך זה העקר הגדול יש לנו להודיעך כי כשהגיע הזמן שאמר הקב"ה לאברהם לגאול את ישראל ממצרים לא היינו ראויים לגאולה כמו שגלה הסוד הזה יחזקאל ביום בחרי' בישראל ואשא ידי לזרע בית ישראל ואודיע להם בארץ מצרי' ואמר להם איש שקוצי עיניו וגומר ויסרו בו ולא אבו שמוע וגו' ואמר לשפוך חמתי וגו' ואעשה למען שמי וגו' מה עשה הקב"ה ראה שהגיע הקץ וראה שלא היו ישראל ראויים לגאולה אז נתגלו פני הכתר הניצ' עולם הרחמים הגמורים ואז נתמלאו כל הספירות וכל הצנורות חסד ורחמי' ועברו פני הזעם שהרי כל הספירות היו עוסדות בשמח' ובחדוה שהרי נתגלו פני הרחמים הגמורים וזהו שאמר הקב"ה למשה כרה תאמר אל בני ישראל אציד שלחני ל'יכם כלומר עולם הרחמים הגמורים נתגלה על כל הספירות והופיע שם אדרי' ונתהפכה

מהאמוראים: היו חוזק כל גזרות וכל מנה  
 פורעניות והיו עומדים לישראל מגן וצנה  
 וסוחרה והיו מכוונים ומתקני צנוריה דוד  
 ות' להיו' נמשכו לשם אדניו והיו עולים  
 בתפלתם עד מקור הרצון והיו פותחים  
 שערי עולם הרחמים: והיו הספירות  
 פתולאו' שפע ורחמים ואור שאין לו סוף  
 ושעור' ושה אליו יאר לנו יוצריך אתה  
 לדעת ענינים גדולים נרמזו במקרא ואין  
 כג' אדם מתעוררים לשיית לב עליה' דע  
 כי בהפול' אור עולם הרחמים כמו שכתבנו  
 יופיעו עמו כל מיני טובה ורחמים וחיים  
 אימתי בזמן שפנו: הבה' מסתכלין ארץ  
 פני עולם המשפט ו' אשר' בבור פני מדף  
 חיים: וכל מקום שאתה מוצא בתורה  
 אור פנים למעלה הוא הסוד בהיות שער  
 עולם הרחמי' הגדול' נפתח וכל הספירות  
 פתולאו' רחמים חיים ואז כל העולמות  
 בחסד ורחמים ואין כח בכל בעלי דינים  
 לפגוע בשום בריה בעולם מצד דין ועונש  
 כלל: והיו הסוד שאמרו רבים אמרו' מו'  
 יראנו טוב נסה עלינו אר' פניך יד' יד'  
 אל יד' ו' לאר לנו' האי' פניך על  
 עבדך: כי צדיק י' צדקות אהב יש' יחזו  
 פנימו' פניו מביע ליה' אלא בהיות עולם  
 הרחמי' ועולם הדין מסתכלין פני' פנים  
 אזהכל ברחמים ובשלמות: הנני מבאר  
 סיוב רחמי' השם יתברך על ישראל צה'  
 לכהניו המקודשים לברכים: ולפי שאפ'  
 שלא יהיו ישראל הגוים לקבל אות' ברכה  
 שמה יהיו מלוכלכים ככל מיני הטא ועון  
 שמה ח' יקסרגו עליה בעלי הדין הקשה  
 ויאמרו שאין ישראל האוי' לאות ברכה  
 מאחר שיש בהן חטא ועון המעכב אר'  
 הברכה: מה עשה השם ית' בסר ביד  
 כהניו המקודשים מפתחות עולם הרחמי'  
 ואמר להם כל זמן שאתם באו לברך את  
 ישראל פתחו שערי הרצון ורחמי' כדי  
 שיתעוררו רחמים העליו' ויפתחו שערי  
 החסד והרצון ורחמים הגדולים ויהיו כל  
 העולמו' כשעה שאתם מברכים את ישראל

מהת דתין לרחמים יבסקה זו אחם נבאים  
 כי לא הייתם ראוי' להנאל מצד מעשיכם  
 הרעים: אלא שהגיע הקץ ונתגלו פני  
 הרחמי' ובשם הרחמי' שוה' אר' אתם  
 נבאין אלפי' שאונכם ראוי' לברך לפי שזה  
 השם הוא אר' שהו' עולם הרחמי' עש'  
 חסד וכטיבה ומה' וחזקן שלא פצה הדין  
 כמו שנאמר והנתי את אשר אחזק: והיו  
 סוד שבמר הקפה למשה בגאולת מצר'  
 והסבין מה שבארנו בשער זה: וסיף  
 בטחון ושמחה וידע כמה הם רחמים של  
 ית' על בריותיו ויותר על ישראל שהוא  
 מטיב להם וחזקן וסרחם עלהם בהחזק'  
 עולם הרחמים אלפי' שאינם ראוי' לאותם  
 הרחמים והיו ענין יציאת מצרים והטעם  
 שהזכיר בת אר' ו' ואחר שבארנו לך לו  
 העקרים צריכי' אנו להודיעך כי בהיות שם  
 אר' מסתחר בהכונן ושם ד' ית' דן  
 את בריותיו כפי הדין שבארנו בשער הו'  
 אז הדין נגמר בטוב וברע: ואם היו גרמו  
 ישראל ונפסק הדין במדת דינו יה' ית'  
 ויצא מן הדין שספיר' יסוד האוי' הסתלק  
 ממד' המלכ' ואז היא עת החרבן והגלות  
 ונקראת עת העה זהו שאמ' הכתוב מפני  
 הרעה נאסף הצדיק: ואז נשארת ספירת  
 סלכות הנקרא אר' י' בשרה מכל טוב  
 עליון ומתמלא מכל מיני דין ועונש ומיני  
 סחיות: או לבריות שפוגעות בהן  
 באותה שעה שאין מה שימלט מידו  
 ותומררו הדין באף ובחמדה ובקצף גדול  
 אבל בהופיע שם אר' של' שם יד' ית'  
 וירדו הרחמים דרך הצנור' לשם יה' ית'  
 כל הספירות פתוקנו וכל הצנור' מתישר'  
 והולכים בהם מיני שפע ורחמים וברכות  
 לשם אר' אז היא עת רצון ואז ספירת  
 המלכו' מקבלת כל מיני שפע וברכ' מסם  
 אר' ומשם יד' ו' ואז כל כראוי עולם  
 עליונים ותחתונים בשמחה ובששון ובכל  
 מיני נחת ורות ומצא כל העולם מלא  
 שלום ורעות: והיו עדים לסדר שלשת  
 המערכות האלו בזמן הנבאים והתנאים

כלם בחפץ וברצון ובחסד וברחמים ולא  
 יהיה שם מעכב ומקטרג על הכרח שהיה  
 כששערי רחמים נפתחים ומנים עליונים  
 מאירים בפנים החתונים באותה השעה  
 אין כח במקטרג ולא בעבד דרך למעלה  
 לעורר דין ולא עונש ולא לקטרג שהיה  
 כל העולמו אחרי וכלם בטרבה ובשלמה  
 וברחמי והלכו פני של זעם ואז כל הפני  
 מאירים וזהו סוד שצוה בברכת כהנים  
 ואם כה תכרכו את בני ישראל כה בשם  
 המפורש הפותח שערי העלונים ואז כל  
 הפנים מאירים ומה אתם אומרים יוכרך  
 יי וישמרך ולקיום הברכה יאר יפניו  
 איד והנך מהו יאר יפניו איד והנך  
 מלמד בשעה שיפיעו הרחמים הגדולים  
 מן הכתר העליון שהם הפנים המאירים  
 לכל הספירו באותה השעה יגמור רצונך  
 וימלא הפעך מכל צד ואם הוא אינו מן  
 הדין שאין אתה ראו לרחמיך לך פתח  
 הנם ואעפ שאין ראו כי זה הוא דרך  
 הרחמים העלונים והנה הם המאירים לתת  
 מתנת הנם לנבראים כסן שנ זמנות את  
 אשר אתון וזהו סוד יאר יפניו אלקי  
 ויחונך והבן זה מאד והנה זה שפתח  
 שבו חננם לכמה חדרי בתוך אשר נעלה  
 עליהם השערי ואשרי הזוכה והעם אשר  
 נתן להם ית מתנה גדולה כוא והמביך  
 זה יבין מה שאמר ברוך בענין גזר הדין  
 רצבור אודי חידו שהאונקיע ומה שאמר  
 בתורה ומי גידול אשר לודי קדונים  
 וגו והנני רומז דברשו יי בהמצא הרוצה  
 להשיג הפעל ולקרוע גזר דמיון יאר  
 ית בהמצא כסוד הכתר העליון שהוא  
 עקר מצאו הקדמון אשר סאמתו נגלו  
 הספיות וזה דבר עמוק ועדין חבין מה  
 עקרי גדולי בעת ית וזמלת קדם נבאר  
 בשער זה מעה ית ידברים מגלים כמה  
 סתרים בענין זה עתה הפך עיניך וראה  
 מה שמסרנו בידך משערה והוסף בטהון  
 גדול ותחלת התקונה וזהו ותשכיל כמה  
 היא תועלת התפילה והרחמיים וכמה

הוא גדול כח המצו שכולין לפתח שערי  
 עולם הרחמים ולקרוע גזר דין לדחו כמה  
 מיני עונשי ונקים וכשתהיה בוטח בשם  
 ית ובסתון בלב שלם אז תקרא וי יענה  
 והבן מה שאמר יקראני ואענהו עמו אנכי  
 וגו אפירו הפסוק יקראני ואענהו כמדת  
 הרחמים הגדולים עמו אנכי בצרה  
 אצל צרה ואמסדרו שדרי בשעה  
 שאדם נענש למטה ככלול יש קלוקל  
 בצנודות למעלה והנני רומז צור ילדך  
 חשי השיב אחור מיני בכל צרה לו  
 צר יזהו סוד עמו אנכי בצרה וזו כסף  
 הפסוק אצל צרה ואמסדרו יסוד ואמסדרו  
 במקום זה אלא ענין גדול מפר לא די לו  
 לצדוק הקרא שאחל צרה מצרתו אלא  
 מאחר שיפיע עולם הרחמי הגדול ואז  
 כל הספירות העליונות והרחמיים מלאים  
 כל מיני שפחה וברכה וכל מיני אצילות  
 כל זה היה בכך זה הצועק שפתח שערי  
 עולם הרחמים ומאחר שנים להיות כל  
 הספירות מתברכות בשבילו ראוי הוא  
 לכהונתו כבוד מלמעלה ומלמטה כבוד  
 נגד זקניו וזקניו כבוד נגד חכמיו יתחלו  
 ונהניו בוטח ואמסדרו איבקהו כאור  
 הקרא כבוד והבן זה אמנם יש לך  
 צהיתונן ככל מה שבארנו בשער זה כי  
 שם ארזי הוא סוד עולם הרחמים הוא  
 סוד הכתר העליון והוא הרמוז בקיו של  
 עוה של שם ידור ותברך וסמנו שאבובל  
 הספירו עדי הונע לספירה הכללות שהיא  
 סוד ארזי וכלה עם חזנה עדין תשמש  
 בשם ארז קבלות עמוקות ונסתרות ואין  
 בנותנו להארך בענין זה יותר משעור זה  
 עכשו והספירה הזאת נקראת בתורה  
 במקומות הרבה בדרך רמז **דף א**  
 והנני מבאר דענין בחיות  
 ספירת הכתר נסתרות ונעלמות אוקסי  
 שינוכל להסמון בה דבר בו אם עי שמי  
 האזן ולא עי ידעת בדמיון מוח שאמר  
 אבדן ומות אמרו בצנתי שמענו שמעה  
 אלוים הכין ורבה והוא ידע את מקומה



165

לפי רוב התעלמותה נקרא בחור בלשון  
 הוא כמי שאינו עומד לנכח הפנים  
 כיצד כבר באהנו כי הכתר עליון הוא  
 אר"ד וקו האמצעי הוא י"ד יחיד  
 וסוד הגליות הוא אר"ד כל אלו  
 השלושה ספירות הן סוף וראש ואמצע  
 לכל אחת מהן יש בתורה לשון ידוע  
 שהומצא על אותה ספירה כיצד שם  
 אר"ד נרמז בתורה בלשון הוא כמי שאינו  
 עומד פנים בפנים לפי רוב התעלמותו  
 ואל זה רמז בכמה מקומות בתורה לפי  
 שהיה עולם הרחמים וממנו יצא כל מיני  
 סליחה וקפירה כמו שבארנו בשער זה  
 והוא מעבור מיני דינים קשים ומבטל  
 בהחלונות ולפיכך אמר והוא ארחם  
 וכפר עון ולא ישחית הרבה להשיב אפני  
 ולא יעיד כל חמתו ואם תחבונן  
 בפסוק זה תראה כמה דמים שפיהוש  
 בשער זה השכלו בכללים בזה הפסוק  
 ואל זה המצויקו ישר הוא וכן  
 בשאר כל המקומות שתמצא לשון הוא  
 מדבר כשם יתבר יש לך להתבונן בעומק  
 רמזו כיצד הוא ראוי להתבונן וכן  
 הוא תהלתך זה הוא אר"ד כי הוא  
 אלדימו ואנחנו צאן מרעינו ואל הוא  
 האלדים וצריך להתבונן בכל התורה  
 בכוונת כאלו המקומות ולדעת כיצד  
 ספירת הכתר מתגלית בשאר הספירות  
 בכל פסוק כפי שהיא רמוזה ולדעת מה  
 מעסק קשר הוא עם תהלה הוא עם אדם  
 כשאמר הוא תהלתך והוא אר"ד אשר  
 און שומעת להביך דבר זה כבר הוא  
 ידוע למקובלים מהו תהלתך ומהו אר"ד  
 כי במקום זה רומז על צדק עליון ועל צדק  
 תחתון שהן סוד כל הדת של שם המיוחד  
 שבהן כל שני הספירות נקשרות  
 ולפיכך אמר לשון הוא עם כל אחת מהם  
 כלומר שבעולם הרחמים נתגלה לישראל  
 בצאתם מצרים ובורה מתנהג עכבהם  
 במדבר כאומרם אשר עון כעז נראה  
 אתה יי חתו סוד ותחום עיני עליהם

משחתי ולא עשיתי אותם כלה במדבר  
 והיו טעם המן והבאר והשלו וענני הכבוד  
 ושאר נסים ונפלאות שבמדבר לפיכך  
 נאמר הוא תהלתך והוא אר"ד שלמלא  
 שספירת הרחמים הנקרא הוא היתר  
 נגלה המיד במדבר על ספירת אר"ד כי  
 והיתה משפעת לה ברכותיה ואור הפנים  
 והרחמים כמה פעמים עשתה ספירת  
 אר"ד לישראל בלה במדבר וזהו סוד  
 ועתה יגדל נא כח אר"ד כאשר דברת  
 לאמר ואומרי"ד יד אר"ד אפי"ר רוב הסוד  
 כמה עמוקים כלולים במקומות הללו  
 וזהו סוד שאמר הוא תהלתך והוא אר"ד  
 ולפיכך אמר להלך בפסוק זה אשר עשרה  
 אתך את הגדולות ואור הנראות האלה  
 אשר ראי עיניך וכדרך זה צריך אדם  
 להתבונן בכל מקום שנאמר בחורה בענין  
 זה לשון הוא כי הדבר יומד בקשר ספירת  
 עולם הרחמים עם שאר הספירות ודבר  
 זהו עמוק עד מאד צריך אדם למסור  
 בקבלה פה אל פה לדעת הדרך אשר ילך  
 בה להתבונן כיצד ספירת הרחמים נגלת  
 על שאר הספירות וכיצד הוא מהפך מדת  
 הדין למדת רחמים וכל זה ברמזים שבאו  
 בתורה בלשון הוא וכן מה שאמר ראו  
 עתה כי אני אני הוא וכמה כיוצא בזה  
 ואחר שבארנו לך קצת הרמזים בספירת  
 הכתר הנקרא הוא צריכים אנו לומר  
 לך כי ספירת התפארת הנקראת יד יד  
 יתברך גם היא הרמז המורה עליה בתורה  
 הוא לשון אתה וקישור אתה נורא אתה  
 וכבר כתבנו זה בשער הששי ורמזנו  
 בשער הראשון ולפי שספירת התפארת  
 הנקרא יתוד פעו לותיה גלוי יותר  
 מספירת הכתר נקראת בתורה נרמז  
 בלשון אתה כמי שאומר לנכח וזהו סוד  
 התורת התפלות אתה הונן לאדם דעת  
 אתה קדשת את יום השביעי אתה  
 בחרתנו מכל העמי ולשון קביעו הברכו  
 בלשון אתה כאומרנו באל למדני הקיך  
 וכבר בארנו זה בשער הששי וכן הספירה  
 כא ב 21 II האחרונה

האחרונה הנקראת אדני הלשון הרומז  
 עליה כתורה הוא לשון אגלי ראו עתה  
 כי אגלי אגלי הוא מהו אגלי אגלי הודיע סוד  
 ינתיקתה דרך גדולה ונבחרת ודרך נצח  
 והודיע העולם בעיניו ושלמות ופעמים יונקת  
 מצד הדין וכל העולם בפניו צער ועונש  
 ומה שראו אגלי אגלי הוא וחזר ופי  
 אגלי אגלי ואחיה מחצתי ואני ארפא והי  
 הכל מבואר והנני רומז עין הדעת טוב  
 ורע נמלתי טוב ולא רע כל ימי חייה  
 בדיאבל ימי חייה כי הוא רומז אל החיים  
 הנצחיים המביא זה יבין למה כפל  
 הלשון כי אגלי אגלי הוא והסוד אגלי  
 אלדיבס אשר הוצאתי אתכם מארצות מצרים  
 להיות לכם לאדני אגלי יי אדדיבס המביא  
 בפסוק זה ראש וסוף יבין סוד כי אגלי  
 אגלי הוא וסוד אני אגלי ואחיה זהו  
 סוד שרמזו בתורה בכמה פקודות כמצות  
 עשה ובמצות לא תעשה אני יי לעני  
 ולגר תעזוב אותם אני יי לא תקלל חרש  
 ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מצדיק  
 אני ושמתי המדות כאחיה לא תקום ולא  
 תסור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך  
 אני יי הכל מבואר היטב וכמה הלכות  
 ומדרשות בתלמוד שאין להם סוף תלויות  
 באלו הרמזים שכתבנו יי הנה ככל פקוס  
 שדרשו אני יי פעמי' הרשוהו דיון להפיע  
 פעמים דרשוהו ראוי לשלם שכר המביא  
 מה שבארנו יבין מאין טעם דרשו חכמים  
 דברים אלו וכשני אלו הדברים שאמרנו  
 גבילים כל הדרשות שפירשו חכמי' ככל  
 מקום שאמר אני יי ואף על פי שנסתנו  
 הלשונות בדרשות וכבר הרחבנו הבאר  
 במלת אני יי בשער הראשון וכתבנו שם  
 דברים המאירים עיניך ואתה התבונן בהם  
 ובסדר שכתבנו כאן זהו לאחדים בידך  
 ואז תראה כמה נפלאות רמזות בתורה  
 והשמה באורך ותראה ספוריהם גלויים  
 לעיניך וכדומה לנו שדי לך כמה  
 שרמזנו לך בשער זה במלת הוא הנאמר

בשם יתביד ובעה אם תזכר עוד תקבל  
 סתרים ונעלמות בעינינו הללו מדר אל  
 פה והספירה הזאת נקראת בחורה  
 בלשון אגלי אגלי צדיק אתה לדעת כי  
 לפי רוב העלמות ספירת  
 הכתר והיותר נסתרת ממל הנבראים ואין  
 מי שיוכל להתבונן בה זולתי לשמע און  
 כמה שכתבו למעלה לפי נקראת כלשון  
 אגלי אגלי בקרבנו אם אין שהם סוד כי  
 הספירות העליונות הפתאודות באות יוד  
 של שם יתברך וצדיק אתה לדעת גם כן  
 סוד מה שרמזו והחכמה מאין תמצא  
 באם בסוף יוד של שם מסוד הקוץ העליון  
 נתגלה וזהו החכמה מאין תמצא וסוד  
 אות יוד ונקודה שעליה ודע כי בחיות  
 העולם גדון בכמה דינים קשים לפי רוב  
 פשעיהם וחטאתיהם צריכים בני העולם  
 למחר ולהתאחז בספיר' זאת למען ימצאו  
 רפואה לכל גנע ולכל מחלה וזושר שיד  
 המעלות אשא עיני אל החיים מאין יבא  
 עזרי' המביא פסוק זה יתבונן כמה דברי  
 שרמזנו בשער זר' כי בהתגלות עולם  
 הרחמים ונמצאו פנים מאירים אז מרר  
 הדין נהפכת למדת רחמים החו מאין יבא  
 עזרי ועזרי פעם יי ולא אמר מאת יי או  
 מי' אלא מעם יי קוץ יוד של שם המיוחד  
 וזהו מעם יי ואם תתבונן תתפלא  
 ותשמח ותביד כי אין כח בכל אדם להבין  
 דבר זה על עקרונות לפי שישתבשו בכמה  
 פקודות שמוצא פנים מאירים זה באומר  
 ויהי שם עם יי ויחשבוהו שזה שזה לזר  
 וכמה גבולים יש ביניהם ואין אנו כבאר  
 זה עכשו עוד צריך אני לעורר ברמזים  
 בפקוס זה בסוד מלת אגלי שהיא הספירה  
 הראשונה ובסוד ספירת אגלי שהיא הספירה  
 האחרונה א' סוד קצונו של יוד' עולם  
 הרחמים אדני' א' סוד עצמה חכמה  
 והתפשטות המחשבה אות ראשונה של  
 שם יי פשוטה סוד המשתבש שפע המדינה  
 והרחמים בספירה לספירה עד הגיעם  
 לספירת המלכות והנני מבאר יי פשוטה

167

וטעו מקדם \* הכל כבוד \* והנני רומז  
 ומצאתי מקדם כיכי עולם \* מוצאותיו  
 בוראי הם מקדם \* כי מקדם יצאחת  
 החפשת המחשבה וסוד התגלו הספירות  
 ובעוד ששפיר קדם מאורה פניה ומתגלת  
 אז כל הספירות בהדרה ובהשקט ובשמח  
 וכל העולמות ברצון \* ודע כי דור הפלגה  
 תחלה היתה ישיבתם בחבור אחד שנאמר  
 שפה אחת ודברים אחדים \* ואל זה רמז  
 ויהי מושבם משיש באחד ספירה הרי  
 הקדם \* וכשרצו לקצץ  
 בנטיעות כתוב ויהו נכסעם מן קדם ומצאו  
 בקעה בארץ שבער \* אותה הנקעה סקום  
 התקלה \* מוכנת לפרוענות וראויה היתה  
 להיותה סברו למקוד ביחידיו של עולם  
 ואלמלא שנפלגו ונרצחו יכולין היו  
 לקצץ בנטיעות הגן והעץ ואף ע"פ שלא  
 נגמרה מחשבת דור הפלגה באותה בקעה  
 לאחר זמנם נתגלה פורענותם הם אמרו  
 ונעשה לנו שם \* וזבא נבוכד נצה אחת  
 שהחריב ארצות ועקר מלכויות ופשט ידו  
 בבית המקדש וראו כי יכול חזר להוציא  
 לפועל המחשבה הרעה אשר יזמו דור  
 הפלגה לעשות \* והוא סוד שאמר נבוכד  
 נצר פלכא עבר צלם דדהב רומיה אמין  
 שתינ פתינ אמין שית אוקמיה בבקעה  
 דורא במדינת כבל \* ותהו ומצאו בקעת  
 בארץ שנער על כן קרא שמה כבל \*  
 ואותו הרשע רצה לגמור כגת דור הפלגה  
 שלא יכלו לה \* וזמה עשה צוה לקבץ כל  
 האומות לחשתחות לה \* הרשע רצה  
 לקיים בה גת שאמרו ונעשה לנו שם \*  
 ובאותו הין קבץ כל עממי אומות ולשונות  
 לחנוכת צלמא \* והכניסם כפי כלי סכלי  
 בית המקדש שהיה שם דהקו בו \* וכדי  
 לגמור מחשבת דור הפלגה \* והכרוז קורא  
 לשעלה ופקדתי על כל כבל והוצאתי ארץ  
 בלעו מפני ולא זנברו אלע גוים \* וזבא  
 דניאל גזר ליצאת בלעו של צלם מפיו ואז  
 נפל הצלם ונשבר על כן קרא שמה כבל  
 כי שם בלל ח' שפת כל הארץ ומשם הפינס

נכפופה \* ז' פשוטה עולם הרחמים אשר  
 הם נמשכים דרך קו התפארת \* נכפופה  
 היא סוד התגלות הממקבלת שפע הברכות  
 ומני האצילות הנשפכות מספירות אין  
 דרך הצננות על ידי הספירות ע"ה הגיעם  
 לספירת א"י \* וזהו סוד עולם המשיע  
 ואינו מקבל וסוד המקבל ואינו משפיע  
 לכיוצא בדבר שהוא מתאחד בו אלא  
 לדברים שחיון לו סמנו \* ורמז הדבר  
 שהרי אומיות אלו הן באותיות אין וסוד  
 שהמיר הלשון פעלם ה"ן קודם ל"ו  
 ופעלם ה"ו \* קודם ל"ן התנוונן במה שפי'  
 לעולם כ"ן כפופה ל"ן פשוטה ויתגלה  
 לך האמת \* וכשלושה דברים מקבלת  
 ספירת א"י מספירת אין \* האחד רמז  
 וישם כתר מלכות בראשה \* השני ידוד  
 א"י חילוי \* השלישי ברוך ידוד מציון  
 שוכן ירושלים \* הידוע לכיון דרך שלשה  
 דברים הללו וידע לכיון הצננון לספירות  
 עליו נאמר ואשגבהו כי ידע שמי \*

**קדם**

והנני מבאר ידע כי קודם  
 בריאתו של עולם אין בשום בריה כח  
 לדרוש ולחקור לפי שהפרגוד נעל לפניו  
 וכאילו לא חס על כבוד קונו \* וכבר אמרו  
 בפרק אין דורשין למן היום אשר ברא  
 ארדים אדם על הארץ \* יכול ישאל אדם  
 קודם שנברא העולם תלמוד לומר למן  
 היום \* ולפי שספירת הכתר הנקראת  
 אז יד קדמה לכל וברא חיון כל הספירות  
 גבלות ונסתרות קודם שנברא העולם  
 וכשעלה במחשבה לברא העולם נתגלו  
 הספירות מסתר הכתר לפיכך נקרא קדם  
 שהיא קודמת לכל לפי שהיא הספירה אשר  
 ממנה נתגלו סתרי הספירות \* והנני  
 מבאר ויטעו י' ארדים גן בעדן מקדם סוד  
 בטיעות הגן בטיעות כעדן בטעות ב"ן  
 הגטיעות הגן בטעות ב"ן והגן נטע בעדן  
 והסוד הנידו השלם האמתי \* והנטיעות  
 והגן והעדן שהיו נתגלו מקדם מן הכתר  
 העליון \* ויטעו י' ארדים גן בעדן מהיכך

ה'גומרי' המבין זה יבין עוד כל מה  
 שנאמר בפרשת דור הפלגה ופרשת צלם  
 בכוכב נצר וידע היאך הדברים אחיהם  
 וידע עד היכן הגיעו כונתו של אורו  
 הרשע באותו צלם וידע מה שאלו בפרק  
 חלק בפסוק פאנו את כבל ולא נרפאתה  
 לפי שכל האומר יש להן אחיזה במחכה  
 ממנו גריצוק מלבד אחרו הרשע וכל זה  
 רמז בסוד הפלגה באומרו ויהי כנסעם  
 מקדם וימצאו בקעת ונאמר בלוט  
 ויסע לוט מקדם מה כתיב בתורה ויפרדו  
 איש מעל אחיו וכל החמרים אמורים ברמז  
 וסוד שתמצא כתיב סן ארם יתנו בלק  
 סלך מנאב מהרר קדם הרים הסתורים  
 הדרך הישה להגיע לקדם וזמה שאמר  
 הנבוא כי נטשת עמך בית ועקב יבי מלאה  
 מקדם ועוננים בפלשתים הנביא  
 סתרים עליהם ואמר מדוע נמש' ה' ארץ  
 בית ועקב לפי שהנא לבדו מחם וקדוש  
 כחה את ישראל להזיר לולעס סגולה  
 ומלא אותם סאור הגהול השופע מספיר  
 קדם נתן לישראל נביאים מלאים מרות  
 הקדש וסמקו האצילות העליונה ואמר  
 להם כי הגנים האלה אשר אתה יודש  
 אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו  
 נאתה לא כן נתן רך ה' לדרך נביא מקרבך  
 מאתך כמוני וזהו כי סלאו מקדם והם  
 לא רצו משפע הטובה והנבואה שכארה  
 להם מספירת קדם ועת עוננים בפלשתים  
 הכל מבואר ואחר שכארנו זה דע כי  
 עולם הרחמים הנקרא קדם כהיותו מאיר  
 פנים על כל הספירות אז כל העולמים  
 ברצון ובמלוי ועליו נאמר במה אקדם יי  
 וכו' האקדמנו בעולות וכו' נקדמנו פניו  
 בתורה וכי ויש מי שהוא מקדם לשם  
 יתכרך והכתיב מי הקדימני ואשלים  
 ולא במה אקדם באיור הפלה ותחוננים  
 ומעשים טובים אעשה בענין שיתגלו פני  
 הרחמים הנקראים קדם בשאר הספירות  
 במה אקדם יי והמבין זה העקר יבין  
 כמה ענינים וסודות נאמרה בתור' בדמיון

דמיון חרש ימינו קדם ומעונה אורי  
 קדם ומתחת זרועות עולם הכל רמז  
 עצה התוכנן כיצד בארנו לך ענינים  
 ועמקים ופקח עיניך אולי תתכונן נפלאות  
 אל בענינים שאין הכל זוכים להשיגם  
 והספירה הזאת לכ נקראת **כתר**  
 והטעם כמו שהכתר סוכב על  
 הראש כך הספירה הזאת סוכבת ומקפת  
 כל הספירות לפי שהיא עולם הרחמים  
 המוכנים והמקפים בכל ועדיין בעה  
 תשמע בספירה הזאת כמה סתרים וכמה  
 תעלומות חכמה יודע כי הכתר הזה מלא  
 סביב סביב כמה משכיות נעלמות וכמה  
 מיני רחמים וכמה מיני חסדי וכל הכתר  
 הזה מתמסס שלי המרכיב להכתיר ואינם  
 יודעים לו מקום אלא שמקבצין מכל מיני  
 מהלל ושבח וסרה ומשלחין אותן על שם  
 גדול וקדוש ומאליהן יעלו וידבקו בכתר  
 ודע כי הימי שיש בהן תפלת מוסף צריכי  
 להזכיר בקדושה סוד הכתור וזש כתר  
 יתנו לך יי ליינו ואותו הכתור מקבץ  
 כל התפלות והמהללים שנעשו בכברת  
 ויצר אור וכל המוני המטה ומטה  
 מתאחדים כאחד בשליחו הכתור עומק  
 מציאות ראשונה ומסתניס לו לאן כיו  
 שיתאחדו כלם ותהינה התפלות עולות  
 בעולם הרצון כדי שתהיה פנימית כל  
 העולמות נמשכת מעומק המציאות כי כל  
 המוני מעלה מצפים ומחכים מתי תבא  
 אליהם מנת הכתור במה שיתקיימו וסו  
 עיני כל אליך ישכרו והנני רומז פותח  
 את ידיך ומשביע לכל חי רצון ודע כי על  
 הרצון יפיק כל חי צרכיו מאת הכתור ואם  
 ירצה השם יתבר עדיין נסוד חבור בעיני  
 עולם הכתור ומציאות ומוכאוי כמור  
 שהשגנו כי הדברים עתיקים והספירה  
 הזאת נקראת **ראש הלבן** והטעם  
 לפי שהספירה הזאת  
 היא סוד עולם הרחמים הגדולים והרצון  
 והחפץ והיא מלבנת עונותיהם של ישראל  
 בהתגלות פני הרצון והרחמי והנני רומז  
 ראשית

169

ראשית כל המראות לובן \* הכלית כל  
 המראות שחרות הספירה הזאת בתכלית  
 הלובן יש מקום אחר מחוץ למחנה  
 בתלית השחרות נסי המבדול בין קדש  
 לתול ובין אור לחשך \* והכל רמוז ער  
 זקן אני הוא ועד ש'בה אני אסכול \* ספני  
 ש'כ תקום והדרת פני זקן \* ודע כ'יש לבן  
 הארמי המרמזה את הכריות וצד אותן  
 למדורי החשך \* יש הרך ישר לפני איש  
 ואחרית דרכי מות \* כי נופת תיפנ' שפתי  
 זרה \* ואחריות מרה בלענה \* זה לבן  
 הארמי בקש להתהווג לועקב ולעקור את  
 הכל שהש וענף כי כן דרכו לכל מי שתוא  
 פוגע בו לולי לדי אמהת' ופחד יעקב  
 ככה עליון שהיה בו הצול כל סמונו של  
 לבן הארמי בכת המקל' אש פצל מחשוף  
 הלבן אשר על המקלות \* ולפיכך אם יהיו  
 חטאיכם כשנים כשלן ילבינו אם יאדימו  
 כתולע כצמר יהיו \* ואם תתבונן בעקרים  
 לו הבין מ' ישבעו עצי יו' ארזי לבגון אשר  
 נטע מהיבן היו ארזי לבגון מן הראש  
 הלבן \* וייטע י' ארזים גז בעדן סה'יבן היו  
 הנטיעות פקד' \* המכין זה יתבונן סוד  
 לשון של זהירות מלבן והטעם כי יזכ  
 כפורים הוא \* ובעקרי אלו נכללת ספירת  
 הלבנה והיועד סוד כמס' ותתוב כסוד  
 ראש הלבן יתבונן בס' הלבנה ראש וסוף  
 והנה נחש הקדמוני הנמשך מכה לבן  
 הארמי הטיל פגם בלבנה ע' אר הראשון  
 שלא יכול להמתין שעה אחת ע' ערלה  
 ואכל מן העץ בהיותו טוב ורע ולא תסתין  
 לו ער שלקח חילקו במקומות הדבר הק'  
 ער' לה ואז היה העץ נקרא טוב ולא רע \*  
 והיה יכול לאכול סמונו כל חפצו ואכל וחז'  
 לעולם כסוד עץ החיים שהיה דבק בעץ  
 הדעת לחיותו טוב לבד \* וסימן הגדה נתתי  
 לפנדק היום ארץ החיים ואת הטוב ואת  
 המות ואת הרע הכל מבואר היטב \*  
 גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חיה \* כל  
 ימי חיה בודאי \* ואילו המתין אדם  
 הראשון לחתוך הערל לא היה עץ הדעת

טוב ורע אלא טוב לבד \* אבל בשעה  
 שאכל ממנו היה טוב ורע \* אשרי המכין  
 הסתר הגדול הזה כי ממנו יבין סוד לבן  
 ולכל הראש' ולפי \* וממנו יבין סוד לבן  
 הארמי אשר סמונו נולדה פנימת הלבנה  
 והוא גורם להסגר עולם הרחמי ואז נולדה  
 פנימת הלבנה \* זה מבואר לעין ולפיכך  
 הצרעת כסוד לבן הארמי היא באה והל'  
 ידו מצורעת כשלן \* המכין זה יבין סוד  
 הצרעת שהיא סימן הסגר עולם הרחמים  
 ולפי חרגום צרעת סגור \* מצורע מוסגר  
 אפשר שיבא לידו מצורע מוחלט ואפשר  
 לשיטהר וזה הסוד הגדול \* והצרעת בא  
 ע' לשון הרע \* הכל מבואר \* כי הכל  
 נמשך ממקור נחש הקדמוני והוא הגורם  
 להסגר שעי' רחמי \* ואם יש לאך מלש  
 אחד מני אף גורם להפתח עולם הרחמים  
 שנסגר וזה מצורע מוסגר אפשר שלא  
 יבא לידו החלט ואם אין עליו מליץ נעשה  
 מצורע מוחלט \* המכין הרמזים הגדולים  
 שרמזנו הנה מעין אכילת אדם הראשון  
 מעין הדעת בימי ערלה \* ידע מדוע נקרא  
 עץ הדעת \* וכדוע נקראת טוב ורע \*  
 ואפשר שיהיה נקרא טוב ולא דע כל זה  
 ברוחבר גליון עץ החיים ולא הדבר  
 הנקרא ע' לה הנה גמלתחו טוב ולא רע  
 כל ימי חיה \* זעתי ראה כמה כחן של  
 ישראל גדול כמצות השם יתברך \* צה  
 לאדם הראשון שהיה מסתין שעה אחת  
 באכילה ערלה ולא יוכל \* וצוה את  
 ישראל להמתין ז' שנים ומסחוטס' הוד \*  
 שלש שנים נזיה לכס ערלים לא יאכל \*  
 ודגני רוסד \* כי שוב העץ למאכל ונטעתם  
 כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרו \*  
 והקח מפריו \* שלש שנים נזיה לכס  
 ערלים ג' מח' צות ערלה \* ובש' הרביעית  
 קדש הלולים מוצ' דביעית דקה ובשנה  
 החמישית האכלו את פרו אלו היה אדם  
 הראשון אוכל ארץ הפרי כשהיה עומד  
 כסוד הדבר הנקרא תמישיר' לא הביא  
 שוחה לעולם הכל מבואר \* ודע כי המכין

67

סוד שנתה' הד' ושנה' הה' הנזכרים בפרק  
 עולה יבין סוד דבוק העלה בעין הדעת  
 טוב ורע וסוד הכדור ממנו באמישי' ויהי  
 בשלשי' שנה בד' בה' לחוד' ואראה והנה  
 רוח סערה באה מן הצפון וסתוכר כעין  
 החשמל' הכל מבוא לבעלי עיני' המבין  
 זה יבין זה שאול' אדם הראשון שישך  
 בערלתו היה' ומה שאמר אדם הראשון  
 מן היה' וישאר מה שאם בסג' כל איתן  
 ההלכו מתבאר' מתוך לו הספתחו' ואכ  
 התבונן הכללים הגדולי' שספרנו בידך  
 ברמזי' בסוד ראש הלבן בכל מקו שתפצ  
 בתורה לשון לובן והתבונן אכ הוא מן  
 הלבון הכא פאת לבן הארמי או אם הוא  
 מן הלבון הטתו הנקי שחו' עולם הרחמי'  
 כי הכל סבוא לפניך' ואדורך' שספרנו  
 בידך לו הכללים' יש לנו  
 להודיעך על דבר שהוא חתימת הספר'  
 כבר הודעוך בכמה מקומות כי הכת'ר  
 העליון אין כל בריה יכולה להתבונן  
 אלא עי' שמיצת האזן' ואל' תאמ' הכתר  
 העליון לבד אלא בספר' החכם הנאצלת  
 ממנו תחלה אין מי שיוכל להתבונן'  
 כאמרנו והחכמה מאין חמצא וגו' באזנו  
 שמענו שמעה אד' הכין דרכה והוא ידע  
 את מקומה' כמו שאמרנו בשער' הנו'  
 אכ' התבונן כי אין לכת'ר אות מסויימת  
 בשם המיוח לא קוצו של יוד' לכת'ר ברמיון  
 רבש לדבר שאין בנו כח להשיגו' ודע כי  
 הנו' ספירות העליונו' הכלולו' בשם ית' ית'  
 שלשתן נעלמות ואעפ' שנתגלה קצרת  
 הכינה למרעה' ואת רובם השיג שהרי  
 השיגנו' שיערי בינה חסד א' אותו השער  
 סרניע את כלן' וכל אלו ההשגות שאנו  
 אוסרי' כענין השי' הם בעולם הזה' אבל  
 בהיותנו זוכים לחיי העולם הבא באותה  
 שעה נשיג השגה גדולה בשלושה ספירו'  
 העליונות והננו רומז המקום גורם הרי  
 המפתח מסוד בידך' ועתה בני שמע

פקולי' הנה מסרנו לבידך' ימפתחות בחמו'  
 באשר פתוכם תוכל להכנס לכמה שערי'  
 הנסגרות אשר אין רחלן זוכין להכנס  
 אליה' וצריך אתה להתבונן על כל ענין  
 ושער ולהעמיד הדברים על ברויך ולדע'  
 כיצד התורה נאמרת על הבנויין והכנויין  
 על'ב' שמות הקדש' ושמות הקדש כלם  
 נאמרו' על שם יוד' ית' שהוא המיוחד את  
 כלן למעלה ולמטה ולצדדין' ומה  
 שתצטרך לשמור כענין הכנויין לדעתי  
 מאיזה שם הוא אותו הכנוי ולדע' עד איזו  
 ספירה רומז' אותו השם ולדעתי כיצד  
 הספירות מתאחדות' עם שמור' הקדש  
 באותיות שם יוד' ית' וכשתזכה ליחד  
 את השם בדרך זה' תכנס לכמה חדרים  
 בתורה ואז תקרא נו' יענה ותהיה מן  
 הזוכים שנ' בהם אשגבהו כי ידע שמי  
 יקראני ואענהו' וכשתכנס לחדר' הללו  
 בעולם הזה תזכה לדעת תעלומותיהם  
 לחיי העולם הבא כי כמה חדרים לפנים  
 מחדרים ותעלומות לפנים מתעלומות יש  
 בכל אות ואות מאותיות התורה' והזל  
 אמרו עיני הקב"ה לגלורו' סתרי' תורה  
 לישראל' ואעפ' שנתחכם שלמה על כל  
 אדם לא יכול להגיע לאחד מן התעלומות'  
 ואמ' כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אהבתי'  
 והיא רחוקה ממני' ואם אפרו הזל בני זה  
 בסוד פרה' אדומה דע כי פרה אדום' היא  
 בית שער' להכנס לשאר תעלומות וזהו  
 שאמר שלמה בני בבירת שער אינו יכול  
 להכנס כל שכן לשאר חדרי' חדרי' שבפני'  
 וכל זה רמזו בפסוק זאת חקת התור' הכד  
 סבואר' ועתה בני התבונן בחבור זה'  
 ואם חכנו השם ית' הנה הוא כבית שער'  
 להכנס לכמה חדרי' שמונתנו לבאר בעת  
 למען רחמינו וזכנו להיו' מן התלמידים  
 לשמוע הלכה מאתו ויתקיים בני  
 מקרא שכתו' וכל בני' למודי' ו'  
 ורב שלו בניך וגו' אכ"ר' :

התפלל לנורה' שזכנו להשלים שערי אורה' וסמוחזק כל דבק' יסייענו לסיים ספר  
 שערי דק' למטען זכרה למורה דק' למן סלה' ואמן פלה :



171

18

Richard

172

172

172